

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น : กล้องเรื่อนำอ่าน”

ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

31 มีนาคม พ.ศ. 2554

ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น : กล้องเรื่อรอ่าน”

ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

31 มีนาคม พ.ศ. 2554

ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

ผู้เขียนรายงาน
ผู้จัดพิมพ์
และทำรูปเล่ม

ศ.ดร. ปราณี กุลละวณิชย์
น.ส. กัณทิมา รักวงษ์วาน, น.ส. วิลาวัลย์ วิชาญเวคิน
น.ส. สิริวิมล ศุภกรศร

พ.ศ. 2554

รายนามนักวิจัย

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. ปราณี กุลละวณิชย์

หัวหน้าโครงการวิจัย

กลุ่มวิจัยเนื้อหา

1. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์	หัวหน้ากลุ่มวิจัยเนื้อหา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุสิตพร ชำนิโรตตานนท์	นักวิจัยกลุ่มวิจัยเนื้อหา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารดา กิระนันท์	นักวิจัยกลุ่มวิจัยเนื้อหา
4. รองศาสตราจารย์อิงอร สุพันธุ์วณิช	นักวิจัยกลุ่มวิจัยเนื้อหา
5. อาจารย์วิลาวัลย์ วิษณุเวดิน	เลขานุการกลุ่มวิจัยเนื้อหา

กลุ่มวิจัยสำรวจ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร	นักวิจัยสำรวจ
2. อาจารย์สุนทรินทร์ แสงงาม	นักวิจัยสำรวจ
3. นางสาวกณทิมา รักวงษ์วาน	นักวิจัยสำรวจ
4. นางสาวสิริวิมล ศุภกรศร	นักวิจัยสำรวจ
5. อาจารย์ฤติ สุนทรสิงห์	นักวิจัยสำรวจ
6. อาจารย์วิลาวัลย์ วิษณุเวดิน	เลขานุการกลุ่มวิจัยสำรวจ

กลุ่มทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่าน

1. อาจารย์ปัทมา ปิยศทิพย์	โรงเรียนนาน้อย
2. พระปลัดฑูติชัย แก้วตา	โรงเรียนนันทบุรีวิทยา
3. อาจารย์ขจรศรี พงศ์สุภา	โรงเรียนนันทบุรีวิทยา
4. อาจารย์กาญจนา กันแก้ว	โรงเรียนนันทบุรีวิทยา
5. อาจารย์มณฑิณี อยู่เย็น	โรงเรียนสตรีศรีน่าน
6. อาจารย์พูลทรัพย์ รัตนศิลา	โรงเรียนสตรีศรีน่าน
7. อาจารย์วัชรวิ ทองอินดีะ	โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคม
8. อาจารย์วรจิตร คุณสิทธิ์	โรงเรียนปัว
9. อาจารย์ธีรศักดิ์ ปุ่กคำดี	โรงเรียนปัว

กลุ่มวิจัยประเมินผล

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวณี สุรเสียงสังข์	นักสถิติ และอภิปรายผล
2. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์	นักสถิติ และอภิปรายผล
3. นางสาวนริศรา เสือคล้าย	นักวิจัยประเมินผล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
1.1 เหตุผลและความเป็นมา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
2 ขั้นตอนการเตรียมงาน	6
2.1 การกำหนดกลุ่มประชากร	6
2.2 กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม	7
2.2.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มทดลอง	7
2.2.2 ครูผู้รับผิดชอบในกลุ่มทดลองต่างๆ	8
2.3 การเตรียมพื้นฐานสำหรับกลุ่มทดลองที่ 3	9
2.3.1 การทำแผนชีวิตทัศน์สำหรับนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3	9
2.3.2 การทำสัญญากับนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3	10
2.4 สมุดบันทึกการฝึกฝนการอ่าน	11
3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	12
3.1 การสร้างบัตรเรื่อง บัตรคำถาม บัตรเฉลย และบัตรเสริม	12
3.2 เนื้อหาของบัตรเรื่องอ่าน	12
3.3 การจัดหาบทเนื้อหา	13
3.4 การคัดเลือกเรื่องที่จะลงบัตรเรื่องและการตั้งคำถามของแต่ละเรื่อง	14
3.5 การทำบัตรประเภทต่างๆ	18
3.5.1 ข้อมูลในบัตรในกล่องเรื่องนำอ่าน	18
3.6 การจัดทำคู่มือการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน	21
3.6.1 จำนวนบัตรเรื่องที่ ต้องอ่าน	21
3.7 การทดลองเครื่องมือ	23
4 การฝึกฝนการอ่านโดยใช้กล่องเรื่องนำอ่าน	25
4.1 ขั้นตอนการฝึกฝน	25
4.1.1 ขั้นตอนทำความเข้าใจกับครูผู้ควบคุมกลุ่มทดลองและนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3	25
4.1.2 ขั้นตอนการทดสอบก่อนเรียนและฝึกการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน	25
4.1.3 การติดตามการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน	25
4.1.4 ขั้นตอนในการทดสอบหลังเรียน	26
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	26
4.3 การฝึกฝนและผลการฝึกฝน	27

4.3.1	การฝึกฝนกับจำนวนบัตรเรื่องอ่าน	27
4.3.2	ผลการวิเคราะห์คะแนนแบบฝึกหัดกล่องเรื่องน่าอ่านทั้ง 16 เรื่อง	29
4.3.2.1	การอ่านจับรายละเอียด	30
4.3.2.2	การอ่านจับประเด็น	31
4.3.2.3	การอ่านตีความ	32
4.4	ความเห็นของนักเรียนต่อการใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน	33
4.4.1	ความเห็นในเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหาในบัตรเรื่องอ่าน	34
4.4.2	ความเห็นในเรื่องการนำความรู้จากการฝึกฝนไปใช้อธิบาย	34
4.4.3	ความเห็นว่างกล่องเรื่องน่าอ่านช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน	34
4.5	ความเห็นของครูผู้ควบคุมกลุ่มทดลองต่อการใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน	35
5	วิเคราะห์และอภิปรายผล	37
5.1	ผลของการวิจัย	37
5.1.1	การบรรลุวัตถุประสงค์ข้อ 1	37
5.1.2	การตอบข้อสมมติฐาน	38
5.2	การอภิปรายผล	43
	เอกสารอ้างอิง	45
	เอกสารแนบและภาคผนวก	46
เอกสารแนบ 1	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2544 และ 2551	47
ภาคผนวก ก.	สัญญาสำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 3	52
ภาคผนวก ข.	แบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6	54
ภาคผนวก ค.	แบบสอบถามพฤติกรรมการส่งเสริมการอ่านของครูสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6	57
ภาคผนวก ง.	สรุปผลแบบสอบถามความสนใจเรื่องอ่านก่อนการคัดเลือกบทอ่าน	60
ภาคผนวก จ.	เกณฑ์การพิจารณาบทอ่าน (ตามลักษณะบทอ่าน 4 มิติ)	140
ภาคผนวก ฉ.	คู่มือการใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน	141
ภาคผนวก ช.	แบบสอบถามการใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน (โรงเรียนไทรน้อย)	145
ภาคผนวก ซ.	ความเข้าใจร่วมกันของผู้วิจัยและครูผู้วิจัยในกลุ่มทดลองในโครงการ “การพัฒนาการอ่าน เป็น: กล่องเรื่องน่าอ่าน”	147
ภาคผนวก ฌ.	ประมวลรายวิชาภาษาไทยของโรงเรียนนันทบุรีวิทยา และสตรีศรีน่าน	156
ภาคผนวก ฎ.	แบบทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยทักษะการอ่านก่อนเรียน	173
ภาคผนวก ฏ.	แบบทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยทักษะการอ่านหลังเรียน	181
ภาคผนวก กว.	แบบสอบถามการใช้กล่องเรื่องน่าอ่านนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ	189
ภาคผนวก ฐ.	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้กล่องเรื่องน่าอ่านของนักเรียน	193
ภาคผนวก ท.	รายงานการทดลองการใช้กล่องเรื่องน่าอ่านของครูผู้วิจัย	217

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ ประการแรก คือ การสร้างกล่องเรื่องน่าอ่านที่บรรจุบัตรเรื่องอ่านพร้อมคำถามและเฉลยคำตอบ รวมทั้งบัตรเสริมความรู้ให้การอ่านสมบูรณ์ขึ้น เพื่อฝึกให้นักเรียนอ่านเป็น วัตถุประสงค์ที่ 2 คือ การทดสอบว่าการอ่าน 3 แบบ ได้แก่ การอ่านโดยมีครูสอนตามประมวลการสอนในชั้นเรียน การอ่านที่มีครูแนะนำในลักษณะการเสริมการเรียนรู้ และการอ่านโดยครูไม่มีบทบาทเลยนั้น จะให้ผลสัมฤทธิ์แบบใดในการอ่าน 3 ประเภท คือ อ่านจับรายละเอียด จับประเด็น และตีความ ทั้งนี้มีสมมติฐานว่าการใช้กล่องเรื่องน่าอ่านซึ่งเปิดโอกาสให้เด็กได้อ่านเรื่องต่างๆ ที่ไม่เหมือนกันนั้น จะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเป็นได้ดีกว่าการไม่ใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน และในการอ่าน 3 แบบนั้น แบบที่มีครูจะเป็นแบบที่มีผลสัมฤทธิ์ดีที่สุด รองลงมาคือ แบบที่นักเรียนฝึกด้วยตนเอง และแบบที่มีครูชี้แนะจะเป็นแบบที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุด อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นแบบใดกล่องเรื่องน่าอ่านก็ช่วยให้เกิดการพัฒนาทางด้านการอ่าน

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการฝึกการอ่านเป็นด้วยตนเองโดยฝึกอ่านเรื่องอย่างสม่ำเสมอ และฝึกอ่านบัตรเรื่องมากกว่ากลุ่มอื่นจะมีผลดีอย่างเห็นได้ชัดในการอ่านจับประเด็น ส่วนการอ่านตีความนั้นผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าควรต้องมีครูช่วยเชื่อมโยงความคิด นอกจากนี้การวิจัยที่มีการใช้กล่องเรื่องน่าอ่านเป็นเครื่องมือในการฝึกอ่านยังชี้ให้เห็นว่านักเรียนที่มีการฝึกฝนด้วยกล่องเรื่องน่าอ่าน ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่各不相同กันได้ และเรื่องที่มีการคัดสรรมานั้น สามารถกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการอ่านและมีความรู้กว้างขึ้นมากกว่าการสอนการอ่านที่นักเรียนทุกคนอ่านเรื่องเดียวกัน ทั้งยังสามารถช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านแบบต่างๆ ไปได้พร้อมกันอีกด้วย

บทสรุปผู้บริหาร

การวิจัยโครงการนี้สร้างกล่องเรื่องนำอ่านเพื่อใช้ฝึกฝนให้นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ่านเป็นและเป็นการทดลองการฝึก 3 แบบ คือ แบบที่มีบทบาทของครูในฐานะผู้สอน หรือกลุ่มทดลองที่ 1 แบบที่ครูมีบทบาทชี้แนะและเสริมการอ่าน หรือกลุ่มทดลองที่ 2 และแบบที่ครูไม่มีบทบาทแต่ให้นักเรียนฝึกฝนด้วยตนเอง หรือกลุ่มทดลองที่ 3 ทั้งนี้โดยมีสมมติฐาน 3 ข้อ คือ ข้อแรก กล่องเรื่องนำอ่านสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนขึ้นได้ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มทดลองใด ข้อที่สอง การใช้กล่องเรื่องนำอ่านจะให้ผลดีที่สุดหากใช้กล่องตามรูปแบบแรก คือ มีครูผู้สอน รองลงมาคือ การใช้กล่องเรื่องนำอ่านในรูปแบบที่ 3 ได้แก่การที่นักเรียนฝึกด้วยตนเอง และได้ผลอันดับสุดท้าย คือ การที่มีครูช่วยชี้แนะและเสริมการอ่าน ข้อที่สาม การใช้กล่องเรื่องนำอ่านสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้มากกว่าการไม่ใช้กล่องเรื่องนำอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการสร้างกล่องเรื่องนำอ่าน คณะผู้วิจัยได้ออกแบบกล่องเรื่องนำอ่านซึ่งบรรจุบัตรประเภทต่างๆ ได้แก่ บัตรเรื่องอ่าน บัตรคำถาม บัตรเฉลยและบัตรเสริมความรู้ โดยบัตรเรื่องอ่านและเสริมความรู้มีขนาดเท่ากระดาษ A4 ส่วนบัตรคำถามและบัตรเฉลยมีขนาดเท่ากระดาษ A5 ผู้วิจัยได้ออกแบบบัตรเรื่องอ่าน และบัตรเสริมความรู้ให้แข็งแรง ทนทานด้วยการพิมพ์ลงบนกระดาษแข็งพร้อมเคลือบผิวกระดาษอีกชั้นหนึ่ง นอกจากนี้ยังออกแบบให้บัตรทั้ง 2 ชนิดมีภาพประกอบที่สอดคล้องกับเรื่องอ่านเป็นพื้น และมีสีสันทำให้ไม่น่าเบื่อ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน

จากแบบสอบถามนักเรียนที่ใช้กล่องเรื่องนำอ่าน ปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจกล่องเรื่องนำอ่านในภาพรวม ถึงร้อยละ 96.84 โดยพอใจที่บัตรมีสีสัน และมีภาพประกอบ แต่ยังต้องการให้กล่องเรื่องนำอ่านมีลักษณะให้หยิบถือได้สะดวกกว่าการที่มีลักษณะเป็นแฟ้มและไม่มีหูหิ้ว

ในการตอบวัตถุประสงค์ข้อแรกที่จะให้กล่องเรื่องนำอ่านใช้ในการฝึกให้นักเรียนมัธยมปีที่ 6 อ่านเป็นนั้น คณะผู้วิจัยได้จัดให้มีบัตรฝึกอ่าน 3 ประเภท คือ ฝึกให้อ่านจับรายละเอียด อ่านจับประเด็น และอ่านตีความ โดยมีการจัดเนื้อหาของเรื่องอ่านให้อยู่ใน 3 ประเภท คือ ประเภทเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ ประเภทเนื้อหาทางมนุษยศาสตร์ และประเภทเนื้อหาทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนสายวิทย์และศิลป์อ่านข้ามสายวิชาที่ตนถนัด อนึ่ง เนื้อหาที่อยู่ในบัตรเรื่องนั้นมิได้จัดให้ลงลึกไปในศาสตร์ แต่จัดให้เหมาะกับระดับและวัยของผู้เรียน นอกจากนี้ได้จัดเนื้อหาตามประเภท 3 ประเภทนี้ตามระดับความยากง่ายด้วย

นอกจากนี้ ได้กำหนดจำนวนเรื่องที่นักเรียนต้องอ่าน 16 เรื่อง โดยในจำนวน 16 เรื่องนี้มีเรื่องที่ฝึกการจับประเด็นจำนวนมากที่สุด คือ 8 เรื่อง ส่วนเรื่องที่ฝึกจับรายละเอียดและตีความมีจำนวนเท่ากัน คือ 4 เรื่อง ดังนั้นบัตรการอ่านฝึกจับประเด็นจึงมากกว่าการฝึกอ่านอีก 2 แบบถึง 1 เท่า ทั้งนี้เพราะ

คณะผู้วิจัยมุ่งฝึกให้นักเรียนขึ้นถึงระดับความสามารถทางภาษาในทักษะการอ่านระดับ 3 ซึ่งเป็นระดับความสามารถทางภาษาที่ผู้อ่านต้องสามารถอ่านจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้

ผลจากการสอบก่อน-หลังเรียน และผลจากแบบสอบถามความเห็นของนักเรียนวิจัยแสดงว่า มีการพัฒนาขึ้นในเรื่องการอ่านจับประเด็นมากกว่าอีก 2 ประเภท ครูที่ควบคุมกลุ่มทดลองก็มีความเห็นสอดคล้องกับนักเรียนว่านักเรียนสามารถอ่านจับประเด็นได้ดีขึ้น ส่วนในเรื่องการอ่านข้ามสาขาวิชานั้น จากรายงานการเลือกบัตรอ่านของกลุ่ม 2 และ 3 ไม่ปรากฏชัดเจนว่ามีการเลือกข้ามสาขาวิชา แต่นักเรียนเลือกบัตรเรื่องทั่วไปมากกว่า และยังปรากฏว่าชื่อเรื่องเป็นส่วนดึงดูดให้นักเรียนเลือกบัตรอ่านมากที่สุด

ในการตอบสมมติฐานข้อ 1 นี้ สรุปได้ว่า ในทั้ง 3 กลุ่มทดลองคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนในภาพรวม สมมติฐานข้อแรกที่ว่า กล้องรื่องนำอ่านสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนขึ้นได้ไม่ว่าเป็นกลุ่มการทดลองใดนั้นจึงถูกต้องตามสมมติฐานในการตอบสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า กล้องรื่องนำอ่านน่าจะให้ผลดีที่สุดหากใช้กล้องตามรูปแบบแรก คือ มีครูสอน รองลงมา คือ การใช้กล้องนำอ่านตามรูปแบบที่ 3 ได้แก่ การที่นักเรียนฝึกด้วยตนเอง และได้ผลอันดับสุดท้าย คือ การที่ครูมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะและเสริมการอ่านนั้น จากค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียนปรากฏว่า รูปแบบที่ 3 มีผลที่แสดงการพัฒนาอย่างมากในเรื่อง การอ่านจับประเด็น ขณะที่รูปแบบที่ 1 ซึ่งมีการฝึกฝนการอ่านกับครูผู้สอนมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในการอ่านตีความ ส่วนรูปแบบที่ 2 นั้นเป็นไปตามสมมติฐานคือมีการพัฒนาในอันดับสุดท้าย

เพื่อตอบสมมติฐานข้อ 3 ว่า การใช้กล้องรื่องนำอ่านช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้มากกว่าการไม่ใช้กล้องรื่องนำอ่าน คณะผู้วิจัยได้จัดให้มีการทดสอบกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นจำนวน 181 คนทั้งในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

อาจสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่าการใช้กล้องรื่องนำอ่านช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้มากกว่าการไม่ใช้กล้องรื่องนำอ่านเป็นสมมติฐานที่ถูกต้อง และเพื่อจะยืนยันสมมติฐานนี้ก็น่าจะมีการทดลองใช้กล้องรื่องนำอ่านในระยะเวลาที่ยาวกว่านี้ และในกลุ่มทดลองที่มีเวลาให้แก่การฝึกฝนมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีการสอบประเภทต่าง ๆ ของการจะจบชั้นมัธยมศึกษา และการเตรียมตัวเพื่อเข้าศึกษาต่อในอุดมศึกษาจนไม่ยากใช้เวลาฝึกฝนได้เต็มที่ตามกำหนด

บทที่ 1

บทนำ

1.1 เหตุผลและความเป็นมา

เป็นที่ทราบกันว่าหากเทียบเด็กไทยกับเด็กในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เด็กในประเทศสิงคโปร์หรือเด็กในประเทศเกาหลีใต้ เด็กไทยจะอ่านหนังสือน้อยกว่ามาก กล่าวคือ เด็กในประเทศสิงคโปร์อ่านหนังสือต่อคนต่อปี 40 เล่ม เด็กในประเทศเวียดนามอ่านหนังสือต่อคนต่อปี 60 เล่ม เด็กไทยอ่านหนังสือต่อคนต่อปีเพียง 2 เล่ม ทั้งนี้ไม่นับหนังสือเรียน (จุฬานันท์ บุญทรหาญ, ออนไลน์, 2552)

การอ่านน้อยมีผลกับความรอบรู้ซึ่งมีผลต่อเนื่องกับระบบความคิดและความสามารถในการจินตนาการ ในการพัฒนาการอ่านของเด็กไทยที่แล้วนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้จัดกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมการอ่านทั้งในระบบและนอกระบบ จัดงบประมาณค่าหนังสือสำหรับห้องสมุดในโรงเรียน นอกจากนี้องค์กรต่างๆ เช่น มูลนิธิร.ก๋อ สวัสดิภาพนิชย์ มูลนิธิโตโยต้า ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บริษัท ซี.พี. เซเวนอีเลเว่น เป็นต้น (พจมาน พงษ์ไพบูลย์, ออนไลน์, 2552) ต่างก็ช่วยกันในการพัฒนานิสัยรักการอ่านให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป ถึงกระนั้นก็ตามจากผลการทดสอบแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (โอเน็ต) ประจำปีการศึกษา 2551 ปรากฏว่า วิชาภาษาไทยมีนักเรียนประมาณร้อยละ 70 มีผลการสอบต่ำกว่ามาตรฐาน (“นร.70%ภาษาไทยต่ำเกณฑ์,” ออนไลน์, 2552)

นอกจากนี้จากผลการทดสอบสมรรถภาพการใช้ภาษาไทยในทักษะการฟัง การอ่านและการเขียนของนิสิตแรกเข้าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในช่วง 4 ปีที่ผ่านมาพบว่า นิสิตแรกเข้าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ยังคงมีผลการประเมินทักษะการอ่านต่ำกว่าทักษะอื่น (ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร, 2548; 2549; 2550; 2551) และผลการประเมินทักษะการอ่านก็อยู่ในระดับที่ยังไม่น่าเป็นที่พอใจ นิสิตยังไม่สามารถอ่านจับประเด็นหรือตีความบทความในเรื่องที่ตนไม่ถนัด หรือในเรื่องที่ซับซ้อนหรือมีลีลาการเขียนที่ต้องอาศัยการตีความในบทความที่บอกข้อเท็จจริง นิสิตจำนวนไม่น้อยไม่สามารถเห็นข้อมูลที่ขัดแย้งกัน หรือข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือ กล่าวอีกนัยหนึ่งนิสิตยังขาดวิจารณญาณในการอ่าน

ปัญหาเหล่านี้เป็นเรื่องที่อาจแก้ไขได้โดยการฝึกฝนการอ่านให้เป็น ผู้เสนอโครงการเห็นว่า การแก้ไขหรือฝึกฝนการอ่านให้เป็นไม่จำเป็นต้องรอถึงชั้นอุดมศึกษา หากได้เริ่มพัฒนาในชั้นที่ต่ำกว่า เช่น ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นระดับที่ผู้เรียนอยู่ในวัยที่ใช้วิจารณญาณได้เองแล้ว ความสามารถในการอ่านก็จะทำให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

เมื่อผู้เสนอโครงการตรวจสอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการทั้งฉบับพุทธศักราช 2544 และฉบับล่าสุด คือ พุทธศักราช 2551 (ดูเอกสารแนบ 1) ก็พบว่า กระทรวงศึกษาธิการมีความประสงค์ที่จะให้นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 “เข้าใจ ตีความ แปลความ

และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นได้แย้งและเสนอความคิดเห็นใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล” (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551, กระทรวงศึกษาธิการ, น.37) เห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้วางกรอบการเรียนการสอนวิชาการอ่านไว้ชัดเจน แม้กระนั้นก็ยังเกิดปัญหาในการสอนการอ่านได้ ปัญหาหลักในการเรียนการสอนการอ่านนั้นเป็นปัญหาของการจัดหาสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและเพียงพอมาให้แก่นักเรียนได้ฝึกฝนและเรียนรู้ ดังจะเห็นได้จากปัญหาในหลักสูตรของกระทรวงในปี พ.ศ. 2544 ที่ครูผู้สอนมีเวลาน้อยในการจัดเตรียมการสอน ดังนั้นจึงมักจำกัดตนเองไว้เฉพาะเรื่องที่ปรากฏในหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการจัดให้หรือให้ข้อมูลไว้ใช้ โดยไม่มีการเพิ่มเติม ในการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยทั่วไปนักเรียนในชั้นเรียนเดียวกันก็ต้องเรียนหรือทำงานเหมือนกัน การสอนการอ่านจึงพออนุมานได้ว่านักเรียนคงได้อ่านเรื่องเดียวกันทั้งชั้น การณ์เช่นนี้ขัดกับการอ่านที่ต้องการเปิดโลกทัศน์ของผู้เรียน

จากการประชุมกับกลุ่มอาจารย์/ครูผู้สอนการอ่านระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศูนย์การเรียนรู้และบริการวิชาการ เครือข่ายแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่จังหวัดน่าน ผู้เสนอโครงการนี้ได้ข้อมูลจากอาจารย์หรือครูผู้สอนการอ่านว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งก็คือ การขาดบทอ่านประเภทต่างๆ ตามวัตถุประสงค์การอ่าน เช่น ขาดบทอ่านในเรื่องอ่านจับประเด็น จับใจความหลัก ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่นักเรียนที่มีความสนใจแตกต่างกันก็ต้องอ่านบทอ่านเดียวกันที่ครูจัดมาสอน ทำให้การเรียนขาดจุดผลักดันให้เกิดความกระตือรือร้นและส่งเสริมอุปนิสัยรักการอ่านอีกด้วย

ข้อมูลต่างๆ ทั้งจากการทดสอบ จากข้อสังเกตโดยทั่วไป และจากการประชุมกับครูผู้สอนอ่านที่จังหวัดน่านตามที่กล่าวมานี้ทำให้ศูนย์ภาษาไทยสิรินธรเห็นว่าน่าจะทำ “กล่องรื่องน่าอ่าน” (Reading Kits) ขึ้น เพื่อช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการอ่าน โดยเฉพาะปัญหาเรื่อง “การอ่านไม่เป็น” ที่นำไปสู่ทัศนคติในทางลบที่ทำให้นักเรียนไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน นอกจากนี้การจัดทำ “กล่องรื่องน่าอ่าน” จะเป็นการทดสอบความเชื่อของศูนย์ภาษาไทยสิรินธรว่า การเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสอ่านเรื่องหลากหลายได้ และอ่านได้มากน้อยตามความสามารถในการอ่านของตนเอง น่าจะเป็นกลวิธีในการสร้างสมรรถภาพการอ่านได้อีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 จัดสร้างกล่องรื่องน่าอ่านเพื่อเป็นส่วนในการฝึกฝนทักษะการอ่านให้สามารถอ่านเป็นสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.2.2 ทดสอบสัมฤทธิ์ผลของกล่องรื่องน่าอ่านในรูปแบบการใช้ 3 รูปแบบว่า รูปแบบใดช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเป็นให้แก่แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับใด

1.2.3 จัดทำกล่องรื่องนำอ่านเป็นรูปแบบมาตรฐานสำหรับสอนเสริมการอ่าน พร้อมคู่มือแนะนำวิธีการใช้รูปแบบต่างๆ ให้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 5 แห่งในจังหวัดน่าน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 กล่องรื่องนำอ่านสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเป็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ ไม่ว่าจะใช้กล่องรื่องนำอ่านในแบบที่เป็นส่วนหนึ่งของการสอนในชั้นเรียน (รูปแบบที่ 1) หรือในแบบที่เป็นส่วนเสริมการอ่านโดยให้นักเรียนอ่านเองตามเวลาที่กำหนด (รูปแบบที่ 2) หรือในแบบที่นักเรียนพัฒนาการอ่านด้วยตนเอง โดยไม่มีเวลากำหนด (รูปแบบที่ 3)

1.3.2 การใช้กล่องรื่องนำอ่านน่าจะให้ผลดีที่สุดหากใช้กล่องตามรูปแบบที่ 1 รองลงมาคือ การใช้กล่องตามรูปแบบที่ 3 และต่ำสุดในการใช้กล่องรูปแบบที่ 2

1.3.3 การใช้กล่องรื่องนำอ่าน สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้มากกว่าการไม่ใช้กล่องรื่องนำอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกล่องรื่องนำอ่านที่มีต่อสมรรถภาพการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น มีขอบเขตเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนต่อไปนี้คือ โรงเรียนปัว โรงเรียนนันทบุรีวิทยา โรงเรียนสตรีศรีน่าน โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคมและโรงเรียนนาอ้อยในจังหวัดน่านเท่านั้น

เนื่องจากโครงการวิจัยต้องการทดสอบรูปแบบการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านทั้ง 3 รูปแบบ ซึ่งมีความแตกต่างกันในการพบกับครูผู้สอน ดังนั้นเพื่อความสะดวกจึงให้โรงเรียนทั้ง 5 แห่งเลือกที่จะเลือกทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านในรูปแบบใดใน 3 รูปแบบที่กำหนดไว้ และในแต่ละรูปแบบให้มีนักเรียนทั้งสองสาขาวิชา (สายวิทย์และสายศิลป์) ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน

ตารางต่อไปนี้แสดงจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มทดลองและรายชื่อครูผู้รับผิดชอบในสายวิทย์และสายศิลป์

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่มและรายชื่อครูผู้รับผิดชอบในกลุ่ม
ทดลองในโรงเรียน 5 แห่งในจังหวัดน่าน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน								
	รูปแบบที่ 1		ครูผู้สอน	รูปแบบที่ 2		ครูผู้สอน	รูปแบบที่ 3		ครูผู้สอน
	วิทย์	ศิลป์		วิทย์	ศิลป์		วิทย์	ศิลป์	
โรงเรียนสตรีศรีน่าน	55	47	อ.มณฑินี อยู่เย็น	0	0	อ.พุลทรัพย์ รัตนศิลา	8	5	อ.พุลทรัพย์ รัตนศิลา
โรงเรียนน่าน้อย	35	28	อ.ปัทมา ปิยศทิพย์	0	0	-	0	0	-
โรงเรียนท่าวังผา พิทยาคม	0	0	-	41	33	อ.วัชรวิ ทองอินตะ	6	4	อ.วัชรวิ ทองอินตะ
โรงเรียนบัว	0	0	-	37	35	อ.วรจิตร คุณสิทธิ์	9	12	อ.ธีรศักดิ์ ปุกคำดี *
โรงเรียนนันทบุรี วิทยา (เฉพาะสามเณร)	0	27	พระปลัด ชุตินัย แก้วตา	22	0	อ.ขจรศรี พงศ์สุภา	10	0	อ.กาญจนา กันแก้ว
รวม	90	102		100	68		33	21	

* เสียชีวิตในระหว่างการดำเนินโครงการและอาจารย์วรจิตรเข้าดูแลแทน

เนื่องจากการฝึกฝนการใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน โดยเฉพาะในกลุ่มทดลองที่ 3 นักเรียนต้องฝึกเอง
โครงการจึงได้กำหนดให้นักเรียนที่อาสาสมัครเข้ากลุ่มทำสัญญาว่าจะต้องอยู่ในโครงการจนเสร็จสิ้น ทำใ้
นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มมีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มทดลองอีก 2 กลุ่ม

1.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ตามข้อเสนอของโครงการ ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยคือตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2552 ถึงวันที่ 31
ตุลาคม 2553 รวม 1 ปี 6 เดือน

อย่างไรก็ดีมีความล่าช้าเกิดขึ้นในช่วงของการจัดพิมพ์บัตรเรื่อง บัตรคำถาม บัตรเฉลย และบัตร
ข้อมูลเพิ่มเติม กล่าวคือ มีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นในเขตสยามสแควร์ทำให้ผู้ดำเนินโครงการในส่วน
ของการจัดพิมพ์ไม่สามารถเข้ามาทำงานได้โดยสะดวก นอกจากนี้เครื่องพิมพ์ของโรงพิมพ์เกิดชำรุด ทำให้
ไม่สามารถส่งกล่องเรื่องน่าอ่านออกไปได้ตามที่นัดหมายไว้ มีผลทำให้การฝึกอ่านจับรายละเอียดมีความ
ไม่ชัดเจนตรงตามแผนที่กำหนดในต้นเดือนมิถุนายน ในทุกกลุ่มทดลอง อย่างไรก็ตามโครงการได้แก้ไขโดยขึ้น

ไปแก้ไขตรวจสอบและทบทวนขั้นตอนการฝึกฝนทำให้การฝึกฝนในช่วงจับประเด็นและตีความชัดเจนขึ้นในทุกกลุ่มทดลอง

นอกจากความล่าช้าในตอนเริ่มฝึกฝนดังกล่าวแล้ว ยังเกิดความขลุกขลักอีกในตอนท้ายของการฝึกฝน ซึ่งจะต้องมีการสอบหลังเรียน (Post test) เพราะปรากฏว่า ในสัปดาห์ที่นัดหมายแต่แรกนั้น นักเรียนบางโรงเรียนจำเป็นต้องไปสอบรายวิชาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้นักเรียนมัธยมปีที่ 6 สอบ นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์น้ำท่วมภาคเหนือและจังหวัดน่านเป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับผลกระทบ ทำให้ขั้นตอนการฝึกในช่วงสุดท้ายและการสอบล่าช้าไป ผลกระทบนี้ในช่วงท้ายมีค่อนข้างมากกับกลุ่มทดลองที่ 3 ซึ่งนักเรียนจะต้องรับผิดชอบด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามก็ดีอาจารย์ผู้ดูแลได้กรุณาช่วยให้ทั้งการฝึกและการสอบหลังเรียนสำเร็จลง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 กล่องเรื่อนำอ่านสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการได้เป็นอย่างดีทั้งทักษะการอ่านจับรายละเอียด การอ่านจับประเด็น และการอ่านตีความ
- 1.6.2. กล่องเรื่อนำอ่านช่วยสร้างเสริมความรอบรู้ให้แก่นักเรียนได้มากขึ้น นอกเหนือจากการอ่านหนังสือในสาขาวิชาของตนเอง
- 1.6.3. กล่องเรื่อนำอ่านช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนและช่วยให้นักเรียนอ่านเป็นมากขึ้น
- 1.6.4. นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านที่ได้รับการฝึกฝนมาแล้วไปใช้กับการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้

บทที่ 2

ขั้นตอนการเตรียมงาน

2.1 การกำหนดกลุ่มประชากร

วัตถุประสงค์ของโครงการทดลองเรื่องนำอ่าน ที่ต้องการทดสอบว่าการใช้กล่องเรื่องนำอ่านแบบใดใน 3 แบบ คือ แบบที่ 1 ใช้กล่องเรื่องนำอ่านในหลักสูตรรายวิชา แบบที่ 2 ใช้กล่องเรื่องนำอ่านเป็นการอ่านเสริมตามความต้องการของครู และแบบที่ 3 ให้นักเรียนฝึกฝนการอ่านด้วยตนเอง มีผลอย่างไรต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียนนั้น ทำให้มีการกำหนดกลุ่มประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 3 กลุ่มตามแบบที่กล่าวมาข้างต้นและกลุ่มควบคุม ในการประชุมครูผู้สอนการอ่านของจังหวัดน่านจำนวน 5 โรงเรียนที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการในเดือนมีนาคม 2553 เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการ ครูจาก 5 โรงเรียนได้แจ้งความประสงค์จะเข้าร่วมกลุ่มทดลองในกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 มากกว่าในกลุ่มทดลองที่ 3 ทั้งนี้เพราะครูทราบว่า นักเรียนในกลุ่มที่ 3 จะต้องเป็นนักเรียนที่มีวินัยสูงและสนใจการอ่านอย่างจริงจัง ครูจึงไม่มั่นใจว่าจะหานักเรียนในคุณสมบัติดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตามเมื่อมีการแจ้งการร่วมโครงการจริงๆ ก็ปรากฏว่าทุกโรงเรียนยกเว้นโรงเรียนน้อยสามารถหานักเรียนที่สนใจจะอยู่ในกลุ่มที่ 3 ได้ โดยเป็นนักเรียนสายวิทย์ 33 คน และสายศิลป์ 21 คน

ตารางที่ 1 ในหน้าที่ 4 ซึ่งนำมาแสดงอีกครั้งหนึ่งเพื่อความสะดวกในการอ่าน แสดงจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการจำนวนทั้งสิ้น 414 คน อยู่ในกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 จำนวน 360 คน เป็นนักเรียนสายวิทย์ ทั้งสิ้น 190 คน และสายศิลป์ 170 คน นับว่ามีจำนวนใกล้เคียงกันซึ่งจะช่วยให้เห็นความสนใจในการอ่านเรื่องข้ามสายว่าเป็นอย่างไร มีข้อสังเกตว่านักเรียนในโรงเรียนนันทบุรีทั้งสิ้นเป็นสามเณร และเรียนอยู่ในชั้นมัธยมปีที่ 5 สามเณรในโรงเรียนนันทบุรีวิทยามีข้อจำกัดอยู่พอสมควรในการฝึกฝนตนเอง เพราะต้องใช้เวลาไปฝึกวิชาชีพช่วง ทำให้การฝึกฝนการอ่านไม่ค่อยเป็นไปตามแผน อย่างไรก็ตามนักเรียนสามเณรก็มีความตั้งใจฝึกฝนอย่างดี สำหรับกลุ่มควบคุมนั้นมีจำนวน 181 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เป็นนักเรียนเรียนดีจากผลการสอบของกลุ่มควบคุมจากโรงเรียนสตรีศรีน่าน ซึ่งน่าจะมีผลกระทบกับผลการวิจัย ดังจะได้อีกกล่าวต่อไป

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน								
	รูปแบบที่ 1		ครูผู้สอน	รูปแบบที่ 2		ครูผู้สอน	รูปแบบที่ 3		ครูผู้สอน
	วิทย	ศิลป์		วิทย	ศิลป์		วิทย	ศิลป์	
โรงเรียนสตรีศรีน่าน	55	47	อ.มณฑินี อยู่เย็น	0	0	อ.พุลทรัพย์ รัตนศิลา	8	5	อ.พุลทรัพย์ รัตนศิลา
โรงเรียนน่าน้อย	35	28	อ.ปัทมา ปิยศทิพย์	0	0	-	0	0	-
โรงเรียนท่าวังผา พิทยาคม	0	0	-	41	33	อ.วัชรวิ ทองอินตะ	6	4	อ.วัชรวิ ทองอินตะ
โรงเรียนบัว	0	0	-	37	35	อ.วรจิตร คุณสิทธิ์	9	12	อ.ธีรศักดิ์ ปุกคำดี *
โรงเรียนนันทบุรี วิทยา (เฉพาะสามเณร)	0	27	พระปลัด ชุตินัย แก้วตา	22	0	อ.ขจรศรี พงศ์สุภา	10	0	อ.กาญจนา กันแก้ว
รวม	90	102		100	68		33	21	

ตารางที่ 1 : จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่มและรายชื่อครูผู้รับผิดชอบในกลุ่มทดลอง
ในโรงเรียน 5 แห่งในจังหวัดน่าน

2.2 กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม

2.2.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มทดลอง

ตามที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่าการดำเนินงานของกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม เป็นหัวใจของโครงการกล่่ง
เรื่องน่าอ่าน และหน้าที่ของครูในแต่ละกลุ่มทดลองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

กลุ่มทดลองรูปแบบที่ 1

กลุ่มทดลองรูปแบบที่ 1 หรืออาจเรียกสั้นๆ ว่า กลุ่มทดลองที่ 1 จะต้องใช้กล่องเรื่องน่าอ่านใน
หลักสูตรรายวิชา ดังนั้นครูจะต้องมีบทบาทในการแนะนำและฝึกฝนการอ่าน กล่องเรื่องน่าอ่านเป็น
เครื่องมือที่ครูจะใช้ในการสอนและฝึกฝน ดังนั้นจึงต้องมีแผนการสอนที่ชัดเจนว่าจะใช้กล่องเรื่องน่าอ่านใน
ชั่วโมงใด, สัปดาห์ใด, ด้วยวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับแผนการสอนทั้งรายวิชาอย่างไร โครงการได้ขอให้
ครูของกลุ่มทดลองที่ 1 ในโรงเรียนสตรีศรีน่าน โรงเรียนนันทบุรีวิทยาและโรงเรียนน่าน้อย ส่งประมวลการ
สอน (Course Syllabus) ของรายวิชาการอ่านที่แสดงการใช้กล่องเรื่องน่าอ่านในการสอนมาให้โครงการ
นอกจากนี้ได้กำหนดบัตรเรื่องที่จะต้องอ่าน เพื่อให้ครูของกลุ่มทดลองได้พิจารณานำไปใช้ในการสอนด้วย
ในกลุ่มทดลองนี้โครงการได้อธิบายให้ครูประจำกลุ่มทราบว่า โครงการคาดหวังให้ครูมีบทบาทในการ

อภิปรายหรือนำอภิปราย คำถาม-คำตอบ ของบัตรเรื่องด้วย โดยสรุป การใช้กล่องเรื่องนำอ่านในกลุ่มทดลองที่ 1 มีครูเป็นองค์ประกอบสำคัญในการฝึกฝน

กลุ่มทดลองรูปแบบที่ 2

ในกลุ่มทดลองรูปแบบที่ 2 หรือเรียกสั้นๆ ว่า กลุ่มทดลองที่ 2 ครูประจำกลุ่มจะใช้กล่องเรื่องนำอ่านเป็นตัวเสริมการสอนการอ่านโดยครูมีแผนการสอนที่ชัดเจนต่างหากอยู่แล้ว ครูเพียงต้องการให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่ม หรือได้มีโอกาสอ่านบัตรเรื่องที่มีความหลากหลายของเนื้อหาและมีระดับความยากง่ายให้ครูได้พิจารณาเลือกให้ นักเรียนซึ่งได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติมตามคำสั่งของครูควรจะได้รับการพัฒนาการอ่านเป็นขั้นในระดับหนึ่ง กลุ่มทดลองที่ 1 และที่ 2 ต่างกันตรงที่ในกลุ่มที่ 1 ครูใช้กล่องเรื่องนำอ่านในการสอนในห้องเรียนตามแผนการสอน แต่ในกลุ่มที่ 2 ครูใช้กล่องเรื่องนำอ่านเพื่อฝึกเพิ่มเท่านั้น ครูไม่จำเป็นต้องอภิปรายกับนักเรียนวันแต่จะถูกถาม ดังนั้นในกลุ่มทดลองที่ 2 ครูจึงมีบทบาทในการฝึกอ่านน้อยกว่าบทบาทครูในกลุ่มที่ 1 แต่ยังมีส่วนในการกำกับดูแลบัตรเรื่องให้กับนักเรียน

กลุ่มทดลองรูปแบบที่ 3

ในกลุ่มทดลองรูปแบบที่ 3 หรือเรียกสั้นๆ ว่า กลุ่มทดลองที่ 3 จะไม่มีบทบาทของครู นักเรียนใช้กล่องเรื่องนำอ่านเพื่อฝึกฝนด้วยตนเอง ตามความต้องการของตนเอง โดยโครงการจัดคำอธิบายแนะนำด้วยวิดิทัศน์และมีคู่มืออธิบายกลุ่มบัตรเรื่องตามเนื้อหาและความยากง่าย เนื่องจากในกลุ่มที่ 3 ไม่มีครูกำกับ ดังนั้นนักเรียน ที่จะเข้ากลุ่มทดลองที่ 3 จึงต้องมีวินัยสูง ต้องรู้จักควบคุมตนเอง และรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านเครื่องมือในการเรียนซึ่งมีไว้ให้

การรับสมัครนักเรียนในกลุ่มนี้เป็นไปตามความสมัครใจของนักเรียน ในขณะเดียวกัน โครงการก็ระมัดระวังที่จะให้นักเรียนไม่ถอนตัวกลางคันโดยได้ทำแบบฟอร์มที่มีลักษณะคล้ายสัญญากับนักเรียน

โดยสรุปกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม มีเป้าประสงค์ในการฝึกแตกต่างกันและครูที่รับผิดชอบแต่ละกลุ่มจึงมีความสำคัญในระดับที่ต่างกันในการทดลอง

2.2.2 ครูผู้รับผิดชอบในกลุ่มทดลองต่างๆ

การใช้กล่องเรื่องนำอ่านสำหรับกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มนั้นจะต้องมีครูผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มเพื่อให้สามารถติดต่อประสานงานกับนักวิจัยในโครงการของศูนย์ภาษาไทยสิรินธรได้โดยสะดวก ในแต่ละโรงเรียนจึงมีรายชื่อครูที่ทำหน้าที่ดูแลกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม ดังนี้

โรงเรียนสตรีศรีน่าน

นางมณฑิยา อยู่เย็น

กลุ่มทดลองที่ 1

นางพุลทรัพย์ รัตนศิลา

กลุ่มทดลองที่ 3

โรงเรียนนันทบุรีวิทยา

พระปลัดชูติชัย แก้วตา	กลุ่มทดลองที่ 1
นางขจรศรี พงศ์สุภา	กลุ่มทดลองที่ 2
นางกาญจนา กันแก้ว	กลุ่มทดลองที่ 3

โรงเรียนน่าน้อย

นางสาวปัทมา ปิยศิริพิ	กลุ่มทดลองที่ 1
-----------------------	-----------------

โรงเรียนท่าวังผาววิทยาคม

นางวัชรวิ ทองอินตะ	กลุ่มทดลองที่ 2 และ 3
--------------------	-----------------------

โรงเรียนบัว

นางวราจิตร คุณสิทธิ์	กลุ่มทดลองที่ 2
นายธีรศักดิ์ ปุกคำดี *	กลุ่มทดลองที่ 3

(* เสียชีวิตในเดือนกันยายน 2553 และนางวราจิตร คุณสิทธิ์ ทำหน้าที่แทน)

หน้าที่ของครูในกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มมีดังนี้

การใช้กล่องรื่องนำอ่านสำหรับกลุ่มทดลองที่ 1 ครูจะต้องเขียนแผนในการประมวลการสอนของตนเองว่าจะนำกล่องรื่องนำอ่านไปใช้ในชั้นเรียนและในเวลาเรียนอย่างไร

การใช้กล่องรื่องนำอ่านสำหรับกลุ่มทดลองที่ 2 ครูนำบทอ่านไปใช้ในช่งเวลาทำคาบเรียนใช้เวลาประมาณ 15 นาทีหรือในเวลาอื่นที่ครูเห็นสมควร

การใช้กล่องรื่องนำอ่านสำหรับกลุ่มทดลองที่ 3 ครูจะต้องจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับวางกล่องรื่องนำอ่านเพื่อให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3 สามารถเข้าไปใช้งานได้อย่างสะดวก นอกจากนี้สถานที่ดังกล่าวจะต้องมีผู้อื่นช่วยดูแลกล่องรื่องนำอ่านในขณะที่ครูที่ทำหน้าที่ดูแลกล่องรื่องนำอ่านกลุ่มที่ 3 ไม่อยู่ในห้อง

หลังจากการทดลองการใช้กล่องรื่องนำอ่านสิ้นสุดลง ครูที่ทำหน้าที่ดูแลกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่มจะต้องเขียนรายงานเกี่ยวกับการใช้กล่องรื่องนำอ่านให้โครงการทราบ นอกจากนี้ครูจะต้องดูแลให้มีการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย

2.3 การเตรียมพื้นฐานสำหรับกลุ่มทดลองที่ 3

2.3.1 การทำแผนวิดิทัศน์สำหรับนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3

นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3 เป็นกลุ่มนักเรียนที่ฝึกฝนการอ่านด้วยตนเองในช่วงเวลาที่ตนเองว่าง โดยไม่มีครูกำหนดรื่องอ่าน (กลุ่มทดลองที่ 2) หรือเรียนตามหลักสูตรในชั้นเรียน (กลุ่มทดลองที่ 1)

เพื่อให้ นักเรียนกลุ่มนี้มีแนวทางในการอ่าน โครงการจึงจัดทำแผ่นวีดิทัศน์ 3 แผ่นให้นักเรียนได้ใช้เป็นเครื่องมือช่วยเรียนรู้ด้วยตนเอง แผ่นวีดิทัศน์ทั้ง 3 แผ่น มีเนื้อหา ดังนี้

แผ่นที่ 1 มีเนื้อหาเป็นบทนำชี้ให้เห็นว่าการอ่านมีทั้งการอ่านที่มีจุดประสงค์และไม่มีจุดประสงค์ การอ่านโดยไม่มีจุดประสงค์สามารถทำในเวลาใดก็ได้ มีลักษณะเป็นเพียงการอ่านแบบผ่านตา แต่หากได้ฝึกฝนให้เกิดทักษะ “การอ่านเป็น” ก็จะสามารถจับสาระสำคัญในการอ่านได้ และสามารถย้อนกลับมาอ่านหารายละเอียดเพิ่มเติมในภายหลัง การอ่านแบบไม่มีจุดประสงค์นั้นหากฝึกได้แล้วจะสามารถจับคำสำคัญได้ ถ้าหากสนใจเพิ่มขึ้นก็จะสามารถตั้งคำถามทำให้เกิดความเชื่อมโยงและรับรู้เรื่องที่ผ่านตาได้ โดยสรุปนักเรียนต้องฝึกการจับคำสำคัญโดยมองรูปประกอบหรือคำที่เขียนด้วยอักษรตัวหนาหรืออักษรพิเศษแล้วตั้งคำถามซึ่งจะนำไปหาคำตอบได้โดยอัตโนมัติ

แผ่นที่ 2 มีเนื้อหาแนะนำกลวิธีในการอ่านโดยมีวัตถุประสงค์ มีการแนะนำการอ่านกวาด (scanning) และการอ่านเก็บ (skimming) ว่าแตกต่างกันอย่างไร จะใช้อย่างไร และเมื่อใด มีการแนะนำวิธีการอ่านตารางและแผนภูมิ ทั้งหมดนี้เป็นกลวิธีที่ต่อจากแผ่นวีดิทัศน์แผ่นแรก เมื่อเกิดการตั้งคำถามและจะต้องหาคำตอบ ในบทนี้จึงแนะนำการเชื่อมโยงซึ่งจะได้ฝึกมากขึ้นในแผ่นวีดิทัศน์แผ่นที่ 3

แผ่นที่ 3 มีเนื้อหาเป็นการอธิบายการอ่านที่ต้องอาศัยการเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การเชื่อมโยงอาจเป็นการเชื่อมโยงที่เกิดในตัวบทอ่านจากภาษาที่ปรากฏในบทอ่านนั่นเอง หรืออาจเป็นการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ภายนอก เช่น ข่าวสารต่างๆ ความรู้รอบตัว เป็นต้น ประสบการณ์ภายนอกนี้เป็นส่วนที่นักเรียนจะต้องแสวงหาจากข้อมูลอื่นๆ ที่จะช่วยให้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน

ในบทนี้มีการพูดถึงเรื่องการตีความด้วย ชี้ให้เห็นการใช้อุปลักษณ์ การสังเกต การใช้คำซ้ำ ความหมาย หรือกลุ่มคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน การสังเกตข้อความที่ขัดแย้งกัน หรือข้อความที่ไม่น่าเป็นไปได้ เรื่องต่างๆ เหล่านี้จะช่วยชี้ว่าผู้อ่านรู้ว่าผู้เขียนบทอ่านนั้นกำลังขบคิดอะไรบางอย่างที่ไม่ปรากฏชัดเจนในบทอ่านนั้นๆ

แผ่นวีดิทัศน์ทั้ง 3 แผ่น ให้ใช้ตามลำดับ คือ ใช้แผ่นที่ 1 สำหรับการอ่านจับรายละเอียด แผ่นที่ 2 สำหรับการอ่านจับประเด็น และแผ่นที่ 3 สำหรับการอ่านตีความ

2.3.2 การทำสัญญากับนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3

จากการประชุมร่วมกันระหว่างตัวแทนครูของแต่ละโรงเรียนและศูนย์ฯ ในวันที่ 6 พฤษภาคม 2553 ที่ประชุมมีความเห็นว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3 เป็นนักเรียนที่จะต้องอ่านบทอ่านมากกว่านักเรียนที่เข้าร่วมในกลุ่มทดลองอื่นๆ และจะต้องเป็นนักเรียนที่มีความรับผิดชอบและใส่ใจมาก จึงมีการเสนอว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3 นี้ ควรจะได้รับเกียรติบัตรหรือรางวัลเป็นการตอบแทน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น: กล้องเจอง่านอ่าน” ทางศูนย์ฯ เห็นชอบด้วยจึงได้ทำเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย

รายละเอียดข้อตกลงในเอกสารดังกล่าว ประกอบไปด้วยส่วนที่ให้นักเรียนยินยอมปฏิบัติตาม ขั้นตอนการทดลองตามโครงการ “การพัฒนากาอ่านเป็น: กล่องเรื่องน่าอ่าน” ส่วนนักเรียนที่ลงนามในเอกสารจะได้รับผลประโยชน์ คือ นักเรียนจะได้รับเกียรติบัตรหลังจากเสร็จสิ้นโครงการและหากว่านักเรียนในกลุ่มนี้สามารถเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ ก็จะได้สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นการสอบวัดสมรรถภาพด้านการอ่านของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่หากนักเรียนยกเลิกการเข้าร่วมโครงการกลางคัน ทางโรงเรียนจะต้องหานักเรียนมาเข้าร่วมแทนนักเรียนคนเดิมภายในเดือนมิถุนายน 2553

เอกสารดังกล่าวมีผู้ที่เกี่ยวข้องลงนามรับทราบและเก็บไว้ที่ตัวนักเรียน 1 ฉบับ ครูผู้ประสานงานโครงการ 1 ฉบับ และศูนย์ภาษาไทยสิรินธรอีก 1 ฉบับ รวมเป็น 3 ฉบับ (ดูภาคผนวก ก.)

2.4 สมุดบันทึกการฝึกฝนการอ่าน

เพื่อให้ทางโครงการสามารถติดตามการฝึกใช้กล่องเรื่องน่าอ่านของนักเรียนในแต่ละกลุ่มทดลอง โครงการจึงได้มีการทำเอกสารเพิ่มเติม คือ สมุดบันทึกการฝึกฝนการอ่านแจกจ่ายให้นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ เพื่อใช้ในการเขียนตอบคำถามบัตรเรื่องอ่าน ในการตรวจคำตอบจากบัตรเฉลย การตรวจว่าตอบถูกหรือผิดให้บันทึกไว้ในสมุด รวมทั้งการบันทึกชื่อบัตรเรื่องและเวลาที่ใช้ในการอ่าน

สมุดบันทึกการอ่านแต่ละโรงเรียนจะได้หน้าปกสีที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพื่อช่วยให้แยกแยะกลุ่มทดลองต่างๆ ได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ในสมุดบันทึกการอ่านทุกเล่มจะมีองค์ประกอบเหมือนกัน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง ส่วนแสดงข้อมูลประจำบทอ่านแต่ละเรื่อง คือ ชื่อเรื่อง ระดับความยากง่ายของเรื่อง วัตถุประสงค์ในการฝึกอ่านว่าเป็นการอ่านจับรายละเอียด จับประเด็น หรือตีความ ประเภทของเนื้อหาว่าเป็นเนื้อหาวิทยาศาสตร์หรือศิลป์ เวลาที่เริ่มอ่านและเวลาที่อ่านจบ และส่วนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนว่าเรื่องที่อ่านนั้นมีความยากระดับใด

ส่วนที่สอง ส่วนที่ให้นักเรียนเขียนคำตอบตามหมายเลขข้อที่กำหนดไว้ให้ แต่ละข้อจะมีคะแนน 1 คะแนน

ส่วนสุดท้าย ส่วนหมายเหตุเป็นส่วนที่ให้นักเรียนเขียนความคิดเห็นเพิ่มเติมจากบทอ่านเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างอ่านบทอ่าน เช่น ความเหมาะสมของเนื้อหา ความชัดเจนของคำถามคำตอบ เป็นต้น

บันทึกการอ่านตามองค์ประกอบข้างต้นนี้ จะเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาเปรียบเทียบกับ การทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยทักษะการอ่านทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ และยังสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านและความสนใจในเรื่องสาขาใด และที่สำคัญจะเป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมการอ่านว่าจะแตกต่างกันหรือไม่ในกลุ่มทดลอง 3 กลุ่มที่ต้องอ่านบัตรเรื่อง 16 เรื่องที่เหมือนกัน

บทที่ 3

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยและเป็นหัวใจของการฝึกฝนการอ่านก็คือ เรื่องต่างๆ ในกล่องเรื่องนำอ่าน การจัดกล่องเรื่องนำอ่านนี้ อันที่จริงก็เป็นเรื่องการเตรียมการก่อนฝึกอบรม แต่เนื่องจากขั้นตอนนี้มีความสำคัญอย่างมากจึงแยกออกมาพูดต่างหาก

3.1 การสร้างบัตรเรื่อง บัตรคำถาม บัตรเฉลย และบัตรเสริม

กล่องเรื่องนำอ่าน ตามการออกแบบของผู้วิจัยจะประกอบด้วยบัตร 4 ชนิด

บัตรชนิดแรก มีขนาดเท่ากับกระดาษขนาด A4 เรียกว่า บัตรเรื่อง เป็นบัตรที่บรรจบทอ่าน

บัตรชนิดที่สอง มีขนาดครึ่งหนึ่งของความยาวของบัตรชนิดแรก เป็นบัตรคำถามประจำบทอ่าน

บัตรชนิดที่สาม เป็นบัตรขนาดเท่ากับชนิดที่สอง เป็นบัตรเฉลยคำตอบ

บัตรชนิดที่สี่ มีขนาดเท่ากับบัตรชนิดแรก เป็นบัตรที่ผู้วิจัยเพิ่มเติมขึ้นในระหว่างการดำเนินการวิจัย บัตรชนิดนี้เป็นบัตรที่ให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือชื่อเฉพาะ คำศัพท์หรือชื่อเฉพาะเหล่านี้แม้จะไม่ทราบความหมายชัดเจน ผู้อ่านก็สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ในระดับหนึ่ง แต่ถ้าได้รับความรู้เพิ่มเติมก็จะทำให้มองเห็นประเด็นหรือภาพได้กว้างขวางสมบูรณ์ขึ้น บัตรเพิ่มความรู้ นี้เป็นแนวทางในการฝึกฝนให้นักเรียนตระหนักว่าการไปค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ มีส่วนช่วยให้การอ่านชัดเจนกว้างขวางขึ้น

3.2 เนื้อหาของบัตรเรื่องอ่าน

เนื้อหาของบัตรเรื่องเป็นส่วนสำคัญที่สุด การกำหนดว่าเนื้อหาบทเรื่องอ่านจะเป็นแบบใดเป็นเรื่องที่คณะผู้วิจัยให้ความสำคัญอย่างมาก หลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการกำหนดเนื้อหาได้จากผลการทดสอบนิสิตระดับอุดมศึกษาที่ทำอย่างต่อเนื่องหลายปี

โครงการได้พบว่าสมรรถภาพการอ่านของนิสิต ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ การวิจัยคำตอบของนิสิตในการตอบคำถามเรื่องที่อ่านพบว่า นิสิตส่วนมากยังมีปัญหาในเรื่องการจับประเด็นสำคัญ ทั้งประเด็นหลัก และประเด็นรองที่มาขยายความประเด็นหลักในบทอ่าน นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการอ่านเชื่อมโยงประเด็นต่างๆ ที่ทำให้ไม่สามารถสรุปประเด็นหลักของเรื่องที่อ่านได้ ในบทอ่านที่มีความหมายแฝงหรือที่ต้องตีความ นิสิตก็ยังไม่มีความสามารถพอที่จะเข้าใจ คณะผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวนี้ ประกอบกับการทบทวนวรรณกรรมในทฤษฎีการอ่านโดยทั่วไปมากำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการฝึก “การอ่านเป็น” เป็น 3 ประเภท คือ เนื้อหาบทอ่านประเภทฝึกให้จับรายละเอียด หรือเรียกสั้นๆ ว่า ประเภทจับรายละเอียด เป็นการฝึกการอ่านเบื้องต้น คือฝึกให้นักเรียนรู้จักเลือกสังเกตรายละเอียดที่ควรสังเกตในขณะอ่าน ประเภทที่สองคือ ประเภทที่ฝึกให้จับประเด็น หรือเรียกสั้นๆ ว่า ประเภทจับประเด็น ซึ่งเป็นการ

ฝึกให้นักเรียนรู้จักจับกลุ่มความคิดหรือข้อมูลซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ รู้จักเชื่อมโยงประเด็น และรู้จักสรุปประเด็นสำคัญต่างๆ เข้าเป็นประเด็นหลักของเรื่อง เนื้อหาประเภทที่สาม เป็นเนื้อหาที่ฝึกให้นักเรียนเข้าใจประเด็นที่อาจไม่ได้เขียนไว้ในบทอ่านอย่างชัดเจน หรือเขียนไว้แต่ต้องตีความหมายที่ต่างออกไป หรือตีความได้ว่าผู้เขียนต้องการส่งสารที่มีได้ปรากฏโดยตรงในบทอ่าน บัตรบทอ่านประเภทที่สามนี้จะเรียกว่าประเภทตีความ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน และแบบสอบถามการส่งเสริมการอ่านของครู (ดูแบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนในภาคผนวก ข. แบบสอบถามการส่งเสริมการอ่านของครูในภาคผนวก ค. และสรุปผลแบบสอบถามในภาคผนวก ง.) มากำหนดประเภทเนื้อหาบทอ่านเป็น 3 สาย คือ เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ ทางศิลปะ และเนื้อหาทั่วไป เพื่อเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนใน 2 สายนี้ได้ลองเลือกอ่านบทอ่านที่มีเนื้อหาแตกต่างไปจากเนื้อหาที่ตนคุ้นเคย จะได้เห็นมุมมองของผู้อื่นนอกสายความรู้ของตนบ้าง ข้อมูลจากแบบสอบถามยังช่วยให้คณะผู้วิจัยจัดบัตรเรื่องน่าอ่านออกตามเนื้อหาที่สั้นยาวแตกต่างกันไป โดยจัดให้เนื้อหาในบัตรจับประเด็นและบัตรตีความ มีความยาวมากกว่า 1 หน้า ส่วนในบัตรจับรายละเอียดมีความยาวประมาณครึ่งหน้า ในด้านเนื้อหาบัตรจับประเด็นและบัตรตีความมีเนื้อหาที่ซับซ้อนมากขึ้นกว่าบทอ่านจับรายละเอียด

ผู้วิจัยเห็นว่าการที่จะฝึกฝนให้บรรลุเป้าหมายในการอ่านนั้นเรื่องที่ชวนให้อ่านสำหรับนักเรียนก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะแม้จะถึงเป้าหมายได้อย่างไร ถ้านักเรียนไม่มีความต้องการที่จะอ่าน เป้าหมายก็ไม่บรรลุ ในส่วนนี้แบบสอบถามข้อมูลของครูและนักเรียนได้ให้ข้อมูลกับผู้วิจัยในการเลือกประเภทของบทอ่านที่ชวนอ่านให้นักเรียน

3.3 การจัดหาบทเนื้อหา

การหาบทอ่านสำหรับกล่องเรื่องน่าอ่าน ระยะแรกนั้นกลุ่มนักวิจัยในโครงการเป็นผู้สรรหาและพิจารณาเรื่องที่จะนำมาใช้ ต่อมาได้มีการจัดประชุมบุคคลภายนอกที่สนใจเพื่อให้ทำหน้าที่สรรหาบทอ่านมาใช้ในโครงการ ในวันพุธที่ 25 พฤศจิกายน 2552 ณ ห้อง 304 อาคารจุฬาวิรัช 1 โดยให้ผู้เข้าร่วมอบรมรับทราบเกี่ยวกับเกณฑ์ในการพิจารณาเนื้อหา (ดูภาคผนวก จ.)ที่จะนำมาใช้กับกล่องเรื่องน่าอ่านที่แยกออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 1) *วัตถุประสงค์ของบทอ่านหรือผู้เขียน (Task)* จากบทอ่านต่างๆ ว่า เพื่อบอกข้อมูล เล่าเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง บอกความเห็นทั้งตนและของฝ่ายหนึ่งอย่างเป็นกลาง แสดงความคิดเห็นของผู้เขียนโดยชักชวนหรือโน้มน้าวใจให้เชื่อตาม
- 2) *ประเภทของบทอ่าน (Text types)* เพื่อให้กลุ่มผู้เรียนสามารถอ่านเนื้อหาที่มีความหลากหลายมากที่สุด จึงกำหนดประเภทของบทอ่านไว้กว้างๆ ดังนี้ บทอ่านขนาดสั้น/

เกิร์ตความรู้ ข้าว/สารคดีท่องเที่ยว/คอลัมน์ บทความวิชาการ/บทเพลง/นิทานประเภทต่างๆ เหล่านี้ได้มาจากแบบสอบถามว่าเป็นประเภทที่นักเรียนจะสนใจอ่าน

3) *ระดับความยากง่ายของเนื้อหา* พิจารณาจากความซับซ้อนของการใช้ภาษาและความซับซ้อนของเนื้อหา แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง

4) *สาขาของบทอ่าน* พิจารณาจากเนื้อหาของบทอ่านว่าเหมาะสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่อยู่ในสาขาวิชาใด แบ่งออกเป็น 3 สาขา คือ ทัวไป สายศิลป์ และสายวิทย์ สำหรับสายทัวไปจะมีเนื้อหาที่กลุ่มผู้เรียนไม่ว่าจะอยู่ในสายวิทย์หรือสายศิลป์สามารถอ่านร่วมกันได้

ผู้เข้าอบรมได้รับแจกแบบฟอร์มตารางเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาบทอ่านแต่ละเรื่องของตนว่า ตรงตามหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้หรือไม่และตรงหรือไม่ตรงในด้านใดบ้าง ตารางดังกล่าวยังอำนวยความสะดวกให้แก่เลขานุการโครงการในการจำแนกเนื้อหาของบทอ่านเพื่อนำเข้าสู่ที่ประชุมในลำดับต่อไปอีกด้วย ผู้เข้าอบรมจะต้องส่งบทอ่านตัวจริงหรือสำเนาพร้อมทั้งระบุที่มา และพิมพ์เนื้อหาของบทอ่านตามข้อกำหนดที่ทางโครงการได้กำหนดเอาไว้และตั้งคำถาม-คำตอบมาด้วย จำนวนคำถามมิได้มีการกำหนดแต่ไม่ควรน้อยกว่า 5 ข้อ หากบทอ่านมีความยาวค่อนข้างกระดากขนาด A4

ผลจากการจัดการอบรมดังกล่าวทำให้มีจำนวนเรื่องที่จะนำมาพิจารณาใช้เป็นบทอ่านได้มากขึ้น มีผู้ที่สนใจส่งบทอ่านมาทั้งสิ้น 165 เรื่อง แต่มีเรื่องที่ผ่านมาการพิจารณาจากกรรมการกลุ่มพิจารณาเนื้อหาและกลุ่มพิจารณาคำถามคำตอบเพียง 80 เรื่อง

เรื่องที่ผ่านมาพิจารณาทั้งหมด 80 เรื่องนี้นำมาจัดกลุ่มตามวัตถุประสงค์การฝึกเป็นบทอ่านประเภท จักรยละเอียด 41 เรื่อง บทอ่านประเภทจับประเด็น 28 เรื่อง บทอ่านประเภทตีความ 11 เรื่อง (ดูตารางที่ 2-5 ประกอบ)

3.4 การคัดเลือกเรื่องที่จะลงบัตรเรื่องและการตั้งคำถามของแต่ละเรื่อง

การประชุมเพื่อกำหนดคัดเลือกเนื้อหาจำนวน 165 เรื่องเพื่อที่จะนำมาเป็นบทอ่านในโครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น: กล่องเรื่องน่าอ่าน” นั้น ในระยะแรกได้มีการประชุมพิจารณาเนื้อหาบทอ่านโดยใช้กรรมการทั้งหมดชุดเดียว ภายหลังได้เปลี่ยนเป็นกรรมการ 2 ชุด โดยแบ่งเป็นคณะกรรมการพิจารณาเนื้อหาบทอ่าน และคณะกรรมการพิจารณาคำถาม-คำตอบ การเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการดำเนินงานดังกล่าวเนื่องมาจากปัญหาการติดต่อนัดหมายประชุมกรรมการบางท่านซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมีเวลาที่ไม่ตรงกับคณะกรรมการส่วนใหญ่ จึงทำให้การนัดหมายเวลาประชุมแต่ละครั้งล่าช้า

คณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นมาดูแลเกี่ยวกับกล่องเรื่องน่าอ่านทั้งสองกลุ่มมีบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

กลุ่มแรก ทำหน้าที่พิจารณาเฉพาะเนื้อหาที่จะนำมาเป็นบทอ่าน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารดา กิระนันท์ และรองศาสตราจารย์อิงอร สุพันธุ์วณิช เป็นผู้ทำหน้าที่

พิจารณาเนื้อหาของบทอ่านรวมทั้งสิ้น 165 เรื่องว่ามีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียนหรือไม่ และมีรายละเอียดที่น่าสนใจพอที่จะนำมาตั้งเป็นคำถามหรือไม่

กลุ่มที่สอง คือกลุ่มที่ทำหน้าที่พิจารณาคำถามหลังจากที่ส่วนเนื้อหาได้ผ่านคณะกรรมการชุดแรกมาแล้ว กลุ่มนี้ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน ได้แก่ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุสิตพร ชำนิโรคศาสตร์ ทำหน้าที่ในการพิจารณาคำถาม-คำตอบ ที่มีแล้ว และปรับปรุงแก้ไขภาษาให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งตัดสินว่าเรื่องอยู่ในประเภทวัตถุประสงค์ในการฝึกใด: จักรยละเอียด จัประเด็น หรือตีความ

ตารางที่ 2-4 ต่อไปนี้ แสดงเรื่องอ่านที่ได้รับการคัดสรร 80 เรื่อง จำแนกตามประเภท วัตถุประสงค์ในการฝึก ตามสาขาวิชา ตามระดับความยากง่าย จำนวนหน้าและจำนวนคำถาม

ตารางที่ 2 ตารางแสดงชื่อเรื่องบทอ่านประเภทจักรยละเอียดตามเนื้อหา ความยากง่าย จำนวนหน้าและจำนวนคำถาม

ลำดับ เรื่อง	ชื่อเรื่อง	เนื้อหา	ระดับ	จำนวน หน้า	จำนวน คำถาม
1	ดอกกุหลาบ	ศิลป์	ต้น	2	10
2	บทเรียนดูไบ	ทั่วไป	กลาง	2	9
3	เทคโนโลยีใหม่...ผ่าตัดกระดูกสันหลังส่วนเอว	วิทย์	กลาง	2	10
4	ปลวกอยู่มาได้ 200 ปีเพราะมีภูมิคุ้มกัน	วิทย์	กลาง	3	8
5	ประโยชน์ของจุลินทรีย์ในนมเปรี้ยว	ทั่วไป	ต้น	1	5
6	นมเปรี้ยวกับสุขภาพช่องท้อง	ทั่วไป	ต้น	1	3
7	คำแนะนำในการบริโภคนมเปรี้ยว	ทั่วไป	ต้น	1	3
8	ครึ่งหนึ่งของสัตว์โลกจะสูญพันธุ์ในยุครา	วิทย์	ต้น	1	3
9	เหตุที่แขนซ้ายใช้ไว้ทุกซ	ทั่วไป	ต้น	1	7
10	เกิดได้อีก...คลื่นยักษ์สึนามิ	วิทย์	ต้น	2	7
11	ภาพถ่ายในกระเป๋าเงินของชายคนนั้น	ทั่วไป	ต้น	2	6
12	เหตุใดยูงเป็นพาหนะนำโรคไข้เลือดออก	ต้น	ต้น	2	6
13	รู้ทันปัญหาผม	วิทย์	ต้น	2	10
14	การดูแลสุขภาพผม	วิทย์	ต้น	1	8
15	พัฒนาสมองตั้งแต่ในครรภ์	ทั่วไป	ต้น	2	8
16	คนเผ่าถ่านในยุคโลกร้อน	วิทย์	ต้น	1	7
17	ทำอะไรจะทำความจำดีขึ้น	ทั่วไป	ต้น	2	7
18	หมีแพนด้า	ทั่วไป	ต้น	2	11
19	สาหร่ายได้รับความสนใจให้เป็นแหล่งพลังงาน	วิทย์	ต้น	2	11

ลำดับ เรื่อง	ชื่อเรื่อง	เนื้อหา	ระดับ	จำนวน หน้า	จำนวน คำถาม
20	แหวนโซโลมอน	ทั่วไป	ต้น	2	8
21	คอมพิวเตอร์ใช้ให้เป็นแก้ปัญหาโลกร้อนได้	ทั่วไป	ต้น	2	6
22	มารู้จักกรดไหลย้อนกันเถอะ	วิทย์	ต้น	2	10
23	รากประสาทกดทับคืออะไร	วิทย์	ต้น	2	7
24	การแพ้อาหาร	วิทย์	ต้น	2	7
25	ข้อแนะนำในการบริโภคคอเลสเตอรอล	ทั่วไป	ต้น	2	9
26	ผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสตรี	ทั่วไป	กลาง	2	8
27	หิงห้อย	วิทย์	กลาง	3	9
28	พิษงู	วิทย์	กลาง	2	7
29	ชีวิตระเซ่	วิทย์	กลาง	2	9
30	ภาษากับความคิดและการมองโลก	ศิลป์	กลาง	2	6
31	เกอิชา	ศิลป์	กลาง	2	11
32	นมผสมสร้างเด็กอัจฉริยะจริงหรือ	ทั่วไป	กลาง	2	10
33	หน่วยวัดความเผ็ดสโควิลล์	วิทย์	กลาง	2	9
34	ความเจ็บปวดที่ไม่ควรมองข้าม	ทั่วไป	กลาง	2	8
35	ตามรอยหุ่นยนต์ อดีตถึงปัจจุบัน	ทั่วไป	กลาง	3	9
36	แพทย์หุ่นยนต์ตัวเล็กที่สุดในโลก	วิทย์	กลาง	2	10
37	ไขมันกับผลไม้หวานลดน้ำหนักได้จริงหรือ	ทั่วไป	กลาง	1	9
38	เงินสดที่หรือหนี้สินทันใด	ทั่วไป	กลาง	2	8
39	ฉลาดเป็นศัตรูกับมนุษย์จริงหรือ	วิทย์	สูง	3	13
40	เผยโฉมต้นไม้เทียมช่วยดูด CO ₂	วิทย์	กลาง	1	7
41	สถาปัตยกรรมเงินผานฝรั่ง	ทั่วไป	สูง	2	14

ตารางที่ 3 ตารางแสดงรายชื่อบทความประเภทจับประเด็นตามเนื้อหา ความยากง่ายและจำนวนหน้า

ลำดับ เรื่อง	ชื่อเรื่อง	เนื้อหา	ระดับ	จำนวน หน้า	จำนวน คำถาม
1	กฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กในกระบวนการยุติธรรม	ศิลป์	กลาง	1	6
2	รอยเท้าเล็กๆ ของเราเอง	ศิลป์	กลาง	1	5
3	ย่ำดวงจันทร์จริงถาลวงโลก	ทั่วไป	กลาง	3	8
4	วัคซีนโปลิโอ	วิทย์	ต้น	2	9
5	ว่าด้วยคำว่า “สุภาพบุรุษ”	ศิลป์	กลาง	2	9
6	เข้มนาฬิกากับหน้าที่	ทั่วไป	กลาง	2	5

ลำดับ เรื่อง	ชื่อเรื่อง	เนื้อหา	ระดับ	จำนวน หน้า	จำนวน คำถาม
7	อย่าให้เงินทำงานลูก	ทั่วไป	กลาง	2	7
8	“CT” หุ่นยนต์สัญชาติไทย	วิทย์	กลาง	2	9
9	ผู้ชายกับจิวเวลรี่	ทั่วไป	ต้น	2	9
10	เสี่ยงกับหน้ากากมนุษย์	ทั่วไป	ต้น	1	6
11	วัฒนธรรมป๊อป	ทั่วไป	ต้น	2	5
12	สีแดง สีส้มในภาษาจีน	ศิลป์	ต้น	2	5
13	ปาวะหิรยาราคาเท่าไร	ทั่วไป	ต้น	2	7
14	ขนมเปี๊ยะปิ้งไส้ปลา	ทั่วไป	ทั่วไป	2	11
15	ภาษาฟอกเขียว	ศิลป์	ทั่วไป	1	7
16	ภูมิปัญญาหนังตะลุงคือทุนทางวัฒนธรรม	ศิลป์	กลาง	2	5
17	คำวิจารณ์คือทางสู่ความสำเร็จ	ศิลป์	กลาง	2	6
18	รู้จักเศรษฐศาสตร์	ศิลป์	กลาง	2	8
19	ซูซาน บอยล์	ทั่วไป	กลาง	2	9
20	นิทานตะปู	ศิลป์	กลาง	1	6
21	โชคดียี่สิบสี่ชั่วโมง	ทั่วไป	กลาง	2	6
22	โอ้! สิ้นค้าจีน	ทั่วไป	กลาง	2	8
23	ถ่านก้อนดำได้ต้นไม้อะไรเขียว	วิทย์	กลาง	1	5
24	ล่องกระทงขอขมาธรรมชาติ	ศิลป์	กลาง	2	9
25	ความสุขสำเร็จของนักอ่าน	ทั่วไป	กลาง	1	5
26	สุขภาพกับชาวลื้อ	ทั่วไป	สูง	2	8
27	กระเจก	ศิลป์	สูง	2	9
28	ความสุขประสาชาติของชาวภูพาน	ทั่วไป	สูง	2	5

ตารางที่ 4 ตารางแสดงรายชื่อบทความประเภทตีความ ตามเนื้อหา ความยากง่ายและจำนวนหน้า

ลำดับ เรื่อง	ชื่อเรื่อง	เนื้อหา	ระดับ	จำนวน หน้า	จำนวน คำถาม
1	ชีวิตที่เลือกได้	ศิลป์	กลาง	2	5
2	เหรียญ 10 บาท	ศิลป์	กลาง	1	9
3	รถคือสุขา	ศิลป์	สูง	2	8
4	ขนมปัง	ศิลป์	สูง	2	7
5	เดินไปด้วยกัน	ศิลป์	กลาง	2	7
6	พ่อแม่รังแกฉัน	ทั่วไป	กลาง	2	7

ลำดับ เรื่อง	ชื่อเรื่อง	เนื้อหา	ระดับ	จำนวน หน้า	จำนวน คำถาม
7	นิทานธรรมะสอนใจคนสามคน	ทั่วไป	กลาง	1	9
8	นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่	ศิลป์	สูง	2	9
9	ความรักไม่มีในโลก	ทั่วไป	สูง	2	11
10	อาจารย์เซ็นปราบผี	ทั่วไป	สูง	2	8
11	กึ่งผยองตกปลากระพง	ทั่วไป	สูง	2	13

3.5 การทำบัตรประเภทต่างๆ

3.5.1 ข้อมูลในบัตรในกล่องเรื่องน่านอ่าน

ในกล่องเรื่องน่านอ่าน 1 กล่องจะมีบัตร 4 ประเภทอยู่ในกล่อง คือ บัตรเรื่อง บัตรเสริมความรู้ บัตรคำถาม และบัตรคำตอบ

บัตรเรื่อง มีขนาดกระดาษ A4 มีข้อมูลที่แสดงอยู่บนบัตรเรื่อง ดังนี้

1) **ความยากง่ายของบทอ่าน**ที่แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ระดับดังกล่าวนี้จะแสดงไว้ด้วยตัวหนังสือที่มุมบนด้านขวาของบัตรเรื่อง

ความยากง่ายของบทอ่านนั้นเป็นไปตามความแน่นของเนื้อหาในบทอ่าน คือ มีสาระมากและลึก ลำดับความคิดในเนื้อหาชัดเจนหรือไม่ ความซับซ้อนของโครงเรื่องของบทอ่าน หรือเนื้อหาเป็นวิชาการซึ่งอาจมีศัพท์เทคนิค นอกจากนี้ยังพิจารณาตามความสั้นยาวของบทอ่านอีกด้วย

2) **วัตถุประสงค์ในการฝึกอ่าน** ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการอ่านจับรายละเอียด (แสดงด้วยแถบสีเหลือง) วัตถุประสงค์ในการฝึกอ่านจับประเด็นหลักและประเด็นรองของบทอ่าน (แสดงด้วยแถบสีเขียว) และวัตถุประสงค์ในการฝึกการตีความและการอ้างอิงความ (แสดงด้วยแถบสีม่วง) วัตถุประสงค์ทั้ง 3 นี้สอดคล้องกับความยากง่าย คือ จับรายละเอียดมักอยู่ในระดับง่าย จับประเด็นหลักและประเด็นรองอยู่ในระดับกลางและอาจขึ้นไปถึงยาก ส่วนการตีความและการอ้างอิงความนั้นอยู่ในระดับยาก การแสดงวัตถุประสงค์ของการฝึกอ่านแต่ละประเภทด้วยแถบสีต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วจะปรากฏที่กลางขอบด้านข้างของบัตรเรื่อง

3) **ประเภทของเนื้อหา** ได้แก่ ประเภทบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะและเรื่องทางมนุษยศาสตร์ แสดงด้วยแถบสีแดง ประเภทบทอ่านที่มีเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์สุขภาพและกายภาพ แสดงด้วยแถบสีน้ำเงิน และประเภทที่มีเนื้อหาทั่วไป แสดงด้วยแถบสีเขียว ซึ่งปรากฏบริเวณมุมบนขวาของบัตรเรื่อง การจัดประเภทเนื้อหาเช่นนี้ก็เพื่อฝึกให้นักเรียนต่างสาขาได้อ่านเรื่องที่มิได้อยู่ในสาขาวิชาของตน แม้ว่าการอ่านบทอ่านต่างสาขาวิชาจะมีผลต่อการอ่านที่ช้ากว่าอ่านเรื่องในสาขาวิชา และอาจจะอ่านไม่เข้าใจได้ลึกซึ้งเท่ากับผู้ที่อยู่ในสาขาวิชานั้นๆ แต่ก็ควรมีการฝึกอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องกว้างขวางขึ้น และทำให้ไม่เกิดการคาดเดาล่วงหน้าที่ผิดว่าเรื่องต่างสาขายากเกินเข้าใจต่อไปได้

ตัวอย่างบัตรเรื่อง

ระดับความยากง่าย

ประเภทของเนื้อหา

10

วัตถุประสงค์ในการฝึกอ่าน
 แทนด้วยสีต่างๆ และมี
 หมายเลขลำดับเรื่องปรากฏ
 อยู่

บัตรเสริมความรู้ เป็นบัตรที่มีขนาดเท่ากับบัตรเรื่อง แต่จะทำหน้าที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากบัตรเรื่อง วัตถุประสงค์ในการจัดทำบัตรเสริมความรู้ขึ้นมาก็เพื่อที่จะต้องการให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเป็นการสร้างนิสัยให้เกิดการค้นคว้าต่อไป องค์ประกอบที่อยู่ในบัตรเสริมความรู้มีดังนี้

ตัวอย่างบัตรเสริมความรู้

เสริมความรู้

สำนักงานการศึกษา
วัฒนธรรมและกีฬา

ถ่านก้อนดำได้ต้นไม้เสีย

ถ่านไบโอชาร์ (biochar) หรือ **ถ่านชีวภาพ** หรือ **ถ่านชีวมวล** ทำจากของเสียจากสิ่งมีชีวิต (organic waste) ที่มีลักษณะเหมือนถ่านหินที่มีรูพรุน ซึ่งอาจได้มาจากกากถั่วไม่ การเพาะปลูก เช่น เศษไม้ ขางข้าวโพด แผลือกกล้วย หรือแม้แต่ปุ๋ยมูลสัตว์ที่ได้จากสัตว์ ป่าไม้ ผ่านกระบวนการย่อยสลายด้วยการให้ความร้อนทางเคมีเรียกว่า **ไพโรไลซิส (pyrolysis)** หลังจากผ่านการบวนการดังกล่าวแล้วภายในไม่กี่ชั่วโมง ก็จะได้อัตราที่มีลักษณะกลมเหมือน ถ่านหินซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นปุ๋ยได้ นอกจากนี้ยังได้ก๊าซซึ่งสามารถให้พลังงานไฟฟ้าแก่ รถยนต์ได้อีกด้วย

ไบโอชาร์นั้นได้รับการพิจารณาจากนักวิทยาศาสตร์ทั้งหลายให้เป็นเสมือนทองคำ ของเกษตรกร ด้วยคุณสมบัติของไบโอชาร์ที่มีสารคาร์บอนสูง และมีรูพรุนตามธรรมชาติ ช่วยให้สามารถอุ้มน้ำและธาตุต่างๆ รวมทั้งการป้องกันจุลินทรีย์ที่ก่อปัญหาในดิน อีกทั้งยังช่วยเพิ่ม การย่อยสลายและช่วยแบกก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เอาไว้ในดิน กล่าวได้ว่าไบโอชาร์ทำหน้าที่ เลียนกับอ่างคาร์บอนธรรมชาติ ซึ่งช่วยในการทำความสะอาดอากาศได้ ๒ ทาง คือ ป้องกัน การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของสารชีวภาพเช่นมูลสัตว์ปศุสัตว์ และช่วยให้พืชดูดก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์อย่างง่าย ในขณะที่พืชสังเคราะห์แสง ซึ่งถือเป็นวิธีการหนึ่งที่จะลดปริมาณ การปล่อยคาร์บอนได้

ที่มา :
<http://www.uswatch.in.th/uploads/download/195.pdf>

สีแดงวัตถุประสงค์
และเลขหมายของเรื่อง
จะตรงกับบัตรเรื่อง

ชื่อเรื่องตรงกับบัตรเรื่อง

แหล่งที่มาของเรื่อง

บัตรคำถามและบัตรคำตอบ เป็นบัตรที่มีขนาด A5 จะแยกออกจากกัน มีแถบสีที่บอกวัตถุประสงค์การอ่าน หมายเลขของเรื่อง และชื่อเรื่องตรงกับบัตรเรื่อง ความยาวของคำถามคำตอบและจำนวนคำถามแต่ละเรื่องจะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของบัตรเรื่อง

ตัวอย่างบัตรคำถามคำตอบ

ชื่อเรื่องและแถบสีตามวัตถุประสงค์ในการฝึก

[illegible]

3.6 การจัดทำคู่มือการใช้กล่องรื่องน่าอ่าน

เพื่อให้สื่อสารได้ตรงกัน โครงการได้จัดทำคู่มือรายละเอียดในการใช้กล่องรื่องนำอ่าน (ดูภาคผนวก จ.) ตามหัวข้อต่อไปนี้

3.6.1 จำนวนบัตรเรื่องที่ต้องอ่าน

กลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มจะมีจำนวนบัตรเรื่องที่จะต้องอ่านต่างกัน แต่จะมี 16 เรื่องที่กำหนดให้ทุกคนต้องอ่านเหมือนกัน และมีบัตรเรื่องที่แต่ละกลุ่มจะต้องอ่านซึ่งแตกต่างกัน กลุ่มที่ใช้เวลาในการฝึกฝนน้อยที่สุดคือกลุ่มทดลองที่ 1 เพราะมีครูเป็นผู้สอนและแนะนำอยู่แล้ว โดยครูผู้สอนจะต้องนำบทอ่านในกล่องเรื่องนำอ่านไปใช้ในการเรียนการสอนของตน และจะต้องมีแผนการเรียนการสอนประกอบ จึงได้กำหนดให้กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 อ่านบทอ่านจำนวน 16 เรื่อง แบ่งตามประเภทวัตถุประสงค์การฝึกอ่านเป็นการอ่านจับรายละเอียด 4 เรื่อง การอ่านจับประเด็น 8 เรื่อง และการอ่านตีความ 4 เรื่อง

กลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งจะใช้กลองเรื่องนำอ่านในลักษณะเสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียน กลุ่มทดลองนี้คาดว่าจะมีเวลาในการฝึกฝนจากบทอ่านมากกว่ากลุ่มทดลองกลุ่มแรก นักเรียนในกลุ่มทดลองนี้ต้องอ่านเรื่องที่กำหนดเหมือนกลุ่มแรกจำนวน 16 เรื่อง และเรื่องที่ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนอ่านเพิ่มอีก 16 เรื่อง รวมทั้งสิ้นที่กลุ่มทดลองที่ 2 ต้องอ่าน 32 เรื่อง

กลุ่มทดลองที่ 3 เป็นกลุ่มที่จะต้องใช้เวลาฝึกฝนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เนื่องจากนักเรียนจะสามารถเลือกอ่านบทอ่านจากกล่องเรื่องน่าอ่านได้ตามเวลาที่นักเรียนสะดวก โดยไม่ต้องมีครูคอยควบคุมเหมือนกับสองกลุ่มแรก ด้วยเหตุที่ไม่มีครูช่วยดูแล โครงการจึงจัดให้กลุ่มนี้ฝึกฝนการอ่านมากที่สุด คือจะต้องอ่านบทอ่านเพิ่มเติมนอกเหนือจากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน 16 เรื่อง เหมือนกับกลุ่มที่ 1 และ 2 แล้วจะต้องอ่านเพิ่มอีก 34 เรื่องแบ่งตามประเภทวัตถุประสงค์การฝึกอ่านเป็น การอ่านจับรายละเอียดอีก 8 เรื่อง การอ่านจับประเด็นอีก 18 เรื่อง และการอ่านตีความอีก 8 เรื่อง รวมเรื่องอ่านทั้งที่บังคับและเลือกตามกรอบที่กำหนดทั้งสิ้น 50 เรื่อง ตารางที่ 5 สรุปจำนวนบัตรเรื่องที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทดลองต้องอ่าน

ตารางที่ 5 ตารางสรุปแสดงจำนวนบทอ่านที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มทดลองจะต้องฝึกฝนจากกล่องเรื่องน่าอ่าน

กลุ่มทดลอง	จับรายละเอียด		จับประเด็น		ตีความ		รวม
	บังคับ	เลือก	บังคับ	เลือก	บังคับ	เลือก	
กลุ่มที่ 1 (เรียนในชั้นเรียนกับครู)	4	-	8	-	4	-	รวม 16 เรื่อง
กลุ่มที่ 2 (เรียนเสริม)	4	4	8	8	4	4	บทอ่านบังคับ 16 เรื่อง เหมือนกลุ่ม 1 บทอ่านเลือก 16 เรื่อง รวม 32 เรื่อง
กลุ่มที่ 3 (เรียนเอง)	4	8	8	18	4	8	บทอ่านบังคับ 16 เรื่อง เหมือนกลุ่ม 1 บทอ่านเลือก 34 เรื่อง รวม 50 เรื่อง

บทอ่านบังคับที่กำหนดให้นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่มอ่าน 16 เรื่อง แบ่งตามวัตถุประสงค์การอ่านได้ดังนี้

ประเภทจับรายละเอียด จำนวน 4 เรื่อง คือ

1. ดอกกุหลาบ
2. บทเรียนดูไบ
3. เทคโนโลยีใหม่...ผ่าตัดกระดูกสันหลัง (ส่วนเอว)... เรื่องเล็ก...ปลอดภัย 100%
4. ปลาว่ายมาได้ถึง 200 ล้านปี เพราะมีภูมิคุ้มกัน

ประเภทจับประเด็น จำนวน 8 เรื่อง คือ

1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กในกระบวนการยุติธรรม
2. รอยเท้าเล็กๆ ของเราเอง
3. ย้ำดวงจันทร์...จริงฤาหลงโลก
4. วัคซีนโปลิโอ
5. ว่าด้วยคำว่า “สุภาพบุรุษ”
6. เชื้อนาฬิกา กับ น้ำที่
7. อย่าให้เงินทำลายลูก
8. “CT” หนุนยนต์สัญชาติไทย

ประเภทตีความ จำนวน 4 เรื่อง คือ

1. ชีวิตที่เลือกได้
2. เหยี่ยว 10 บาท
3. รถคือสุขา
4. ขนมปัง

3.7 การทดลองเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้ทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ของโรงเรียนไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เพื่อทดสอบความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการอ่านบัตรรื่อง ประเภทต่างๆ ทดสอบความชัดเจนของคำสิ่งต่างๆ ทดสอบความชัดเจนของการระบุประเภทของบัตร ทดสอบรื่องความสั้นยาว ความยากง่ายของรื่องที่อ่าน และปัญหาต่างๆ ในการใช้บัตรอ่าน เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริงที่จังหวัดนน

นักเรียนที่โรงเรียนไทรน้อยที่มาทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านมีจำนวน 20 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 17 คน เรียนอยู่สายวิทยาศาสตร์ 19 คน เรียนสายศิลป์เพียงคนเดียว คณะผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมในการอ่านว่ามีปัญหาในรื่องคำสิ่งในขั้นตอนต่างๆ หรือไม่ นักเรียนมีความรู้สึกร้อยๆ กับบัตรรื่องอ่าน คำถามและคำตอบ รวมทั้งการใช้บัตรเสริม นอกจากนี้ยังได้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลว่าสอดคล้องหรือขัดแย้งกับการสังเกต (ดูแบบสอบถามในภาคผนวก ข.)

ผลการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านปรากฏว่า

1) ในด้านเนื้อหาของบทอ่าน

นักเรียนที่โรงเรียนไทรน้อยคิดว่าเนื้อหาในบัตรรื่องอ่านมีความเหมาะสมร้อยละ 100 ทั้งด้านเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยในความยากง่ายของเนื้อหา และในรื่องความสั้นยาวของเนื้อหา

2) ในด้านเวลาและความยาวของบทอ่าน

นักเรียนใช้เวลาประมาณ 7 – 10 นาที สำหรับเรื่องยากและยาวประมาณ 2 หน้า A4 ในเรื่องสั้นๆ ครึ่งหน้า ส่วนน้อยใช้เวลาประมาณ 5 นาที ส่วนใหญ่ทำเสร็จเร็วกว่านั้น นักเรียนร้อยละ 65 อยากให้ความยาวของเรื่องยาวเป็นประมาณ 2 หน้า

3) ในด้านความเข้าใจคำสั่ง

นักเรียนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 80 เข้าใจความหมายของแถบสีที่บ่งบอกว่าหมายถึงอะไร และประมาณร้อยละ 95 เห็นว่าความยากง่ายที่ระบุไว้ถูกต้องเหมาะสม นักเรียนให้ข้อสังเกตว่า คำถามบางคำถามอ่านแล้วเข้าใจยาก ไม่แน่ใจว่าถามอะไร ทำให้ตอบไม่ถูก

4) ความพอใจและได้ประโยชน์

นักเรียนร้อยละ 100 คาดว่า เวลา 3 ชั่วโมงที่ใช้ในด้านการทดลองนี้มีประโยชน์ ได้รับความรู้หลากหลาย ได้ฝึกคิดวิเคราะห์ และชอบเพราะไม่มีข้อจำกัดว่าจะต้องอ่านอะไร ทำให้เกิดความสนใจที่จะอ่าน

คณะผู้วิจัยได้นำผลของแบบสอบถามนี้มาปรับปรุงคำถามของบัตรเรื่องให้มีความชัดเจนขึ้น

บทที่ 4

การฝึกฝนการอ่านโดยใช้กล่องเรื่องนำอ่าน

การรายงานเรื่องการฝึกฝนการอ่านโดยใช้กล่องเรื่องนำอ่าน จะแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ ขั้นตอนการฝึกฝน และความเห็นของผู้ใช้กล่องเรื่องนำอ่านหลังการฝึกฝน

4.1 ขั้นตอนการฝึกฝน

ในส่วนของขั้นตอนการฝึกฝน เราอาจกล่าวถึง 4 ขั้นตอนด้วยกันดังต่อไปนี้

4.1.1 ขั้นตอนทำความเข้าใจกับครูผู้ควบคุมกลุ่มทดลอง และนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3

เมื่อเครื่องมือในการวิจัย คือกล่องเรื่องนำอ่านใกล้จะเสร็จ อยู่ในขั้นตอนการจัดพิมพ์นั้น คณะผู้วิจัยได้จัดประชุมซักซ้อมความเข้าใจกับครูผู้ร่วมโครงการในเรื่องต่อไปนี้

- ก. ภาระหน้าที่ที่แตกต่างกันของครูในกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 และได้แจกเอกสารภาระหน้าที่และขั้นตอนเพื่อเป็นการเตือนความจำให้แก่ครู (ดูภาคผนวก ข.)
- ข. ความช่วยเหลือของโรงเรียนในการอำนวยความสะดวกเรื่องสถานที่ให้แก่การฝึกฝนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 3
- ค. การคัดเลือกนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 3 ให้เป็นนักเรียนที่มีวินัยและสนใจจะฝึกฝนเพิ่มสมรรถภาพการอ่านอย่างจริงจัง
- ง. รายละเอียดของส่วนต่างๆ ของกล่องเรื่องนำอ่าน เช่น บัตรเรื่อง บัตรคำถาม บัตรเฉลย บัตรเสริมความรู้ และความหมายของแถบสีในบัตรต่างๆ
- จ. การใช้สมุดบันทึกการอ่าน

4.1.2 ขั้นตอนการทดสอบก่อนเรียนและฝึกการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน

คณะผู้วิจัยได้ไปทดสอบก่อนเรียนในช่วงต้นเดือนมิถุนายน และได้ฝึกให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 3 ใช้กล่องเรื่องนำอ่าน รู้จักขั้นตอนในการใช้บัตรชนิดต่างๆ รวมทั้งคู่มือการอ่านบัตรเรื่อง 50 เรื่อง และแนะนำให้ใช้แผ่นวิดิทัศน์ แผ่นที่ 1 เป็นแนวทางในการอ่าน

4.1.3 การติดตามการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน

คณะผู้วิจัยติดตามการดำเนินงานของครูประจำกลุ่ม 1 และ 2 ทางโทรศัพท์ และพบว่ายังมีความไม่เข้าใจชัดเจนในการใช้กล่องเรื่องนำอ่านในกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 อีกทั้งครูบางโรงเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ยังไม่ได้ส่งแผนการสอน (ดูภาคผนวก ฉ.) คณะผู้วิจัยจึงไปเยี่ยมโรงเรียนต่างๆ ในช่วงปลายเดือนมิถุนายน 2553 และย้ำการดำเนินงานซึ่งต้องใช้เป็นหลักฐานในการทำวิจัยแบบทดลอง

อนึ่ง การเริ่มใช้กล่องเรื่องนำอ่าน เริ่มใช้ 4 บัตรเรื่องอ่านที่เป็นการฝึกฝนการอ่านจับรายละเอียดนั้น เมื่อเกิดความล่าช้าในการส่งกล่องเรื่องนำอ่าน (ดูข้อ 1.5) และไม่เข้าใจชัดเจนก็ทำให้การ

ฝึกจับรายละเอียดมีผลไม่เต็มที่ และหลังจากการไปเยี่ยมครูประจำกลุ่มช่วงปลายเดือนมิถุนายน 2553 และเริ่มอ่านบัตรเรื่องจับประเด็นซึ่งมีความเข้าใจในการดำเนินการดีขึ้น การฝึกการอ่านจับประเด็นก็มีผลดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดทั้งจากผลสอบ และการทำแบบฝึกหัด

ในต้นเดือนสิงหาคม 2553 คณะผู้วิจัยได้ติดตามผลการฝึกฝนที่โรงเรียนทั้ง 5 โรงเรียน และเพื่อนัดวันทำการทดสอบหลังเรียนซึ่งจะต้องจัดทำในกลางเดือนกันยายน ในการไปติดตามครั้งนี้ได้สังเกตว่าครูบางท่านไม่ได้จัดบันทึกการฝึกฝนของนักเรียน แต่ก็สามารถให้ข้อสังเกตได้ จึงขอให้ครูช่วยจัดบันทึกให้ชัดเจนเพราะครูจะต้องรายงานในตอนสุดท้าย

4.1.4 ขั้นตอนในการทดสอบหลังเรียน

ในการทดสอบหลังเรียนนี้ปรากฏว่ามีปัญหาเรื่องน้ำท่วมภาคเหนือ และมีการสอบรายวิชาบางรายวิชาของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งการสอบปลายภาคการศึกษา ทำให้การสอบพร้อมกันทั้ง 5 โรงเรียนไม่สามารถทำได้ โรงเรียนสตรีศรีน่านต้องจัดสอบหลังจากวันนัด และส่งคำตอบมาทางไปรษณีย์ ในขั้นตอนนี้มีการขอให้ครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิจัยตอบแบบสอบถามด้วย และเนื่องด้วยปัญหาข้างต้นนี้ทำให้ไม่ได้รับแบบสอบถามเท่าจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ

4.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบก่อนเรียนหรือจะให้ถูกต้องก็คือการทดสอบก่อนการใช้กล่อมนำอ่านนั้นก็เพื่อวัดความสามารถด้านทักษะการอ่านของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการแต่ละคนว่าอยู่ในระดับใด ผลการสอบนี้จะใช้เปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน หรือหลังการฝึกฝนว่ามีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของความสามารถในการอ่านหรือไม่อย่างไร และเพื่อการตอบสมมุติฐานต่างๆ ที่ได้ตั้งไว้

คณะผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียน ในเดือนมิถุนายนดังกล่าวแล้ว และทดสอบหลังเรียนในเดือนกันยายนรวมเวลาที่ใช้ในการฝึกฝนระหว่างการทดสอบทั้งสอง ประมาณ 12 สัปดาห์

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (ดูภาคผนวก ก. และ ข.) ควรจะเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน หรือที่เทียบเคียงกันได้ คณะผู้วิจัยได้ออกแบบทดสอบที่ทดสอบความสามารถในการจับรายละเอียด จับประเด็น โยงความและตีความในเรื่องที่อ่าน 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง เซอร์ลอร์ดโฮมส์ ความยาวครึ่งหน้า A4 มีคำถาม 10 ข้อ เป็นคำถามจับรายละเอียด 5 ข้อ จับประเด็น 2 ข้อ ตีความ 3 ข้อ คำถามเป็นแบบให้เติมข้อความลงในช่องว่างและพิจารณาข้อความว่าถูกหรือผิด เรื่องที่ 2 คือ เรื่อง เขาทำมัมมี่กันอย่างไร ความยาว 1 หน้า A4 มีคำถาม 10 ข้อ เป็นคำถามจับรายละเอียด 3 ข้อ จับประเด็น 4 ข้อ ตีความ 3 ข้อ คำถามเป็นแบบให้พิจารณาข้อความว่าถูกหรือผิด เรื่องที่ 3 คือ เรื่อง หวังโชนกการเมือง ความยาวประมาณ 3 หน้า A4 มีคำถาม 10 ข้อ เป็นคำถามจับรายละเอียด 3 ข้อ จับประเด็น 3 ข้อ และตีความ 4 ข้อ รวมแล้วแบบทดสอบก่อนเรียนมีคำถามจับรายละเอียด 11 ข้อ จับประเด็น 9 ข้อ และตีความ 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง

แบบทดสอบหลังเรียนมีการเปลี่ยนเรื่องที่ 3 เป็นเรื่อง อิทธิพลของศาสนาฮินดูต่อวัฒนธรรมไทยซึ่งมีคำถาม 13 ข้อ เมื่อทำการสอบแล้วปรากฏว่าเรื่องที่ 3 ซึ่งมีจำนวนคำถามแตกต่างกันทำให้ผลการทดสอบมีความเบี่ยงเบนสูง คณะผู้วิจัยจึงตัดเรื่องที่ 3 ทิ้งจากแบบทดสอบทั้งสองแบบ และดังนั้นจึงมีการทดสอบ 20 ข้อ แยกเป็นจับรายละเอียด 8 ข้อ จับประเด็น 6 ข้อ และตีความ 6 ข้อ ผลของการทดสอบทั้งสองแบบจะกล่าวถึงโดยละเอียดในบทที่ 5 : ผลการวิจัยต่อไป

4.3 การฝึกฝนและผลการฝึกฝน

4.3.1 การฝึกฝนกับจำนวนบัตรเรื่องอ่าน

กลุ่มทดลอง 3 กลุ่มถูกกำหนดให้ให้อ่านบัตรเรื่องเหมือนกัน 16 เรื่องเพื่อให้มีการประเมินเฉพาะตัวแปรคือการใช้กล่องเรื่องนำอ่านโดยวิธีการต่างกัน วิธีการต่างกันหมายถึง วิธีการของกลุ่มทดลองที่ 1 เป็นการใช้บัตรเรื่องตามที่กำหนด 16 เรื่อง ซึ่งประกอบด้วย บัตรเรื่องอ่านจับรายละเอียด 4 เรื่อง จับประเด็น 8 เรื่องและตีความ 4 เรื่อง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการฝึกอ่านบัตรเรื่อง ครูผู้สอนกลุ่มทดลองที่ 1 จะต้องบรรจุเรื่องทั้ง 16 เรื่องเข้าไปในแผนการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาการอ่าน การใช้บัตรเรื่องนำอ่านฝึกฝนจะมีการอภิปรายในชั้นเรียนโดยมีครูแนะนำและเสริม กล่าวโดยสรุป ในกลุ่มทดลองที่ 1 ครูจะเป็นผู้มีบทบาทสูง ในวิธีการของกลุ่มทดลองที่ 2 ครูผู้สอนใช้บัตรเรื่องอ่าน 16 เรื่องเช่นเดียวกันแต่ครูไม่ใช้บัตรเรื่องในห้องเรียน เพียงใช้เสริมการอ่านประเภทต่างๆ ซึ่งครูเคยสอนมาแล้วหรือได้ใช้วิธีของครูครบถ้วนแล้ว ครูเพียงแนะนำให้นักเรียนไปฝึกอ่านเพิ่มเติมเป็นการทบทวน ทดสอบความสามารถในการอ่าน อาจมีการตอบคำถามหรืออธิบายได้หากนักเรียนสงสัยข้อเฉลยในบัตรเฉลย โดยสรุปในกลุ่มนี้ตัวแปรคือบทบาทของครูที่ลดลงรวมทั้งบทบาทของกล่องเรื่องนำอ่านที่เป็นเครื่องมือช่วยส่งเสริมให้ความสามารถแน่นขึ้น วิธีการของกลุ่มทดลองที่ 3 แตกต่างไปจาก 2 กลุ่มทดลองแรก เพราะในกลุ่มนี้ครูไม่มีบทบาท นักเรียนเรียนด้วยตนเองตามความประสงค์ในการใช้เวลาเรียนของตนเอง แต่ต้องฝึกฝนให้ครบ 16 เรื่องตามรูปแบบและแนวทางที่โครงการกำหนดไว้

บัตรเรื่องอ่าน 16 เรื่องที่กลุ่มทดลอง 3 กลุ่มต้องอ่านเหมือนกันคือ

ก) ประเภทจับรายละเอียด จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่

1. ดอกกุหลาบ
2. บทเรียนดูไบ
3. เทคโนโลยีใหม่...ผ่าตัดกระดูกสันหลัง (ส่วนเอว)... เรื่องเล็ก...ปลอดภัย 100%
4. ปลวกอยู่มาได้ถึง 200 ล้านปี เพราะมีภูมิคุ้มกัน

ข) ประเภทจับประเด็น จำนวน 8 เรื่อง คือ

1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กในกระบวนการยุติธรรม
2. รอยเท้าเล็กๆ ของเราเอง

3. ย่ำดวงจันทร์...จริงฤาหลงโลก
4. วัคซีนโปลิโอ
5. ว่าด้วยคำว่า “สุภาพบุรุษ”
6. เข็มนาฬิกากับหน้าที่
7. อย่าให้เงินทำลายลูก
8. “CT” พุณยนต์สัญชาติไทย

ค) ประเภทตีความ จำนวน 4 เรื่อง คือ

1. ชีวิตที่เลือกได้
2. เหยี่ยว 10 บาท
3. รถคือสุขา
4. ขนมนึ่ง

จะเห็นว่าเรื่องบังคับ 16 เรื่องมีจำนวนเรื่องในประเภทจับประเด็นมากที่สุด ในขณะที่จำนวนเรื่องในประเภทจับรายละเอียดและตีความมีจำนวนเท่ากัน และน้อยกว่าประเภทจับประเด็นครึ่งหนึ่ง เหตุผลในการออกแบบเช่นนี้สืบเนื่องจากผลการทดสอบนิสิตระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีปัญหามากในการอ่านจับประเด็น และจากการกำหนดระดับความสามารถในการอ่านของศูนย์ภาษาไทยสิรินธรที่กำหนดว่าเด็กไทยในระดับประถมศึกษาควรมีความสามารถระดับที่ 3 ซึ่งในระดับนี้ต้องมีความสามารถในการจับประเด็นเรื่องที่อ่านได้ ส่วนเรื่องการตีความซึ่งอยู่ในระดับที่สูงขึ้นไปอีกคือระดับที่ 4 ขึ้นไปนั้น ถ้าทำได้อาจจะเป็นการดีและและเป็นเป้าหมายสำหรับคนไทยที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาแล้ว สำหรับการจับรายละเอียดนั้นควรเป็นความสามารถพื้นฐานของคนไทยและเด็กไทยโดยทั่วไป ดังนั้นจำนวนบัตรเรื่องตีความซึ่งสูงกว่าระดับ และบัตรเรื่องจับรายละเอียดซึ่งต่ำกว่าระดับ จะมีจำนวนน้อยกว่าบัตรเรื่องจับประเด็น

ด้วยเหตุที่บทบาทของครูเป็นตัวแปรที่สำคัญ คณะผู้วิจัยจึงออกแบบให้มีการอ่านบัตรเรื่องมากขึ้นในกลุ่มทดลองที่บทบาทของครูลดลงเพื่อเป็นการทดสอบสมรรถนะของกล่องเรื่องนำอ่านในการฝึกฝนการอ่านทดแทนบทบาทของครู ดังนั้นกลุ่มทดลองที่ 2 จึงถูกกำหนดให้อ่านบัตรเรื่องอ่านเพิ่มขึ้นอีก 16 เรื่อง โดยให้ครูผู้ควบคุมกลุ่มเลือกบัตรเรื่องในกล่องเรื่องนำอ่านตามประเภทการอ่านดังนี้ ประเภทจับรายละเอียด เลือกเพิ่มอีกจำนวน 4 เรื่อง ประเภทจับประเด็น เลือกเพิ่มอีก 8 เรื่อง และประเภทตีความ เลือกเพิ่มอีก 4 เรื่อง นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 จึงต้องอ่านบัตรเรื่องเพิ่มมากขึ้นอีก 16 เรื่อง

กลุ่มทดลองที่ 3 เนื่องจากไม่มีครูแนะนำ โครงการจึงออกแบบให้มีการฝึกมากขึ้นอีก นักเรียนในกลุ่มทดลองนี้ต้องเลือกบัตรเรื่องอ่านมากขึ้น 34 เรื่องตามประเภทต่อไปนี้เป็นคือ ประเภทจับรายละเอียด เลือกเพิ่มอีกจำนวน 8 เรื่อง ประเภทจับประเด็น เลือกเพิ่มอีก 18 เรื่อง และประเภทตีความ เลือกเพิ่มอีก 8 เรื่อง รวมทั้งสิ้นนักเรียนในกลุ่มนี้ต้องอ่านบัตรเรื่องอ่านจำนวน 50 เรื่อง

การที่นักเรียนทุกกลุ่มได้รับการฝึกฝนให้อ่านบัตรเรื่องอ่านในประเภทจับประเด็นมากที่สุดนั้นมีผลอย่างเห็นได้ชัดทั้งจากผลการทดสอบหลังเรียนและจากทัศนคติของนักเรียนเอง อีกประการหนึ่งบทบาทของครูมีส่วนสำคัญในการอ่านประเภทตีความก็เห็นได้ชัดเช่นกัน ดังจะกล่าวถึงในบทที่ 5: ผลการวิจัยต่อไป

4.3.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนแบบฝึกหัดกล่องเรื่อนำอ่านทั้ง 16 เรื่อง

การวิเคราะห์ขั้นตอนนี้ เป็นการนำคะแนนแบบฝึกหัดของเรื่อนำอ่าน 16 เรื่องมาตรวจสอบว่ามีความแตกต่างเกิดขึ้นในกลุ่มการทดลอง 3 กลุ่ม หรือไม่ ในการวิเคราะห์ได้จำแนกออกเป็น 3 เรื่องตาม 3 วัตถุประสงค์ของการฝึกอ่าน คือ การอ่านจับรายละเอียด การอ่านจับประเด็น และการอ่านตีความ แต่ละวัตถุประสงค์มีชื่อเรื่องและจำนวนเรื่องที่แตกต่างกัน แสดงได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 บัตรเรื่อนำอ่าน 16 เรื่อง จำแนกตามประเภทการฝึก

วัตถุประสงค์การอ่าน	จำนวนเรื่อง	ชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม
การอ่านจับรายละเอียด	4	- ดอกกุหลาบ	10
		- บทเรียนดูไบ	9
		- เทคโนโลยีใหม่ ฝ่าตัดกระดูกสันหลังส่วนเอว	10
		- ปลวกอยู่มาได้ 200 ปี เพราะมีภูมิคุ้มกัน	8
การอ่านจับประเด็น	8	- กฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กในกระบวนการยุติธรรม	6
		- รอยเท้าเล็กๆ ของเราเอง	5
		- ย่ำดวงจันทร์จริงๆ ลงโลก	8
		- วัคซีนโปลิโอ	9
		- ว่าด้วยคำว่า “สุภาพบุรุษ”	9
		- เข็มนาฬิกากับหน้าที่	5
		- อย่าให้เงินทำลายลูก	7
		- “CT” หนุนนตัสัญชาติไทย	9
การอ่านตีความ	4	- ชีวิตที่เลือกได้	5
		- เหรียญ 10 บาท	9
		- รถคือสุขา	8
		- ขนมห้าง	7

หมายเหตุ: เนื่องจากแบบฝึกหัดในแต่ละประเภทการฝึกฝนมีจำนวนข้อและจำนวนคะแนนไม่เท่ากัน จึงได้นำคะแนนรวมในแต่ละวัตถุประสงค์ของการฝึกฝนนำไปเทียบเป็นค่าร้อยละก่อนนำมาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มการทดลอง 3 กลุ่ม ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.3.2.1 การอ่านจับรายละเอียด

การวิเคราะห์คะแนนแบบฝึกหัดกล่องเรื่องน่าอ่าน 16 เรื่อง ตามวัตถุประสงค์การอ่านจับรายละเอียด ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 7 คะแนนแบบฝึกหัดเฉลี่ยของผู้เรียน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (การอ่านจับรายละเอียด)

กลุ่มทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัด (คน)	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดไม่ครบ (คน)	จำนวนเต็ม (คน)
กลุ่ม 1	84.13	9.92	182	10	192
กลุ่ม 2	76.24	15.54	159	9	168
กลุ่ม 3	77.82	13.13	54	0	54
รวม	80.09	13.40	395	19	414

จะเห็นได้จากตารางข้างต้นว่า จำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดการอ่านจับรายละเอียด 4 บัตรเรื่องจาก 16 บัตรเรื่องมีจำนวนไม่เต็มตามที่ได้รับแจ้ง ลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นด้วยเช่นกันกับการฝึกอ่านจับประเด็นและตีความ ดังจะเห็นได้ต่อไป จะเห็นได้ว่าจากคะแนนเฉลี่ยว่ากลุ่มทดลองที่ 1 มีคะแนนแบบฝึกหัดสูงสุด

ตารางที่ 8 การทดสอบรายคู่ระหว่างกลุ่มทดลอง (การอ่านจับรายละเอียด)

	กลุ่มทดลองที่ (I)	กลุ่มทดลองที่ (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	p-value	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
Tamhane	1	2	7.8947(*)	1.43510	.000	4.4460	11.3434
		3	6.3126(*)	1.93260	.005	1.5881	11.0371
	2	1	-7.8947(*)	1.43510	.000	-11.3434	-4.4460
		3	-1.5820	2.17071	.849	-6.8473	3.6832
	3	1	-6.3126(*)	1.93260	.005	-11.0371	-1.5881
		2	1.5820	2.17071	.849	-3.6832	6.8473

หมายเหตุ * หมายถึง ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบรายคู่ ด้วยวิธี Tamhane พบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีคะแนนแบบฝึกหัดกล่องเรื่องน่าอ่านทั้ง 16 เรื่อง สูงกว่าผู้เรียนกลุ่มที่ 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มที่ 2 และ 3 ไม่มีความแตกต่างระหว่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลคะแนนดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การที่ครูฝึกในช่วงเริ่มต้นซึ่งผู้วิจัยรายงานไปแล้วว่ามีความซุกซลักนั้น มีผลที่เห็นได้ชัดว่าทำให้กลุ่มทดลองที่ 1 มีผลฝึกหัดที่ดีกว่าอีก 2 กลุ่มทดลองอย่างเห็นได้ชัด

4.3.2.2 การอ่านจับประเด็น

การวิเคราะห์คะแนนจากบัตรเรื่องฝึกจับประเด็น จำนวน 8 บัตรเรื่อง ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 9 คะแนนแบบฝึกหัดเฉลี่ยของผู้เรียน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (การอ่านจับประเด็น)

กลุ่มทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัด (คน)	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดไม่ครบ (คน)	จำนวนเต็ม (คน)
กลุ่ม 1	82.28	13.58	184	8	192
กลุ่ม 2	79.16	17.47	156	12	168
กลุ่ม 3	78.51	11.87	53	1	54
รวม	80.53	15.10	393	21	414

จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้เรียนที่ฝึกการอ่านจับประเด็นมีจำนวนแตกต่างไปจากจำนวนผู้เรียนที่ฝึกการจับรายละเอียด จากตารางแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนแบบฝึกหัดด้านการจับประเด็นใน 16 บัตรเรื่องสูงสุดในภาพรวม

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มทดลอง (การอ่านจับประเด็น)

แหล่งของความแปรปรวน (Source of variation)	ผลบวกของกำลังสอง (Sum of Squares)	องศาอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean of Sum Square)	ค่าสถิติ F	ค่า p-value
ระหว่างกลุ่ม (Between Groups)	1071.059	2	535.529	2.364	0.095
ภายในกลุ่ม (Within Groups)	88365.486	390	226.578		
รวม (Total)	89436.545	392			

จากการทดสอบว่าคะแนนการอ่านจับประเด็นแตกต่างกันตามกลุ่มการทดลองหรือไม่ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าค่าสถิติทดสอบ F มีค่าเท่ากับ 2.364 และค่า p-value

มีค่าเท่ากับ 0.095 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยแบบฝึกหัดด้านการจับประเด็นของทั้ง 3 กลุ่มการทดลองนั้นไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3.2.3 การอ่านตีความ

การวิเคราะห์คะแนนจากการฝึกหัดบัตรเรื่องฝึกตีความ 4 บัตรเรื่อง ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 11 คะแนนแบบฝึกหัดเฉลี่ยตามร้อยละของผู้เรียน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (การอ่านตีความ)

กลุ่มทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัด (คน)	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดไม่ครบ (คน)	จำนวนเต็ม (คน)
กลุ่ม 1	80.99	17.04	177	15	192
กลุ่ม 2	78.61	18.72	149	19	168
กลุ่ม 3	73.42	17.57	52	2	54
รวม	79.01	17.92	378	36	414

จากตารางข้างบน ก็เห็นได้ชัดว่าจำนวนนักเรียนที่ฝึกการตีความด้วยบัตรอ่าน 4 เรื่อง มีจำนวนต่างออกไป จากการฝึก 2 แบบข้างต้น และจากคะแนนเฉลี่ยการตีความแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีคะแนนแบบฝึกหัดจากการฝึก 4 บัตรเรื่องด้านการตีความสูงสุดในภาพรวมเช่นกัน

ตารางที่ 12 การทดสอบรายคู่ระหว่างกลุ่มการทดลอง (การอ่านตีความ)

	กลุ่มทดลองที่ (I)	กลุ่มทดลองที่ (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	p-value	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
Tamhane	1	2	2.3751	1.99810	.553	-2.4224	7.1726
		3	7.5691(*)	2.75274	.022	.8581	14.2801
	2	1	-2.3751	1.99810	.553	-7.1726	2.4224
		3	5.1940	2.87923	.207	-1.8050	12.1931
	3	1	-7.5691(*)	2.75274	.022	-14.2801	-.8581
		2	-5.1940	2.87923	.207	-12.1931	1.8050

หมายเหตุ * หมายถึง ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การทดสอบรายคู่ เมื่อพิจารณาด้วยวิธี Tamhane พบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีคะแนนแบบฝึกหัดกล่องรื่องน่าอ่านทั้ง 16 เรื่อง สูงกว่าผู้เรียนกลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จะเห็นได้ว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งมีครูฝึกโดยตรงมีคะแนนเฉลี่ยของการฝึกบัตร์อ่าน 16 เรื่องสูงสุดในการฝึกอ่านทุกประเภท ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 และ 3 นั้น พอสรุปได้ว่า กลุ่มที่ 2 ที่มีครูช่วยเสริมก็มีคะแนนของการฝึกประเภทจับประเด็นและตีความดีกว่ากลุ่มที่ 3 ซึ่งฝึกฝนเอง ผลคะแนนแบบฝึกหัด 16 บัตร์เรื่องนี้ น่าสนใจมาก เพราะเมื่อสิ้นสุดการทดลองซึ่งกลุ่มที่ 1 ที่ได้คะแนนสูงสุดในช่วงบัตร์ 16 เรื่องนี้ แต่ไม่ได้รับการฝึกฝนเพิ่มอีก เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ 3 ซึ่งได้รับการฝึกฝนเพิ่มมากที่สุดแล้ว ก็เห็นได้ชัดว่าการฝึกฝนมาก (กลุ่มที่ 3) แม้ฝึกด้วยตนเองก็ทำให้เกิดการพัฒนาในเรื่องการอ่านเป็นอย่างดีได้ผลดีกว่า (ดูบทที่ 5)

4.4 ความเห็นของนักเรียนต่อการใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน

คณะผู้วิจัยยังได้สำรวจความเห็นของนักเรียนในกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม (ดูภาคผนวก ก.) ที่มีต่อการฝึกฝนการอ่านโดยใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน ในจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 411 คน เป็นนักเรียนโรงเรียนสตรีศรีน่านมากที่สุดจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 28.22 โรงเรียนบัวจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 22.63 โรงเรียนท่าวังผาจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 19.17 โรงเรียนนาหมอยจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.09 โรงเรียนนันทบุรีวิทยาจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.36 นักเรียน 411 คนนี้เป็นนักเรียนสายวิทย์ 222 คน สายศิลป์จำนวน 189 คน

ตารางต่อไปนี้จะแสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามในกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 13 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

โรงเรียน	จำนวนเต็ม	ร้อยละ	กลุ่มทดลอง					
			กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สตรีศรีน่าน	116	28.22	103	53.65	-	-	13	24.07
บัว	93	27.63	-	-	72	43.64	21	38.89
ท่าวังผา	81	19.71	-	-	71	43.03	10	18.52
นาหมอย	62	15.05	62	32.29	-	-	-	-
นันทบุรี	59	14.36	27	14.06	22	13.33	10	18.52

ข้อมูลวิเคราะห์ความเห็นและความพึงพอใจต่อการใช้กล่องเรื่องน่าอ่านฉบับสมบูรณ์อยู่ในภาคผนวก (ดูภาคผนวก ข.) ในที่นี้ผู้วิจัยจะเลือกผลการวิเคราะห์บางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเห็นในเรื่องการพัฒนาการอ่านที่ได้จากกล่องเรื่องน่าอ่านเท่านั้น เพื่อให้เห็นภาพการพัฒนาการอ่านทั้งจากผู้ที่เกี่ยวข้องคือ นักเรียนและครูและจากผลการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

4.4.1 ความเห็นในเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหาในบัตรเรื่องอ่าน

นักเรียนในกลุ่มทดลอง 3 กลุ่มมีความเห็นคล้ายกันว่าเนื้อหาของบัตรเรื่องอ่านมีความเหมาะสมกับวัยของตน

4.4.2 ความเห็นในเรื่องการนำความรู้จากการฝึกฝนไปใช้อภิปราย

นักเรียนร้อยละ 96.84 ให้ข้อมูลว่า นำความรู้จากการฝึกฝนไปใช้ในวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษามากที่สุด รองลงไปคือ วิชาวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ให้ข้อมูลว่า ความสามารถในการอ่านจับประเด็นที่พัฒนาขึ้นเป็นความสามารถที่นำไปใช้มากที่สุด คือ ร้อยละ 47.46 เมื่อเปรียบเทียบกับความสามารถในการอ่านจับรายละเอียดและการตีความ

4.4.3 ความเห็นว่ากล่องรื่องนำอ่านช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน

นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ให้ความเห็นดังสรุปได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 14 การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนเมื่อใช้กล่องรื่องนำอ่าน

การพัฒนาทักษะการอ่าน จากการใช้กล่องรื่องนำอ่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปานกลาง	91	47.40	89	53.94	22	40.74	202	49.15
ดีขึ้นมาก	98	51.04	69	41.82	32	59.26	199	48.42
เท่าเดิม	2	1.04	7	4.24	0	0.00	9	2.19
ไม่ตอบ	1	0.52	0	0.00	0	0.00	1	0.24
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

จากตารางนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเห็นว่าทักษะการอ่านพัฒนาขึ้นมากร้อยละ 48.42 และปานกลาง 49.15 นอกจากนี้นักเรียนในกลุ่มที่ 1 และ 3 เห็นว่ากล่องรื่องนำอ่านช่วยพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้นมากเป็นสัดส่วนมากที่สุด ซึ่งตรงกับข้อสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนกลุ่มที่ 1 และ 3 น่าจะมีผลสัมฤทธิ์จากการใช้กล่องรื่องนำอ่านมากกว่ากลุ่มที่ 2 ข้อมูลจากแบบสอบถามตามตารางนี้ยืนยันสมมุติฐานจากส่วนความคิดเห็นของนักเรียน นอกเหนือจากผลการวิเคราะห์ผลการสอบก่อนและหลังเรียน (ดูบทที่ 5)

4.5 ความเห็นของครูผู้ควบคุมกลุ่มทดลองต่อการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน (ดูภาคผนวก ท.)

กลุ่มทดลองที่ 1

ครูผู้ควบคุมกลุ่มทดลองที่ 1 โรงเรียนน่าน้อย โรงเรียนสตรีศรีน่าน และโรงเรียนนันทบุรีวิทยา บรรจุการใช้กล่องเรื่องนำอ่านลงในรายวิชาภาษาไทย ท. 43101 เหมือนกัน ยกเว้นโรงเรียนนันทบุรีวิทยาซึ่งบรรจุกล่องเรื่องนำอ่านลงในรายวิชา ท.43102

ถึงแม้ว่าจะบรรจุกล่องเรื่องนำอ่าน ท.43101 ลงในรายวิชาการเหมือนกัน แต่ครูโรงเรียนน่าน้อย และโรงเรียนสตรีศรีน่าน ใช้บัตรเรื่องอ่านประเภทต่างๆ ในแผนการเรียนรู้ที่ต่างกัน ครูโรงเรียนน่าน้อย ใช้บัตรเรื่องอ่านจับรายละเอียด 4 เรื่องในแผนการเรียนรู้ที่ 3 ประเภทจับประเด็นในแผนการเรียนรู้ที่ 5 และประเภทตีความในแผนการเรียนรู้ที่ 5 เห็นได้ว่าครูโรงเรียนน่าน้อยใช้บัตรเรื่องอ่านประเภทต่างๆ ตามลำดับความยากง่าย

ส่วนครูโรงเรียนสตรีศรีน่านบรรจุบัตรเรื่องอ่านจับรายละเอียดและจับประเด็นในแผนการเรียนรู้ที่ 11 ซึ่งเป็นการสอนอ่านบทความ และบรรจุบัตรเรื่องอ่านตีความไว้ในแผนการเรียนรู้ที่ 14 ซึ่งเป็นเรื่องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ในการฝึกฝนของครูทั้งสองโรงเรียนไม่สามารถใช้เวลาเรียนในห้องเรียนฝึกฝนได้เพราะเวลาไม่พอ ครูที่โรงเรียนน่าน้อยให้อ่านนอกเวลาโดยแจกบัตรเรื่องอ่านเดียวกันให้นักเรียนไปทำโดยใช้วิธีถ่ายสำเนาให้ทุกคน พร้อมคำถาม แล้วมาเฉลยพร้อมกัน แต่ในระยะต่อมาให้นักเรียนอ่านต่างกันและเฉลยกันเอง ส่วนครูโรงเรียนสตรีศรีน่านก็ให้นักเรียนอ่านบัตรเดียวกันทั้งห้อง มีการเฉลยพร้อมกัน และมีการอภิปรายพร้อมกันเช่นกัน แต่หลังจากนั้นแจกบัตรเรื่องที่ถ่ายสำเนาไปให้อ่านพร้อมคำถาม แล้วนำมาเฉลยและอภิปรายในบางครั้ง สำหรับการสอนในแผนการเรียนรู้ที่ 14 นั้น ครูให้เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพิ่มเติม ในกรณีหลังนี้เป็นการใช้กล่องเรื่องนำอ่านให้เป็นประโยชน์มากขึ้นอย่างน่าสนใจ

ครูที่โรงเรียนนันทบุรีวิทยา รายงานว่าในระยะแรก ใช้เวลาตอนท้ายของคาบเรียนในการฝึกฝนแต่นักเรียนที่เป็นสามเณรอ่านได้เข้าใจตอบคำถามไม่เสร็จ ครูจึงอนุญาตให้นำบัตรเรื่องตามที่กำหนดไว้ไปทำต่อที่วัดพร้อมคำถาม ในการเฉลยได้ทำพร้อมกัน และมีอภิปรายเฉลยพอสมควร

โดยสรุป ครูทั้งสามโรงเรียนให้ความเห็นว่า การฝึกฝนการอ่านโดยใช้บัตรอ่านจากกล่องเรื่องนำอ่าน ทำให้นักเรียนมีความสนใจการอ่านมากขึ้น นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านได้เร็วขึ้นและดีขึ้น มีความเห็นจากครูโรงเรียนนันทบุรีวิทยาว่า เวลาฝึกฝนน่าจะมีมากกว่า 1 ภาคการศึกษา เพื่อให้ นักเรียนได้มีเวลาอภิปรายมากขึ้น ครูทั้งสามโรงเรียนมีความเห็นร่วมกันว่า น่าจะใช้กล่องเรื่องนำอ่านในชั้นเรียนอื่นๆ โดยเฉพาะในระดับชั้น ม.4 - ม.5 ด้วย

กลุ่มทดลองที่ 2

ความเห็นของครูที่ควบคุมกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งใช้บัตรเรื่องอ่านเป็นการเสริมการสอนของครู ในช่วงใดก็ได้ที่ครูเห็นสมควร แต่ขอให้ใช้บัตรเรื่องอ่าน 16 เรื่องเหมือนกับกลุ่มทดลองที่ 1 เป็นครูจากโรงเรียนท่าวังผาและนันทบุรีวิทยา ครูทั้งสองโรงเรียนรายงานว่าเวลาให้นักเรียนฝึกโดยให้อ่านบัตรเรื่องที่เลือกให้ นอกเหนือจาก 16 บัตรที่โครงการกำหนดนั้นมีน้อยมาก ดังนั้นในโรงเรียนนันทบุรีวิทยาก็มีนักเรียนบางคนทำได้ไม่ครบ 32 เรื่องเพราะนักเรียนมีภาระงานมากและต้องไปเข้าโรงเรียนช่างเพื่อฝึกวิชาชีพ อย่างไรก็ตามครูที่โรงเรียนท่าวังผาให้มีการอภิปรายบางเรื่องด้วย และให้ข้อสังเกตว่า นักเรียนในกลุ่ม 2 รู้สึกว่ามีอิสระในการเลือกเวลาที่จะอ่านได้ทำให้ตั้งใจอ่านมากขึ้น และเนื่องจากโครงการได้ย้าว่า เฉลยเป็นเพียงแนวทางใหญ่ๆ อาจมีความเห็นแตกต่าง ทำให้นักเรียนพอเข้าใจได้คิด และถึงแม้จะต้องจัดให้นักเรียนกลุ่ม 2 มาฝึกฝนในวันเสาร์ เพื่อให้ได้ฝึกครบตามกำหนด นักเรียนก็มาอย่างพร้อมเพรียง นักเรียนมีโอกาสอภิปรายมากขึ้นเมื่อไม่เห็นด้วยกับเฉลย ครูให้ข้อสังเกตว่านักเรียนแสดงความสนใจในการอ่านมากขึ้น

สรุปได้ว่าครูที่สอนกลุ่ม 2 มีความเห็นว่า เวลาฝึกอาจจะน้อยเกินไป และการใช้บัตรในการสอนเสริมยังมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในขั้นปานกลาง

กลุ่มทดลองที่ 3

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่นักเรียนต้องฝึกฝนด้วยตนเอง กลุ่มทดลองนี้มีนักเรียนจำนวนน้อยที่สุด ครูผู้ช่วยกำกับควบคุมกลุ่มที่ 3 จากโรงเรียนสตรีศรีน่าน โรงเรียนท่าวังผา และโรงเรียนบัว รายงานตรงกันว่าต้องมีการอธิบายเพิ่มเติมวิธีการและต้องกระตุ้นให้นักเรียนอ่านฝึกฝนในช่วงแรกๆ หลังจากนั้นนักเรียนดูมีความสนุกกับการอ่าน มีความผ่อนคลายและอ่านด้วยความสนใจจริงๆ นักเรียนส่วนหนึ่งใช้วิธีทัศนที่แนะนำการอ่านก่อนการเรียนเอง และคิดว่าเป็นประโยชน์ในการฝึกตีความโดยสรุป ครูที่ควบคุมเห็นว่านักเรียนส่วนหนึ่งสามารถดูแลตัวเองในการฝึกฝนได้ในระดับดี

จากรายงานของครูใน 3 กลุ่มทดลองและจากความเห็นของนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถามเมื่อสิ้นสุดโครงการ อาจจะสรุปได้ว่า การฝึกการอ่านเป็นโดยใช้กล่องเรื่องน่าอ่านซึ่งมีการออกแบบด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ ตามที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น มีผลชัดเจนในเรื่องที่กล่องเรื่องน่าอ่านทำให้เกิดการฝึกฝนที่ไม่น่าเบื่อ ทำให้นักเรียนเองรู้สึกว่าตนเองมีการพัฒนาในการอ่านขึ้นและที่สำคัญก็คือ นักเรียนมีความเห็นที่สามารถนำความสามารถในการอ่านไปใช้ในรายวิชาอื่น ซึ่งแสดงว่าการอ่านเป็นนั้นเป็นประโยชน์มากกว่าการเรียนในชั้นเรียนตามกำหนดเท่านั้น ในส่วนของครูนั้นก็ให้ความเห็นว่าการฝึกด้วยกล่องเรื่องน่าอ่านมีประโยชน์และอาจนำไปดัดแปลงใช้ในการสอนวิเคราะห์ได้ (กรณีโรงเรียนสตรีศรีน่าน) ครูมีความเห็นว่าเวลาในการฝึกอาจน้อยเกินไป และน่าจะฝึกฝนในชั้นต้นกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งนักเรียนมีภาระมากทำให้ฝึกฝนได้น้อย ข้อสังเกตที่สำคัญก็คือ เมื่อมีการฝึกจำนวนบัตรเรื่องเท่ากัน (16 บัตรเรื่อง) การมีครูทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ดีกว่า แต่เมื่อมีการฝึกมากขึ้น การฝึกด้วยตนเองก็ทำให้เกิดการพัฒนาในการอ่านได้ดี (ดูบทที่ 5)

บทที่ 5

วิเคราะห์และอภิปรายผล

การวิจัยโครงการนี้นอกจากจะสร้างกล่องเพื่อใช้ฝึกฝนให้นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ่านเป็นแล้วยังเป็นการทดลองการฝึก 3 แบบ คือ แบบที่มีบทบาทของครูในฐานะผู้สอน หรือกลุ่มทดลองที่ 1 แบบที่ครูมีบทบาทชี้แนะและเสริมการอ่าน หรือกลุ่มทดลองที่ 2 และแบบที่ครูไม่มีบทบาทแต่ให้นักเรียนฝึกฝนด้วยตนเอง ทั้งนี้โดยมีสมมติฐาน 3 ข้อ คือ ข้อแรก กล่องเรื่องนำอ่านสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนขึ้นได้ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มทดลองใด ข้อที่สอง การใช้กล่องเรื่องนำอ่านจะให้ผลดีที่สุดหากใช้กล่องตามรูปแบบแรก คือ มีครูผู้สอน รองลงมาคือ การใช้กล่องเรื่องนำอ่านในรูปแบบที่ 3 ได้แก่การที่นักเรียนฝึกด้วยตนเอง และได้ผลอันดับสุดท้าย คือ การที่มีครูช่วยชี้แนะและเสริมการอ่าน ข้อที่สาม การใช้กล่องเรื่องนำอ่านสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้มากกว่าการไม่ใช้กล่องเรื่องนำอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1 ผลของการวิจัย

5.1.1 การบรรลุมิติวัตถุประสงค์ข้อ 1

5.1.1.1 การตอบวัตถุประสงค์ข้อแรกในการสร้างกล่องเรื่องนำอ่าน คณะผู้วิจัยได้ออกแบบกล่องเรื่องนำอ่านเป็นบัตรเรื่องอ่าน บัตรคำถาม บัตรเฉลยและบัตรเสริมความรู้ โดยมีบัตรเรื่องอ่านและเสริมความรู้ในขนาดกระดาษ A4 ส่วนบัตรคำถามและบัตรเฉลยอยู่ในขนาดกระดาษ A5 ผู้วิจัยได้ออกแบบบัตรเรื่องอ่านและบัตรเสริมความรู้ให้แข็งแรง ทนทานด้วยการเคลือบพลาสติก และเพื่อให้บัตรเรื่องอ่านดึงดูดความสนใจของผู้อ่านซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 ได้มีการออกแบบให้บัตรทั้ง 2 ชนิดมีรูปที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอ่านเป็นพื้น และมีสีสันทำให้ไม่น่าเบื่อ รูปแบบการจัดหน้าและการพิมพ์ยังใช้แบบเดิมคือมีตัวหนังสือเต็มหน้า แต่ได้จัดให้มีช่องว่างระหว่างบรรทัดโปร่ง และอ่านสบายตา บัตรทั้งหมดจัดอยู่ในแฟ้มแบบมีฝาปิดสามารถหยิบเคลื่อนที่ได้

จากแบบสอบถามนักเรียนที่ใช้กล่องเรื่องนำอ่านมีความพึงพอใจรูปแบบกล่องเรื่องนำอ่านในภาพรวม ร้อยละ 96.84 เมื่อลงรายละเอียดพบว่ามีความพอใจในขนาดของบัตรชนิดต่างๆ ในระดับปานกลาง พอใจที่บัตรมีสีสัน และมีภาพประกอบในระดับดี พอใจรูปแบบการจัดพิมพ์ค่อนข้างดีมาก แต่จำนวนร้อยละ 33.10 เห็นว่าตัวกล่องเรื่องนำอ่านน่าจะสวยงาม ดึงดูดขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ และร้อยละ 39.39 เห็นว่าตัวกล่องน่าจะทำให้หยิบถือได้สะดวกกว่าการที่มีลักษณะเป็นแฟ้มและไม่มีหูหิ้ว

5.1.1.2 การตอบวัตถุประสงค์ข้อแรกที่จะให้กล่องเรื่องนำอ่านใช้ในการฝึกให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ่านเป็นนั้น คณะผู้วิจัยได้จัดให้มีบัตรฝึกอ่าน 3 ประเภท คือ ฝึกให้อ่านจับรายละเอียด ฝึกให้อ่านจับประเด็น ฝึกให้อ่านตีความ โดยมีการจัดเนื้อหาของเรื่องอ่านให้อยู่ใน 3 ประเภท คือ ประเภทเนื้อหา

ทางวิทยาศาสตร์ ประเภทเนื้อหาทางมนุษยศาสตร์ และประเภทเนื้อหาทั่วไป เพื่อฝึกให้นักเรียนสายวิทย์ และศิลป์อ่านข้ามสาขาวิชาที่ตนถนัด อนึ่ง เนื้อหาที่อยู่ในบัตรเรื่องนั้นมิได้จัดให้ลงลึกไปในศาสตร์ แต่จัดให้เหมาะกับระดับและวัยของผู้เรียน นอกจากนี้ได้จัดเนื้อหาตามประเภท 3 ประเภทนี้ตามระดับความยากง่ายด้วย

นอกจากนี้ ได้มีการกำหนดจำนวนเรื่องที่นักเรียนต้องอ่าน 16 เรื่อง ในจำนวน 16 เรื่องนี้มีเรื่องที่ฝึกการจับประเด็นจำนวนมากที่สุด คือ 8 เรื่อง ส่วนเรื่องที่ฝึกจับรายละเอียดและตีความจำนวนเท่ากันคือ 4 เรื่อง ดังนั้นบัตรการอ่านฝึกจับประเด็นจึงมากกว่าการฝึกอ่านอีก 2 แบบถึง 1 เท่า ทั้งนี้เพราะคณะผู้วิจัยมุ่งฝึกให้นักเรียนขึ้นถึงระดับความสามารถทางภาษาในทักษะการอ่านระดับ 3 (ดูระดับสมรรถภาพทางภาษาของจุฬา) ในระดับความสามารถทางภาษาในระดับที่ 3 นี้ ผู้อ่านต้องสามารถอ่านจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้

ผลจากการสอบก่อน-หลังเรียน และผลจากแบบสอบถามความเห็นของนักเรียนวิจัย แสดงว่ามีการพัฒนาขึ้นในเรื่องการอ่านจับประเด็นมากกว่าอีก 2 ประเภท ครูที่ควบคุมกลุ่มทดลองก็มีความเห็นสอดคล้องกับนักเรียน ส่วนในเรื่องการอ่านข้ามสาขานั้น จากรายงานการเลือกบัตรอ่านของกลุ่ม 2 และ 3 ไม่ปรากฏชัดเจนว่ามีการเลือกข้ามสาขาวิชา แต่นักเรียนเลือกบัตรเรื่องทั่วไปมากกว่า และยังปรากฏว่าชื่อเรื่องเป็นส่วนดึงดูดให้นักเรียนเลือกบัตรอ่านมากที่สุด

5.1.2 การตอบข้อสมมติฐาน

5.1.2.1 การตอบสมมติฐานข้อ 1 และ 2 เพื่อที่จะตอบสมมติฐาน 2 ข้อนี้ได้มีการจัดทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เพื่อดูว่านักเรียนที่ใช้กล่องเรื่องน่าอ่านมีการพัฒนาจากการฝึกอ่านหรือไม่ ข้อสอบที่ใช้ในการทดสอบทั้ง 2 ครั้งเป็นข้อสอบที่มีเรื่องอ่านเรื่องเดียวกัน 2 เรื่อง มีคำถามที่ถามให้ตอบเหมือนกัน 20 ข้อ เป็นการทดสอบความสามารถในการอ่านจับรายละเอียด จับประเด็น โยงความหรือตีความ

ตารางต่อไปนี้จะแสดงผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มในการฝึกฝนแต่ละประเภท คือ ประเภทฝึกอ่านจับรายละเอียด ประเภทฝึกอ่านจับประเด็น และประเภทฝึกอ่านตีความ ตามลำดับ

ตารางที่ 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มการทดลองที่ 1

วัตถุประสงค์ การอ่าน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		ค่าสถิติ Pair t-test	ค่า p-value
	(คน)	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน		
จับรายละเอียด	192	69.41	62.54	11.94	11.50	6.675	0.000*
จับประเด็น	192	58.16	86.63	27.13	20.48	-12.776	0.000*
ตีความ	192	34.77	54.43	27.18	19.87	-8.288	0.000*
คะแนนรวม	192	54.11	67.87	11.94	11.50	-0.789	0.000*
หมายเหตุ * หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางจะเห็นได้ว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 192 คน มีคะแนนหลังเรียนโดยรวมสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนตามประเภทวัตถุประสงค์การฝึก ปรากฏว่า คะแนนหลังเรียนของประเภทจับประเด็นและตีความสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.5 แต่คะแนนหลังเรียนของประเภทจับรายละเอียดต่ำกว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ ค่าสถิติยังแสดงว่าในการสอบก่อนเรียน คะแนนของประเภทจับประเด็นและตีความมีการกระจายค่อนข้างสูงโดยมีค่าเท่ากับ 27.13 และ 27.18 ตามลำดับ แต่ในการสอบหลังเรียนค่าการกระจายลดลง ซึ่งสันนิษฐานว่าในกลุ่มผู้เรียนมีผู้พัฒนาการอ่านมากขึ้นและจึงมีคะแนนที่เกาะกลุ่มกันมากขึ้น

นักเรียนในกลุ่มการทดลองที่ 2 มีจำนวน 168 คน เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์การฝึกอ่านรายด้านพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทุกด้าน ยกเว้นด้านการฝึกจับรายละเอียด โดยเฉพาะคะแนนการฝึกอ่านจับประเด็นนั้นมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด รองลงมา ได้แก่ การฝึกอ่านตีความ ในภาพรวมคะแนนหลังเรียนดีกว่าคะแนนก่อนเรียน กล่าวได้ว่ากลุ่มที่ 2 มีการพัฒนาในด้านการอ่าน เช่นกัน รายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มการทดลองที่ 2

วัตถุประสงค์ การอ่าน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		ค่าสถิติ Pair t-test	ค่า p-value
	(คน)	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน		
จับรายละเอียด	168	69.46	62.56	10.76	12.52	6.008	0.000*
จับประเด็น	168	61.11	86.11	24.11	21.71	-11.039	0.000*
ตีความ	168	29.61	53.77	26.47	20.77	-9.651	0.000*
คะแนนรวม	168	53.39	67.48	12.84	11.48	-11.630	0.000*
หมายเหตุ * หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากการวิเคราะห์คะแนนรวมของกลุ่มทดลองที่ 2 พบว่า คะแนนหลังเรียนโดยรวมสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับกลุ่มทดลองที่ 1

นักเรียนในกลุ่มการทดลองที่ 3 มีจำนวน 54 คน เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์การฝึกอ่านรายด้านพบว่า มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยเฉพาะคะแนนการฝึกอ่านจับประเด็นนั้น มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัดเจน รองลงมา ได้แก่ การอ่านตีความ ในภาพรวมคะแนนหลังเรียนดีกว่าคะแนนก่อนเรียน กล่าวได้ว่าการพัฒนาด้านการอ่านเช่นเดียวกับ 2 กลุ่มทดลองแรก รายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 17 ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนของกลุ่มการทดลองที่ 3

วัตถุประสงค์ การอ่าน	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย		ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		ค่าสถิติ Pair t-test	ค่า p-value
		ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน		
จับรายละเอียด	54	73.77	63.62	10.81	11.38	6.572	0.000*
จับประเด็น	54	62.35	93.21	26.74	16.35	-8.532	0.000*
ตีความ	54	29.63	52.47	27.50	21.57	-4.613	0.000*
คะแนนรวม	54	55.25	69.77	13.82	10.50	-8.008	0.000*
หมายเหตุ * หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากการวิเคราะห์คะแนนรวมของกลุ่มการทดลองที่ 3 นั้นพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า ในทั้ง 3 กลุ่มทดลองคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนในภาพรวม สมมติฐานข้อแรกที่ว่า กล้องรื่องนำอ่านสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนขึ้นได้ไม่
ว่าเป็นกลุ่มการทดลองใดนั้นจึงถูกต้องตามสมมติฐาน ส่วนสมมติฐานข้อสองที่ว่า กล้องรื่องนำอ่านน่าจะ
ให้ผลดีที่สุดหากใช้กล้องแบบที่มีครูสอน รองลงมา คือ การใช้กล้องแบบที่นักเรียนฝึกด้วยตนเอง และ
ผลสัมฤทธิ์ต่ำสุด คือ การใช้กล้องแบบที่มีครูชี้แนะนั้น จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนน นักเรียนกลุ่ม 3
มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในทักษะการจับประเด็น ในทักษะการตีความ นักเรียนในกลุ่ม 1 ทำคะแนนหลังเรียน
ได้ดีที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่าสมมติฐานข้อ 2 ถูกต้องตามสมมติฐาน

5.1.2.2 การตอบสมมติฐานข้อ 3

เพื่อตอบสมมติฐานข้อ 3 ว่า การใช้กล้องรื่องนำอ่านช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน
ได้มากกว่าการไม่ใช้กล้องรื่องนำอ่าน คณะผู้วิจัยได้จัดให้มีการทดสอบกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นจำนวน 181
คนทั้งในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

5.1.2.2.1 ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนเรียน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง 1, 2, 3 และกลุ่มควบคุมว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ตามแต่ละประเภทการอ่าน คือ อ่านจับรายละเอียด จับประเด็น และการตีความ (รายละเอียดของแบบทดสอบก่อนเรียนโปรดอ่านข้อ 4.2)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง 1, 2, 3 และกลุ่มควบคุม ตามประเภทการอ่านทั้ง 3 ประเภท

กลุ่มทดลอง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		
		การจับรายละเอียด	การจับประเด็น	การตีความ
กลุ่มที่ 1	192	69.41	58.16	34.77
กลุ่มที่ 2	168	69.46	61.11	29.61
กลุ่มที่ 3	54	73.76	62.35	29.63
กลุ่มควบคุม	181	72.17	67.77	33.01

จากตารางจะเห็นได้ว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมมีคะแนนทดสอบก่อนเรียนสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 ในประเภทจับรายละเอียดและในประเภทการอ่านจับประเด็นและต่ำกว่ากลุ่มทดลองที่ 3 เล็กน้อย ในประเภทการจับรายละเอียด ในประเภทการอ่านตีความต่ำกว่ากลุ่มที่ 1 เล็กน้อยเช่นกัน อาจกล่าวได้ว่า การทดสอบก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านทุกประเภทอยู่ในเกณฑ์ที่เหนือกว่ากลุ่มทดลองที่ 3 โดยรวม

อนึ่ง ผลการวิเคราะห์รายคู่พบว่ากลุ่มที่ 3 และกลุ่มควบคุมมีคะแนนก่อนเรียนด้านการจับรายละเอียดสูงกว่ากลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในการอ่านจับประเด็นกลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในการอ่านตีความนั้น กลุ่มควบคุมที่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผลการวิเคราะห์รายคู่ก็ยืนยันว่ากลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านอยู่ในระดับเหนือกว่ากลุ่มทดลอง ข้อมูลนี้จะแสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีการพัฒนาขึ้นหรือไม่ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนหลังทดสอบ

5.1.2.2.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนหลังเรียน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลอง 1, 2, 3 และกลุ่มควบคุม ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร หลังจากที่ถูกกลุ่มทดลองกลุ่มแรกมีการฝึกฝนอ่านเรื่องในกล่องเรื่องนำอ่านไปแล้ว 16 บัตรเรื่อง กลุ่มทดลองที่สองมีการฝึกฝนอ่านเรื่องในกล่องเรื่องนำอ่านไปแล้ว 32 บัตรเรื่อง และกลุ่มทดลองที่สามมีการฝึกฝนอ่านเรื่องในกล่องเรื่องนำอ่านไปแล้ว 50 บัตรเรื่อง ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่มีการฝึกฝน อนึ่ง ข้อสอบในการทดสอบหลังเรียนไม่แตกต่างจากข้อสอบก่อนเรียน (ดูข้อ 4.2)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1, 2, 3 และกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย			
		การจับรายละเอียด	การจับประเด็น	การตีความ	คะแนนรวม
กลุ่มที่ 1	192	62.29	86.63	54.43	67.87
กลุ่มที่ 2	168	62.56	86.11	58.77	67.48
กลุ่มที่ 3	54	63.62	93.21	52.47	69.77
กลุ่มควบคุม	181	62.59	96.61	54.88	69.36

จากตารางจะเห็นได้ว่า ในภาพรวม กลุ่ม 3 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดตามด้วยกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนสอบในภาพรวมก็เห็นว่าการสลับที่กันของกลุ่ม 3 และกลุ่มควบคุม แต่กลุ่มควบคุมยังคงเหนือกว่ากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามเดิม เมื่อพิจารณาประเภทของการฝึกอ่านก็จะเห็นว่า คะแนนการอ่านจับรายละเอียดลดลงทุกกลุ่ม ในเรื่องนี้ยังไม่อาจอธิบายว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เพราะการสอบเรื่องอ่านของการทดสอบก่อนและหลังเรียนใช้เรื่องสอบเดียวกัน แม้จะมีการปรับคำถามให้ชัดเจนขึ้นในการสอบหลังเรียนบางคำถาม ในประเภทการอ่านจับประเด็นปรากฏว่า กลุ่มที่ 3 ซึ่งมีการฝึกอ่านจับประเด็น คือ บัตรเรื่องมีการพัฒนาอย่างมากจากค่าเฉลี่ยการสอบหลังเรียน ในขณะที่ทุกกลุ่มทดลองก็แสดงการพัฒนาขึ้น สำหรับการอ่านตีความนั้น กลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งมีการฝึกฝนการอ่านกับครูผู้สอนได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ตามมาด้วยกลุ่มควบคุม เหมือนกับคะแนนก่อนเรียน

อนึ่ง เมื่อวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลต่างระหว่างกลุ่มที่ใช้กล่องรื่องนำอ่านกับกลุ่มที่ไม่ใช้กล่องรื่องนำอ่าน พบว่าคะแนนผลต่างของทักษะทั้ง 3 ด้านและคะแนนรวมของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แม้ว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองทั้งหมด กับกลุ่มควบคุมจะไม่แสดงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ใช้กล่องรื่องนำอ่านก็แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนผลต่างสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้

ตารางที่ 20 ค่าสถิติของคะแนนผลต่างระหว่างกลุ่มที่ใช้กล่องรื่องนำอ่านและกลุ่มควบคุมที่ไม่ใช้กล่องรื่องนำอ่าน

กลุ่ม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กลุ่มที่ใช้กล่องรื่องนำอ่าน	414	13.99	15.37
กลุ่มที่ไม่ใช้กล่องรื่องนำอ่าน	181	11.71	15.53

จึงอาจสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่าการใช้กล่องรื่องนำอ่านช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้มากกว่าการไม่ใช้กล่องรื่องนำอ่านเป็นสมมติฐานที่ถูกต้อง และเพื่อจะยืนยันสมมติฐานนี้ก็น่าจะมีการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านในระยะเวลาที่ยาวกว่านี้ และในกลุ่มทดลองที่มีเวลาให้แก่การฝึกฝนมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีการสอบประเภทต่าง ๆ ของการจะจบชั้นมัธยมศึกษา และการเตรียมตัวเพื่อเข้าศึกษาต่อในอุดมศึกษาจนไม่ยากใช้เวลาฝึกฝนได้เต็มที่ตามกำหนด

อนึ่งในการทดลองเพื่อพิจารณาสัมฤทธิ์ผลของเครื่องมือใดก็ตาม โดยทั่วไปก็ต้องมีการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในการเปรียบเทียบเพื่อจะได้ผลเปรียบเทียบที่เชื่อถือได้ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะต้องมีความสามารถและคุณสมบัติต่างๆ ที่คล้ายคลึงกัน ไม่มีกลุ่มใดสูงกว่ากัน ในการทดลองการฝึกฝนด้วยกล่องรื่องนำอ่านก็เช่นกัน กล่าวคือเป็นการเหมาะสมที่นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะมีความสามารถขั้นต้นใกล้เคียงกัน แต่จากค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ดูหน้า 41) เห็นได้ว่ากลุ่มควบคุมมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มทดลอง ด้วยเหตุนี้เมื่อมีการสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มทดลองจึงไม่เห็นชัดเจนว่าเหนือกว่ากลุ่มควบคุม (จริงอยู่ก็มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่แสดงให้เห็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลองในบางประเภทของการฝึกสูงกว่ากลุ่มทดลองเหนือกว่ากลุ่มควบคุม) ข้อที่กลุ่มควบคุมมีความสามารถเหนือกว่ากลุ่มทดลองตั้งแต่ต้นนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นข้อบกพร่องในการเลือกผู้เข้ากลุ่มของโครงการ อย่างไรก็ตามการเลือกนักเรียนให้มีความสามารถเบื้องต้นเท่ากันทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่น่าจะจัดได้จริง เพราะโครงการเป็นโครงการทดลอง ซึ่งจัดทำได้ก็โดยความสมัครใจของนักเรียนที่ร่วมโครงการ การคัดเลือกจะทำให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่างยาก หรือไม่ได้เลย ผู้วิจัยเห็นว่าแม้จะมีปัญหาความไม่ชัดเจนในการตอบสมมติฐานข้อ 3 ว่าการใช้กล่องรื่องนำอ่านดีกว่าการไม่ใช้ แต่ผลการทดลองก็ชี้ให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีการพัฒนาการอ่านเป็นขึ้นจริงตามที่ได้อภิปรายไปแล้วข้างต้น

5.2 การอภิปรายผล

การทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านในการฝึกนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้อ่านเป็น คือ สามารถอ่านจับรายละเอียดได้ อ่านจับประเด็นของเรื่องได้ และสามารถอ่านโยงความหรือตีความ หรือเข้าใจความหมายบทเขียนโดยผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ชัดเจนได้นั้น สรุปได้ว่ามีผลต่อการพัฒนาการอ่านแม้จะไม่ชัดเจนนัก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการฝึกฝนมีระยะเวลาสั้นเกินไปจนทั้งนักเรียน และครูผู้ฝึกให้ความสำคัญต่อการได้ไม่เต็มที่ อีกประการหนึ่ง นักเรียนที่จะฝึกฝนการอ่านเป็นนั้น น่าจะอยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 เพราะนักเรียนในระดับนี้มีภาระต้องทำก่อนจบการศึกษาทำให้เวลาการฝึกไม่สม่ำเสมออย่างที่กำหนดไว้ในตาราง

เรื่องสำคัญที่โครงการนี้ชี้ให้เห็นก็คือ การอ่านเป็นนั้น ผู้เรียนต้อง “อยากอ่าน” และการที่อยากอ่านนั้นเกิดขึ้นได้จากการได้อ่านเรื่องแปลกออกไป หรือ เรื่องที่นำมาใช้ได้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นการจัด

ให้มีรูปแบบบัตรอ่านที่แปลกออกไปจากบทอ่านในโรงเรียนที่ต้องอ่านเรื่องเดียวกันในรูปแบบที่เป็นบัตรเรื่อง แทนที่จะเป็นการอัดสำเนา เหล่านี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านเป็นให้เกิดขึ้นได้

นอกจากนี้โครงการทดลองนี้ ยังชี้ให้เห็นว่า การฝึกอ่านเรื่องมากเท่าใดก็จะทำให้เกิดการพัฒนาการอ่านมากขึ้นเท่านั้น นักเรียนสามารถฝึกฝนได้เอง ดังเห็นได้จากพัฒนาการในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 3 ซึ่งอ่านบัตรเรื่องอ่านมากที่สุด และแสดงผลการพัฒนาได้ดีที่สุด อย่างไรก็ตาม เรื่องอ่านบางประเภทได้แก่ ประเภทตีความนั้น การอ่านที่มีครูนำการอภิปรายน่าจะเป็นแนวทางที่ถูกต้อง เพราะการอ่านประเภทนี้ นักเรียนต้องมีการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และการมีครูช่วยชี้แนะก็จำเป็นทำให้การคิดกว้างขวางออกไป

กล่องเรื่อนำอ่านได้รับการตอบรับอย่างดีจากทั้งครูผู้สอนและนักเรียน มีโรงเรียนที่มีได้อยู่ในโครงการแสดงความประสงค์จะใช้ ซึ่งแสดงว่าบทอ่านที่ดีและให้ความรู้ รวมทั้งการฝึกฝนการอ่านยังขาดแคลนอยู่มาก อาจจะต้องมีองค์กรหรือหน่วยงานที่พัฒนาบทอ่านในลักษณะนี้ขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีบทอ่านที่เหมาะสมกับเวลาที่ทำให้ผู้อ่านมีโลกทัศน์ทันสมัยและกว้างขวาง การได้รับความรู้จากการอ่านก็จะทำให้ผู้อ่านมีวิจรรณญาณดีขึ้น รู้จักวิเคราะห์เมื่อได้ยินได้ฟังข้อมูลต่างๆ ในเรื่องเดียวกันแต่มีความหลากหลายขัดแย้งกัน บัตรเรื่องในกล่องเรื่อนำอ่านจึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยน ปรับปรุงให้ทันสมัยเสมอ การทดลองในครั้งนี้เป็นเพียงแนวทางให้เกิดการพัฒนาบทอ่านสำหรับเด็กไทย มิใช่เป็นหนังสือหรือตำราที่หยุดอยู่กับที่

เอกสารอ้างอิง

จุฑานันท์ บุญทราหาญ. (2552).

<http://www.aksorn.com/article/article_detail.php?content_id=852>. 7 เมษายน.

“นร.70%ภาษาไทยต่ำเกณฑ์.” (2552).

<http://www.matichon.co.th/matichon/view_news.php?newsid=

01p0110250352§ionid=0101&selday=2009-03-25>. 8 เมษายน.

พจมาน พงษ์ไพบูลย์. (2552).

<http://www.moe.go.th/cms_group/detail.php?NewsID=221&Key=aca_Article

>. 30 มีนาคม.

วิชาการ, กรม. (2544). **การจัดการสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ศูนย์ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. (2548). **รายงานผลการทดสอบเพื่อวัดระดับความสามารถในการใช้ ภาษาไทย ทักษะการอ่าน การฟัง และการเขียน ให้แก่นิสิตแรกเข้าระดับปริญญาตรีในปี การศึกษา 2548 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.

ศูนย์ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. (2549). **รายงานผลการทดสอบเพื่อวัดระดับความสามารถในการใช้ ภาษาไทย ทักษะการอ่าน การฟัง และการเขียน ให้แก่นิสิตแรกเข้าระดับปริญญาตรีในปี การศึกษา 2549 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.

ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร. (2550). **รายงานผลการทดสอบเพื่อวัดระดับความสามารถในการใช้ ภาษาไทย ทักษะการอ่าน การฟัง และการเขียน ให้แก่นิสิตแรกเข้าระดับปริญญาตรีในปี การศึกษา 2550 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร.

ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร. (2551). **รายงานผลการทดสอบเพื่อวัดระดับความสามารถในการใช้ ภาษาไทย ทักษะการอ่าน การฟัง และการเขียน ให้แก่นิสิตแรกเข้าระดับปริญญาตรีในปี การศึกษา 2551 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร.

เอกสารแนบ

และ

ภาคผนวก

เอกสารแนบ 1

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2544 และ 2551

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

การศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย ปีพุทธศักราช 2544 แบ่งโครงสร้างหลักสูตรออกเป็น 4 ช่วงชั้นด้วยกัน คือ ช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 2 ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 ช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และช่วงชั้นที่ 4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 หลักสูตรการศึกษาของแต่ละโรงเรียน จะกำหนดจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับวิชาภาษาไทยทางกระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, น.3)ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านไว้ ดังนี้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรัก

การอ่าน

สำหรับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) มี 3 ข้อด้วยกัน คือ

1. สามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณและมีประสิทธิภาพ ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านอย่างลึกซึ้ง รักและสนใจการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น และใช้แหล่งความรู้พัฒนาประสบการณ์และความรู้จากการอ่าน นำความรู้และความคิดมาใช้ในการตัดสินใจและแก้ปัญหา สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต
2. สามารถวิเคราะห์วิจารณ์และประเมินค่าเรื่องที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์และความรู้จากการอ่าน หนังสือที่หลากหลายเป็นพื้นฐานการพิจารณาเนื้อหา รูปแบบ รวมทั้งคุณค่าทางวรรณคดีและสังคม โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างหลากหลาย เป็นเครื่องมือพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเรียนรู้
3. สามารถอ่านหนังสืออย่างหลากหลาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาสมรรถภาพการเขียนนำข้อความหรือบทประพันธ์ที่มีคุณค่าและระบุนความประทับใจใช้ในการสื่อสารอ้างอิง เลือกอ่านหนังสือจากแหล่งเรียนรู้และสื่อสารสนเทศ เพื่อความรอบรู้และเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อ การทำงาน และการประกอบอาชีพ มีมารยาทการอ่านและนิสัยรักการอ่าน

2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ส่วนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนี้

ปรับโครงสร้างหลักสูตรจากเดิมที่มีการกำหนดระดับการศึกษาออกเป็น 4 ช่วงชั้น เป็นระดับการศึกษา 3 ระดับ คือ

- 1) ระดับประถมศึกษา (ป.1-6)
- 2) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3)
- 3) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังคงสาระเอาไว้เช่นเดิม แต่มีการระบุรายละเอียดเพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรัก

การอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง - บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต
2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน 3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านและประเมินค่าเพื่อนำความรู้ความคิดไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต 5. วิเคราะห์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล 6. ตอบคำถามจากการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด 7. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน 8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน - บทความ - นิทาน - เรื่องสั้น - นวนิยาย - วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน - บมโฆษณา - สารคดี - บันทึกคดี - ปาฐกถา - พระบรมราโชวาท - เทศนา - คำบรรยาย - คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย - บทเพลง - อาเศียรวาท - คำขวัญ
9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

ที่มา : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, 21-22.

การศึกษาตามหลักสูตรใหม่นี้ มีการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนหลังจากจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านทักษะการอ่านไว้ ดังนี้

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจ ดีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นได้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

3. เปรียบเทียบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
1. หลักสูตรไม่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตรสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แต่ได้กำหนดเป็นแนวทางไว้ในเอกสาร แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ให้สถานศึกษากำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามบริบทของสถานศึกษา	1. กำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตรสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นภาพรวมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความชัดเจนมากขึ้น ครอบคลุมสถานศึกษาทุกแห่งใช้เป็นกรอบทิศทาง ในการออกแบบหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรแกนกลางได้กำหนดไว้
2. กำหนดหลักการของหลักสูตรมี 5 ข้อ ดังนี้ 1) เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่ความเป็นสากล 2) เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ 4) เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้	2. ปรับปรุงหลักการของหลักสูตรเพื่อให้มีความชัดเจน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยปรับจากเดิม 5 ข้อ เป็น 6 ข้อ ดังนี้ 1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทย ควบคู่กับความเป็นสากล 2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน 3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ตอบสนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการ

5) เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์	จัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น 4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้ 5) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 6) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์
3. กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนี้ 1) เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ 2) มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า 3) มีความรู้อันสากล รู้เท่าการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ 4) มีทักษะและกระบวนการโดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะในการดำเนินชีวิต 5) รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพ และบุคลิกภาพที่ดี 6) มีประสิทธิภาพในการผลิต และการบริโภคค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค 7) เข้าใจประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดียึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง	3. ปรับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้มีความชัดเจน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยจากจุดหมายทั้ง 9 ข้อ เป็น 5 ข้อ ดังนี้ 1) มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) มีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย 4) มีความรักชาติมีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม

เป็นประมุข	และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข
8) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติ และพัฒนา สิ่งแวดล้อม	
9) รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำ ประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม	

4. เป้าหมายของโครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น : กล่องเรื่อนำอ่าน” ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ระดับที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6)

จากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปีพุทธศักราช 2544 และ 2551 พบว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาด้านการอ่านนั้นมีลักษณะที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของโครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น : กล่องเรื่อนำอ่าน” 3 ด้านด้วยกัน ได้แก่

1. สามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตีความ แก้ปัญหา รวมถึงนำความรู้มาใช้ในการตัดสินใจและกำหนดแนวทางในการดำเนินชีวิตได้
2. สามารถวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้
3. สามารถสังเคราะห์ความรู้จากเรื่องที่อ่านได้

ทางศูนย์ภาษาไทยสิรินธรจึงคาดหวังว่าการนำ “กล่องเรื่อนำอ่าน” ไปใช้งานเพื่อส่งเสริมทักษะทางด้านการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะสามารถช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อครูจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านให้แก่ นักเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นมากเป็นอันดับแรก คือการขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเรื่องการอ่าน การขาดเวลาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู รวมถึงจำนวนบุคลากรที่ใช้ในการจัดกิจกรรมที่มีไม่มากพอ (กรมวิชาการ, 2544) นอกจากนี้เนื้อหาที่หลากหลายของ “กล่องเรื่อนำอ่าน” ยังจะสามารถช่วยให้นักเรียนได้อ่านเรื่องที่มีความหลากหลายมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและแบบฝึกหัดต่าง ๆ เหล่านั้นได้อีกด้วย

บรรณานุกรม

- วิชาการ, กรม. (2544). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการอ่านของนักเรียนและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิชาการ, กรม. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. [มปป.]. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ภาคผนวก ก.
สัญญาสำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 3

โรงเรียน	เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ
	1

โครงการวิจัยเรื่อง โครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น: กล้องรื่องนำอ่าน”

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า นาย/นางสาว.....ชั้น..... ยินดีเข้าร่วมโครงการด้วยความสมัครใจ โดยข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังนี้

- 1) ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- 2) อ่านและลงบันทึกในสมุดบันทึกการอ่านแต่ละครั้ง โดยอ่านเรื่องที่กำหนดให้ 16 เรื่อง จำแนกตามวัตถุประสงค์ ดังนี้
 - 1) ประเภทจับรายละเอียด
 - 1) ดอกกุหลาบ
 - 2) บทเรียนดูไบ
 - 3) เทคโนโลยี...ผ่าตัดกระดูกสันหลัง (ส่วนเอว)...เรื่องเล็ก..ปลอดภัย 100%
 - 4) ปลวกอยู่มาได้มาถึง 200 ล้านปี เพราะภูมิคุ้มกัน
 - 2) ประเภทจับประเด็นหลักและประเด็นรอง
 - 5) กฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กในกระบวนการยุติธรรม
 - 6) รอยเท้าเล็กๆ ของเรา
 - 7) ย่ำดวงจันทร์...จริงถาวรลงโลก
 - 8) วัดชินโปลิโอ
 - 9) ว่าด้วยคำว่า “สุภาพบุรุษ”
 - 10) เข็มนาฬิกากับหน้าที่
 - 11) อย่าให้เงินทำลายลูก
 - 12) “CT” หุ่นยนต์สัญชาติไทย
 - 3) ประเภทตีความ
 - 13) ชีวิตที่เลือกได้
 - 14) เหรียญ 10 บาท
 - 15) รถคือสุขา
 - 16) ขนมห้าง
- 3) เลือกอ่านบัตรเรื่องนอกเหนือจากที่กำหนดให้อ่านข้างต้น จำนวน 34 เรื่อง จำแนกตามวัตถุประสงค์ ดังนี้
 - 1) ประเภทจับรายละเอียด จำนวน 8 เรื่อง
 - 2) ประเภทจับประเด็นหลักและประเด็นรอง จำนวน 18 เรื่อง
 - 3) ประเภทตีความ จำนวน 8 เรื่อง
- 4) ส่งใบบันทึกการอ่านให้ครูที่ปรึกษา

- 5) จะไม่ออกจากโครงการกลางคัน หากจะออกจากโครงการ นักเรียนต้องแจ้งให้ครูผู้รับผิดชอบโครงการทราบภายในเดือนมิถุนายน 2553 และครูผู้รับผิดชอบโครงการจะต้องหานักเรียนมาเข้าร่วมโครงการแทน

นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น: กล้องเรื่อนำอ่าน” จะได้รับเกียรติบัตรหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ นอกจากนั้น นักเรียนที่ใช้กล้องเรื่อนำอ่านแบบที่ 3 เฉพาะผู้ที่ทำคะแนนทดสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านหลังเรียนได้ดีจะได้รับการยกเว้นการสอบวัดสมรรถภาพด้านการอ่านของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หากได้เข้าศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้าพเจ้ารับทราบข้อกำหนดและยินดีจะปฏิบัติตามเงื่อนไขในการเข้าร่วมโครงการข้างต้น

เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการนี้ได้ทำขึ้น 3 (สาม) ฉบับ มีข้อความตรงกัน หัวหน้าโครงการนักเรียนผู้ร่วมโครงการ และครูผู้รับผิดชอบโครงการ เข้าใจข้อความในเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการโดยตลอดแล้ว

.....ลงนามนักเรียนผู้ร่วมโครงการ
(.....)
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

.....ลงนามครูที่ปรึกษา
(.....)
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

.....ลงนามครูผู้รับผิดชอบโครงการ
(.....)
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

.....ลงนามหัวหน้าโครงการ
(.....)
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6

--	--	--	--	--

แบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6

คำสั่ง ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 1.2 ระดับการศึกษา ☐ ม.5 ☐ ม.6
- 1.3 แผนการศึกษา ☐ วิทย ☐ ศิลป์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่าน

2.1 นอกจากหนังสือเรียนแล้ว ท่านอ่านหนังสือเรื่องอะไรอีก (เลือกที่ชอบมากที่สุดไม่เกิน 3 ประเภท)

☐ หนังสือพิมพ์	☐ นิตยสาร
☐ วารสาร	☐ การ์ตูน
☐ นวนิยาย	☐ หนังสือนิทาน
☐ สารานุกรม	☐ คู่มือเตรียมสอบ
☐ บทความจากอินเทอร์เน็ต	☐ หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว
☐ อื่นๆ (ระบุ)	

2.2 หนังสือ/เรื่องที่ท่านอ่านเหล่านั้นมีเนื้อหาสาระประเภทใด (เลือกที่ชอบมากที่สุดไม่เกิน 5 ประเภท)

☐ ข่าว	☐ เกร็ดความรู้
☐ ความคิดเห็น/วิเคราะห์	☐ ธุรกิจ
☐ บันเทิง	☐ โฆษณา
☐ นิทานพื้นบ้าน	☐ เรื่องตลกขำขัน
☐ ชีวิตประวัติ	☐ วรรณกรรมแปล
☐ กลอน	☐ ความรักและเรื่องโรแมนติก
☐ เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	☐ สืบสวน/ฆาตกรรม
☐ นิยายกำลังภายใน	☐ นวนิยายวัยรุ่น
☐ ผจญภัย	☐ นิยายวิทยาศาสตร์
☐ คำสั่งสอน/เทศนาของพระอริยสงฆ์	☐ เดินทาง/ท่องเที่ยว

☐ สุขภาพ/ความงาม	☐ เทคโนโลยี/คอมพิวเตอร์
☐ คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	☐ เรื่องซุบซิบดารา
☐ อาหาร	☐ การเกษตร
☐ ประวัติศาสตร์	☐ อื่นๆ

2.3 ส่วนใหญ่ท่านอ่านหนังสือ/เรื่องจากสื่อประเภทใดมากที่สุด

- ☐ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ วารสารออนไลน์ วารสารออนไลน์ เป็นต้น
- ☐ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือเล่ม เป็นต้น

2.4 ท่านใช้เวลาช่วงใดในการอ่านหนังสือ/เรื่อง (นอกจากหนังสือเรียน)

- ☐ ในเวลาเรียน ☐ นอกเวลาเรียน

2.5 ท่านเลือกอ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวโดยเฉลี่ยกี่หน้า

☐ น้อยกว่า 1 หน้า	☐ 1-3 หน้า	☐ 4-6 หน้า
☐ 7-9 หน้า	☐ 10-12 หน้า	☐ มากกว่า 12 หน้า

2.6 นอกจากหนังสือเรียนแล้วท่านใช้เวลาในการอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยวันละกี่ชั่วโมง

☐ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	☐ 1 ชั่วโมง	☐ 1-2 ชั่วโมง
☐ 2-3 ชั่วโมง	☐ มากกว่า 3 ชั่วโมง	

2.7 ท่านใช้เวลาในการอ่านหนังสืออื่นที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยเฉลี่ยกี่วันใน 1 สัปดาห์

☐ 1 วัน	☐ 2 วัน	☐ 3 วัน
☐ 4 วัน	☐ 5 วัน	☐ 6 วัน
☐ ทุกวัน		

2.8 นอกเหนือจากหนังสือเรียนแล้วส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องอื่นๆ ในสถานที่ใดมากที่สุด

☐ บ้าน	☐ ห้องสมุด
☐ โรงเรียน	☐ สวนสาธารณะ
☐ ร้านค้า/ร้านอาหาร	☐ ระหว่างเดินทาง เช่น รถโดยสาร เรือ เป็นต้น
☐ ร้านเสริมสวย	☐ คลินิก/โรงพยาบาล
☐ ร้านหนังสือ	☐ ร้านเช่าหนังสือ
☐ อื่นๆ (ระบุ)	

2.9 สาเหตุที่ท่านอ่านหนังสือ/เรื่อง นอกเหนือจากหนังสือเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ชอบ	☐ ครูสั่งให้อ่าน
☐ ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	☐ ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์
☐ อ่านตามผู้ปกครอง/ญาติ	☐ อ่านตามเพื่อน
☐ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	☐ ได้รับความรู้เพิ่มเติม
☐ กลัวไม่ทันสมัย	☐ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
☐ ไม่มีอย่างอื่นทำ	☐ อื่นๆ (ระบุ)

2.10 ท่านมีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องหรือไม่

☐ ไม่มี ยุติการทำแบบสอบถาม

☐ มี (ทำต่อข้อ 2.11)

2.11 ปัญหาในการอ่านหนังสือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ชี้เกี่ยจอ่าน

☐ ไม่อยาก/ไม่ชอบอ่าน

☐ ไม่มีเวลาอ่าน

☐ ไม่มีเงินซื้อหนังสือ

☐ ไม่มีที่อ่าน

☐ อ่านแล้วไม่เข้าใจ

☐ หาหนังสืออ่านยาก

☐ หนังสือราคาแพงเกินไป

☐ ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ

☐ ชอบเล่นเกมมากกว่า

☐ ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า

☐ ชอบฟังวิทยุมากกว่า

☐ ชอบเล่นคอมพิวเตอร์มากกว่า

☐ อื่นๆ (ระบุ)

ภาคผนวก ค.

แบบสอบถามพฤติกรรมการส่งเสริมการอ่านของครูสอนวิชาภาษาไทย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6

--	--	--	--	--

แบบสอบถามพฤติกรรมการส่งเสริมการอ่านของครูสอนวิชาภาษาไทย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6

คำสั่ง ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 1.2 อายุเต็มปี ปี
- 1.3 ระดับชั้นที่สอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบัน
☐ ม.5 ☐ ม.6
- 1.4 ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย ปี

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของครูในการส่งเสริมการอ่าน

- 2.1 หนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเล่มใดที่ท่านใช้สอนในชั้นเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร ☐ วรรณคดีวิจิตร
- ☐ ภาษาเพื่อพัฒนาการคิด ☐ วรรณลักษณะวิจารณ์ ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 2.2 นอกจากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยที่กำหนดตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ท่านสั่งให้นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องอื่นเพิ่มเติมหรือไม่
- ☐ ไม่สั่ง เพราะ (ระบุเหตุผลและยุติการตอบแบบสอบถาม)
- ☐ สั่ง (ทำต่อข้อ 2.3)
- 2.3 หนังสือ/เรื่องที่ท่านกำหนดให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติมได้มาโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ให้นักเรียนหามาเอง สาเหตุ เพราะ
- (ถ้าใช้วิธีนี้เพียงวิธีเดียวให้ยุติการตอบแบบสอบถาม)
- ☐ ครูจัดหามาให้นักเรียนเลือก
- ☐ ครูเลือกให้นักเรียนอ่านเหมือนกันทุกคน
- 2.4 หนังสือ/เรื่องที่ท่านจัดหามาให้นักเรียนอ่านมาจากสื่อประเภทใดมากที่สุด
- ☐ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ ล็อก วรรณกรรมออนไลน์ วารสารออนไลน์ เป็นต้น
- ☐ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือเล่ม เป็นต้น

2.5 หนังสือ/เรื่องที่ท่านหามาให้นักเรียนอ่านเป็น..... (เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก จากมาก → น้อย มากที่สุดให้ใส่เลข 1)

☐ หนังสือพิมพ์	☐ นิตยสาร
☐ วารสาร	☐ การ์ตูน
☐ นวนิยาย	☐ หนังสือนิทาน
☐ สารานุกรม	☐ คู่มือเตรียมสอบ
☐ บทความจากอินเทอร์เน็ต	☐ หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว
☐ อื่นๆ (ระบุ)	

2.6 หนังสือ/เรื่องที่ท่านหาให้นักเรียนอ่านมีเนื้อหาสาระประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ขำ	☐ เกร็ดความรู้
☐ ความคิดเห็น/วิเคราะห์	☐ ธุรกิจ
☐ บันเทิง	☐ โฆษณา
☐ นิทานพื้นบ้าน	☐ เรื่องตลกขำขัน
☐ ชีวิตประวัติ	☐ วรรณกรรมแปล
☐ กลอน	☐ ความรักและเรื่องโรแมนติก
☐ เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	☐ สืบสวน/ฆาตกรรม
☐ นิยายกำลังภายใน	☐ นวนิยายวัยรุ่น
☐ ผจญภัย	☐ นิยายวิทยาศาสตร์
☐ คำสั่งสอน/เทศนาของพระอริยสงฆ์	☐ เดินทาง/ท่องเที่ยว
☐ สุขภาพ/ความงาม	☐ เทคโนโลยี/คอมพิวเตอร์
☐ คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	☐ เรื่องซุบซิบดารา
☐ อาหาร	☐ การเกษตร
☐ ประวัติศาสตร์	☐ อื่นๆ (ระบุ)

2.7 หนังสือ/เรื่องที่ท่านหามาให้นักเรียนอ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยกี่หน้า

☐ น้อยกว่า 1 หน้า	☐ 1-3 หน้า	☐ 4-6 หน้า
☐ 7-9 หน้า	☐ 10-12 หน้า	☐ มากกว่า 12 หน้า

2.8 ท่านมีวิธีการเลือกหนังสือ/เรื่องให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติมอย่างไร (เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก จากมาก → น้อย วิธีที่ใช้มากที่สุดให้ใส่เลข 1)

☐ หนังสือที่ได้รับความนิยม	☐ หนังสือที่ได้รับรางวัล
☐ หนังสือที่นักเรียนสนใจ	☐ หนังสือที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
☐ หนังสือที่หาง่าย	☐ หนังสือที่ราคาพอเหมาะ
☐ หนังสือที่สอดคล้องกับบทเรียน	☐ อื่นๆ (ระบุ)

2.9 ท่านมีปัญหาในการหาหนังสือ/เรื่องมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติมหรือไม่

☐ ไม่มี ยุติการทำแบบสอบถาม	☐ มี (ทำต่อข้อ 2.10)

2.10 ปัญหาในการหาหนังสือมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ไม่มีหนังสือที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ท่าน/กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้
- ☐ หนังสือที่มีขายอยู่ไม่น่าสนใจ
- ☐ หนังสือราคาแพงเกินไป
- ☐ ไม่มีเวลาหา
- ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2.11 หนังสือที่ท่านต้องการนำมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติม (ระบุชื่อหนังสือ)

1.
2.
3.
4.
5.

ภาคผนวก ง.

สรุปผลแบบสอบถามความสนใจเรื่องอ่านก่อนการคัดเลือกบทอ่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสำรวจพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนและพฤติกรรมการส่งเสริมการอ่านของครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนแรก เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน ตอนที่สอง เป็นผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูในการส่งเสริมการอ่าน และตอนที่สาม เป็นตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนนี้ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวน (ความถี่) และร้อยละ ในการนำเสนอ โดยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานนักเรียนทั้งหมดจำนวน 5 โรงเรียน (หน้า 60)
- 1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนทั้งหมดจำนวน 5 โรงเรียน (หน้า 61)
- 1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 โรงเรียน (หน้า 73)
- 1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 โรงเรียน (หน้า 83)
- 1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนันทบุรีวิทยา (หน้า 93)
- 1.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนันทบุรีวิทยา (หน้า 103)
- 1.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนโรงเรียนนันทบุรี (นักเรียนสงขลาและสามแถว) (หน้า 113)

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานนักเรียนทั้งหมดจำนวน 5 โรงเรียน

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนทั้งหมดจำนวน 5 โรงเรียน

ข้อมูลพื้นฐาน		จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียน			
	นายน้อย	65	7.49
	นันทบุรีวิทยา	280	32.26
	สตรีศรีน่าน	210	24.19
	บัว	165	19.01
	ท่าวังผาพิทยาคม	148	17.05

เพศ			
	ชาย	321	36.98
	หญิง	546	62.90
	ไม่ระบุ	1	0.12
ระดับชั้น			
	ม.5	402	46.31
	ม.6	466	53.69
แผนการเรียน			
	สายวิทย์	407	46.89
	สายศิลป์	461	53.11
รวมทั้งหมด		868	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นนักเรียนจาก 5 โรงเรียนในจังหวัดน่านจำนวนทั้งสิ้น 868 คน ประกอบด้วยนักเรียนจากโรงเรียนนันทบุรีวิทยาจำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 32.26 โรงเรียนสตรีศรีน่านจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 24.19 โรงเรียนปัวจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 19.01 โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคมจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 17.05 และโรงเรียนน่านน้อยจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 7.49 แบ่งเป็นนักเรียนหญิงจำนวน 546 คน คิดเป็นร้อยละ 62.90 นักเรียนชายจำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 36.98 และมีนักเรียนที่ไม่ระบุเพศจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.12 โดยนักเรียนทั้งหมดนี้แบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 402 คน คิดเป็นร้อยละ 46.31 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 466 คน คิดเป็นร้อยละ 53.69 เป็นนักเรียนสายศิลป์จำนวน 461 คน คิดเป็นร้อยละ 53.11 และสายวิทย์จำนวน 407 คน คิดเป็นร้อยละ 46.89

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนทั้งหมดจำนวน 5 โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 10 ส่วน ได้แก่

- 1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน
- 2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน
- 3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน
- 4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)
- 6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 10) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ประเภทหนังสือ/เรื่อง ที่นักเรียนอ่านนอกจากหนังสือเรียน	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	223	54.79	269	58.35	492	56.68
วารสาร	46	11.30	51	11.06	97	11.18
นวนิยาย	164	40.29	200	43.38	364	41.94
สารานุกรม	8	1.97	13	2.82	21	2.42
บทความจากอินเทอร์เน็ต	159	39.07	136	29.50	295	33.99
นิตยสาร	166	40.79	194	42.08	360	41.47
การ์ตูน	147	36.12	195	42.30	342	39.40
หนังสือนิทาน	32	7.86	57	12.36	89	10.25
คู่มือเตรียมสอบ	185	45.45	114	24.73	299	34.45
หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว	49	12.04	57	12.36	106	12.21
อื่นๆ						
- หนังสือธรรมะต่างๆ - หนังสือสอนภาษาต่างประเทศ - วรรณกรรมเยาวชน - สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (เส้นทางสู่ความสำเร็จ) - วัฒนธรรมต่างประเทศ (พ็อคเก็ตบุ๊ก) - หนังสือความรู้ทั่วไป - แดงการณคณะสงฆ์ - อักษรโบราณ - ประวัติศาสตร์ - สารคดี-สัตว์ - ดนตรีทุกประเภท - เรียน						

จากตารางที่ 2 พบว่า ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนทั้งหมดชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ หนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 492 คน คิดเป็นร้อยละ 56.68 รองลงมาคือ นวนิยาย จำนวน 364 คน คิดเป็นร้อยละ 41.94 อันดับที่ 3 คือ นิตยสาร จำนวน 360 คน คิดเป็นร้อยละ 41.47 อันดับที่ 4 คือ การ์ตูน จำนวน 342 คน คิดเป็นร้อยละ 39.40 และอันดับที่ 5 คือ คู่มือเตรียมสอบ จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 34.45

สำหรับประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายวิทย์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ หนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 54.79 รองลงมาคือ คู่มือเตรียมสอบ จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 อันดับที่ 3 คือ นิตยสาร จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 40.79 อันดับที่ 4 คือ นวนิยาย จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 40.29 และอันดับที่ 5 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.07

ส่วนประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายศิลป์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ หนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 58.35 รองลงมาคือ นวนิยาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 43.38 อันดับที่ 3 คือ การ์ตูน จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 อันดับที่ 4 คือ นิตยสาร จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 42.08 และอันดับที่ 5 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50

2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	202	49.63	228	49.46	430	49.54
ความคิดเห็น/วิเคราะห์	44	10.81	53	11.50	97	11.18
บันเทิง	212	52.09	257	55.75	469	54.03
นิทานพื้นบ้าน	18	4.42	52	11.28	70	8.06
ชีวประวัติ	41	10.07	39	8.46	80	9.22
กลอน	21	5.16	45	9.76	66	7.60
เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	48	11.79	93	20.17	141	16.24
นิยายกำลังภายใน	14	3.44	14	3.04	28	3.23
ผจญภัย	51	12.53	63	13.67	114	13.13
คำสั่งสอน/เทศนาของพระอริยสงฆ์	15	3.69	34	7.38	49	5.65
สุขภาพ/ความงาม	66	16.22	101	21.91	167	19.24
คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	61	14.99	70	15.18	131	15.09
อาหาร	32	7.86	46	9.98	78	8.99
ประวัติศาสตร์	69	16.95	66	14.32	135	15.55
เกร็ดความรู้	274	67.32	225	48.81	499	57.49
ธุรกิจ	8	1.97	21	4.56	29	3.34
โฆษณา	14	3.44	31	6.72	45	5.18
เรื่องตลกขำขัน	127	31.20	167	36.23	294	33.87
วรรณกรรมแปล	65	15.97	24	5.21	89	10.25
ความรักและเรื่องโรแมนติก	76	18.67	110	23.86	186	21.43

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สืบสวน/ฆาตกรรม	57	14.00	51	11.06	108	12.44
นวนิยายวัยรุ่น	128	31.45	147	31.89	275	31.68
นิยายวิทยาศาสตร์	53	13.02	17	3.69	70	8.06
เดินทาง/ท่องเที่ยว	81	19.90	84	18.22	165	19.01
เทคโนโลยี/คอมพิวเตอร์	55	13.51	51	11.06	106	12.21
เรื่องซุบซิบดารา	63	15.48	65	14.10	128	14.75
การเกษตร	8	1.97	13	2.82	21	2.42
อื่นๆ						
- กีฬา - การเมืองการปกครอง - การรบในอดีต, ปัจจุบัน - นวนิยายแฟนตาซี - ดนตรี/ทักษะ - ภาษาญี่ปุ่น - คลังข้อสอบ - วิชาการ - ความเชื่อ - สารคดี						

จากตารางที่ 3 พบว่า ประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนทั้งหมดชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 499 คน คิดเป็นร้อยละ 57.49 รองลงมาคือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 469 คน คิดเป็นร้อยละ 54.03 อันดับที่ 3 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 430 คน คิดเป็นร้อยละ 49.54 อันดับที่ 4 คือ เรื่องตลก ขำขัน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 33.87 และอันดับที่ 5 คือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 31.68

ประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายวิทย์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 67.32 รองลงมาคือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 52.09 อันดับที่ 3 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 49.63 อันดับที่ 4 คือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 31.45 และอันดับที่ 5 คือ เรื่องตลกขำขัน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20

ประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายศิลป์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 55.75 รองลงมาคือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ

49.46 อันดับที่ 3 คือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 48.81 อันดับที่ 4 คือ เรื่องตลกขำขัน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 36.23 และอันดับที่ 5 คือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 31.89

3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ประเภทของสื่อ	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	77	18.92	80	17.35	157	18.09
สื่อสิ่งพิมพ์	329	80.84	377	81.78	706	81.34
ไม่ระบุ	1	0.25	4	0.87	5	0.58
รวมทั้งหมด	407	100	461	100	868	100

จากตารางที่ 4 พบว่า ประเภทของสื่อที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 706 คน คิดเป็นร้อยละ 81.34 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 18.09 โดยนักเรียนที่เลือกสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากที่สุดคือ นักเรียนโรงเรียนสตรีศรีน่าน รองลงมา คือ นักเรียนโรงเรียนนันทบุรีวิทยา อันดับที่ 3 คือ นักเรียนโรงเรียนบัวและท่าวังผาพิทยาคม อันดับสุดท้าย คือ นักเรียนโรงเรียนนาบ้อย

ประเภทของสื่อที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 80.84 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 18.92

ประเภทของสื่อที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 377 คน คิดเป็นร้อยละ 81.78 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 17.35

4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่าน	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเวลาเรียน	6	1.47	7	1.52	13	1.50
นอกเวลาเรียน	401	98.53	451	97.83	852	98.16
ไม่ระบุ	0	0.00	3	0.65	3	0.35
รวมทั้งหมด	407	100	461	100	868	100

จากตารางที่ 5 พบว่า ช่วงเวลาที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 852 คน คิดเป็นร้อยละ 98.16 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50

ช่วงเวลาที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 401 คน คิดเป็นร้อยละ 98.53 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.47

ช่วงเวลาที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 451 คน คิดเป็นร้อยละ 97.83 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.52

5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนอ่าน

ความยาวโดยเฉลี่ย ของหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 หน้า	4	0.98	3	0.65	7	0.81
1-3 หน้า	42	10.32	67	14.53	109	12.56
4-6 หน้า	33	8.11	59	12.80	92	10.60
7-9 หน้า	23	5.65	47	10.20	70	8.06
10-12 หน้า	44	10.81	53	11.50	97	11.18
มากกว่า 12 หน้า	260	63.88	231	50.11	491	56.57
ไม่ระบุ	1	0.25	1	0.22	2	0.23
รวมทั้งหมด	407	100	461	100	868	100

จากตารางที่ 6 พบว่า หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 491 คน คิดเป็นร้อยละ 56.57 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 12.56 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 10-12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 11.18

หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 63.88 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 10-12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.32

จากตารางพบว่า หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 50.11 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 14.53 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 4-6 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80

6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละจำนวนและร้อยละเวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยต่อวันของ การอ่านหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	54	13.27	62	13.45	116	13.36
1 ชั่วโมง	119	29.24	141	30.59	260	29.95
1-2 ชั่วโมง	134	32.92	176	38.18	310	35.71
2-3 ชั่วโมง	68	16.71	65	14.10	133	15.32
มากกว่า 3 ชั่วโมง	31	7.62	15	3.25	46	5.30
ไม่ระบุ	1	0.25	2	0.43	3	0.35
รวมทั้งหมด	407	100	461	100	868	100

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 29.95 และวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 15.32 ตามลำดับ

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 32.92 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.24 และวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 16.71 ตามลำดับ

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 38.18 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 30.59 และวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 ตามลำดับ

7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของการอ่านหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	35	8.60	27	5.86	62	7.14
2 วัน	87	21.38	120	26.03	207	23.85
3 วัน	119	29.24	147	31.89	266	30.65
4 วัน	38	9.34	44	9.54	82	9.45
5 วัน	45	11.06	36	7.81	81	9.33
6 วัน	3	0.74	3	0.65	6	0.69
ไม่ระบุ	2	0.49	2	0.43	4	0.46
รวมทั้งหมด	407	100	461	100	868	100

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 30.65 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน มีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 23.85 และอ่านทุกวัน มีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 18.43 ตามลำดับ

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.24 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.38 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.16 ตามลำดับ

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 31.89 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 26.03 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 17.79 ตามลำดับ

8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของสถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สถานที่	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	255	62.65	308	66.81	563	64.86
ห้องสมุด	105	25.80	86	18.66	191	22.00
โรงเรียน	12	2.95	9	1.95	21	2.42
สวนสาธารณะ	3	0.74	2	0.43	5	0.58

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สถานที่	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านค้า/ร้านอาหาร	1	0.25	4	0.87	5	0.58
ระหว่างเดินทาง เช่น รถโดยสาร เรือ เป็นต้น	4	0.98	7	1.52	11	1.27
ร้านหนังสือ	15	3.69	24	5.21	39	4.49
ร้านเช่าหนังสือ	3	0.74	3	0.65	6	0.69
ร้านเสริมสวย	2	0.49	1	0.22	3	0.35
คลินิก/โรงพยาบาล	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	- วัด - ห้องนอน/ห้องส่วนตัว - ไม่แน่นอน/อ่านได้ทุกที่ - ห้องอินเทอร์เน็ต					

จากตารางที่ 9 พบว่า สถานที่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 563 คน คิดเป็นร้อยละ 64.86 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 อันดับที่ 3 คือ ร้านหนังสือ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 4.49 อันดับที่ 4 คือ โรงเรียน และสถานที่อื่นๆ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่โรงเรียนและสถานที่อื่นๆ จำนวนสถานที่ละ 21 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.42 โดยสถานที่อื่นๆ ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือนั้น คือ วัด ห้องนอน/ห้องส่วนตัว ไม่แน่นอน/อ่านได้ทุกที่ และห้องอินเทอร์เน็ต

สถานที่ที่นักเรียนสายวิทย์ชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 62.65 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 อันดับที่ 3 คือ ร้านหนังสือ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.69 อันดับที่ 4 คือ โรงเรียน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่โรงเรียนจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.95 และอันดับที่ 5 คือ สถานที่อื่นๆ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่สถานที่อื่นๆ จำนวน 6 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.47 โดยสถานที่อื่นๆ ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือนั้น คือ วัด และไม่แน่นอน/อ่านได้ทุกที่

สถานที่ที่นักเรียนสายศิลป์ชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 66.81 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 18.66 อันดับที่ 3 คือ ร้านหนังสือ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.21 อันดับที่ 4 คือ สถานที่อื่นๆ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่สถานที่อื่นๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 โดยสถานที่อื่นๆ ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือนั้น คือ วัด ห้องนอน/ห้องส่วนตัว และห้องอินเทอร์เน็ต และอันดับที่ 5 คือ โรงเรียน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่โรงเรียนจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 1.95

9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของสาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สาเหตุ	สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	308	75.86	352	76.69	660	76.30
ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	50	12.32	46	10.04	96	11.11
อ่านตามผู้ปกครอง/ญาติ	14	3.45	4	0.87	18	2.08
ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	270	66.50	269	58.73	539	62.38
กลัวไม่ทันสมัย	35	8.62	36	7.86	71	8.22
ไม่มีอย่างอื่นทำ	78	19.26	87	19.00	165	19.12
ครูสั่งให้อ่าน	12	2.96	10	2.18	22	2.55
ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์	25	6.16	51	11.14	76	8.80
อ่านตามเพื่อน	21	5.17	23	5.02	44	5.09
ได้รับความรู้เพิ่มเติม	286	70.44	268	58.52	554	64.12
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	279	68.72	324	70.74	603	69.79
อื่นๆ						
- อ่านเพื่อคลายเครียด - อ่านเพื่อเตรียมสอบ - หนังสือน่าสนใจ - เพื่อความสำเร็จในอนาคต - สนใจเป็นพิเศษ - อ่านเก็บเอาไปอบรมเด็กๆ หรือเทศน์ - ใช้ความรู้/ประโยชน์ในอนาคต - เพื่อประดับปัญญา - เพื่อไปแข่งขันตอบปัญหา - มีความสุขและได้อยู่กับตัวเอง - รู้ในสิ่งที่อยากรู้ - ว่างจากการทำการบ้านและงานบ้าน - มีความสุขและได้อยู่กับตัวเอง - อ่านแล้วดูเท่มากที่สุด						

จากตารางที่ 10 พบว่า สาเหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 660 คน คิดเป็นร้อยละ 76.30 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 603 คน คิดเป็นร้อยละ 69.79 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 554 คน คิดเป็นร้อยละ 64.12 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 539 คน คิดเป็นร้อยละ 62.38 และอันดับที่ 5 คือ ไม่มีอย่างอื่นทำ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 19.12

สาเหตุที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 75.86 รองลงมาคือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 70.44 อันดับที่ 3 คือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 68.72 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 และ อันดับที่ 5 คือ ไม่มีอย่างอื่นทำ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.26

สาเหตุที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 76.69 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 70.74 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 58.73 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 58.52 และอันดับที่ 5 คือ ไม่มีอย่างอื่นทำ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00

10) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ปัญหา		สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี		234	57.49	191	41.43	425	48.96
มี		172	42.26	266	57.70	438	50.46
ปัญหา							
1	ซีเกียจอ่าน	101	43.16	52	27.23	153	36.00
2	ไม่มีเวลาอ่าน	107	45.73	79	41.36	186	43.76
3	ไม่มีที่อ่าน	8	3.42	8	4.19	16	3.76
4	หาหนังสืออ่านยาก	43	18.38	52	27.23	95	22.35
5	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ	50	21.37	47	24.61	97	22.82
6	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า	57	24.36	54	28.27	111	26.12
7	ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่า	55	23.50	38	19.90	93	21.88
8	ไม่ยาก/ไม่ชอบอ่าน	16	6.84	7	3.66	23	5.41
9	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ	52	22.22	43	22.51	95	22.35
10	อ่านแล้วไม่เข้าใจ	92	39.32	47	24.61	139	32.71

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหา		สายวิทย์ (407 คน)		สายศิลป์ (461 คน)		รวม (868 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11	หนังสือราคาแพงเกินไป	66	28.21	56	29.32	122	28.71
12	ชอบเล่นเกมมากกว่า	27	11.54	22	11.52	49	11.53
13	ชอบฟังวิทยุมากกว่า	22	9.40	20	10.47	42	9.88
14	อื่นๆ	- อ่านแล้วชอบลืม - ง่วงนอนเวลาอ่าน - เวลาอ่านหนังสือมักจะมีสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ มารบกวนทำให้ไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ - ไม่ค่อยมีหนังสือที่ถูกต้อง - ชอบหนังสือเกี่ยวกับดนตรี - ควรมีผู้ใจบุญมาบริจาคหนังสือบ้างก็ได้ - ไม่มีสมาธิในการอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ - ไม่ค่อยชอบวิชาภาษาไทย และเรียนวิชาภาษาไทยไม่เก่ง - ร้านหนังสืออยู่ไกลจากบ้าน (ร้านหนังสืออยู่ในเมือง) - ไม่ค่อยมีร้านหนังสือจึงไม่มีหนังสือที่ต้องการอ่าน - รับผิดชอบงานหลายบทบาท - ชอบหนังสือทุกชนิดที่ไม่ใช่ตำราเรียน - ชอบฟังเพลงมากกว่า - สายตาค่อนข้างมีปัญหา อ่านอะไรนานๆ จะมีอาการเบลอ - ตัวหนังสือเล็กเกินไปอ่านไม่ค่อยออก - ปวดคอ ปวดหลัง - อ่านแล้วชอบลืม - เบื่อชนิดหน่อย					

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนที่มีปัญหาจำนวน 438 คน คิดเป็นร้อยละ 50.46 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหานั้นมีจำนวน 425 คน คิดเป็นร้อยละ 48.96 โดยปัญหาที่นักเรียนทั้งหมดพบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือไม่มีเวลาอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 43.76 รองลงมาคือ ซีเกียจอ่าน จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 อันดับที่ 3 คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 32.71 อันดับที่ 4 คือ หนังสือราคาแพงเกินไป จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 28.71 และอันดับที่ 5 คือ ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 26.12

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนที่ไม่มีปัญหาจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 57.49 ส่วนนักเรียนที่มีปัญหานั้นมีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 42.26 โดยปัญหาที่นักเรียนสายวิทย์พบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือไม่มีเวลาอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 45.73 รองลงมาคือ ชี้แจงอ่าน จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 43.16 อันดับที่ 3 คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 39.32 อันดับที่ 4 คือ หนังสือราคาแพงเกินไป จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 28.21 และอันดับที่ 5 คือ ขอบดูโทรทัศน์มากกว่า จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 24.36

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนที่มีปัญหาจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 57.70 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหานั้นมีจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 41.43 โดยปัญหาที่นักเรียนสายศิลป์พบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือไม่มีเวลาอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 41.36 รองลงมาคือ หนังสือราคาแพงเกินไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 29.32 อันดับที่ 3 คือ ขอบดูโทรทัศน์มากกว่า จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 28.27 อันดับที่ 4 คือ ชี้แจงอ่านและหาหนังสืออ่านยาก ซึ่งมีจำนวน 52 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 27.23

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 10 ส่วน ได้แก่

- 1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน
- 2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน
- 3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน
- 4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)
- 6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 10) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านนอกจากหนังสือเรียน	สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	99	59.64	76	56.30	175	58.14
วารสาร	21	12.65	21	15.56	42	13.95
นวนิยาย	69	41.57	59	43.70	128	42.52
สารานุกรม	1	0.60	4	2.96	5	1.66
บทความจากอินเทอร์เน็ต	73	43.98	52	38.52	125	41.53

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ประเภทหนังสือ/เรื่อง ที่นักเรียนอ่านนอกจากหนังสือเรียน	สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นิตยสาร	68	40.96	62	45.93	130	43.19
การ์ตูน	45	27.11	37	27.41	82	27.24
หนังสือนิทาน	5	3.01	13	9.63	18	5.98
คู่มือเตรียมสอบ	98	59.04	42	31.11	140	46.51
หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว	10	6.02	16	11.85	26	8.64
อื่นๆ						
- หนังสือธรรมะต่างๆ - หนังสือสอนภาษาต่างประเทศ - วรรณกรรมเยาวชน - สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (เส้นทางสู่ ความสำเร็จ) - วัฒนธรรมต่างประเทศ (พ็อคเก็ตบุ๊ก) - หนังสือความรู้ทั่วไป - แดงการณณ์คณะสงฆ์ - อักษรโบราณ - ประวัติศาสตร์ - สารคดี-สัตว์ - ดนตรีทุกประเภท - เรียน						

จากตารางที่ 12 พบว่า ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือหนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 58.14 รองลงมาคือ คู่มือเตรียมสอบ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 46.51 อันดับที่ 3 คือ นิตยสาร จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 43.19 อันดับที่ 4 คือ นวนิยาย จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 42.52 และอันดับที่ 5 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 41.53

สำหรับประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายวิทย์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือหนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 59.64 รองลงมาคือ คู่มือเตรียมสอบ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 59.04 อันดับที่ 3 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 43.98 อันดับที่ 4 คือ นวนิยาย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 41.57 และอันดับที่ 5 คือ นิตยสาร จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 40.96

ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายศิลป์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือหนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 56.30 รองลงมาคือ นิตยสาร จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 45.93 อันดับที่ 3 คือ นวนิยาย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 43.70 อันดับที่ 4 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 38.52 และอันดับที่ 5 คือ คู่มือเตรียมสอบ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 31.11

2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ประเภทเนื้อหาสาระของ หนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน	สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	87	52.41	69	51.11	156	51.83
ความคิดเห็น/วิเคราะห์	16	9.64	12	8.89	28	9.30
บันเทิง	88	53.01	76	56.30	164	54.49
นิทานพื้นบ้าน	4	2.41	21	15.56	25	8.31
ชีวประวัติ	20	12.05	15	11.11	35	11.63
กลอน	8	4.82	15	11.11	23	7.64
เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	13	7.83	22	16.30	35	11.63
นิยายกำลังภายใน	4	2.41	4	2.96	8	2.66
ผจญภัย	16	9.64	16	11.85	32	10.63
คำสั่งสอน/เทศนาของพระอริยสงฆ์	6	3.61	3	2.22	9	2.99
สุขภาพ/ความงาม	38	22.89	35	25.93	73	24.25
คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	34	20.48	20	14.81	54	17.94
อาหาร	7	4.22	10	7.41	17	5.65
ประวัติศาสตร์	30	18.07	19	14.07	49	16.28
เกร็ดความรู้	113	68.07	71	52.59	184	61.13
ธุรกิจ	3	1.81	8	5.93	11	3.65
โฆษณา	3	1.81	13	9.63	16	5.32
เรื่องตลกขำขัน	46	27.71	41	30.37	87	28.90
วรรณกรรมแปล	35	21.08	10	7.41	45	14.95
ความรักและเรื่องโรแมนติก	33	19.88	32	23.70	65	21.59
สืบสวน/ฆาตกรรม	20	12.12	11	8.15	31	10.33
นวนิยายวัยรุ่น	48	28.92	41	30.37	89	29.57
นิยายวิทยาศาสตร์	32	19.28	7	5.19	39	12.96
เดินทาง/ท่องเที่ยว	28	16.87	35	25.93	63	20.93
เทคโนโลยี/คอมพิวเตอร์	26	15.66	9	6.67	35	11.63
เรื่องซุบซิบดารา	25	15.06	16	11.85	41	13.62
การเกษตร	1	0.60	-	-	1	0.33

อื่นๆ

- การรบในอดีต, ปัจจุบัน
- ดนตรี/ทักษะ
- วิชาการ
- สารคดี

จากตารางที่ 13 พบว่า ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนทั้งหมดชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 61.13 รองลงมาคือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 54.49 อันดับที่ 3 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 51.83 อันดับที่ 4 คือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.57 และอันดับที่ 5 คือ เรื่องตลกขำขัน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายวิทย์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 68.07 รองลงมาคือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 53.01 อันดับที่ 3 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 52.41 อันดับที่ 4 คือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 28.92 และอันดับที่ 5 คือ เรื่องตลกขำขัน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 27.71

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายศิลป์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 56.30 รองลงมาคือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 52.59 อันดับที่ 3 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 51.11 อันดับที่ 4 คือ เรื่องตลกขำขัน และนวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวนอย่างละ 41 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.37

3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ประเภทของสื่อ	สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	40	24.10	24	17.78	64	21.26
สื่อสิ่งพิมพ์	126	75.90	108	80.00	234	77.74
ไม่ระบุ	0	0.00	3	2.22	3	1.00
รวมทั้งหมด	166	100	135	100	301	100

จากตารางที่ 14 พบว่า ประเภทของสื่อที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 77.74 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.26

ประเภทของสื่อที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 75.90 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10

ประเภทของสื่อที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78

4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่าน	สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเวลาเรียน	3	1.81	1	0.74	4	1.33
นอกเวลาเรียน	163	98.19	131	97.04	294	97.67
ไม่ระบุ	0	0.00	3	2.22	3	1.00
รวมทั้งหมด	166	100	135	100	301	100

จากตารางที่ 15 พบว่า ช่วงเวลาที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 97.67 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33

ช่วงเวลาที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 98.19 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.81

ช่วงเวลาที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 97.04 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.74

5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)

ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 หน้า	3	1.81	1	0.74	4	1.33
1-3 หน้า	18	10.84	20	14.81	38	12.62
4-6 หน้า	10	6.02	13	9.63	23	7.64
7-9 หน้า	12	7.23	16	11.85	28	9.30
10-12 หน้า	16	9.64	22	16.30	38	12.62
มากกว่า 12 หน้า	107	64.46	62	45.93	169	56.15
ไม่ระบุ	0	0.00	1	0.74	1	0.33
รวมทั้งหมด	166	100	135	100	301	100

จากตารางที่ 16 พบว่า หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 56.15 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้าและ 10-12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 38 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.62 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 7-9 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30

หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 64.46 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.84 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 10-12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.64

หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 45.93 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 10-12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81

6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละจำนวนและร้อยละเวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยต่อวัน ของการอ่านหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	18	10.84	15	11.11	33	10.96
1 ชั่วโมง	46	27.71	41	30.37	87	28.90
1-2 ชั่วโมง	61	36.75	57	42.22	118	39.20
2-3 ชั่วโมง	29	17.47	17	12.59	46	15.28
มากกว่า 3 ชั่วโมง	11	6.63	3	2.22	14	4.65
ไม่ระบุ	1	0.60	2	1.48	3	1.00
รวมทั้งหมด	166	100	135	100	301	100

จากตารางที่ 17 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 และวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 15.28 ตามลำดับ

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้

เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 27.71 และวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.47 ตามลำดับ

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 30.37 และวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.59 ตามลำดับ

7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของการอ่านหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	15	9.04	7	5.19	22	7.31
2 วัน	35	21.08	40	29.63	75	24.92
3 วัน	45	27.11	39	28.89	84	27.91
4 วัน	15	9.04	14	10.37	29	9.63
5 วัน	19	11.45	10	7.41	29	9.63
6 วัน	2	1.20	0	0.00	2	0.66
ทุกวัน	33	19.88	23	17.04	56	18.60
ไม่ระบุ	2	1.20	2	1.48	4	1.33
รวมทั้งหมด	166	100	135	100	301	100

จากตารางที่ 18 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 27.91 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 24.92 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60 ตามลำดับ

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 27.11 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 21.08 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 19.88 ตามลำดับ

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 28.89 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 17.04 ตามลำดับ

8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของสถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สถานที่	สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	102	61.45	107	79.26	209	69.44
ห้องสมุด	51	30.72	12	8.89	63	20.93
โรงเรียน	6	3.61	2	1.48	8	2.66
สวนสาธารณะ	-	-	-	-	-	-
ร้านค้า/ร้านอาหาร	1	0.60	2	1.48	3	1.00
ระหว่างเดินทาง เช่น รถโดยสาร เรือ เป็นต้น	0	0.00	3	2.22	3	1.00
ร้านหนังสือ	4	2.41	7	5.19	11	3.65
ร้านเช่าหนังสือ	-	-	-	-	-	-
ร้านเสริมสวย	-	-	-	-	-	-
คลินิก/โรงพยาบาล	-	-	-	-	-	-
ไม่ระบุ	1	0.60	2	1.48	3	1.00
อื่นๆ						
- ไม่แน่นอน/อ่านได้ทุกที่						

จากตารางที่ 19 พบว่า สถานที่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 69.44 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 20.93 อันดับที่ 3 คือ ร้านหนังสือ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.65 อันดับที่ 4 คือ โรงเรียน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่โรงเรียนจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.66 และชอบอ่านที่ร้านค้า/ร้านอาหารหรือระหว่างเดินทาง มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านค้า/ร้านอาหารหรือระหว่างเดินทางสถานที่ละ 3 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.00

สถานที่ที่นักเรียนสายวิทย์ชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 61.45 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 30.72 อันดับที่ 3 คือ โรงเรียน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่โรงเรียนจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61 อันดับที่ 4 คือ ร้านหนังสือ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.41 อันดับที่ 5 คือ ร้านค้า/ร้านอาหารและสถานที่อื่นๆ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านค้า/ร้านอาหารและสถานที่อื่นๆ จำนวนสถานที่ละ 1 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.60 โดยสถานที่อื่นๆ ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ นั้น คือ ไม่แน่นอน/อ่านได้ทุกที่

สถานที่ที่นักเรียนสายศิลป์ชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 79.26 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89 อันดับที่ 3 คือ ร้านหนังสือ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.19 อันดับที่ 4 คือ ระหว่างเดินทาง มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือ/เรื่องระหว่างเดินทาง

จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 อันดับที่ 5 คือ โรงเรียน และร้านค้า/ร้านอาหาร มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่โรงเรียน และร้านค้า/ร้านอาหารจำนวนสถานที่ละ 2 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.48

9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของสาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สาเหตุ	สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	126	76.36	108	81.20	234	78.52
ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	21	12.73	27	20.30	48	16.11
อ่านตามผู้ปกครอง/ญาติ	9	5.45	3	2.26	12	4.03
ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	111	67.27	83	62.41	194	65.10
กลัวไม่ทันสมัย	23	13.94	13	9.77	36	12.08
ไม่มีอย่างอื่นทำ	32	19.39	21	15.79	53	17.79
ครูสั่งให้อ่าน	5	3.03	4	3.01	9	3.02
ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์	11	6.67	26	19.55	37	12.42
อ่านตามเพื่อน	12	7.27	8	6.02	20	6.71
ได้รับความรู้เพิ่มเติม	129	78.18	85	63.91	214	71.81
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	110	66.67	92	69.17	202	67.79
อื่นๆ						
- อ่านเพื่อคลายเครียด						
- อ่านเพื่อเตรียมสอบ						

จากตารางที่ 20 พบว่า สาเหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 78.52 รองลงมาคือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 71.81 อันดับที่ 3 คือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 67.79 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 65.10 และอันดับที่ 5 คือ ไม่มีอย่างอื่นทำ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 17.79

สาเหตุที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 78.18 รองลงมาคือ ชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 76.36 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 67.27 อันดับที่ 4 คือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และอันดับที่ 5 คือ ไม่มีอย่างอื่นทำ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 19.39

สาเหตุที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 81.20 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 69.17 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 63.91 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 62.41 และอันดับที่ 5 คือ ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30

10) การมีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของการมีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ปัญหา		สายวิทย์ (166 คน)		สายศิลป์ (135 คน)		รวม (301 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี		106	63.86	41	30.37	147	48.84
มี		59	35.54	91	67.41	150	49.83
ปัญหา							
1	ขี้เกียจอ่าน	55	51.89	19	46.34	74	50.34
2	ไม่มีเวลาอ่าน	51	48.11	19	46.34	70	47.62
3	ไม่มีที่อ่าน	5	4.72	1	2.44	6	4.08
4	หาหนังสืออ่านยาก	13	12.26	6	14.63	19	12.93
5	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ	16	15.09	8	19.51	24	16.33
6	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า	21	19.81	15	36.59	36	24.49
7	ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่า	27	25.47	8	19.51	35	23.81
8	ไม่อยาก/ไม่ชอบอ่าน	6	5.66	4	9.76	10	6.80
9	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ	13	12.26	4	9.76	17	11.56
10	อ่านแล้วไม่เข้าใจ	43	40.57	19	46.34	62	42.18
11	หนังสือราคาแพงเกินไป	27	25.47	8	19.51	35	23.81
12	ชอบเล่นเกมมากกว่า	15	14.15	1	2.44	16	10.88
13	ชอบฟังวิทยุมากกว่า	5	4.72	4	9.76	9	6.12
14	อื่นๆ						
- ว่างนอนเวลาอ่าน - เวลาอ่านหนังสือมักจะมีสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ มารบกวนทำให้ไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ - ร้านหนังสืออยู่ไกลจากบ้าน (ร้านหนังสืออยู่ในเมือง)							

จากตารางที่ 21 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนมีปัญหาจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 49.83 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหานั้นมีจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 48.84 โดย

ปัญหาที่นักเรียนทั้งหมดพบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ขี้เกียจอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 50.34 รองลงมาคือ ไม่มีเวลาอ่าน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 อันดับที่ 3 คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 42.18 อันดับที่ 4 คือ ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.49 และอันดับที่ 5 คือ ชอบเล่นคอมพิวเตอร์มากกว่าและหนังสือราคาแพงเกินไป จำนวน 35 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 23.81

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนไม่มีปัญห จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 63.86 ส่วนนักเรียนที่มีปัญหานี้มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 35.54 โดยปัญหาที่นักเรียนสายวิทย์พบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ขี้เกียจอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 51.89 รองลงมาคือ ไม่มีเวลาอ่าน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 48.11 อันดับที่ 3 คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 40.57 อันดับที่ 4 คือ ชอบเล่นคอมพิวเตอร์มากกว่าและหนังสือราคาแพงเกินไป จำนวน 27 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.47

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนมีปัญหาจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 67.41 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหานี้มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 30.37 โดยปัญหาที่นักเรียนสายศิลป์พบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ขี้เกียจอ่าน, ไม่มีเวลาอ่าน และอ่านแล้วไม่เข้าใจ มีนักเรียนที่พบกับสามปัญหานี้จำนวน 19 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 46.34 รองลงมาคือ ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 36.59 อันดับที่ 3 คือ ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ, ชอบเล่นคอมพิวเตอร์มากกว่า และหนังสือราคาแพงเกินไป มีนักเรียนที่พบกับสามปัญหานี้จำนวน 8 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19.51

1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 10 ส่วน ได้แก่

- 1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน
- 2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน
- 3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน
- 4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)
- 6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 10) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ประเภทหนังสือ/เรื่อง ที่นักเรียนอ่านนอกจากหนังสือเรียน	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	67	45.27	59	42.45	126	43.90
วารสาร	13	8.78	10	7.19	23	8.01
นวนิยาย	71	47.97	82	58.99	153	53.31
สารานุกรม	3	2.03	3	2.16	6	2.09
บทความจากอินเทอร์เน็ต	59	39.86	43	30.94	102	35.54
นิตยสาร	66	44.59	65	46.76	131	45.64
การ์ตูน	58	39.19	68	48.92	126	43.90
หนังสือนิทาน	17	11.49	12	8.63	29	10.10
คู่มือเตรียมสอบ	48	32.43	27	19.42	75	26.13
หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว	21	14.19	13	9.35	34	11.85
อื่นๆ						
- หนังสือสอนภาษาต่างประเทศ - วัฒนธรรมต่างประเทศ (พ็อคเก็ตบุ๊ก) - ประวัติศาสตร์ - สารคดี-สัตว์ - เรียน						

จากตารางที่ 22 พบว่า ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ นวนิยาย มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 53.31 รองลงมาคือ นิตยสาร มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 45.64 อันดับที่ 3 มีสองประเภท คือ หนังสือพิมพ์และการ์ตูนมีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90 และอันดับที่ 5 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 35.54

สำหรับประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายวิทย์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ นวนิยาย มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 47.97 รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 45.27 อันดับที่ 3 คือ นิตยสาร มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 44.59 อันดับที่ 4 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 39.86 และอันดับที่ 5 คือ การ์ตูน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 39.19

ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายศิลป์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ นวนิยาย มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 58.99 รองลงมาคือ การ์ตูน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 48.92 อันดับที่ 3 คือ นิตยสาร มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 46.76 อันดับที่ 4 คือ หนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่

ชอบอ่านจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 42.45 และอันดับที่ 5 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 30.94

2) ประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ประเภทเนื้อหาของ หนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	60	40.54	47	33.81	107	37.28
ความคิดเห็นวิเคราะห์	14	9.46	9	6.47	23	8.01
บันเทิง	83	56.08	88	63.31	171	59.58
นิทานพื้นบ้าน	10	6.76	11	7.91	21	7.32
ชีวประวัติ	14	9.46	9	6.47	23	8.01
กลอน	6	4.05	10	7.19	16	5.57
เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	18	12.16	35	25.18	53	18.47
นิยายกำลังภายใน	7	4.73	3	2.16	10	3.48
ผจญภัย	25	16.89	21	15.11	46	16.03
คำสั่งสอน/เทศนาของพระอริยสงฆ์	4	2.70	4	2.88	8	2.79
สุขภาพ/ความงาม	16	10.81	29	20.86	45	15.68
คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	17	11.49	25	17.99	42	14.63
อาหาร	12	8.11	13	9.35	25	8.71
ประวัติศาสตร์	21	14.19	15	10.79	36	12.54
เกร็ดความรู้	94	63.51	65	46.76	159	55.40
ธุรกิจ	1	0.68	5	3.60	6	2.09
โฆษณา	9	6.08	10	7.25	19	6.64
เรื่องตลกขำขัน	44	29.73	46	33.09	90	31.36
วรรณกรรมแปล	27	18.24	11	7.91	38	13.24
ความรักและเรื่องโรแมนติก	28	18.92	37	26.62	65	22.65
สืบสวน/ฆาตกรรม	23	15.54	15	10.79	38	13.24
นวนิยายวัยรุ่น	58	39.19	66	47.48	124	43.21
นิยายวิทยาศาสตร์	16	10.81	4	2.88	20	6.97
เดินทาง/ท่องเที่ยว	33	22.30	19	13.67	52	18.12
เทคโนโลยี/คอมพิวเตอร์	15	10.14	14	10.07	29	10.10

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรื่องซุบซิบดารา	31	20.95	28	20.14	59	20.56
การเกษตร	3	2.03	2	1.44	5	1.74
อื่นๆ						
- กีฬา - ความเชื่อ - นวนิยายแฟนตาซี - ภาษาญี่ปุ่น						

จากตารางที่ 23 พบว่า ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนทั้งหมดชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 59.58 รองลงมาคือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 55.40 อันดับที่ 3 คือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 43.21 อันดับที่ 4 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 37.28 และอันดับที่ 5 คือ เรื่องตลกขำขัน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 31.36

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายวิทย์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 63.51 รองลงมาคือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 56.08 อันดับที่ 3 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 40.54 อันดับที่ 4 คือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 39.19 และอันดับที่ 5 คือ เรื่องตลกขำขัน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 29.73

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายศิลป์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 63.31 รองลงมาคือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 47.48 อันดับที่ 3 คือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 46.76 อันดับที่ 4 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 33.81 และอันดับที่ 5 คือ เรื่องตลกขำขัน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 33.09

3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ประเภทของสื่อ	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	27	18.24	30	21.58	57	19.86
สื่อสิ่งพิมพ์	121	81.76	108	77.70	229	79.79
ไม่ระบุ	0	0.00	1	0.72	1	0.35
รวมทั้งหมด	148	100	139	100	287	100

จากตารางที่ 24 พบว่า ประเภทของสื่อที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 79.79 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.86

ประเภทของสื่อที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 81.76 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.24

ประเภทของสื่อที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 77.70 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.58

4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียน

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียน

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่าน	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเวลาเรียน	3	2.03	3	2.16	6	2.09
นอกเวลาเรียน	145	97.97	136	97.84	281	97.91
รวมทั้งหมด	148	100	139	100	287	100

จากตารางที่ 25 พบว่า ช่วงเวลาที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 97.91 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียนเพียง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09

ช่วงเวลาที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 97.97 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียนเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.03

ช่วงเวลาที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 97.84 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่นักเรียนเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.16

5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่นักเรียน)

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่นักเรียน)

ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 หน้า	0	0.00	1	0.72	1	0.35
1-3 หน้า	10	6.76	17	12.23	27	9.41
4-6 หน้า	10	6.76	14	10.07	24	8.36
7-9 หน้า	6	4.05	9	6.47	15	5.23

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ความยาวโดยเฉลี่ย ของหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
10-12 หน้า	14	9.46	12	8.63	26	9.06
มากกว่า 12 หน้า	107	72.30	86	61.87	193	67.25
ไม่ระบุ	1	0.68	0	0	1	0.35
รวมทั้งหมด	148	100	139	100	287	100

จากตารางที่ 26 พบว่า หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.41 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 10-12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.06

หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 72.30 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 10-12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.46 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า และ 4-6 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 10 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.76

หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 61.87 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.23 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 4-6 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 10.07

6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละจำนวนและร้อยละเวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยต่อวัน ของการอ่านหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	19	12.84	18	12.95	37	12.89
1 ชั่วโมง	50	33.78	39	28.06	89	31.01
1-2 ชั่วโมง	34	22.97	55	39.57	89	31.01
2-3 ชั่วโมง	29	19.59	23	16.55	52	18.12
มากกว่า 3 ชั่วโมง	16	10.81	4	2.88	20	6.97
รวมทั้งหมด	148	100	139	100	287	100

จากตารางที่ 27 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง และ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยนี้จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 31.01 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.12 และน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.89 ตามลำดับ

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.78 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.97 และวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.59 ตามลำดับ

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.57 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 28.06 และวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.55 ตามลำดับ

7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของการอ่านหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	12	8.11	5	3.60	17	5.92
2 วัน	29	19.59	37	26.62	66	23.00
3 วัน	47	31.76	46	33.09	93	32.40
4 วัน	19	12.84	15	10.79	34	11.85
5 วัน	14	9.46	11	7.91	25	8.71
6 วัน	1	0.68	1	0.72	2	0.70
ทุกวัน	26	17.57	24	17.27	50	17.42
รวมทั้งหมด	148	100	139	100	287	100

จากตารางที่ 28 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.42 ตามลำดับ

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 31.76 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.59 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.57 ตามลำดับ

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 33.09 รองลงมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่

ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.62 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.27 ตามลำดับ

8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของสถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สถานที่	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	96	64.86	95	68.35	191	66.55
ห้องสมุด	31	20.95	29	20.86	60	20.91
โรงเรียน	4	2.70	2	1.44	6	2.09
สวนสาธารณะ	2	1.35	0	0.00	2	0.70
ร้านค้า/ร้านอาหาร	0	0.00	1	0.72	1	0.35
ระหว่างเดินทาง เช่น รถโดยสาร เรือ เป็นต้น	2	1.35	1	0.72	3	1.05
ร้านหนังสือ	9	6.08	8	5.76	17	5.92
ร้านเช่าหนังสือ	1	0.68	1	0.72	2	0.70
ร้านเสริมสวย	2	1.35	1	0.72	3	1.05
คลินิก/โรงพยาบาล	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ						
- ไม่แน่นอน/อ่านได้ทุกที่						
- ห้องอินเทอร์เน็ต						

จากตารางที่ 29 พบว่า สถานที่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ บ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 66.55 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20.91 อันดับที่ 3 คือ ร้านหนังสือ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.92 อันดับที่ 4 คือ โรงเรียน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่โรงเรียนจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09 และอันดับที่ 5 คือ ระหว่างเดินทาง และร้านเสริมสวย มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือระหว่างเดินทางและที่ร้านเสริมสวยจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05

สถานที่ที่นักเรียนสายวิทย์ชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ บ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 64.86 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 อันดับที่ 3 คือ ร้านหนังสือ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.08 อันดับที่ 4 คือ โรงเรียน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่โรงเรียนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 และอันดับที่ 5 คือ สวนสาธารณะ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่สวนสาธารณะจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.35

สถานที่ที่นักเรียนสายศิลป์ชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ บ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 68.35 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 20.86 อันดับที่ 3 คือ ร้านหนังสือ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือ

จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.76 อันดับที่ 4 คือ โรงเรียน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่โรงเรียนจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.44

9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของสาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สาเหตุ	สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	120	81.08	108	77.70	228	79.44
ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	25	16.89	8	5.76	33	11.50
อ่านตามผู้ปกครอง/ญาติ	5	3.38	0	0.00	5	1.74
ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	100	67.57	97	69.78	197	68.64
กลัวไม่ทันสมัย	9	6.08	11	7.91	20	6.97
ไม่มีอย่างอื่นทำ	35	23.81	37	26.62	72	25.17
ครูสั่งให้อ่าน	5	3.38	2	1.44	7	2.44
ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์	9	6.08	5	3.60	14	4.88
อ่านตามเพื่อน	8	5.41	8	5.76	16	5.57
ได้รับความรู้เพิ่มเติม	95	64.19	76	54.68	171	59.58
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	105	70.95	102	73.38	207	72.13
อื่นๆ						
- อ่านเพื่อคลายเครียด						
- หนังสือที่น่าสนใจ						
- ใช้ความรู้/ประโยชน์ในอนาคต						
- รู้ในสิ่งที่อยากรู้						
- สนใจเป็นพิเศษ						
- เพื่อไปแข่งขันตอบปัญหา						
- ว่างจากการทำการบ้านและงานบ้าน						

จากตารางที่ 30 พบว่า สาเหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 79.44 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 72.13 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 68.64 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 59.58 และอันดับที่ 5 คือ ไม่มีอย่างอื่นทำ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 25.17

สาเหตุที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 81.08 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 70.95 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 67.57 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 64.19 และอันดับที่ 5 คือ ไม่มีอย่างอื่นทำ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81

สาเหตุที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 77.70 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 73.38 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 69.78 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 54.68 และอันดับที่ 5 คือ ไม่มีอย่างอื่นทำ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.62

10) การมีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของการมีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ปัญหา		สายวิทย์ (148 คน)		สายศิลป์ (139 คน)		รวม (287 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี		81	54.73	55	39.57	136	47.39
มี		67	45.27	84	60.43	151	52.61
ปัญหา							
1	ขี้เกียจอ่าน	32	39.51	15	27.27	47	34.56
2	ไม่มีเวลาอ่าน	43	53.09	25	45.45	68	50.00
3	ไม่มีที่อ่าน	1	1.23	3	5.45	4	2.94
4	หาหนังสืออ่านยาก	17	20.99	18	32.73	35	25.74
5	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ	20	24.69	16	29.09	36	26.47
6	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า	25	30.86	19	34.55	44	32.35
7	ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่า	19	23.46	14	25.45	33	24.26
8	ไม่ยาก/ไม่ชอบอ่าน	7	8.64	1	1.82	8	5.88
9	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ	17	20.99	12	21.82	29	21.32
10	อ่านแล้วไม่เข้าใจ	31	38.27	14	25.45	45	33.09
11	หนังสือราคาแพงเกินไป	23	28.40	16	29.09	39	28.68
12	ชอบเล่นเกมมากกว่า	9	11.11	7	12.73	16	11.76
13	ชอบฟังวิทยุมากกว่า	10	12.35	3	5.45	13	9.56
14	อื่นๆ						
- ไม่ค่อยมีหนังสือที่ดูใจ							

- ไม่มีสมาธิในการอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้
- ชอบหนังสือทุกชนิดที่ไม่ใช่ตำราเรียน
- ชอบฟังเพลงมากกว่า
- สายตาค่อนข้างมีปัญหา อ่านอะไรนานๆ จะมีอาการเบลอ
- เบื่อเน็ดหน่อย

จากตารางที่ 31 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนมีปัญหาจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 52.61 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหานั้นมีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 47.39 โดยปัญหาที่นักเรียนทั้งหมดพบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ไม่มีเวลาอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ ชี้แจงอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 34.56 อันดับที่ 3 คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 33.09 อันดับที่ 4 คือ ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35 และอันดับที่ 5 คือ หนังสือราคาแพงเกินไป มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 28.68

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนที่ไม่มีปัญหาจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 54.73 และมีนักเรียนที่มีปัญหามีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 45.27 โดยปัญหาที่นักเรียนสายวิทย์พบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ไม่มีเวลาอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 53.09 รองลงมาคือ ชี้แจงอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 39.51 อันดับที่ 3 คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 38.27 อันดับที่ 4 คือ ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 30.86 และอันดับที่ 5 คือ หนังสือราคาแพงเกินไป มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนมีปัญหาจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 60.43 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหานั้นมีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.57 โดยปัญหาที่นักเรียนสายศิลป์พบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ไม่มีเวลาอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาคือ ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 34.55 อันดับที่ 3 คือ หาหนังสืออ่านยาก มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.73 อันดับที่ 4 คือ ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ และหนังสือราคาแพงเกินไป มีนักเรียนที่พบกับสองปัญหานี้จำนวนปัญหาละ 16 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 29.09

1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนันทบุรีวิทยา

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 10 ส่วน ได้แก่

- 1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน
- 2) ประเภทเนื้อหาของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน
- 3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน
- 4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)

- 6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 10) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ประเภทหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	28	51.85	79	71.17	107	64.85
วารสาร	7	12.96	13	11.71	20	12.12
นวนิยาย	15	27.78	38	34.23	53	32.12
สารานุกรม	3	5.56	1	0.90	4	2.42
บทความจากอินเทอร์เน็ต	17	31.48	19	17.12	36	21.82
นิตยสาร	20	37.04	44	39.64	64	38.79
การ์ตูน	23	42.59	52	46.85	75	45.45
หนังสือนิทาน	5	9.26	15	13.51	20	12.12
คู่มือเตรียมสอบ	24	44.44	26	23.42	50	30.30
หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว	13	24.07	14	12.61	27	16.36
อื่นๆ						
1. สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (เส้นทางสู่ความสำเร็จ) 2. อักษรโบราณ 3. ดนตรีทุกประเภท 4. หนังสือธรรมะต่างๆ 5. แดงการณ์คณะสงฆ์ 6. หนังสือภาษาอังกฤษ 7. กลอนธรรมะต่างๆ 8. หนังสือความรู้ทั่วไป						

จากตารางที่ 32 เมื่อพิจารณาประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน ของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนันทบุรี ในภาพรวม พบว่า นักเรียนชอบอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 64.85 รองลงมาคือ การ์ตูน นิตยสาร นวนิยาย และคู่มือเตรียมสอบ คิดเป็นร้อยละ 45.45, 38.79, 32.12 และ 30.30 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณา**ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน** ของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรีสาธิต พบว่า นักเรียนชอบอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 51.85 รองลงมาคือ คู่มือเตรียมสอบ การตูน นิตยสาร และนวนิยาย คิดเป็นร้อยละ 44.44, 42.59, 37.04 และ 27.78 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณา**ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน** ของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรี ในสายศิลป์ พบว่า นักเรียนชอบอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 71.17 รองลงมาคือ การ์ตูน นิตยสาร นวนิยาย และคู่มือเตรียมสอบ คิดเป็นร้อยละ 46.85, 39.64, 34.23 และ 23.42 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาประเภทหนังสือ/เรื่องอื่นๆ ที่นักเรียนชอบอ่าน มีจำนวน 8 ประเภท ได้แก่ 1) สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (เส้นทางสู่ความสำเร็จ) 2) อักษรโบราณ 3) ดนตรีทุกประเภท 4) หนังสือธรรมะต่างๆ 5) แดงการณ คณะสงฆ์ 6) หนังสือภาษาอังกฤษ 7) กลอนธรรมะต่างๆ และ 8) หนังสือความรู้ทั่วไป

2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/ เรื่อง	สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	27	50.00	68	61.26	95	57.58
ความคิดเห็น/วิเคราะห์	10	18.52	17	15.32	27	16.36
บันเทิง	23	42.59	56	50.45	79	47.88
นิทานพื้นบ้าน	2	3.70	7	6.31	9	5.45
ชีวประวัติ	2	3.70	10	9.01	12	7.27
กลอน	6	11.11	13	11.71	19	11.52
เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	13	24.07	22	19.82	35	21.21
นิยายกำลังภายใน	2	3.70	4	3.60	6	3.64
ผจญภัย	4	7.41	16	14.41	20	12.12
คำสั่งสอน/เทศนาของพระอริยสงฆ์	4	7.41	12	10.81	16	9.70
สุขภาพ/ความงาม	6	11.1	23	20.7	29	17.58
คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	8	14.8	13	11.7	21	12.73
อาหาร	8	14.8	15	13.5	23	13.94
ประวัติศาสตร์	9	16.7	17	15.3	26	15.76
เกร็ดความรู้	38	70.4	47	42.3	85	51.52
ธุรกิจ	2	3.7	3	2.7	5	3.03
โฆษณา	1	1.9	3	2.7	4	2.42
เรื่องตลกขำขัน	28	51.9	49	44.1	77	46.67
วรรณกรรมแปล	1	1.85	0	0.0	1	0.61

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/ เรื่อง	สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรักและเรื่องโรแมนติก	10	18.52	28	25.2	38	23.03
สืบสวน/ฆาตกรรม	9	16.67	16	14.4	25	15.15
นวนิยายวัยรุ่น	10	18.52	29	26.1	39	23.64
นิยายวิทยาศาสตร์	3	5.56	3	2.7	6	3.64
เดินทาง/ท่องเที่ยว	10	18.52	19	17.1	29	17.58
เทคโนโลยี/คอมพิวเตอร์	8	14.81	16	14.4	24	14.55
เรื่องซุบซิบดารา	4	7.41	13	11.7	17	10.30
การเกษตร	3	5.56	9	8.1	12	7.27
อื่นๆ						
1. กีฬา						
2. การเมืองการปกครอง						

จากตารางที่ 33 เมื่อพิจารณาประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน ของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนันทบุรี ในภาพรวม พบว่า เนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านมากที่สุด คือ ข่าว จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 57.58 รองลงมาคือ เกร็ดความรู้ บันเทิง เรื่องตลกขำขัน และนวนิยายวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ 51.52, 47.88, 46.67 และ 23.64 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน ของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนันทบุรีสายวิทย์ พบว่า เนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านมากที่สุด คือ เกร็ดความรู้ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 70.40 รองลงมาคือ เรื่องตลกขำขัน ข่าว บันเทิง และเรื่องลึกลับ/สยองขวัญ คิดเป็นร้อยละ 51.90, 50.00, 42.59 และ 24.07 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน ของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนันทบุรี ในสายศิลป์ พบว่า เนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านมากที่สุด คือ ข่าว จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 61.26 รองลงมาคือ บันเทิง เรื่องตลกขำขัน เกร็ดความรู้ และนวนิยายวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ 50.45, 44.10, 42.3 และ 26.10 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องอื่นๆ ที่นักเรียนอ่าน มีจำนวน 2 ประเภท ได้แก่ 1) กีฬา และ 2) การเมืองการปกครอง

3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ประเภทของสื่อ	สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	5	9.43	15	13.51	20	12.20
สื่อสิ่งพิมพ์	48	90.57	96	86.49	144	87.80
รวมทั้งหมด	54	100	111	100	165	100

จากตารางที่ 34 เมื่อพิจารณาประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่านของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนันทบุรี ในภาพรวม พบว่า สื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้ามากที่สุด คือ สื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80 และสื่อที่นักเรียนในสายวิทย์และสายศิลป์ใช้ค้นคว้ามากที่สุด คือ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 90.57 และ 86.49 ตามลำดับ

4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่าน	สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเวลาเรียน	0	0.00	1	0.90	1	0.61
นอกเวลาเรียน	54	100.00	110	99.10	164	99.39
รวมทั้งหมด	54	100	111	100	165	100

จากตารางที่ 35 เมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนันทบุรี ในภาพรวม พบว่า นักเรียนใช้ช่วงเวลา นอกเวลาเรียน ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 99.39 และนักเรียนในสายวิทย์และสายศิลป์ใช้ช่วงเวลา นอกเวลาเรียน ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และ 99.10 ตามลำดับ

5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ความยาวโดยเฉลี่ย ของหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 หน้า	1	1.85	0	0.00	1	0.61
1-3 หน้า	9	16.67	16	14.41	25	15.15
4-6 หน้า	8	14.81	18	16.22	26	15.76
7-9 หน้า	5	9.26	13	11.71	18	10.91
10-12 หน้า	9	16.67	13	11.71	22	13.33
มากกว่า 12 หน้า	22	40.74	51	45.95	73	44.24
รวมทั้งหมด	54	100	111	100	135	100

จากตารางที่ 36 เมื่อพิจารณาความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
ชั้น ม.6 โรงเรียนนันทบุรี ในภาพรวม พบว่า ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านมากที่สุด คือ มากกว่า 12 หน้า จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 44.24 รองลงมาคือ 4-6 หน้า และ 1-3 หน้า คิดเป็นร้อยละ 15.76 และ 15.15 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านที่ไม่ใช่หนังสือเรียนในสายวิทย์มากที่สุดคือ
มากกว่า 12 หน้า คิดเป็นร้อยละ 40.74 รองลงมาคือ 10-12 หน้า, 1-3 หน้า และ 4-6 หน้า คิดเป็นร้อยละ 16.67, 16.67 และ 14.81 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านที่ไม่ใช่หนังสือเรียนในสายศิลป์มากที่สุดคือ
มากกว่า 12 หน้า คิดเป็นร้อยละ 45.95 รองลงมาคือ 4-6 หน้า, 1-3 หน้า และ 10-12 หน้า คิดเป็นร้อยละ 16.22, 14.41 และ 11.71 ตามลำดับ

6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของเวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

เวลาเฉลี่ยต่อวัน ของการอ่านหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	12	22.22	15	13.51	27	16.36
1 ชั่วโมง	15	27.78	37	33.33	52	31.52
1-2 ชั่วโมง	23	42.59	38	34.23	61	37.97
2-3 ชั่วโมง	3	5.56	13	11.71	16	9.70
มากกว่า 3 ชั่วโมง	1	1.85	8	7.21	9	5.45
รวมทั้งหมด	54	100	111	100	165	100

จากตารางที่ 37 เมื่อพิจารณาเวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรี ในภาพรวม พบว่า นักเรียนใช้เวลาต่อวันในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน 1-2 ชั่วโมง มากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 37.97 รองลงมาคือ 1 ชั่วโมง และน้อยกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 31.52 และ 16.36 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรี ในสายวิทย์ พบว่า นักเรียนใช้เวลาต่อวันในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน 1-2 ชั่วโมง มากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 42.59 รองลงมาคือ 1 ชั่วโมง และน้อยกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 27.78 และ 22.22 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรี ในสายศิลป์ พบว่า นักเรียนใช้เวลาต่อวันในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน 1-2 ชั่วโมง มากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 34.23 รองลงมาคือ 1 ชั่วโมง และน้อยกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 13.51 ตามลำดับ

7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของการอ่านหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	6	11.10	6	5.40	12	7.30
2 วัน	14	25.90	27	24.30	41	24.80
3 วัน	12	22.20	42	37.80	54	32.70
4 วัน	3	5.60	5	4.50	8	4.80
5 วัน	8	14.80	8	7.20	16	9.70
6 วัน	0	0.00	1	0.90	1	0.60
ทุกวัน	11	20.40	22	19.80	33	20.00
รวมทั้งหมด	54	100	111	100	165	100

จากตารางที่ 38 เมื่อพิจารณาจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรี ในภาพรวม พบว่า จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 32.70 รองลงมาคือ 2 วัน และทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 24.80 และ 20.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรี ในสายวิทย์ พบว่า จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.90 รองลงมาคือ 2 วัน และทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 22.20 และ 20.40 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรี ในสายศิลป์ พบว่า จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.80 รองลงมาคือ 2 วัน และทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 24.30 และ 19.80 ตามลำดับ

8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของสถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สถานที่	สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	31	57.41	67	60.36	98	59.39
ห้องสมุด	13	24.07	23	20.72	36	21.82
โรงเรียน	1	1.85	3	2.70	4	2.42
สวนสาธารณะ	1	1.85	2	1.80	3	1.82
ร้านค้า/ร้านอาหาร	0	0.00	1	0.90	1	0.61
ระหว่างเดินทาง เช่น รถโดยสาร เรือ เป็นต้น	1	1.85	1	0.90	2	1.21
ร้านหนังสือ	1	1.85	7	6.31	8	4.85
ร้านเช่าหนังสือ	2	3.70	0	0.00	2	1.21
ร้านเสริมสวย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
คลินิก/โรงพยาบาล	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ						
1. วัด						
2. ห้องส่วนตัว						

จากตารางที่ 39 เมื่อพิจารณาสถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรี ในภาพรวม พบว่า สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ บ้าน คิดเป็นร้อยละ 59.39 รองลงมาคือ ห้องสมุด และ ร้านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 21.82 และ 4.85 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรีสายวิทย์ พบว่า สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ บ้าน คิดเป็นร้อยละ 57.41 รองลงมาคือ ห้องสมุด คิดเป็นร้อยละ 24.07

เมื่อพิจารณาสถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรี ในสายศิลป์ พบว่า สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ บ้าน คิดเป็นร้อยละ 60.36 รองลงมาคือ ห้องสมุด และร้านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 20.72 และ 6.31 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาสถานที่อื่นๆ ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน มีจำนวน 2 ประเภท ได้แก่ 1) วัด และ 2) ห้องส่วนตัว

9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของสาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สาเหตุ	สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	32	59.26	81	72.97	113	68.48
ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	2	3.70	5	4.55	7	4.27
อ่านตามผู้ปกครอง/ญาติ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	33	61.11	52	47.27	85	51.83
กลัวไม่ทันสมัย	2	3.70	9	8.18	11	6.71
ไม่มีอย่างอื่นทำ	6	11.11	18	16.36	24	14.63
ครูสั่งให้อ่าน	2	3.70	2	1.82	4	2.44
ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์	5	9.26	6	5.45	11	6.71
อ่านตามเพื่อน	1	1.85	4	3.636	5	3.05
ได้รับความรู้เพิ่มเติม	35	64.81	59	53.64	94	57.32
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	36	66.67	72	65.45	108	65.85
อื่นๆ	0	0.00	7	6.36	7	4.27
1. อยากประสบผลสำเร็จในชีวิต			1			
2. เพื่อระดับปัญญา			1			
3. อ่านเพื่อเตรียมสอบ			1			
4. เพื่อความสำเร็จในอนาคต			1			
5. อ่านเก็บเอาไปอบรมเด็กๆ หรือเทศน์			1			
6. อ่านแล้วดูเท่มากที่สุด			1			
7. มีความสุขและได้อยู่กับตัวเอง			1			

จากตารางที่ 40 เมื่อพิจารณาสาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนันทบุรี ในภาพรวม พบว่า สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ ชอบ คิดเป็นร้อยละ 68.48 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, ได้รับความรู้เพิ่มเติม และได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 65.85, 57.32 และ 51.83 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนันทบุรี สายวิทย์ พบว่า สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม, ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน และ ชอบ คิดเป็นร้อยละ 64.81, 61.11 และ 59.26 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรี ในสายศิลป์ พบว่า สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุด คือ ชอบ คิดเป็นร้อยละ 72.97 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, ได้รับความรู้เพิ่มเติม และได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 65.45, 53.64 และ 47.27 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาสาเหตุอื่นๆ ที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน มีจำนวน 7 สาเหตุ ได้แก่ 1) อยากประสบความสำเร็จในชีวิต 2) เพื่อประดับปัญญา 3) อ่านเพื่อเตรียมสอบ 4) เพื่อความสำเร็จในอนาคต 5) อ่านเก็บเอาไปอบรมเด็กๆ หรือเทศน์ 6) อ่านแล้วดูเท่มากที่สุด และ 7) มีความสุขและได้อยู่กับตัวเอง

10) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ปัญหา		สายวิทย์ (54 คน)		สายศิลป์ (111 คน)		รวม (165 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี		33	61.11	64	58.18	97	59.15
มี		21	38.89	46	41.82	67	40.85
ปัญหา							
1	ขี้เกียจอ่าน	10	30.30	13	20.31	23	23.71
2	ไม่มีเวลาอ่าน	10	30.30	22	34.38	32	32.99
3	ไม่มีที่อ่าน	0	0.00	3	4.69	3	3.09
4	หาหนังสืออ่านยาก	10	30.30	18	28.13	28	28.87
5	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ	9	27.27	16	25.00	25	25.77
6	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า	8	24.24	13	20.31	21	21.65
7	ชอบเล่นคอมพิวเตอร์มากกว่า	4	12.12	8	12.50	12	12.37
8	ไม่ชอบ/ไม่ขอย่าน	2	6.06	2	3.13	4	4.12
9	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ	16	48.48	18	28.13	34	35.05
10	อ่านแล้วไม่เข้าใจ	10	30.30	8	12.50	18	18.56
11	หนังสือราคาแพงเกินไป	11	33.33	20	31.25	31	31.96
12	ชอบเล่นเกมมากกว่า	2	6.06	10	15.63	12	12.37
13	ชอบฟังวิทยุมากกว่า	6	18.18	10	15.63	16	16.49
14	อื่นๆ						
	1. ชอบหนังสือเกี่ยวกับดนตรี 2. ควรมีผู้ใจบุญมาบริจาคหนังสือบ้างก็ได้ 3. ไม่ค่อยชอบวิชาภาษาไทย และเรียนวิชาภาษาไทยไม่เก่ง						

4. ปวดคอ ปวดหลัง
5. ตัวหนังสือเล็กเกินไป อ่านไม่ค่อยออก
6. รับผิดชอบงานหลายบทบาท
7. มีหนังสือที่ดูใจน้อยมาก
8. ไม่ค่อยมีหนังสือที่ดูใจ

จากตารางที่ 41 เมื่อพิจารณาปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน พบว่า มีนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนนนทบุรีส่วนมากไม่มีปัญหาในการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 59.15 ส่วนนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 40.85

เมื่อพิจารณาปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนในภาพรวม พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ในการอ่านของนักเรียน คือ ไม่มีเงินซื้อหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 35.05 รองลงมาคือ ไม่มีเวลาอ่าน และหนังสือราคาแพงเกินไป คิดเป็นร้อยละ 32.99 และ 31.96 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนในสายวิทย์ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ในการอ่านของนักเรียน คือ ไม่มีเงินซื้อหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 48.48 รองลงมาคือ หนังสือราคาแพงเกินไป, อ่านแล้วไม่เข้าใจ, หาหนังสืออ่านยาก, ไม่มีเวลาอ่าน และขี้เกียจอ่าน คิดเป็นร้อยละ 33.33, 30.30, 30.30, 30.30 และ 30.30 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียนในสายศิลป์ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ในการอ่านของนักเรียน คือ ไม่มีเวลาอ่าน คิดเป็นร้อยละ 34.38 รองลงมาคือ หนังสือราคาแพงเกินไป และหาหนังสืออ่านยาก คิดเป็นร้อยละ 31.25 และ 28.13 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาอื่นๆ ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน พบว่า มีจำนวน 8 ปัญหา ได้แก่ 1) ชอบหนังสือเกี่ยวกับดนตรี 2) ควรมีผู้ใจบุญมาบริจาคหนังสือบ้างก็ได้ 3) ไม่ค่อยชอบวิชาภาษาไทย และเรียนวิชาภาษาไทยไม่เก่ง 4) ปวดคอ ปวดหลัง 5) ตัวหนังสือเล็กเกินไป อ่านไม่ค่อยออก 6) รับผิดชอบงานหลายบทบาท 7) มีหนังสือที่ดูใจน้อยมาก และ 8) ไม่ค่อยมีหนังสือที่ดูใจ

1.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทบุรีวิทยา

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 10 ส่วน ได้แก่

- 1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน
- 2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน
- 3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน
- 4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)
- 6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

- 9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
10) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ประเภทหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	29	74.36	55	72.37	84	73.04
วารสาร	5	12.82	7	9.21	12	10.43
นวนิยาย	9	23.08	21	27.63	30	26.09
สารานุกรม	1	2.56	5	6.58	6	5.22
บทความจากอินเทอร์เน็ต	10	25.64	22	28.95	32	27.83
นิตยสาร	12	30.77	23	30.26	35	30.43
การ์ตูน	21	53.85	38	50.00	59	51.30
หนังสือนิทาน	5	12.82	17	22.37	22	19.13
คู่มือเตรียมสอบ	15	38.46	19	25.00	34	29.57
หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว	5	12.82	14	18.42	19	16.52
อื่นๆ						
1. หนังสือธรรมะต่างๆ						

จากตารางที่ 42 พบว่า ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนทั้งหมดชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ หนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 73.04 รองลงมาคือ การ์ตูน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 51.30 อันดับที่ 3 คือ นิตยสาร มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 อันดับที่ 4 คือ คู่มือเตรียมสอบ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 29.57 และอันดับที่ 5 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 27.83

สำหรับประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายวิทย์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 หนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 74.36 รองลงมาคือ การ์ตูน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 อันดับที่ 3 คือ คู่มือเตรียมสอบ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 อันดับที่ 4 คือ นิตยสาร มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 และอันดับที่ 5 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.64

ส่วนนักเรียนสายศิลป์นั้นพบว่า ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายศิลป์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ หนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 72.37 รองลงมาคือ การ์ตูน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับที่ 3 คือ นิตยสาร มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 30.26 อันดับที่ 4

คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95 และอันดับที่ 5 คือ นวนิยาย มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 27.63

2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

ประเภทเนื้อหาสาระ ของหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	28	71.79	44	57.89	72	62.61
ความคิดเห็นวิเคราะห์	4	10.26	15	19.74	19	16.52
บันเทิง	18	46.15	37	48.68	55	47.83
นิทานพื้นบ้าน	2	5.13	13	17.11	15	13.04
ชีวประวัติ	9	23.08	5	6.58	10	8.70
กลอน	5	12.82	7	9.21	8	6.96
เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	1	2.56	14	18.42	18	15.65
นิยายกำลังภายใน	4	10.26	3	3.95	4	3.48
ผจญภัย	1	2.56	10	13.16	16	13.91
คำสั่งสอน/เทศนาของพระอริยสงฆ์	6	15.38	15	19.74	16	13.91
สุขภาพ/ความงาม	1	2.56	14	18.42	20	17.39
คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	6	15.38	12	15.79	14	12.17
อาหาร	2	5.13	8	10.53	13	11.30
ประวัติศาสตร์	5	12.82	15	19.74	24	20.87
เกร็ดความรู้	29	74.36	42	55.26	71	61.74
ธุรกิจ	2	5.13	5	6.58	7	6.09
โฆษณา	1	2.56	5	6.58	6	5.22
เรื่องตลกขำขัน	9	23.08	31	40.79	40	34.78
วรรณกรรมแปล	2	5.13	3	3.95	5	4.35
ความรักและเรื่องโรแมนติก	5	12.82	13	17.11	18	15.65
สืบสวน/ฆาตกรรม	5	12.82	9	11.84	14	12.17
นวนิยายวัยรุ่น	12	30.77	11	14.47	23	20.00
นิยายวิทยาศาสตร์	2	5.13	3	3.95	5	4.35
เดินทาง/ท่องเที่ยว	10	25.64	11	14.47	21	18.26
เทคโนโลยี/คอมพิวเตอร์	6	15.38	12	15.79	18	15.65

ตารางที่ 43 (ต่อ)

ประเภทเนื้อหาสาระ ของหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรื่องซุบซิบดารา	3	7.69	8	10.53	11	9.57
การเกษตร	1	2.56	2	2.63	3	2.61
อื่นๆ						
1. คลังข้อสอบ						

จากตารางที่ 43 พบว่า ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนทั้งหมดชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 62.61 รองลงมาคือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 61.74 อันดับที่ 3 คือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 47.83 อันดับที่ 4 คือ เรื่องตลกขำขัน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78 และอันดับที่ 5 คือ ประวัติศาสตร์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20.87

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายวิทย์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 74.36 รองลงมาคือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 71.79 อันดับที่ 3 คือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 อันดับที่ 4 คือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 และอันดับที่ 5 คือ เดินทาง/ท่องเที่ยว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.64

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสายศิลป์ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 รองลงมาคือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 55.26 อันดับที่ 3 คือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 48.68 อันดับที่ 4 คือ เรื่องตลกขำขัน มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 40.79 และอันดับที่ 5 คือ ความคิดเห็น/วิเคราะห์, คำสั่งสอน/เทศนาของพระอริยสงฆ์ และประวัติศาสตร์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านเนื้อหาสาระสามประเภทนี้จำนวน 15 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19.74

3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ประเภทของสื่อ	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	5	12.82	11	14.47	16	13.91
สื่อสิ่งพิมพ์	34	87.18	65	85.53	99	86.09
รวมทั้งหมด	39	100	76	100	115	100

จากตารางที่ 44 พบว่า ประเภทของสื่อที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 86.09 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.91

ประเภทของสื่อที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 87.18 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.82

ประเภทของสื่อที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 85.53 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.47

4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่าน	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเวลาเรียน	0	0.00	2	2.63	2	1.74
นอกเวลาเรียน	39	100.00	74	97.37	113	98.26
รวมทั้งหมด	39	100	76	100	115	100

จากตารางที่ 45 พบว่า ช่วงเวลาที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 98.26 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.74

ช่วงเวลาที่นักเรียนสายวิทย์ทั้งหมดใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ช่วงเวลาที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 97.37 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 หน้า	0	0.00	1	1.32	1	0.87
1-3 หน้า	5	12.82	14	18.42	19	16.52
4-6 หน้า	5	12.82	14	18.42	19	16.52
7-9 หน้า	0	0.00	9	11.84	9	7.83
10-12 หน้า	5	12.82	6	7.89	11	9.57
มากกว่า 12 หน้า	24	61.54	32	42.11	56	48.70
รวมทั้งหมด	39	100	76	100	115	100

จากตารางที่ 46 พบว่า หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 48.70 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า และ 4-6 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 19 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.52

หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า, 4-6 หน้า และ 10-12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวนอย่างละ 5 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.82

จากตารางพบว่า หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า และ 4-6 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวนอย่างละ 14 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18.42

6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของเวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

เวลาเฉลี่ยต่อวัน ของการอ่านหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	5	12.82	14	18.42	19	16.52
1 ชั่วโมง	8	20.51	24	31.58	32	27.83
1-2 ชั่วโมง	16	41.03	26	34.21	42	36.52
2-3 ชั่วโมง	7	17.95	12	15.79	19	16.52
มากกว่า 3 ชั่วโมง	3	7.69	0	0.00	3	2.61
รวมทั้งหมด	39	100	76	100	115	100

จากตารางที่ 47 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 36.52 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 27.83 อันดับที่ 3 ใช้เวลาวันละ 1 ชั่วโมง และวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 19 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.52ตามลำดับ

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 41.03 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20.51 และวันละ 2-3 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.95 ตามลำดับ

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้

เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 และน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวันโดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ตามลำดับ

7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของการอ่านหนังสือ/เรื่อง	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	2	5.13	9	11.84	11	9.57
2 วัน	9	23.08	16	21.05	25	21.74
3 วัน	15	38.46	20	26.32	35	30.43
4 วัน	1	2.56	10	13.16	11	9.57
5 วัน	4	10.26	7	9.21	11	9.57
6 วัน	0	0.00	1	1.32	1	0.87
ทุกวัน	8	20.51	13	17.11	21	18.26
รวมทั้งหมด	39	100	76	100	115	100

จากตารางที่ 48 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.26 ตามลำดับ

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20.51 ตามลำดับ

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.11 ตามลำดับ

8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของสถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สถานที่	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	26	66.67	39	51.32	65	56.52
ห้องสมุด	10	25.64	22	28.95	32	27.83
โรงเรียน	1	2.56	2	2.63	3	2.61
สวนสาธารณะ	0	0	0	0	0	0
ร้านค้า/ร้านอาหาร	0	0	0	0	0	0
ระหว่างเดินทาง เช่น รถโดยสาร เรือ เป็นต้น	1	2.56	2	2.63	3	2.61
ร้านหนังสือ	1	2.56	2	2.63	3	2.61
ร้านเช่าหนังสือ	0	0.00	2	2.63	2	1.74
ร้านเสริมสวย	0	0	0	0	0	0
คลินิก/โรงพยาบาล	0	0	0	0	0	0
อื่นๆ						
1. วัด						
2. ห้องนอน						

จากตารางที่ 49 พบว่า สถานที่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 56.52 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 27.83

สถานที่ที่นักเรียนสายวิทย์ชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.64

สถานที่ที่นักเรียนสายศิลป์ชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 51.32 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95

9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละของสาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สาเหตุ	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	30	76.92	55	72.37	85	73.91
ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	0	0	0	0	0	0

ตารางที่ 50 (ต่อ)

สาเหตุ	สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อ่านตามผู้ปกครอง/ญาติ	0	0.00	1	1.32	1	0.87
ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	26	66.67	37	48.68	63	54.78
กลัวไม่ทันสมัย	1	2.56	3	3.95	4	3.48
ไม่มีอย่างอื่นทำ	5	12.82	11	14.47	16	13.91
ครูสั่งให้อ่าน	0	0.00	2	2.63	2	1.74
ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์	0	0.00	14	18.42	14	12.17
อ่านตามเพื่อน	0	0.00	3	3.95	3	2.61
ได้รับความรู้เพิ่มเติม	27	69.23	48	63.16	75	65.22
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	28	71.79	58	76.32	86	74.78
อื่นๆ	0	0	0	0	0	0
รวมทั้งหมด	39	100	76	100	115	100

จากตารางที่ 50 พบว่า สาเหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 74.78 รองลงมาคือ ชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 73.91 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 65.22

สาเหตุที่นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 71.79 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23

สาเหตุที่นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 76.32 รองลงมาคือ ชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 72.37 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 63.16

10) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละของปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ปัญหา		สายวิทย์ (39 คน)		สายศิลป์ (76 คน)		รวม (115 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี		14	35.90	31	40.79	45	39.13
มี		25	64.10	45	59.21	70	60.87
ปัญหา							
1	ชี้แจงอ่าน	4	28.57	5	16.13	9	20.00
2	ไม่มีเวลาอ่าน	3	21.43	13	41.94	16	35.56
3	ไม่มีที่อ่าน	2	14.29	1	3.23	3	6.67
4	หาหนังสืออ่านยาก	3	21.43	10	32.26	13	28.89
5	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ	5	35.71	7	22.58	12	26.67
6	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า	3	21.43	7	22.58	10	22.22
7	ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่า	5	35.71	8	25.81	13	28.89
8	ไม่ชอบ/ไม่ชอบอ่าน	1	7.14	0	0.00	1	2.22
9	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ	6	42.86	9	29.03	15	33.33
10	อ่านแล้วไม่เข้าใจ	8	57.14	6	19.35	14	31.11
11	หนังสือราคาแพงเกินไป	5	35.71	12	38.71	17	37.78
12	ชอบเล่นเกมมากกว่า	1	7.14	4	12.90	5	11.11
13	ชอบฟังวิทยุมากกว่า	1	7.14	3	9.68	4	8.89
14	อื่นๆ						
1. อ่านแล้วชอบลืม							

จากตารางที่ 51 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนที่มีปัญหาจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 60.87 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหานั้นมีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 โดยปัญหาที่นักเรียนทั้งหมดพบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ หนังสือราคาแพงเกินไป มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 37.78 รองลงมาคือ ไม่มีเวลาอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 35.56 อันดับที่ 3 คือ ไม่มีเงินซื้อหนังสือ มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับที่ 4 คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 31.11 และอันดับที่ 5 คือ หาหนังสืออ่านยาก และชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่า มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 13 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 28.89

นักเรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนที่มีปัญหาจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 64.10 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหานั้นมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 โดยปัญหาที่นักเรียนสายวิทย์พบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ ไม่มี

เงินซื้อหนังสือ มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับที่ 3 คือ ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ, ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่า และหนังสือราคาแพงเกินไป มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 5 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 35.71

นักเรียนสายศิลป์ส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนมีปัญหาจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 59.21 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหานี้มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 40.79 โดยปัญหาที่นักเรียนสายศิลป์พบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ไม่มีเวลาอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 41.94 รองลงมาคือ หนังสือราคาแพงเกินไป มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 38.71 อันดับที่ 3 คือ หาหนังสืออ่านยาก มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 32.26

1.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนโรงเรียนนันทบุรี (นักเรียนพรวาสและสามเณร)

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 10 ส่วน ได้แก่

- 1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน
- 2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน
- 3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน
- 4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)
- 6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 10) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่านนอกจากหนังสือเรียน	พรวาส (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	135	63.38	56	83.58	191	68.21
วารสาร	22	10.33	10	14.93	32	11.43
นวนิยาย	68	31.92	15	22.39	83	29.64
สารานุกรม	6	2.82	4	5.97	10	3.57
บทความจากอินเทอร์เน็ต	48	22.54	20	29.85	68	24.29
นิตยสาร	81	38.03	18	26.87	99	35.36
การ์ตูน	113	53.05	21	31.34	134	47.86
หนังสือนิทาน	29	13.62	13	19.40	42	15.00

ตารางที่ 52 (ต่อ)

ประเภทหนังสือ/เรื่อง ที่นักเรียนอ่านนอกจากหนังสือเรียน	ชมราวาส (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่มือเตรียมสอบ	61	28.64	23	34.33	84	30.00
หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว	42	19.72	4	5.97	46	16.43
อื่นๆ						
- หนังสือธรรมะ, กลอนธรรมะต่างๆ - หนังสือสอนภาษาต่างประเทศ - สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (เส้นทางสู่ ความสำเร็จ) - หนังสือความรู้ทั่วไป - แดงการณโคณะสงฆ์ - อักษรโบราณ - ดนตรีทุกประเภท						

จากตารางที่ 52 พบว่า ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนทั้งหมดชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือหนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 68.21 รองลงมาคือ การ์ตูน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 47.86 อันดับที่ 3 คือ นิตยสาร จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 35.36 อันดับที่ 4 คือ คู่มือเตรียมสอบ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และอันดับที่ 5 คือ นวนิยาย จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 29.64

สำหรับประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชมราวาสชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือหนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 63.38 รองลงมาคือ การ์ตูน จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 53.05 อันดับที่ 3 คือ นิตยสาร จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 38.03 อันดับที่ 4 คือ นวนิยาย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 31.92 และอันดับที่ 5 คือ คู่มือเตรียมสอบ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 28.64

ส่วนประเภทของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสามเณรชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือหนังสือพิมพ์ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 83.58 รองลงมาคือ คู่มือเตรียมสอบ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 34.33 อันดับที่ 3 คือ การ์ตูน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 31.34 อันดับที่ 4 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 29.85 และอันดับที่ 5 คือ นิตยสาร จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 26.87

2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

เนื้อหาสาระหรือประเภท หนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน	ชมราวาส (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	119	55.87	48	71.64	167	59.64
ความคิดเห็น/วิเคราะห์	30	14.08	16	23.88	46	16.43
บันเทิง	109	51.17	25	37.31	134	47.86

ตารางที่ 53 (ต่อ)

เนื้อหาสาระหรือประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน	พรวาส (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นิทานพื้นบ้าน	13	6.10	11	16.42	24	8.57
ชีวประวัติ	12	5.63	10	14.93	22	7.86
กลอน	19	8.92	8	11.94	27	9.64
เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	40	18.78	13	19.40	53	18.93
นิยายกำลังภายใน	6	2.82	4	5.97	10	3.57
ผจญภัย	28	13.15	8	11.94	36	12.86
คำสั่งสอน/เทศนาของพระอริยสงฆ์	13	6.10	19	28.36	32	11.43
สุขภาพ/ความงาม	43	20.19	6	8.96	49	17.50
คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	27	12.68	8	11.94	35	12.50
อาหาร	32	15.02	4	5.97	36	12.86
ประวัติศาสตร์	25	11.74	25	37.31	50	17.86
เกร็ดความรู้	124	58.22	32	47.76	156	55.71
ธุรกิจ	8	3.76	4	5.97	12	4.29
โฆษณา	6	2.82	4	5.97	10	3.57
เรื่องตลกขำขัน	88	41.31	29	43.28	117	41.79
วรรณกรรมแปล	4	1.88	2	2.99	6	2.14
ความรักและเรื่องโรแมนติก	49	23.00	7	10.45	56	20.00
สืบสวน/ฆาตกรรม	32	15.02	7	10.45	39	13.93
นวนิยายวัยรุ่น	56	26.29	6	8.96	62	22.14
นิยายวิทยาศาสตร์	8	3.76	3	4.48	11	3.93
เดินทาง/ท่องเที่ยว	43	20.19	7	10.45	50	17.86
เทคโนโลยี/คอมพิวเตอร์	32	15.02	10	14.93	42	15.00
เรื่องซุบซิบดารา	24	11.27	4	5.97	28	10.00
การเกษตร	9	4.23	6	8.96	15	5.36
อื่นๆ						
- กีฬา - การเมืองการปกครอง - คลังข้อสอบ						

จากตารางที่ 53 พบว่า ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนทั้งหมดชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 59.64 รองลงมาคือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 55.71 อันดับที่ 3 คือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 47.86 อันดับที่ 4 คือ เรื่องตลกซ้ำชั้น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 41.79 และอันดับที่ 5 คือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 22.14

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชมราวาสชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 58.22 รองลงมาคือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 55.87 อันดับที่ 3 คือ บันเทิง มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 51.17 อันดับที่ 4 คือ เรื่องตลกซ้ำชั้น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 41.31 และอันดับที่ 5 คือ นวนิยายวัยรุ่น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 26.29

ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนสามเณรชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ข่าว มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 71.64 รองลงมาคือ เกร็ดความรู้ มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 47.76 อันดับที่ 3 คือ เรื่องตลกซ้ำชั้น มีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 43.28 อันดับที่ 4 คือ บันเทิง และประวัติศาสตร์ โดยมีนักเรียนที่ชอบอ่านจำนวน 25 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 37.31

3) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ตารางที่ 54 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ประเภทของสื่อ	ชมราวาส (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	28	13.15	8	12.12	36	12.90
สื่อสิ่งพิมพ์	185	86.85	58	87.88	243	87.10
รวมทั้งหมด	213	100	66	100	279	100

จากตารางที่ 54 พบว่า ประเภทของสื่อที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 87.10 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90

ประเภทของสื่อที่นักเรียนชมราวาสส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 86.85 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15

ประเภทของสื่อที่นักเรียนสามเณรส่วนใหญ่ใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ มีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 87.88 ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีนักเรียนเลือกใช้จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12

4) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 55 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่าน	ชมราวาส (213 คน)		สามเงร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในเวลาเรียน	2	0.94	1	1.49	3	1.07
นอกเวลาเรียน	211	99.06	66	98.51	277	98.93
รวมทั้งหมด	213	100	67	100	280	100

จากตารางที่ 55 พบว่า ช่วงเวลาที่นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 98.93 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.07

ช่วงเวลาที่นักเรียนชมราวาสส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 99.06 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.94

ช่วงเวลาที่นักเรียนสามเงรส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน คือ นอกเวลาเรียน โดยมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนนอกเวลาเรียนจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 98.51 ส่วนในเวลาเรียนนั้นมีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.49

5) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนอ่าน

ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่อง	ชมราวาส (213 คน)		สามเงร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 หน้า	1	0.47	1	1.49	2	0.71
1-3 หน้า	30	14.08	14	20.90	44	15.71
4-6 หน้า	34	15.96	11	16.42	45	16.07
7-9 หน้า	21	9.86	6	8.96	27	9.64
10-12 หน้า	24	11.27	9	13.43	33	11.79
มากกว่า 12 หน้า	103	48.36	26	38.81	129	46.07
รวมทั้งหมด	213	100	67	100	280	100

จากตารางที่ 56 พบว่า หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 46.07 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 4-6 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.07 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.71

หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนชมราวาสส่วนใหญ่อ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 48.36 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 4-6 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 15.96 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 14.08

จากตารางพบว่า หนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนที่นักเรียนสามเณรอ่านมีความยาวโดยเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ยมากกว่า 12 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 38.81 รองลงมาคือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 20.90 อันดับที่ 3 คือ มีความยาวโดยเฉลี่ย 4-6 หน้า มีนักเรียนที่อ่านหนังสือ/เรื่องที่มีความยาวเท่านี้จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 16.42

6) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 57 จำนวนและร้อยละจำนวนและร้อยละเวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยต่อวันของการอ่าน หนังสือ/เรื่อง	ชมราวาส (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	33	15.49	13	19.40	46	16.43
1 ชั่วโมง	56	26.29	28	41.79	84	30.00
1-2 ชั่วโมง	85	39.91	18	26.87	103	36.79
2-3 ชั่วโมง	28	13.15	7	10.45	35	12.50
มากกว่า 3 ชั่วโมง	11	5.16	1	1.49	12	4.29
รวมทั้งหมด	213	100	67	100	280	100

จากตารางที่ 57 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 36.79 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.43 ตามลำดับ

นักเรียนชมราวาสส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 39.91 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 26.29 และน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 15.49 ตามลำดับ

นักเรียนสามเณรส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 41.79 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 26.87 และน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 ตามลำดับ

7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 58 จำนวนและร้อยละจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ ของการอ่านหนังสือ/เรื่อง	พระวาสา (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	13	6.10	10	14.93	23	8.21
2 วัน	51	23.94	15	22.39	66	23.57
3 วัน	74	34.74	15	22.39	89	31.79
4 วัน	15	7.04	4	5.97	19	6.79
5 วัน	23	10.80	4	5.97	27	9.64
6 วัน	2	0.94	0	0.00	2	0.71
ทุกวัน	35	16.43	19	28.36	54	19.29
รวมทั้งหมด	213	100	67	100	280	100

จากตารางที่ 58 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 31.79 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 23.57 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 19.29 ตามลำดับ

นักเรียนพระวาสาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 34.74 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 23.94 และอ่านทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 16.43 ตามลำดับ

นักเรียนสามเณรส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนทุกวัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 28.36 รองมาใช้เวลาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 วัน และ 3 วัน โดยมีนักเรียนที่ใช้เวลาเฉลี่ยเท่านี้จำนวน 15 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 22.39

8) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 59 จำนวนและร้อยละของสถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สถานที่	พระวาสา (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	143	67.14	20	29.85	163	58.21
ห้องสมุด	44	20.66	24	35.82	68	24.29
โรงเรียน	4	1.88	3	4.48	7	2.50
สวนสาธารณะ	3	1.41	0	0.00	3	1.07
ร้านค้า/ร้านอาหาร	1	0.47	0	0.00	1	0.36

ตารางที่ 59 (ต่อ)

สถานที่	ชมราวาส (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระหว่างเดินทาง เช่น รถโดยสาร เรือ เป็นต้น	5	2.35	0	0.00	5	1.79
ร้านหนังสือ	11	5.16	0	0.00	11	3.93
ร้านเช่าหนังสือ	2	0.94	2	2.99	4	1.43
ร้านเสริมสวย	-	-	-	-	-	-
คลินิก/โรงพยาบาล	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ						
- วัด						
- ห้องนอน/ห้องส่วนตัว						

จากตารางที่ 59 พบว่า สถานที่ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 58.21 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 24.29 อันดับที่ 3 คือ สถานที่อื่นๆ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่สถานที่อื่นๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.43 โดยสถานที่อื่นๆ ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือนั้น คือ วัด และห้องนอน/ห้องส่วนตัว

สถานที่ที่นักเรียนชมราวาสชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือบ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 67.14 รองลงมาคือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 20.66 อันดับที่ 3 คือ ร้านหนังสือ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.16

สถานที่ที่นักเรียนสามเณรชอบสำหรับการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ห้องสมุด มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่ห้องสมุดจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 35.82 รองลงมาคือ บ้าน มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่บ้านจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 29.85 อันดับที่ 3 คือ สถานที่อื่นๆ มีนักเรียนที่ชอบอ่านหนังสือที่สถานที่อื่นๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 26.87 โดยสถานที่อื่นๆ ที่นักเรียนชอบสำหรับการอ่านหนังสือนั้น คือ วัด และห้องนอน/ห้องส่วนตัว

9) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 60 จำนวนและร้อยละของสาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

สาเหตุ	ชมราวาส (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	154	72.30	44	65.67	198	70.71
ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	12	5.63	3	4.55	15	5.38
อ่านตามผู้ปกครอง/ญาติ	0	0.00	1	1.52	1	0.36

ตารางที่ 60 (ต่อ)

สาเหตุ	ชมราวาส (213 คน)		สามเณร (67 คน)		รวม (280 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	123	57.75	25	37.88	148	53.05
กลัวไม่ทันสมัย	8	3.76	7	10.61	15	5.38
ไม่มีอย่างอื่นทำ	31	14.55	9	13.64	40	14.34
ครูสั่งให้อ่าน	3	1.41	3	4.55	6	2.15
ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์	14	6.57	11	16.67	25	8.96
อ่านตามเพื่อน	7	3.29	1	1.52	8	2.87
ได้รับความรู้เพิ่มเติม	136	63.85	33	50.00	169	60.57
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	147	69.01	47	71.21	194	69.53
อื่นๆ - อ่านเพื่อเตรียมสอบ - เพื่อความสำเร็จในอนาคต - อ่านเก็บเอาไปอบรมเด็กๆ หรือเทศน์ - เพื่อประดับปัญญา - มีความสุขและได้อยู่กับตัวเอง - มีความสุขและได้อยู่กับตัวเอง - อ่านแล้วดูเท่มากที่สุด						

จากตารางที่ 60 พบว่า สาเหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 70.71 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 69.53 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 60.57 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 53.05 และอันดับที่ 5 คือ ไม่มีอย่างอื่นทำ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 14.34

สาเหตุที่นักเรียนชมราวาสส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 72.30 รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 69.01 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 63.85 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 57.75 และอันดับที่ 5 คือ ไม่มีอย่างอื่นทำ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 14.55

สาเหตุที่นักเรียนสามเณรส่วนใหญ่อ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 71.21 รองลงมาคือ ชอบ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 65.67 อันดับที่ 3 คือ ได้รับความรู้เพิ่มเติม มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 33 คน คิดเป็น

ร้อยละ 50.00 อันดับที่ 4 คือ ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 37.88 และอันดับที่ 5 คือ ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์ มีนักเรียนที่ให้เหตุผลนี้จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

10) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 61 จำนวนและร้อยละปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ปัญหา		ชมราวาส (213 คน)		สามเงร (67 คน)		รวม (280 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี		106	49.77	36	54.55	142	50.90
มี		107	50.23	30	45.45	137	49.10
ปัญหา							
1	ซีเกียจอ่าน	24	22.64	8	22.22	32	22.54
2	ไม่มีเวลาอ่าน	32	30.19	16	44.44	48	33.80
3	ไม่มีที่อ่าน	2	1.89	4	11.11	6	4.23
4	หาหนังสืออ่านยาก	29	27.36	12	33.33	41	28.87
5	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ	22	20.75	15	41.67	37	26.06
6	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า	25	23.58	6	16.67	31	21.83
7	ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่า	19	17.92	6	16.67	25	17.61
8	ไม่ยอม/ไม่ชอบอ่าน	4	3.77	1	2.78	5	3.52
9	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ	39	36.79	10	27.78	49	34.51
10	อ่านแล้วไม่เข้าใจ	23	21.70	9	25.00	32	22.54
11	หนังสือราคาแพงเกินไป	39	36.79	9	25.00	48	33.80
12	ชอบเล่นเกมมากกว่า	15	14.15	2	5.56	17	11.97
13	ชอบฟังวิทยุมากกว่า	15	14.15	5	13.89	20	14.08
14	อื่นๆ - อ่านแล้วชอบลืม - ไม่ค่อยมีหนังสือที่ดูใจ - ชอบหนังสือเกี่ยวกับดนตรี - ควรมีผู้ใจบุญมาบริจาคหนังสือบ้างก็ได้ - ไม่ค่อยชอบวิชาภาษาไทย และเรียนวิชาภาษาไทยไม่เก่ง - รับผิดชอบงานหลายบทบาท - ตัวหนังสือเล็กเกินไปอ่านไม่ค่อยออก - ปวดคอ ปวดหลัง - อ่านแล้วชอบลืม						

จากตารางที่ 61 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน โดยมีนักเรียนที่ไม่มีปัญหาจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 ส่วนนักเรียนที่มีปัญหานั้นมีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10 โดยปัญหาที่นักเรียนทั้งหมดพบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ไม่มีเงินซื้อหนังสือ มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 34.51 รองลงมาคือ ไม่มีเวลาอ่าน และหนังสือราคาแพงเกินไป จำนวน 48 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.80 อันดับที่ 3 คือ หาหนังสืออ่านยาก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 28.87 อันดับที่ 4 คือ ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.06

นักเรียนชมราวาสส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนที่มีปัญหาจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 50.23 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหานั้นมีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 49.77 โดยปัญหาที่นักเรียนชมราวาสพบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ไม่มีเงินซื้อหนังสือ และหนังสือราคาแพงเกินไป มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 39 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 36.79 รองลงมาคือ ไม่มีเวลาอ่าน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 30.19 อันดับที่ 3 คือ หาหนังสืออ่านยาก จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 27.36 อันดับที่ 4 คือ ขอบดูโทรทัศน์มากกว่า จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 23.58

นักเรียนสามเณรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนโดยมีนักเรียนที่ไม่มีปัญหาจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 ส่วนนักเรียนที่มีปัญหานั้นมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 โดยปัญหาที่นักเรียนสามเณรพบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ไม่มีเวลาอ่าน มีนักเรียนที่พบปัญหานี้จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 อันดับที่ 3 คือ หาหนังสืออ่านยาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับที่ 4 คือ ไม่มีเงินซื้อหนังสือ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูในการส่งเสริมการอ่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรก เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของครู ได้แก่ จำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละ และส่วนที่สอง เป็นผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูในการส่งเสริมการอ่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของครู

ตารางที่ 62 จำนวนและร้อยละข้อมูลพื้นฐานของครู

ข้อมูลพื้นฐาน		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	5	26.30
	หญิง	14	73.70
อายุ			
	20-30	1	5.26
	31-40	3	15.79
	41-50	8	42.11
	51-60	7	36.84
ระดับชั้นที่สอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบัน			
	ม.5	10	52.63
	ม.6	9	47.37

ตารางที่ 62 (ต่อ)

ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย			
	1-10	2	10.53
	11-20	7	36.84
	21-30	5	26.32
	31-40	5	26.32
รวมทั้งหมด		19	100

จากตารางที่ 62 พบว่า มีจำนวนครูที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 19 คน เป็นหญิง 14 คน และชาย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 73.70 และ 26.30 ตามลำดับ ครูส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.11 และช่วงอายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.84 มีครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้น ม.5 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 และระดับชั้น ม.6 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 และครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยอยู่ระหว่าง 11-20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมาคือ 21-30 ปี, 31-40 ปี และ 1-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.32, 26.32 และ 10.53 ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูในการส่งเสริมการอ่าน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูในการส่งเสริมการอ่าน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 10 ส่วน ได้แก่

- 1) หนังสือวิชาภาษาไทยที่ครูใช้สอนในชั้นเรียน
- 2) การส่งหนังสือ/เรื่องให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติมนอกจากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยที่กำหนดตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ
- 3) วิธีที่นักเรียนหาหนังสือ/เรื่อง ที่ครูกำหนดให้อ่านเพิ่มเติม
- 4) สื่อที่ครูใช้จัดหาหนังสือ/เรื่อง มาให้นักเรียนอ่าน
- 5) ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่ครูหามาให้นักเรียนอ่าน
- 6) เนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่ครูหามาให้นักเรียนอ่าน
- 7) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่ครูหามาให้นักเรียนอ่าน
- 8) วิธีการเลือกหนังสือ/เรื่องของครูให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม
- 9) ปัญหาในการหาหนังสือ / เรื่องมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติม
- 10) หนังสือที่ครูต้องการนำมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติม

1. หนังสือวิชาภาษาไทยที่ครูใช้สอนในชั้นเรียน

ตารางที่ 63 จำนวนและร้อยละของหนังสือวิชาภาษาไทยที่ครูใช้สอนในชั้นเรียน

อันดับที่	หนังสือวิชาภาษาไทยที่ใช้สอนในชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ	รวมครู	ร้อยละ
1	วรรณคดีวิจิตร	15	78.90	19	100
2	ภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร	11	57.90	19	100
3	ภาษาเพื่อพัฒนาการคิด	9	47.40	19	100
4	วรรณลักษณะวิจารณ์	6	31.60	19	100
5	อื่นๆ	3	15.80	19	100
	1. หลักภาษาไทย	1	5.26	19	100
	2. หลักภาษา	1	5.26	19	100
	3. หลักไวยากรณ์ไทย	1	5.26	19	100

จากตาราง 63 เมื่อพิจารณาหนังสือวิชาภาษาไทยที่ครูใช้สอนในชั้นเรียนเป็นลำดับ 1 คือ วรรณคดีวิจิตร คิดเป็นร้อยละ 78.90 รองลงมาคือ ภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร ภาษาเพื่อพัฒนาการคิด และวรรณลักษณะวิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 57.90, 47.40 และ 31.60 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาหนังสือวิชาภาษาไทยอื่นๆ ที่ครูใช้สอนในชั้นเรียน พบว่ามี จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ 1) หลักภาษาไทย 2) หลักภาษา และ 3) หลักไวยากรณ์ไทย

2. การส่งหนังสือ/เรื่องให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติมนอกจากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยที่กำหนดตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ 64 จำนวนและร้อยละของการส่งหนังสือ/เรื่องให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม

การส่งหนังสือ/เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
ส่ง	18	94.70
ไม่ส่ง	1	5.30
เหตุผลที่ไม่ส่ง 1. ครูซื้อหลายเล่มแล้วประมวลเป็นแบบฝึกและใบงานให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ และเรียนรู้ เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายของนักเรียน		
รวมทั้งหมด	19	100

จากตารางที่ 64 เมื่อพิจารณาการส่งหนังสือ/เรื่องให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติมของครู พบว่า ครูส่วนใหญ่ส่งหนังสือ/เรื่องให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติมนอกจากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยที่กำหนดตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.70 และมีครูที่ไม่ส่งเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 ซึ่งเหตุผลที่ไม่ส่งเนื่องจาก ครูซื้อหลายเล่มแล้วประมวลเป็นแบบฝึกและใบงานให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ และเรียนรู้ เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายของนักเรียน

3. วิธีที่นักเรียนหาหนังสือ/เรื่องที่ครูกำหนดให้อ่านเพิ่มเติม

ตารางที่ 65 จำนวนและร้อยละของวิธีที่นักเรียนหาหนังสือ/เรื่องที่ครูกำหนดให้อ่านเพิ่มเติม

วิธี	จำนวน	ร้อยละ	รวมครู	ร้อยละ
ครูเลือกให้นักเรียนอ่านเหมือนกันทุกคน	11	61.10	19	100
ครูจัดหามาให้นักเรียนเลือก	8	42.10	19	100
ให้นักเรียนหามาเอง	8	42.10	19	100
สาเหตุที่ครูให้นักเรียนหามาอ่านเพิ่มเติมเอง				
1. ต้องการให้นักเรียนเลือกอ่านตามความสนใจ	(ร.ร.บัว)			
2. ตามความสนใจ ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกัน	(ร.ร.สตรีศรีน่าน)			
3. กลุ่มสาระฯ ไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อ	(ร.ร.บัว)			
4. นักเรียนส่วนมากมุ่งการเตรียมสอบศึกษาต่อ หนังสือส่วนมากจึงจำเป็นต้องค้นคว้าอ่านหนังสือตามคณะ/สาขาที่ตนต้องการสอบ	(ร.ร.สตรีศรีน่าน)			
5. เป็นตัวอย่างในการจัดทำสารคดีของนักเรียน	(ร.ร.ท่าวังผาวิทยาคม)			
6. เพื่อให้นักเรียนรู้จักการสืบค้นและรักการอ่าน	(ร.ร.นันทบุรีวิทยา)			
7. สามารถค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตได้ นักเรียนมีความพร้อม	(ร.ร.สตรีศรีน่าน)			
8. ให้นักเรียนสืบค้นจากสื่อต่างๆ นักเรียนไม่ค่อยอ่านเป็นเล่มๆ	(ร.ร.น่าน้อย)			

จากตารางที่ 65 เมื่อพิจารณาวิธีที่นักเรียนหาหนังสือ/เรื่องที่ครูกำหนดให้อ่านเพิ่มเติม พบว่า ครูเลือกให้นักเรียนอ่านเหมือนกันทุกคนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.10 รองลงมาคือ ครูจัดหามาให้นักเรียนเลือก และให้นักเรียนหามาเอง คิดเป็นร้อยละ 42.10 และ 42.10

เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่ครูให้นักเรียนหามาอ่านเพิ่มเติมเอง พบว่า มีจำนวน 8 สาเหตุ ได้แก่ 1) ต้องการให้นักเรียนเลือกอ่านตามความสนใจ 2) ตามความสนใจ ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกัน 3) กลุ่มสาระฯ ไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อ 4) นักเรียนส่วนมากมุ่งการเตรียมสอบศึกษาต่อ หนังสือส่วนมากจึงจำเป็นต้องค้นคว้าอ่านหนังสือตามคณะ/สาขาที่ตนต้องการสอบ 5) เป็นตัวอย่างในการจัดทำสารคดีของนักเรียน 6) เพื่อให้นักเรียนรู้จักการสืบค้นและรักการอ่าน 7) สามารถค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตได้ นักเรียนมีความพร้อม และ 8) ให้นักเรียนสืบค้นจากสื่อต่างๆ นักเรียนไม่ค่อยอ่านเป็นเล่มๆ

4. สื่อที่ครูใช้จัดหาหนังสือ/เรื่อง มาให้นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 66 จำนวนและร้อยละของสื่อที่ครูใช้จัดหาหนังสือ/เรื่อง มาให้นักเรียนอ่าน

สื่อที่ครูใช้จัดหาหนังสือ/เรื่อง มาให้นักเรียนอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
สื่อสิ่งพิมพ์	15	83.30
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	3	16.70
รวมทั้งหมด	18	100

จากตาราง 66 เมื่อพิจารณา**สื่อที่ครูใช้จัดหาหนังสือ/เรื่องมาให้ให้นักเรียนอ่าน** พบว่า ครูใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.30 รองลงมาคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 16.70 โดยครูจำนวน 3 คน ที่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในการหาหนังสือ/เรื่องมาให้ให้นักเรียนอ่านนั้น เป็นครูในโรงเรียนสตรีศรีน่าน 2 คน และโรงเรียนท่าวังผาวิทยาคม 1 คน

5. ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่ครูหามาให้นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 67 จำนวนและร้อยละของประเภทของหนังสือ/เรื่องที่ครูหามาให้นักเรียนอ่าน

อันดับที่	ประเภท	จำนวน	ร้อยละ	รวมครู	ร้อยละ
1	หนังสือพิมพ์	7	38.89	18	100
2	คู่มือเตรียมสอบ	4	22.22	18	100
3	บทความจากอินเทอร์เน็ต	3	16.67	18	100
3	นิตยสาร	3	16.67	18	100
3	วารสาร	3	16.67	18	100

จากตาราง 67 เมื่อพิจารณา**ประเภทของหนังสือ/เรื่องที่ครูหามาให้นักเรียนอ่าน** พบว่า ครูหาหนังสือ/เรื่องประเภทหนังสือพิมพ์มาให้นักเรียนอ่านมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 38.89 อันดับที่ 2 คือ คู่มือเตรียมสอบ คิดเป็นร้อยละ 22.22 และอันดับที่ 3 คือ บทความจากอินเทอร์เน็ต นิตยสาร และวารสาร คิดเป็นร้อยละ 16.67 เท่ากันทั้ง 3 ประเภท

6. เนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่ครูหามาให้นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 68 จำนวนและร้อยละของเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่ครูหามาให้นักเรียนอ่าน

ลำดับที่	เนื้อหาสาระ	จำนวน	ร้อยละ	รวมครู	ร้อยละ
1	เกร็ดความรู้	17	94.44	18	100
2	ข่าว	14	77.78	18	100
3	ความคิดเห็น/วิเคราะห์	12	66.67	18	100
4	กลอน	11	61.11	18	100
5	บันเทิง	10	55.56	18	100
6	เดินทาง/ท่องเที่ยว	9	50.00	18	100
7	นิทานพื้นบ้าน	8	44.44	18	100
8	คำสั่งสอน/เทศนาของพระอริยสงฆ์	8	44.44	18	100
9	สุขภาพ/ความงาม	8	44.44	18	100
10	ประวัติศาสตร์	7	38.89	18	100
11	โฆษณา	6	33.33	18	100
12	ชีวประวัติ	4	22.22	18	100
13	อาหาร	4	22.22	18	100

ตารางที่ 68 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหาสาระ	จำนวน	ร้อยละ	รวมครู	ร้อยละ
14	เรื่องตลกขำขัน	4	22.22	18	100
15	วรรณกรรมแปล	4	22.22	18	100
16	ความรักและเรื่องโรแมนติก	3	16.67	18	100
17	นวนิยายวัยรุ่น	3	16.67	18	100
18	นิยายวิทยาศาสตร์	3	16.67	18	100
19	เทคโนโลยี/คอมพิวเตอร์	3	16.67	18	100
20	คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	2	11.11	18	100
21	สืบสวน/ฆาตกรรม	2	11.11	18	100
22	เรื่องซุบซิบดารา	2	11.11	18	100
23	การเกษตร	2	11.11	18	100
24	เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	1	5.56	18	100
25	ผจญภัย	1	5.56	18	100
26	ธุรกิจ	1	5.56	18	100
27	นิยายกำลังภายใน	0	0.00	18	100
28	อื่นๆ				
1. เนื้อหาที่มีสาระประโยชน์ต่อการเรียนในรายวิชาที่ครูสอนและเนื้อหาสาระอื่นที่มีความสอดคล้องเกี่ยวเนื่องกันกับรายวิชา					

จากตารางที่ 68 เมื่อพิจารณาเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่ครูนำมาให้นักเรียนอ่าน พบว่า เนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่ครูนำมาให้นักเรียนอ่านอันดับที่ 1 คือ เกร็ดความรู้ คิดเป็นร้อยละ 94.44 อันดับที่ 2 คือ ข่าว คิดเป็นร้อยละ 77.78 อันดับที่ 3 คือ ความคิดเห็น/วิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 66.67 อันดับที่ 4 คือ กลอน คิดเป็นร้อยละ 61.11 อันดับที่ 5 คือ บันเทิง คิดเป็นร้อยละ 55.56 และธุรกิจ เป็นอันดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 5.56

เมื่อพิจารณาเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่ครูนำมาให้นักเรียนอ่านอื่นๆ ได้แก่ เนื้อหาที่มีสาระประโยชน์ต่อการเรียนในรายวิชาที่ครูสอนและเนื้อหาสาระอื่นที่มีความสอดคล้องเกี่ยวเนื่องกันกับรายวิชา

7. ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่ครูนำมาให้นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 69 จำนวนและร้อยละของความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่ครูนำมาให้นักเรียนอ่าน

ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
1-3 หน้า	9	50.00
มากกว่า 12 หน้า	7	38.89
4-6 หน้า	1	5.56
7-9 หน้า	1	5.56
รวม	18	100

จากตาราง 69 เมื่อพิจารณาความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่ครูหามาให้นักเรียนอ่าน พบว่า มีความยาวโดยเฉลี่ย 1-3 หน้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ มากกว่า 12 หน้า, 4-6 หน้า และ 7-9 หน้า คิดเป็นร้อยละ 38.89, 5.56 และ 5.56 ตามลำดับ

8. วิธีการเลือกหนังสือ/เรื่องของครูให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม

ตารางที่ 70 จำนวนและร้อยละของวิธีการเลือกหนังสือ/เรื่องของครูให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม

อันดับที่	วิธีการเลือก	จำนวน	ร้อยละ	รวมครู	ร้อยละ
1	หนังสือที่สอดคล้องกับบทเรียน	6	33.33	18	100
2	หนังสือที่ได้รับรางวัล	5	27.78	18	100
3	หนังสือที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	22.22	18	100
4	อื่นๆ				
1. หนังสือเตรียมสอบ 2. หนังสือที่นักเรียนสามารถนำสาระที่ได้ไปปรับใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ได้					

จากตาราง 70 เมื่อพิจารณาวิธีการเลือกหนังสือ/เรื่องของครูให้นักเรียนอ่านเพิ่มเติม พบว่า ครูเลือกหนังสือที่สอดคล้องกับบทเรียน เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับที่สอง คือ หนังสือที่ได้รับรางวัล คิดเป็นร้อยละ 27.78 และอันดับที่ 3 คือ หนังสือที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 22.22

9. ปัญหาในการหาหนังสือ/เรื่องมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติม

ตารางที่ 71 จำนวนและร้อยละของปัญหาในการหาหนังสือ/เรื่องมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติม

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ	รวมครู	ร้อยละ
ไม่มี	4	22.22	18	100.00
มี	14	77.78	18	100.00
ปัญหา				
ไม่มีหนังสือที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ท่าน/กระทรวงศึกษาธิการกำหนด	7	50.00	14	100
หนังสือที่มีขายอยู่ไม่น่าสนใจ	2	14.29	14	100
หนังสือราคาแพงเกินไป	11	78.57	14	100
ไม่มีเวลาหา	3	21.43	14	100
อื่นๆ				
1. นักเรียนไม่สามารถซื้อหนังสือที่ครูเห็นว่าควรอ่านเสริมได้ (นักเรียนยากจน) 2. เนื้อหาวิชามาก บางครั้งไม่เอื้อต่อการอ่านของนักเรียนมากนัก (มีหลากหลายวิชา) 3. หาซื้อได้ยาก				

จากตาราง 71 เมื่อพิจารณาปัญหาในการหาหนังสือ/เรื่องมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติม พบว่า ครูส่วนใหญ่มีปัญหาในการหาหนังสือ/เรื่องมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 77.78 ส่วนครูที่ไม่มีปัญหาคิดเป็นร้อยละ 22.22

เมื่อพิจารณาปัญหาในการหาหนังสือ/เรื่องมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติม พบว่า หนังสือราคาแพงเกินไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.57 รองลงมาคือ ไม่มีหนังสือที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ทาน/กระทรวงศึกษาธิการกำหนด, ไม่มีเวลาหา และ หนังสือที่มีขายอยู่ไม่น่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 50.00, 21.43 และ 14.29 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาอื่นๆ ในการหาหนังสือ/เรื่องมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติมของครู พบว่า มีปัญหาดังนี้ คือ 1) นักเรียนไม่สามารถซื้อหนังสือที่ครูเห็นว่าควรอ่านเสริมได้ (นักเรียนยากจน) 2) เนื้อหาวิชามาก บางครั้งไม่เอื้อต่อการอ่านของนักเรียนมากนัก (มีหลากหลายวิชา) และ 3) หาซื้อได้ยาก

10. หนังสือที่ครูต้องการนำมาใช้ในการสอนอ่านเพิ่มเติม

1. เสียหายคนตายไม่ได้อ่าน ของดังตฤณ
2. วรรณกรรมซีไรต์
3. หนังสือที่ได้รับรางวัลซีไรต์
4. หนังสืออ่านนอกเวลา
5. หนังสือวรรณกรรมท้องถิ่น แต่ละภาค
6. วรรณกรรมพื้นบ้าน
7. หนังสือของประภาส ชลศรานนท์ทุกเล่ม
8. เนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการอ่านและตัวอย่างการอ่านประเภทต่างๆ
9. ประวัติศาสตร์
10. หนังสือที่ได้รับรางวัลแต่ละปี
11. หนังสือที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน เช่น ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน
12. หนังสือเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของไทย
13. ภาษาเกี่ยวกับสื่อสารมวลชน
14. เตรียมเสบียงไว้เลี้ยงตัว ของดังตฤณ
15. หนังสือที่ได้รับรางวัลต่างๆ
16. หนังสือที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก
17. นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ
18. หนังสือรางวัล เนื้อหา สารคดี ของแต่ละสำนักที่จัดรางวัล (เช่น เซเวนบุ๊ก)
19. เกร็ดความรู้ทั่วไป/เกี่ยวข้องความก้าวหน้าด้านภาษาในมุมมองต่างๆ
20. มหาชนก
21. หนังสือเกี่ยวกับหลักกรรมประยุกต์
22. ระดับของภาษา
23. เข็มทิศชีวิต ของจิตตินาถ ณ พัทลุง
24. วรรณคดีไทย
25. วรรณคดีมรดก

26. วรรณกรรมที่ได้รับรางวัลทุกเล่ม
27. การแสดงความคิดเห็น/แนวคิด/บทวิจารณ์วิพากษ์สังคม
28. ทองแดง
29. ตำราไวยากรณ์ไทยที่มีเนื้อหากระชับ นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายๆ
30. นิทานพื้นบ้านทั้ง 4 ภาค
31. นิทาน เรื่องสั้นโดยทั่วไป
32. หนังสือของวินทร์ เลียววาริณ
33. นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ
34. รวมนบทวี
35. สีแผ่นดิน
36. สารานุกรมเยาวชน
37. หนังสือเตรียมสอบ
38. คู่มือสอบของแต่ละสำนักพิมพ์ (ใหม่)

ตอนที่ 3 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนนี้ใช้ตารางเรียงอันดับในการนำเสนอ โดยได้แบ่งผลการสรุปออกเป็น

- 3.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนแยกตามสายการศึกษา (หน้า 131)
- 3.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนแยกตามระดับชั้น (หน้า 135)

3.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนแยกตามสายการศึกษา

การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการนำเสนอตารางสรุปผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนผู้วิจัยจะนำเสนอตารางสรุปผลการวิเคราะห์หรือออกเป็น 10 ส่วน ได้แก่

- 1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน
- 2) ประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน
- 3) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 4) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน
- 5) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน
- 6) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 7) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)
- 8) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 9) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 10) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ตารางที่ 72 ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

อันดับที่	วิทย์ (407 คน)	ศิลป์ (461 คน)	รวม (868 คน)
1	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์
2	คู่มือเตรียมสอบ	นวนิยาย	นวนิยาย
3	นิตยสาร	การ์ตูน	นิตยสาร
4	นวนิยาย	นิตยสาร	การ์ตูน
5	บทความจากอินเทอร์เน็ต	บทความจากอินเทอร์เน็ต	คู่มือเตรียมสอบ
6	การ์ตูน	คู่มือเตรียมสอบ	บทความจากอินเทอร์เน็ต
7	หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว	หนังสือนิทาน	หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว
8	วารสาร	หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว	วารสาร
9	หนังสือนิทาน	วารสาร	หนังสือนิทาน
10	สารานุกรม	สารานุกรม	สารานุกรม

2) ประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 73 ประเภทเนื้อหาของสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

อันดับที่	วิทย์ (407 คน)	ศิลป์ (461 คน)	รวม (868 คน)
1	เกร็ดความรู้	บันเทิง	เกร็ดความรู้
2	บันเทิง	ข่าว	บันเทิง
3	ข่าว	เกร็ดความรู้	ข่าว
4	นวนิยายวัยรุ่น	เรื่องตลกขำขัน	เรื่องตลกขำขัน
5	เรื่องตลกขำขัน	นวนิยายวัยรุ่น	นวนิยายวัยรุ่น
6	เดินทาง/ท่องเที่ยว	ความรักและเรื่องโรแมนติก	ความรักและเรื่องโรแมนติก
7	ความรักและเรื่องโรแมนติก	สุขภาพ/ความงาม	สุขภาพ/ความงาม
8	ประวัติศาสตร์	เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	เดินทาง/ท่องเที่ยว
9	สุขภาพ/ความงาม	เดินทาง/ท่องเที่ยว	เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ
10	วรรณกรรมแปล	คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	ประวัติศาสตร์

3) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 74 สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

อันดับที่	วิทย์ (407 คน)	ศิลป์ (461 คน)	รวม (868 คน)
1	ชอบ	ชอบ	ชอบ
2	ได้รับความรู้เพิ่มเติม	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	ได้รับความรู้เพิ่มเติม
4	ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	ได้รับความรู้เพิ่มเติม	ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน
5	ไม่มีอย่างอื่นทำ	ไม่มีอย่างอื่นทำ	ไม่มีอย่างอื่นทำ
6	ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์	ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง
7	กลัวไม่ทันสมัย	ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์
8	ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์	กลัวไม่ทันสมัย	กลัวไม่ทันสมัย
9	อ่านตามเพื่อน	อ่านตามเพื่อน	อ่านตามเพื่อน
10	อ่านตามผู้ปกครอง/ญาติ	ครูสั่งให้อ่าน	ครูสั่งให้อ่าน

4) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 75 ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

อันดับที่	วิทย์ (407 คน)	ศิลป์ (461 คน)	รวม (868 คน)
1	ไม่มีเวลาอ่าน	ไม่มีเวลาอ่าน	ไม่มีเวลาอ่าน
2	ซีเกียจอ่าน	หนังสือราคาแพงเกินไป	ซีเกียจอ่าน
3	อ่านแล้วไม่เข้าใจ	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า	อ่านแล้วไม่เข้าใจ
4	หนังสือราคาแพงเกินไป	ซีเกียจอ่าน	หนังสือราคาแพงเกินไป
5	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า	หาหนังสืออ่านยาก	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า
6	ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่า	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ
7	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ	อ่านแล้วไม่เข้าใจ	หาหนังสืออ่านยาก
8	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ
9	หาหนังสืออ่านยาก	ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่า	ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากกว่า
10	ชอบเล่นเกมมากกว่า	ชอบเล่นเกมมากกว่า	ชอบเล่นเกมมากกว่า

5) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ตารางที่ 76 ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

อันดับที่	วิทย์ (407 คน)	ศิลป์ (461 คน)	รวม (868 คน)
1	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่อสิ่งพิมพ์
2	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์

6) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 77 ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

อันดับที่	วิทย์ (407 คน)	ศิลป์ (461 คน)	รวม (868 คน)
1	นอกเวลาเรียน	นอกเวลาเรียน	นอกเวลาเรียน
2	ในเวลาเรียน	ในเวลาเรียน	ในเวลาเรียน

7) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)

ตารางที่ 78 ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)

อันดับที่	วิทย์ (407 คน)	ศิลป์ (461 คน)	รวม (868 คน)
1	มากกว่า 12 หน้า	มากกว่า 12 หน้า	มากกว่า 12 หน้า
2	10-12 หน้า	1-3 หน้า	1-3 หน้า
3	1-3 หน้า	4-6 หน้า	10-12 หน้า
4	4-6 หน้า	10-12 หน้า	4-6 หน้า
5	7-9 หน้า	7-9 หน้า	7-9 หน้า
6	น้อยกว่า 1 หน้า	น้อยกว่า 1 หน้า	น้อยกว่า 1 หน้า

8) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 79 เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

อันดับที่	วิทย์ (407 คน)	ศิลป์ (461 คน)	รวม (868 คน)
1	1-2 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง
2	1 ชั่วโมง	1 ชั่วโมง	1 ชั่วโมง
3	2-3 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง
4	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
5	มากกว่า 3 ชั่วโมง	มากกว่า 3 ชั่วโมง	มากกว่า 3 ชั่วโมง

9) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 80 จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

อันดับที่	วิทย์ (407 คน)	ศิลป์ (461 คน)	รวม (868 คน)
1	3 วัน	3 วัน	3 วัน
2	2 วัน	2 วัน	2 วัน
3	ทุกวัน	ทุกวัน	ทุกวัน
4	5 วัน	4 วัน	4 วัน
5	4 วัน	5 วัน	5 วัน
6	1 วัน	1 วัน	1 วัน
7	6 วัน	6 วัน	6 วัน

10) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 81 สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

อันดับที่	วิทย์ (407 คน)	ศิลป์ (461 คน)	รวม (868 คน)
1	บ้าน	บ้าน	บ้าน
2	ห้องสมุด	ห้องสมุด	ห้องสมุด
3	ร้านหนังสือ	ร้านหนังสือ	ร้านหนังสือ
4	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน
5	ระหว่างเดินทาง เช่น รถโดยสาร เร็ว เป็นต้น	ระหว่างเดินทาง เช่น รถโดยสาร เร็ว เป็นต้น	ระหว่างเดินทาง เช่น รถโดยสาร เร็ว เป็นต้น
6	สวนสาธารณะ	ร้านค้า/ร้านอาหาร	ร้านเช่าหนังสือ
7	ร้านเช่าหนังสือ	ร้านเช่าหนังสือ	สวนสาธารณะ
8	ร้านเสริมสวย	สวนสาธารณะ	ร้านค้า/ร้านอาหาร
9	ร้านค้า/ร้านอาหาร	ร้านเสริมสวย	ร้านเสริมสวย

3.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนแยกตามระดับชั้น

การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการนำเสนอตารางสรุปผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนผู้วิจัยจะนำเสนอตารางสรุปผลการวิเคราะห์ออกเป็น 10 ส่วน ได้แก่

- 1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน
- 2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน
- 3) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 4) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน
- 5) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

- 6) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 7) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)
- 8) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 9) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน
- 10) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

1) ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

ตารางที่ 82 ประเภทหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

อันดับที่	ม.5 (402 คน)	ม.6 (466 คน)	รวม (868 คน)
1	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์
2	การ์ตูน	นิตยสาร	นวนิยาย
3	นวนิยาย	คู่มือเตรียมสอบ	นิตยสาร
4	นิตยสาร	นวนิยาย	การ์ตูน
5	บทความจากอินเทอร์เน็ต	บทความจากอินเทอร์เน็ต	คู่มือเตรียมสอบ
6	คู่มือเตรียมสอบ	การ์ตูน	บทความจากอินเทอร์เน็ต
7	หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว	วารสาร	หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว
8	หนังสือนิทาน	หนังสือความรู้เฉพาะทาง เช่น ตำราทำกับข้าว	วารสาร
9	วารสาร	หนังสือนิทาน	หนังสือนิทาน
10	สารานุกรม	อื่นๆ	สารานุกรม

2) ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

ตารางที่ 83 ประเภทเนื้อหาสาระของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน

อันดับที่	ม.5 (402 คน)	ม.6 (466 คน)	รวม (868 คน)
1	เกร็ดความรู้	เกร็ดความรู้	เกร็ดความรู้
2	บันเทิง	ข่าว	บันเทิง
3	ข่าว	บันเทิง	ข่าว
4	นวนิยายวัยรุ่น	เรื่องตลกขำขัน	เรื่องตลกขำขัน
5	เรื่องตลกขำขัน	นวนิยายวัยรุ่น	นวนิยายวัยรุ่น
6	ความรักและเรื่องโรแมนติก	ความรักและเรื่องโรแมนติก	ความรักและเรื่องโรแมนติก
7	เดินทาง/ท่องเที่ยว	สุขภาพ/ความงาม	สุขภาพ/ความงาม
8	เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ	เดินทาง/ท่องเที่ยว	เดินทาง/ท่องเที่ยว
9	เรื่องซุบซิบดารา	คอลัมน์ทำนายดวงชะตา	เรื่องลึกลับ/สยองขวัญ
10	สุขภาพ/ความงาม	ประวัติศาสตร์	ประวัติศาสตร์

3) สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 84 สาเหตุที่นักเรียนอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

อันดับที่	ม.5 (402 คน)	ม.6 (466 คน)	รวม (868 คน)
1	ชอบ	ชอบ	ชอบ
2	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3	ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	ได้รับความรู้เพิ่มเติม	ได้รับความรู้เพิ่มเติม
4	ได้รับความรู้เพิ่มเติม	ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน	ได้รับความบันเทิง/สนุกสนาน
5	ไม่มีอย่างอื่นทำ	ไม่มีอย่างอื่นทำ	ไม่มีอย่างอื่นทำ
6	ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง	ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครอง
7	ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์	ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์	ได้รับการปลูกฝังจากครู/อาจารย์
8	กลัวไม่ทันสมัย	กลัวไม่ทันสมัย	กลัวไม่ทันสมัย
9	อ่านตามเพื่อน	อ่านตามเพื่อน	อ่านตามเพื่อน
10	ครูสั่งให้อ่าน	ครูสั่งให้อ่าน	ครูสั่งให้อ่าน

4) ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 85 ปัญหาในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียนของนักเรียน

อันดับที่	ม.5 (402 คน)	ม.6 (466 คน)	รวม (868 คน)
1	ไม่มีเวลาอ่าน	ไม่มีเวลาอ่าน	ไม่มีเวลาอ่าน
2	อ่านแล้วไม่เข้าใจ	ขี้เกียจอ่าน	ขี้เกียจอ่าน
3	ขี้เกียจอ่าน	อ่านแล้วไม่เข้าใจ	อ่านแล้วไม่เข้าใจ
4	หนังสือราคาแพงเกินไป	หนังสือราคาแพงเกินไป	หนังสือราคาแพงเกินไป
5	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า	ชอบดูโทรทัศน์มากกว่า
6	หาหนังสืออ่านยาก	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ
7	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ	ไม่มีหนังสือที่น่าสนใจ	หาหนังสืออ่านยาก
8	ชอบเล่นคอมพิวเตอร์มากกว่า	หาหนังสืออ่านยาก	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ
9	ไม่มีเงินซื้อหนังสือ	ชอบเล่นคอมพิวเตอร์มากกว่า	ชอบเล่นคอมพิวเตอร์มากกว่า
10	ชอบเล่นเกมมากกว่า	ชอบเล่นเกมมากกว่า	ชอบเล่นเกมมากกว่า

5) ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

ตารางที่ 86 ประเภทของสื่อที่นักเรียนใช้ค้นคว้าหาเรื่องในการอ่าน

อันดับที่	ม.5 (402 คน)	ม.6 (466 คน)	รวม (868 คน)
1	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่อสิ่งพิมพ์
2	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์

6) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 87 ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

อันดับที่	ม.5 (402 คน)	ม.6 (466 คน)	รวม (868 คน)
1	นอกเวลาเรียน	นอกเวลาเรียน	นอกเวลาเรียน
2	ในเวลาเรียน	ในเวลาเรียน	ในเวลาเรียน

7) ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)

ตารางที่ 88 ความยาวโดยเฉลี่ยของหนังสือ/เรื่องที่นักเรียนอ่าน (ไม่ใช่หนังสือเรียน)

อันดับที่	ม.5 (402 คน)	ม.6 (466 คน)	รวม (868 คน)
1	มากกว่า 12 หน้า	มากกว่า 12 หน้า	มากกว่า 12 หน้า
2	1-3 หน้า	1-3 หน้า	1-3 หน้า
3	4-6 หน้า	10-12 หน้า	10-12 หน้า
4	10-12 หน้า	4-6 หน้า	4-6 หน้า
5	7-9 หน้า	7-9 หน้า	7-9 หน้า
6	น้อยกว่า 1 หน้า	น้อยกว่า 1 หน้า	น้อยกว่า 1 หน้า

8) เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 89 เวลาเฉลี่ยต่อวันที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

อันดับที่	ม.5 (402 คน)	ม.6 (466 คน)	รวม (868 คน)
1	1-2 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง
2	1 ชั่วโมง	1 ชั่วโมง	1 ชั่วโมง
3	2-3 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง
4	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
5	มากกว่า 3 ชั่วโมง	มากกว่า 3 ชั่วโมง	มากกว่า 3 ชั่วโมง

9) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 90 จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ที่นักเรียนใช้ในการอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

อันดับที่	ม.5 (402 คน)	ม.6 (466 คน)	รวม (868 คน)
1	3 วัน	3 วัน	3 วัน
2	2 วัน	2 วัน	2 วัน
3	ทุกวัน	ทุกวัน	ทุกวัน
4	4 วัน	5 วัน	4 วัน
5	5 วัน	4 วัน	5 วัน
6	1 วัน	1 วัน	1 วัน
7	6 วัน	6 วัน	6 วัน

10) สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

ตารางที่ 91 สถานที่ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือ/เรื่องที่ไม่ใช่หนังสือเรียน

อันดับที่	ม.5 (402 คน)	ม.6 (466 คน)	รวม (868 คน)
1	บ้าน	บ้าน	บ้าน
2	ห้องสมุด	ห้องสมุด	ห้องสมุด
3	ร้านหนังสือ	ร้านหนังสือ	ร้านหนังสือ
4	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน
5	อื่นๆ **	อื่นๆ **	อื่นๆ **
6	ระหว่างเดินทาง	ระหว่างเดินทาง	ระหว่างเดินทาง
7	ร้านเช่าหนังสือ	ร้านค้า/ร้านอาหาร	ร้านเช่าหนังสือ
8	ร้านเสริมสวย	สวนสาธารณะ	สวนสาธารณะ
9	สวนสาธารณะ	ร้านเช่าหนังสือ	ร้านค้า/ร้านอาหาร

** ม.5 อื่นๆ ได้แก่ วัด ห้องนอน ห้องอินเทอร์เน็ต อ่านได้ทุกที่ ในห้องส่วนตัว ไม่แน่นอน/ทุกที่

** ม.6 อื่นๆ ได้แก่ วัด ในห้องส่วนตัว ไม่แน่นอน/ทุกที่ ห้องนอน ห้องอินเทอร์เน็ต อ่านได้ทุกที่

** รวม อื่นๆ ได้แก่ วัด ห้องนอน ในห้องส่วนตัว ไม่แน่นอน/ทุกที่ ห้องอินเทอร์เน็ต อ่านได้ทุกที่

ภาคผนวก จ.
เกณฑ์การพิจารณาบทอ่าน (ตามลักษณะบทอ่าน 4 มิติ)

มิติ	รายละเอียด
วัตถุประสงค์ของบทอ่าน/ ผู้เขียน (Task)	1. บอกข้อมูล/ ข้อเท็จจริง 2. เล่าความเห็นของทั้งสองฝ่าย 3. เล่าเหตุการณ์ 4. แสดงความคิดเห็นของตนเอง (ผู้เขียน) 5. ชักชวน/ โน้มน้าวใจให้เชื่อตาม
ประเภทของบทอ่าน (Text types)	1. บทอ่านขนาดสั้น/ เกร็ดความรู้ 2. ข่าว/ สารคดีท่องเที่ยว/ คอลัมน์ 3. บทความวิชาการ 4. ปาฐกถา 5. คำสอน 6. คำประพันธ์/ บทเพลง/ นิทาน/ เรื่องสั้น
ระดับความยากง่าย (ความซับซ้อนของประโยค และความซับซ้อนของเนื้อหา)	1. ระดับง่าย 2. ระดับปานกลาง 3. ระดับยาก
สาขาของบทอ่าน	1. กลาง (สายวิทย์และสายศิลป์สามารถอ่านร่วมกันได้) 2. สาขามนุษย์-สังคม (สายศิลป์) 3. สาขาวิทยาศาสตร์ (สายวิทย์)

รูปแบบของคำถามในบทอ่าน (ตามวัตถุประสงค์)

1. คำถามเพื่อตรวจสอบความสามารถในการอ่านจับรายละเอียด
2. คำถามเพื่อตรวจสอบความสามารถในการจับใจความสำคัญและใจความหลัก
3. คำถามเพื่อตรวจสอบความสามารถในการตีความ

ภาคผนวก จ.

คู่มือการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน

1. รูปแบบการจัดบัตรเรื่องในกล่องเรื่องนำอ่าน

การจัดบัตรเรื่องในกล่องเรื่องนำอ่านสำหรับการพัฒนาให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้นักเรียนอ่านเป็นนัย ศูนย์ภาษาไทยสิรินธรมีหลักในการจัด ดังนี้

1.1 จัดตามความยากง่ายของบทอ่านที่บรรจุอยู่ในบัตรเรื่อง โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ระดับดังกล่าวนี้จะแสดงไว้ที่มุมบนด้านขวาของบัตรเรื่อง

ความยากง่ายของบทอ่านนั้นเป็นไปตามความแน่นของเนื้อหาในบทอ่าน คือ มีสาระมากและลึก ลำดับความคิดในเนื้อหาชัดเจนหรือไม่ ความซับซ้อนของโครงเรื่องของบทอ่าน เนื้อหาเป็นวิชาการซึ่งอาจมีศัพท์เทคนิคมาก นอกจากนี้ยังพิจารณาตามความสั้นยาวของบทอ่านอีกด้วย

1.2 จัดตามวัตถุประสงค์ในการฝึกอ่าน ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการอ่านจับรายละเอียด(แทนด้วยสีเหลือง) วัตถุประสงค์ในการฝึกอ่านจับประเด็นหลักและประเด็นรองของบทอ่าน(แทนด้วยสีเขียว) และวัตถุประสงค์ในการฝึกการตีความและการอ้างอิงความ (แทนด้วยสีม่วง) วัตถุประสงค์ทั้ง 3 นี้สอดคล้องกับความยากง่าย คือ จับรายละเอียดมักอยู่ในระดับง่าย จับประเด็นหลักและประเด็นรองอยู่ในระดับกลางและอาจขึ้นไปถึงยาก ส่วนการตีความและการอ้างอิงความนั้นอยู่ในระดับยาก การแสดงวัตถุประสงค์ของการฝึกอ่านแต่ละประเภทจะปรากฏที่กลางขอบด้านข้างของบัตรเรื่อง

1.3 จัดตามประเภทของเนื้อหา ได้แก่ ประเภทบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะและเรื่องทางมนุษยศาสตร์ (สีแดง) ประเภทบทอ่านที่มีเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์สุขภาพและกายภาพ (สีน้ำเงิน) และประเภทที่มีเนื้อหาทั่วไป (สีเขียว) การจัดประเภทเนื้อหาเช่นนี้ก็เพื่อฝึกให้นักเรียนต่างสาขาได้อ่านเรื่องที่มิได้อยู่ในสาขาวิชาของตน แม้ว่าการอ่านบทอ่านต่างสาขาวิชาจะอ่านได้ช้ากว่าอ่านเรื่องในสาขาวิชาของตน หรืออาจจะอ่านไม่เข้าใจได้ลึกซึ้งเท่ากับผู้ที่อยู่ในสาขาวิชานั้นๆ แต่ก็ควรฝึกอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อไปได้ การแสดงประเภทของเนื้อหาว่าอยู่ในสาขาวิชาใดจะปรากฏบริเวณมุมบนขวาของบัตรเรื่อง

ระดับความยากง่าย

ประเภทของเนื้อหา

วัตถุประสงค์ในการฝึกอ่าน

ตัวอย่างบัตรคำถามคำตอบ

ชื่อเรื่องและแถบสีตามวัตถุประสงค์ในการฝึกอ่าน

01 คนเผ่าถ้ำในยุคโลกรื้อน

คำถาม

- วิธีมาถ้ำจากบ่อน้ำร้อนจะได้อย่างไร
- ถ้ำที่ได้จากถ้ำมาถ้ำ 200 ปีจะมีคนมาอยู่หรือไม่
- ประโยชน์ทางอื่นที่ชาวบ้านได้จากการทดลองมาถ้ำด้วยวิธีต่างๆ คืออะไร
- สิ่งที่หลงเหลือจากการมาถ้ำในถ้ำคืออะไร
- ชาวบ้านมีวิธีเพิ่มมูลค่าถ้ำอย่างไร
- การมาถ้ำของชาวบ้านเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดีอย่างไร
- ชื่อเรื่องมีความขัดแย้งกันในเรื่องอย่างไร
- เหตุใดจึงมีการสนับสนุนให้มาถ้ำ

01 คนเผ่าถ้ำในยุคโลกรื้อน

คำตอบ

- ตอบ การมาถ้ำด้วยวิธีดังกล่าวเป็นการขโมยมาถ้ำ
- ตอบ มีความน่าเชื่อถือ ไม่มีข้อเท็จจริงและไม่ได้มาถ้ำ ไม่มีถ้ำถ้ำ
- ตอบ ชาวบ้านน่าจะอยากมาถ้ำได้ นอกจากถ้ำยังมีประโยชน์แล้ว ยังช่วยคนและสัตว์ในถ้ำได้
- ตอบ น้ำร้อนในถ้ำ
- ตอบ น้ำร้อนที่มีรูปร่างแปลกแตกต่างกับมาถ้ำเป็นถ้ำ นำมาทำผลิตภัณฑ์ในถ้ำและประโยชน์แก่บ้าน
- ตอบ เป็นเรื่องสนุกเพราะชาวบ้านมีโอกาสทดลองหาของแปลกๆ หรือน้ำร้อนต่างๆ มาถ้ำ ทำให้ได้ของดีในการศึกษาหาประโยชน์และรูปแบบรูปร่างของสัตว์มาถ้ำ
- ตอบ ปัจจุบันโลกมีปัญหามากเรื่องโลกรื้อนและการมาถ้ำเรื่องต่างๆ ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกันคือ ถิ่นที่ชาวบ้านมาถ้ำเป็นประโยชน์ที่ไม่ควรดำเนินการ แต่ในบทความนี้เป็นถ้ำสนับสนุนการมาถ้ำ
- ตอบ เพราะนอกจากจะเป็นการประหยัดไม่ต้องซื้อน้ำและก๊าซหุงต้ม ซึ่งมีความแพงแล้ว ยังมีการสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

2. วิธีการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน

นักเรียนที่อยู่ในโครงการจัดเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ใช้กล่องเรื่องนำอ่านเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนในชั้นเรียน กลุ่มที่ใช้กล่องเรื่องนำอ่านเป็นเรื่องเสริมการเรียนในชั้น และกลุ่มที่ใช้กล่องเรื่องนำอ่านในลักษณะของการเรียนด้วยตนเอง ทั้ง 3 กลุ่มนี้จะอ่านบัตรเรื่องจำนวน 16 เรื่องเหมือนกัน โดยกลุ่มแรกจะเป็นการอ่านกับครูผู้สอนตามกำหนดเวลาในประมวลการสอนของรายวิชา กลุ่มที่สองเป็นการอ่านเพิ่มจากชั้นเรียนตามคำแนะนำของครูผู้สอน ส่วนกลุ่มที่สามจะเป็นการอ่านด้วยตนเอง บัตรอ่าน 16 เรื่องมีดังต่อไปนี้

นอกจาก 16 เรื่อง แล้ว นักเรียนในกลุ่มที่ 2 (เสริมการอ่าน) และกลุ่มที่ 3 (เรียนด้วยตนเอง) จะอ่านบทอ่านเพิ่มตามกำหนดต่อไปนี้

กลุ่มที่ 2

จับรายละเอียด	จับประเด็นหลัก	ตีความ	
4	8	4	รวม 16 เรื่อง

กลุ่มที่ 3

จับรายละเอียด	จับประเด็นหลัก	ตีความ	
8	18	8	รวม 34 เรื่อง

ในการเลือกบัตรอ่านในแต่ละกลุ่มวัตถุประสงค์นั้น นักเรียนสามารถเลือกได้ตามความต้องการ แต่ต้องระวังให้มีการคละกันของสาขาวิชา เช่น สำหรับนักเรียนในกลุ่มที่ 2 เมื่อต้องอ่านเรื่องใน “จับรายละเอียด” ให้ครบ 8 บัตร นักเรียนควรเลือกบัตรอ่านที่มีเรื่องนอกสาขาวิชาของตน 3 บัตร ทัวไป 3 บัตร สาขาของตน 2 บัตร ทั้งนี้เพื่อฝึกการอ่านเรื่องนอกสาขาวิชาของตัวเอง และเพื่อสำรวจดูว่าจะอ่านเรื่องที่ไม่ถนัดได้เข้าใจหรือไม่

โดยสรุปนักเรียน 3 กลุ่มจะอ่านบัตรอ่านตามจำนวนและประเภทตามตารางข้างล่างนี้

	จับรายละเอียด	จับประเด็นหลัก	ตีความ	รวม
กลุ่มที่ 1 (เรียนในชั้นเรียนกับครู)	4	8	4	รวม 16 เรื่อง
กลุ่มที่ 2 (เรียนเสริม)	8 (4+4)	16 (8+8)	8 (4+4)	รวม 32 เรื่อง
กลุ่มที่ 3 (เรียนเอง)	12 (4+8)	26 (8+18)	12 (4+8)	รวม 50 เรื่อง

ศูนย์ภาษาไทยสิรินธรได้จัดบัตรอ่านในกล่องเรื่องน่าอ่านได้รวมทั้งสิ้น 80 บัตรและสนับสนุนให้นักเรียนอ่านมากกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในตารางข้างต้น นักเรียนควรพยายามอ่านให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพราะการอ่านเป็นนั้นจำเป็นต้องฝึกฝนให้มากที่สุด

ภาคผนวก ช.
แบบสอบถามการใช้กล่องเรีองนำอ่าน (โรงเรียนไทรน้อย)
โครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น: กล่องเรีองนำอ่าน”

คำสั่ง ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
1.2 ระดับการศึกษา	☐ ม.5	☐ ม.6
1.3 แผนการศึกษา	☐ วิทย.....	☐ ศิลป.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่าน

- 2.1 ท่านเห็นว่าเนื้อหาที่นำมาเป็นบทอ่านทั้ง 3 ประเภทนั้นเหมาะสมกับวัยของท่านหรือไม่
- ☐ เหมาะสม
- ☐ ไม่เหมาะสม เพราะ.....
- 2.2 ท่านใช้เวลาในการอ่านบทอ่านต่อเรื่องครั้งละเท่าใด
- ☐ 3-5 นาที ☐ 5-7 นาที ☐ 7-10 นาที
- 2.3 ท่านเห็นว่าความยาวของบทอ่านแต่ละเรื่องควรจะเป็นเท่าใด
- ☐ น้อยกว่า 1 หน้า ☐ 2 หน้า ☐ 3 หน้า
- 2.4 ปัญหาในการอ่านบทอ่านของท่านคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ เนื้อหามีความยาวมากเกินไป	☐ เนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก
☐ ไม่สามารถจับประเด็นของเรื่องได้	☐ อ่านช้า
☐ อ่านคำถามแล้วไม่เข้าใจ	☐ อื่นๆ.....
- 2.5 ท่านเห็นว่ากล่องเรีองนำอ่านช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของท่านเมื่อเทียบกับระดับเดิมเป็นอย่างไร
- ☐ ดีขึ้นมาก ☐ ปานกลาง ☐ เท่าเดิม
- 2.6 ท่านคิดว่าเวลาที่กำหนดให้ในการฝึกจากกล่องเรีองนำอ่าน (3 ชั่วโมง) เป็นอย่างไร
- ☐ ค่ำ เพราะ.....
- ☐ ไม่ค่ำ เพราะ.....

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านรูปแบบของกล่องเรีองนำอ่าน

- 3.1 ท่านพึงพอใจรูปแบบของกล่องเรีองนำอ่านในส่วนใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ ภาพประกอบ	☐ แบบตัวอักษร
☐ สี	☐ กรอบข้อความที่บอกระดับความยากง่าย
☐ การจัดรูปแบบเนื้อหา	☐ ไม่ชอบเลย

3.2 ท่านทราบหรือไม่ว่าสิ่งที่แสดงไว้บนกรอบบัตรเรื่องหมายถึงอะไร

☐ ทราบ คือ.....

☐ ไม่ทราบ

3.3 ท่านเห็นว่าตำแหน่งที่ระบุความยากง่ายและวัตถุประสงค์ในการอ่านเป็นตำแหน่งที่มองเห็นได้ชัดเจนหรือไม่

☐ เห็นได้ชัดเจน

☐ เห็นไม่ชัดเจน

3.4 ข้อความที่ระบุระดับความยากง่ายและวัตถุประสงค์ในการอ่านเหมาะสมกับเนื้อหาของบทอ่านหรือไม่

☐ เหมาะสม เพราะ.....

☐ ไม่เหมาะสม เพราะ.....

3.5 ความคิดเห็นของท่านก่อนที่จะอ่านบทอ่าน

.....

.....

.....

.....

3.6 ความคิดเห็นของท่านหลังจากอ่านบทอ่าน

.....

.....

.....

.....

3.7 ข้อเสนอแนะของท่านต่อการปรับปรุงบทอ่าน

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ซ.

ความเข้าใจร่วมกันของผู้วิจัยและครูผู้วิจัยในกลุ่มทดลองในโครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น : กล่องเรื่อนำอ่าน”

1. วัตถุประสงค์

1. พัฒนากล่องเรื่อนำอ่านที่มีประสิทธิภาพในการฝึกฝนทักษะการอ่านให้สามารถอ่านเป็นสำหรับ
2. ทดสอบสัมฤทธิ์ผลของกล่องเรื่อนำอ่านในรูปแบบการใช้ 3 รูปแบบว่า รูปแบบใดช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเป็นให้แก่แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับใด
3. จัดทำกล่องเรื่อนำอ่านเป็นรูปแบบมาตรฐานสำหรับสอนเสริมการอ่าน พร้อมคู่มือแนะนำวิธีการใช้รูปแบบต่างๆ ให้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 5 แห่งในจังหวัดน่าน

2. รูปแบบการวิจัย

2.1 ข้อมูลเบื้องต้น : โครงการวิจัยได้รับทราบข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการปี 2551 ให้มีการสอนการอ่านที่ทำให้นักเรียนเข้าใจ ตีความ แปลความ และขยายเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดเห็นใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล และให้ครูผู้สอนดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายนี้
2. ตามที่โครงการฯ ได้รับทราบโดยทั่วไปจะไม่มีการสอนการอ่านโดยตรง แต่มีการสอนภาษาไทยพื้นฐานซึ่งจะรวมการอ่านทั่วไปไว้ด้วย
3. จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 ยังคงมีข้อด้อยในเรื่องการเชื่อมโยงประเด็น และตีความ (การวิเคราะห์เจาะลึก, การนำเสนออย่างเป็นองค์รวม) ทำให้ไม่สามารถจะใช้วิจารณ์ญาณกับเรื่องที่อ่านได้อย่างลึกซึ้ง (ดู น. 126-130 ในหนังสือ “เล่มนี้ดีน่าอ่าน” ของสกว.,2548)

2.2 การจัดทำบัตรเรื่อง

ด้วยเหตุผลข้างต้น โครงการฯ จึงออกแบบวิธีวิจัย โดยจัดทำกล่องเรื่อนำอ่านที่บรรจุบัตรเรื่อนำอ่านที่ใช้ฝึกฝน 3 ประเภท คือ *บัตรเรื่อนำอ่านจับรายละเอียด* เพื่อฝึกให้นักเรียนสามารถจับรายละเอียดที่สำคัญๆ ได้ *บัตรเรื่อนำอ่านจับประเด็น* เพื่อให้นักเรียนสามารถสรุปว่าเรื่อนำอ่านนั้นมีประเด็นสำคัญอะไรบ้าง และสามารถจำแนกประเด็นรองออกจากประเด็นหลักได้ *บัตรเรื่อนำอ่านตีความ* เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่อนำอ่านโดยการเชื่อมโยงความ และรู้จักตีความได้

นอกจากนี้ยังได้จัดทำเรื่อนำอ่านทั้ง 3 ประเภทนี้มีเนื้อหาครอบคลุมทั้งทางสายวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ เพื่อให้นักเรียนทั้ง 2 สายได้อ่านข้ามสาย และมีความรู้ที่ไม่คับแคบอยู่แต่ในสายวิชาของตน

นอกจากจัดทำบัตรการอ่านตามวัตถุประสงค์การฝึกอ่าน และตามเนื้อหาของสายวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์แล้ว ยังได้จัดทำบัตรเรื่อนำอ่านตามระดับความยาก-ง่ายด้วย โดยจัดแบ่งระดับความยากง่ายทั้งในประเภทอ่านจับรายละเอียด, อ่านจับประเด็น และอ่านตีความ

3. จุดประสงค์ของการใช้กล่องเรื่องนำอ่านตามกลุ่มทดลอง และการดำเนินงานของครูผู้ควบคุมกลุ่มทดลอง

กลุ่มที่ 1 ใช้กล่องเรื่องนำอ่านเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาการอ่าน ซึ่งได้แก่ รูปแบบการทดลองที่ 1

จุดประสงค์ของโครงการในการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน สำหรับกลุ่มที่ใช้รูปแบบการทดลองที่ 1

กลุ่มที่ใช้รูปแบบการทดลองที่ 1 ใช้รูปแบบการทดลองที่มีการนำโครงการวิจัยเข้าไปใช้ในการสอนของครูผู้สอนต้องมีการวางแผนการสอนไว้แล้ว เพื่อให้ตอบสนองนโยบายและวัตถุประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้นครูผู้ควบคุมกลุ่มที่ 1 จะต้องแสดงแบบการสอนการอ่านที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการ และผนวกแบบการอ่าน 3 ประเภทของกล่องเรื่องนำอ่านเข้าไปด้วย โดยใช้บัตรเรื่อง 16 เรื่องที่จัดให้

โครงการฯ ขอให้ครูผู้สอนกลุ่มที่ใช้รูปแบบการทดลองที่ 1 กรุณาดำเนินการดังนี้

1. ส่งแผนการสอนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (ซึ่งเข้าใจว่าสอนการอ่าน เขียน ฟัง) ประจำภาคการศึกษาที่ 1 พ.ศ. 2553 มาให้โครงการฯ เพื่อโครงการจะได้ทราบว่าครูผู้สอนได้นำเรื่องการสอนการอ่านจับรายละเอียด การสอนการอ่านสรุปหรือจับประเด็นหลัก และการสอนการตีความเข้าใจสอนในรายวิชาเมื่อใด และอย่างไร
2. ส่งวิธีการใช้บัตรเรื่อง 16 เรื่อง ว่าครูมีวิธีใช้อย่างไร เช่น ให้อ่านบัตรเรื่องเดียวกันพร้อมกันในห้องตอบคำถามร่วมกัน และอภิปรายความเห็น ทำเช่นนี้กับบัตรเรื่อง หรือทำทั้ง 16 เรื่อง; หรือมีการอ่านพร้อมกันบางเรื่อง (แจ้งจำนวนมาด้วยจะขอบคุณ) และการสั่งให้นักเรียนไปอ่านที่บ้านบางเรื่อง (ก็เรื่อง) และนำมาเฉลยคำตอบ และอภิปราย
3. บันทึกความเห็นว่าการใช้บัตรเรื่อง 16 เรื่องนั้น นักเรียนให้ความสนใจการอ่านมากขึ้นหรือเท่าเดิม
4. อื่นๆที่ครูคิดว่าจะน่าจะเป็นข้อมูลสำหรับโครงการวิจัยว่าการใช้กล่องเรื่องนำอ่านผนวกเข้าไปในการเรียนการสอนมีผลอย่างไร

แผนการดำเนินงาน
(สำหรับกลุ่มที่ใช้รูปแบบการทดลองที่ 1)
โครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น : กล้องเรื่อ่าน่าน่าน”

กรุณาพิจารณาตารางเวลาที่จะใช้บัตรเรื่อ่าน่าน 16 เรื่อ่าน

กิจกรรม	กรกฎาคม 2553				สิงหาคม 2553				กันยายน 2553			
	อาทิตย์ที่ 1	อาทิตย์ที่ 2	อาทิตย์ที่ 3	อาทิตย์ที่ 4	อาทิตย์ที่ 1	อาทิตย์ที่ 2	อาทิตย์ที่ 3	อาทิตย์ที่ 4	อาทิตย์ที่ 1	อาทิตย์ที่ 2	อาทิตย์ที่ 3	อาทิตย์ที่ 4
1. ใช้บัตรเรื่อ่าน่าน “การอ่านจับรายละเอียด” จำนวน 4 เรื่อ่าน												
2. ใช้บัตรเรื่อ่าน่าน “การอ่านจับประเด็น” จำนวน 8 เรื่อ่าน												
3. ใช้บัตรเรื่อ่าน่าน “การอ่านตีความ” จำนวน 4 เรื่อ่าน												
4. ทดสอบหลังการใช้กล้องเรื่อ่าน่าน												

** หากปฏิบัติไม่ได้ตามแบบข้างต้น และต้องแก้ไขอย่างไรกรุณาส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกลับด้วย

บัตรเรื่อ่าน่านที่กำหนดให้นักเรียนต้องอ่านให้ครบ จำนวน 16 เรื่อ่าน

บัตรเรื่อ่าน่านเพื่อการอ่านจับรายละเอียด จำนวน 4 เรื่อ่าน คือ

1. ดอกกุหลาบ
2. บทเรียนดูไบ
3. เทคโนโลยีใหม่ ... ผ่าตัดกระดูกสันหลัง (ส่วนเอว)...เรื่อ่าน่านเล็ก...ปลอดภัย 100 %
4. ปลวกอยู่มาได้ถึง 200 ล้านปี เพราะมีภูมิคุ้มกัน

บัตรเรื่อ่าน่านเพื่อการอ่านจับประเด็น จำนวน 8 เรื่อ่าน คือ

1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กในกระบวนการยุติธรรม	5. ว่าด้วยคำว่า “สุขภาพชุมชน”
2. รอยเท้าเล็กๆของเราเอง	6. เติมน้ำพิกากับหน้าที่
3. ย่ำดวงจันทร์...จริงถาวรโลก	7. อย่าให้เงินทำลายลูก
4. วัคซีนโปลิโอ	8. “CT” หนุนย่นดัสัญชาติไทย

บัตรเรื่อ่าน่านเพื่อการอ่านตีความ จำนวน 4 เรื่อ่าน คือ

1. ชีวิตที่เลือกได้
2. เหยี่ยว 10 บาท
3. รถคือสุขา
4. ขนมห้าง

จุดประสงค์ของการใช้กล่องเรื่องนำอ่านตามกลุ่มทดลอง และการดำเนินงานของครูผู้ควบคุมกลุ่มทดลอง

กลุ่มที่ 2 ใช้กล่องเรื่องนำอ่านเป็นส่วนเสริมการสอน ซึ่งได้แก่ รูปแบบการทดลองที่ 2

จุดประสงค์ของโครงการในการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน สำหรับกลุ่มที่ใช้รูปแบบการทดลองที่ 2

กลุ่มที่ใช้รูปแบบการทดลองที่ 2 ใช้รูปแบบการทดลองที่ครูผู้สอนมีแผนการสอนของตนเองอยู่แล้ว และพิจารณาใช้กล่องเรื่องนำอ่านในลักษณะบทอ่านเสริม

ตามความเข้าใจของโครงการฯ หลังจากไปติดตามการดำเนินงานครั้งที่ 1 เมื่อปลายเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา พบว่าจะไม่มีการสอนวิธีการอ่านจับรายละเอียด จับประเด็น และตีความอีกในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากได้มีการสอนไปแล้วตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือ 5 เพราะฉะนั้นครูในกลุ่มนี้ จึงสามารถใช้บัตรเรื่องที่โครงการกำหนด 16 เรื่อง รวมทั้งใช้บัตรเรื่องในกล่องอีก 16 เรื่องตามรายละเอียดในตารางที่แนบมานี้ การใช้บัตรเรื่องในรูปแบบการทดลองที่ 2 นี้ จึงเป็นเสมือนการทบทวนความรู้ และให้การฝึกฝนแก่นักเรียน เพื่อเตรียมตัวสำหรับการสอบของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งในระดับมัธยมศึกษา และในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

วิธีการใช้บัตรเรื่องนั้น ครูผู้ดูแลกลุ่มนี้ อาจนำมาใช้ในห้องเป็นการทบทวนความรู้เรื่องวิธีการอ่านได้ และอาจนำมาใช้ในการฝึกอ่านเรื่องจากระดับง่ายไปหายากก็ได้ ทั้งนี้ครูต้องระลึกถึงว่าต้องใช้บัตรเรื่อง 16 เรื่องตามที่โครงการกำหนดไว้ทั้งหมด ส่วนอีก 16 เรื่องนั้น ครูอาจเลือกขึ้นมาเองตามที่เห็นสมควร โดยอาจใช้เพื่อเพิ่มความชำนาญในการอ่านของนักเรียนก็ได้ หรืออาจใช้แก้ปัญหาของเด็กบางคนก็ได้ หรือ 16 เรื่องหลังนี้ ครูอาจปล่อยให้เด็กเลือกเอาเองตามความชอบก็ได้

ในการใช้กล่องเรื่องนำอ่านในรูปแบบทดลองที่ 2 ต่างจากรูปแบบทดลองที่ 1 ตรงที่เนื้อหาการสอนของรูปแบบทดลองที่ 2 ไม่ต้องจัดกล่องเรื่องนำอ่านเข้าไปในแผนการสอนเหมือนรูปแบบที่ 1 แต่ครูต้องทราบว่าใช้กล่องเรื่องนำอ่านไปทบทวนเรื่องที่นักเรียนรู้อยู่แล้วเมื่อใด และอย่างไร

โครงการขอให้ครูผู้สอนในรูปแบบทดลองที่ 2 กรุณาดำเนินการดังนี้

1. ส่งแผนการสอนที่แสดงให้เห็นการทบทวนความรู้เรื่องการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว โดยแสดงให้เห็นว่าเป็นสัปดาห์ใดบ้างในภาคการศึกษานี้ และเป็นการทบทวนเรื่องใด (อ่านจับรายละเอียด, จับประเด็น, ตีความ-ใช้วิจารณ์ญาณ)
2. ส่งวิธีการใช้บัตรเรื่อง 16 เรื่อง และการเลือกบัตรเรื่องที่โครงการ ขอความกรุณาดูตารางเวลาของการใช้บัตร 16 เรื่องตามประเภทของบทอ่านว่าเป็น การอ่านจับรายละเอียด การอ่านจับประเด็น และการอ่านตีความ การใช้บัตรเรื่อง 16 เรื่องนี้ ครูใช้สอนเพิ่มในห้อง หรือให้เด็กไปอ่านเอง การเลือกบัตรเพิ่มอีก 16 เรื่องนั้น* กรุณาบอกว่าครูเป็นผู้เลือกเอง หรือให้เด็กเลือกเอง ในกรณีที่ครูเลือกให้ครูถามออกเกณฑ์ในการเลือกมาด้วย
3. บันทึกความเห็นของนักเรียนในการใช้บัตรเรื่อง 32 เรื่องมาด้วย
 - a. อื่นๆที่ครูคิดว่าน่าจะเป็นข้อมูลสำหรับโครงการวิจัยว่าการใช้กล่องเรื่องนำอ่านในรูปแบบเสริมนี้จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนดีขึ้นหรือไม่

แผนการดำเนินงาน
(สำหรับกลุ่มที่ใช้รูปแบบการทดลองที่ 2)
โครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น : กล้องรื่องนำอ่าน”

กรุณาพิจารณาตารางเวลาที่จะใช้บัตรรื่องอ่าน 32 รื่อง

กิจกรรม	กรกฎาคม 2553				สิงหาคม 2553				กันยายน 2553			
	อาทิตย์ที่ 1	อาทิตย์ที่ 2	อาทิตย์ที่ 3	อาทิตย์ที่ 4	อาทิตย์ที่ 1	อาทิตย์ที่ 2	อาทิตย์ที่ 3	อาทิตย์ที่ 4	อาทิตย์ที่ 1	อาทิตย์ที่ 2	อาทิตย์ที่ 3	อาทิตย์ที่ 4
1. ใช้บัตรรื่อง “การอ่านจับรายละเอียด” จำนวน 8 รื่อง												
2. ใช้บัตรรื่อง “การอ่านจับประเด็น” จำนวน 16 รื่อง												
3. ขั้บัตรรื่อง “การอ่านตีความ” จำนวน 8 รื่อง												
4. ทดสอบหลังการใช้กล้องรื่องนำอ่าน												

****** หากปฏิบัติไม่ได้ตามแบบข้างต้น และต้องแก้ไขอย่างไรกรุณาส่งข้อมูลที่แก้ไขกลับด้วย

จำนวนรื่องที่กำหนดให้อ่านในแต่ละกลุ่ม

รูปแบบการทดลอง	จับรายละเอียด	จับประเด็นหลัก	ตีความ	รวม (รื่อง)
รูปแบบที่ 2 (เรียนเสริม)	8 (4+4)	16 (8+8)	8 (4+4)	32

******* ตัวเลขตัวหนา หมายถึง จำนวนรื่องที่ให้เลือกอ่านเอง

บัตรรื่องที่กำหนดให้นักเรียนต้องอ่านให้ครบ จำนวน 16 รื่อง

บัตรรื่องเพื่อการอ่านจับรายละเอียด จำนวน 4 รื่อง คือ

1. ดอกกุหลาบ
2. บทเรียนดูไบ
3. เทคโนโลยีใหม่ ... ผ่าตัดกระดูกสันหลัง (ส่วนเอว)...รื่องเล็ก...ปลอดภัย 100 %
4. ปลวกอยู่มาได้ถึง 200 ล้านปี เพราะมีภูมิคุ้มกัน

บัตรเรื่องเพื่อการอ่านจับประเด็น จำนวน 8 เรื่อง คือ

1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กในกระบวนการยุติธรรม
2. รอยเท้าเล็กๆของเราเอง
3. ย่ำดวงจันทร์...จริงถาวรโลก
4. วัคซีนโปลิโอ
5. ว่าด้วยคำว่า “สุภาพบุรุษ”
6. เชื้อนาฬิกากับหน้าที่
7. อย่าให้เงินทำลายลูก
8. “CT” หนุนนตัสัญชาติไทย

บัตรเรื่องเพื่อการอ่านตีความ จำนวน 4 เรื่อง คือ

1. ชีวิตที่เลือกได้
2. เหยี่ยว 10 บาท
3. รถคือสุขา
4. ขนมห้าง

* ส่วนอีก 16 บัตรเรื่อง ดูวิธีการปฏิบัติในหน้า 2 ข้อ 2

จุดประสงค์ของการใช้กลองเรื่องนำอ่านตามกลุ่มทดลอง และการดำเนินงานของครูผู้ควบคุมกลุ่มทดลอง

กลุ่มที่ 3 จัดกลองเรื่องนำอ่านเป็นการฝึกฝนตนเองของนักเรียนอย่างเป็นเอกเทศ ซึ่งได้แก่

รูปแบบการทดลองที่ 3

จุดประสงค์ของโครงการในการใช้กลองเรื่องนำอ่าน สำหรับกลุ่มซึ่งใช้รูปแบบการทดลองที่ 3

กลุ่มที่ใช้รูปแบบการทดลองที่ 3 ใช้รูปแบบการทดลองที่นักเรียนต้องใช้กลองเรื่องนำอ่านด้วยตนเอง

ในกลุ่มนี้นักเรียนผู้เข้าร่วมในโครงการเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือ 6 แล้วแต่โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ โครงการฯ เข้าใจว่านักเรียนในกลุ่มนี้ต้องเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในหลักสูตร แต่ในชั้นเรียนไม่มีการใช้กลองเรื่องนำอ่าน หรือบัตรเรื่องนำอ่านจากกลองเรื่องนำอ่านเลย นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มนี้จะทบทวนวิธีการอ่านจับรายละเอียด การสรุปประเด็น และการตีความ จากซีดี 3 แผ่นที่ศูนย์ภาษาไทยสภามหาวิทยาลัยให้

ข้อที่นักเรียนต้องปฏิบัติคือ

1. นักเรียนต้องมีวินัยในตนเอง และรับผิดชอบที่จะอ่านบัตรเรื่องให้ครบ 50 บัตร โดย 16 บัตรอ่านเป็นไปตามที่โครงการกำหนด ที่เหลือให้นักเรียนเลือกอ่านเองโดยนักเรียนควรพยายามฝึกฝนการอ่านข้ามสายวิชา (สายศิลป์อ่านสายวิทย์ และสายวิทย์อ่านสายศิลป์) และพยายามอ่านบัตรอ่านจากระดับง่ายไปยากด้วย เพื่อจะได้ทราบพัฒนาการของตนเอง
2. บัตรอ่านนั้นจำแนกประเภทเป็น 3 ประเภท คือ บัตรเรื่องเพื่ออ่านจับรายละเอียด บัตรเรื่องเพื่ออ่านจับประเด็น และบัตรเรื่องเพื่ออ่านตีความ นักเรียนควรอ่านเรื่องไปตามลำดับไม่ควรอ่านข้ามประเภท และควรดูซีดีก่อนเริ่มอ่านบัตรอ่านแต่ละประเภท
3. ในการอ่านบัตรอ่านแต่ละประเภทให้นักเรียนศึกษาตารางบทอ่านที่แนบมาโดยดูว่าในบัตรเรื่อง 16 เรื่องที่โครงการกำหนดนั้น นักเรียนต้องอ่านเรื่องใดบ้าง ที่เหลืออยู่อีก 34 เรื่อง นักเรียนสามารถเลือกอ่านเองตามประเภทให้ครบที่โครงการกำหนด (ดูตารางให้เข้าใจ)
4. ในการตอบคำถามนักเรียนควรฝึกอ่านเรื่องให้จบก่อนไปเอาบัตรคำถาม และเมื่อตรวจคำตอบหลังจากทำคำถามครบแล้ว ควรดูด้วยว่าเหตุใดเราจึงตอบไม่ตรงกับเฉลยไม่ใช่เพียงสนใจว่าถูกหรือผิดเท่านั้น และควรเขียนลงในหมายเหตุถ้าไม่เข้าใจหรือไม่เห็นด้วย
5. นักเรียนควรดูตารางเวลาว่าบัตรอ่านประเภทใดควรอ่านเสร็จเมื่อใด เพราะจะมีการสอบทั้งหมดในเดือนกันยายน
6. นักเรียนควรอ่านบัตรอ่านมากกว่า 50 เรื่องหากเป็นไปได้ เพราะยิ่งอ่านมากก็จะชำนาญมาก

แผนการดำเนินงาน
(สำหรับกลุ่มที่ใช้รูปแบบการทดลองที่ 3)
โครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น : กล้องเรื่องหน้าอ่าน”

กรุณาพิจารณตารางเวลาที่จะใช้บัตรเรื่องอ่าน 50 เรื่อง

กิจกรรม	กรกฎาคม 2553				สิงหาคม 2553				กันยายน 2553			
	อาทิตย์ที่ 1	อาทิตย์ที่ 2	อาทิตย์ที่ 3	อาทิตย์ที่ 4	อาทิตย์ที่ 1	อาทิตย์ที่ 2	อาทิตย์ที่ 3	อาทิตย์ที่ 4	อาทิตย์ที่ 1	อาทิตย์ที่ 2	อาทิตย์ที่ 3	อาทิตย์ที่ 4
1. ใช้บัตรเรื่อง “การอ่านจับรายละเอียด” จำนวน 12 เรื่อง												
2. ใช้บัตรเรื่อง “การอ่านจับประเด็น” จำนวน 26 เรื่อง												
3. ใช้บัตรเรื่อง “การอ่านตีความ” จำนวน 12 เรื่อง												
4. ทดสอบหลังการใช้กล่องเรื่องหน้าอ่าน												

****** หากปฏิบัติไม่ได้ตามแบบข้างต้น และต้องแก้ไขอย่างไรกรุณาส่งข้อมูลที่แก้ไขกลับด้วย

จำนวนเรื่องที่กำหนดให้อ่านในแต่ละกลุ่ม

รูปแบบการทดลอง	จับรายละเอียด	จับประเด็นหลัก	ตีความ	รวม (เรื่อง)
รูปแบบที่ 3 (เรียนด้วยตนเอง)	12 (4+8)	26 (8+18)	12 (4+8)	50

******* ตัวเลขตัวหนา หมายถึง จำนวนเรื่องที่ให้เลือกอ่านเอง

บัตรเรื่องที่กำหนดให้นักเรียนต้องอ่านให้ครบ จำนวน 16 เรื่อง

บัตรเรื่องเพื่อการอ่านจับรายละเอียด จำนวน 4 เรื่อง คือ

1. ดอกกุหลาบ
2. บทเรียนดูไบ
3. เทคโนโลยีใหม่ ... ผ่าตัดกระดูกสันหลัง (ส่วนเอว)...เรื่องเล็ก...ปลอดภัย 100 %
4. ปลวกอยู่มาได้ถึง 200 ล้านปี เพราะมีภูมิคุ้มกัน

บัตรเรื่องเพื่อการอ่านจับประเด็น จำนวน 8 เรื่อง คือ

1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กในกระบวนการยุติธรรม
2. รอยเท้าเล็กๆของเราเอง
3. ย่ำดวงจันทร์...จริงถาวรโลก
4. วัคซีนโปลิโอ
5. ว่าด้วยคำว่า “สุภาพบุรุษ”
6. เชื้อนาฬิกากับหน้าที่
7. อย่าให้เงินทำลายลูก
8. “CT” หุ่นยนต์สัญชาติไทย

บัตรเรื่องเพื่อการอ่านตีความ จำนวน 4 เรื่อง คือ

1. ชีวิตที่เลือกได้
2. เหยี่ยว 10 บาท
3. รถคือสุขา
4. ขนมนั่ง

ภาคผนวก ณ.

ประมวลรายวิชาภาษาไทยของโรงเรียนนันทบุรีวิทยา และสตรีศรีน่าน

ประมวลรายวิชาภาษาไทยของโรงเรียนนันทบุรีวิทยา

รายภาค

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย (สาระเพิ่มเติม)

กลุ่มสาระภาษาไทย รายวิชา ท 43201 (หลักภาษา 1)

จำนวน 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยการเรียนรู้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา วิเคราะห์หลักภาษาไทยเรื่อง ธรรมชาติของภาษา ความสำคัญของภาษา ลักษณะเฉพาะ ลักษณะที่ควรสังเกตของภาษาไทย การใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ รูป-เสียงพยางค์ สระ วรรณยุกต์ การผันวรรณยุกต์ จำนวนไทย

การสร้างคำในภาษาไทย คำมูล คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำสมาส คำสนธิ โดยใช้กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการติดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้มีความรับผิดชอบ มีวินัย ใฝ่ใจในการเรียน มีความขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อดออม มีคุณธรรมที่ดีงาม รักความเป็นไทย สร้างวินัยในตนเองและเคารพต่อสิทธิของผู้อื่น

หน่วยการเรียนรู้

กลุ่มสาระภาษาไทย (สาระเพิ่มเติม)

ท 43201 (หลักภาษา 1)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ 3 หน่วย เวลา 40 ชั่วโมง

1.0 หน่วยกิต

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1 เรียนรู้ลักษณะภาษา	1,2 (ท 4.1) (ท 4.2)	• ธรรมชาติ, ความสำคัญของภาษา • ลักษณะเฉพาะ, ลักษณะที่ควรสังเกตบางประการของภาษาไทย • การใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์	5 5 4 (14)
2 รู้ค่าเสียงในภาษาไทย	3,4 (ท 4.1) (ท 4.2)	• รูปและเสียงพยัญชนะ, สระ • วรรณยุกต์, การผันวรรณยุกต์ • สำนวนไทย	4 4 4 (12)
3 ใส่ใจการสร้างคำ	5,6 (ท 4.1) (ท 4.2)	• วิธีการสร้างคำมูล, คำประสม • วิธีการสร้างคำซ้ำ, คำซ้อน • วิธีการสร้างคำสมาส, คำสนธิ	5 4 5 (14)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

วิชาภาษาไทย (สาระเพิ่มเติม) ท 43201

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ศึกษา อธิบาย วิเคราะห์ธรรมชาติของภาษา ความสำคัญของภาษา
 2. ศึกษา อธิบาย วิเคราะห์ ลักษณะเฉพาะ ลักษณะที่ควรสังเกตของภาษาไทยและการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์
 3. ศึกษา อธิบาย วิเคราะห์รูปและเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการผันวรรณยุกต์
 4. ศึกษา อธิบาย วิเคราะห์และยกตัวอย่างสำนวนไทย การใช้สำนวนไทยในการสื่อสาร
 5. ศึกษา อธิบายและยกตัวอย่างคำมูล คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน
 6. ศึกษา อธิบาย และยกตัวอย่างคำสมาส คำสนธิ
-

ผังมโนทัศน์การจัดหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย

วิชาหลักภาษา 1

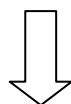
รหัสวิชา ท 43201

ช่วงชั้นที่ 4 ปีที่ 3

หลักภาษา 1 (ท 43201)
ช่วงชั้นที่ 4 ปีที่ 3
40 ชั่วโมง

หน่วย 1 เรียนรู้ลักษณะภาษา

- ธรรมชาติ, ความสำคัญของภาษา
- ลักษณะเฉพาะ, ลักษณะที่ควรสังเกตของภาษาไทย
- การใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์

หน่วย 3 ใส่ใจการสร้างคำ

- วิธีการสร้างคำมูล, คำประสม
- วิธีการสร้างคำซ้ำ, คำซ้อน
- วิธีการสร้างคำสมาส, คำสนธิ

หน่วยที่ 2 รู้ค่าเสียงในภาษาไทย

- รูปและเสียงพยัญชนะ, สระ
- วรรณยุกต์, การผันวรรณยุกต์
- สำนวนไทย

แผนการวัดผลประเมินผล

กลุ่มสาระภาษาไทย

วิชาภาษาไทย (สาระเพิ่มเติม)

ท 43201 (หลักภาษา 1)

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนนันทบุรีวิทยา

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค/ปี = 7:3

อัตราส่วนคะแนนคะแนนพุทธพิสัย : ทักษะพิสัย : จิตพิสัย = 3 : 2 : 2

(K)

(P)

(A)

การประเมินระหว่างภาค / ปี น้ำหนักคะแนน 80 คะแนน

หน่วย ที่	ชื่อ หน่วย	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน	น้ำหนักคะแนน ประเมินตามสภาพ จริง6			ปลาย ภาค	เครื่องมือวัด	วิธีวัด
				K	P	A			
1.	เรียนรู้ ลักษณะ ภาษา	14	35	11	7	7	10	- ผลงาน ชิ้นงาน - แบบทดสอบ	- สังเกต - ตรวจผลงาน - ประเมินจาก แบบทดสอบ
2.	รู้ค่า เสียงใน ภาษา ไทย	12	30	9	6	6	9	- ผลงาน ชิ้นงาน - แบบทดสอบ	- สังเกต - ตรวจผลงาน - ประเมินจาก แบบทดสอบ
3.	ใส่ใจ การ สร้างคำ	14	35	11	7	7	10	- ผลงาน ชิ้นงาน - แบบทดสอบ	- สังเกต - ตรวจผลงาน - ประเมินจาก แบบทดสอบ
รวม		40	100	30	20	20	30		

เกณฑ์จำแนกการวัดผลประเมินผล

กลุ่มสาระภาษาไทย วิชาภาษาไทย (สาระเพิ่มเติม) ท 43201 / ท 43202

(หลักภาษา 1, 2) ภาคเรียนที่ 1, 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนนันทบุรีวิทยา

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค / ปี = 7 : 3

อัตราส่วนคะแนน K : P : A = 3 : 2 : 2

1. คะแนนด้านพุทธิพิสัย (K) คิดเป็นคะแนนสอบปลายภาค / ปี = 20
คะแนน
คะแนนด้านพุทธิพิสัย (K) คิดเป็นคะแนนประเมินตามสภาพจริง = 30
คะแนน
- ประกอบด้วย
 - 1.1 การเขียนรายงานและสรุปผลการปฏิบัติกิจกรรม 10 คะแนน
 - 1.2 ความสามารถในการสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ 5 คะแนน
 - 1.3 การสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า 5 คะแนน
 - 1.4 การทำแบบทดสอบ 10 คะแนน
2. คะแนนด้านทักษะพิสัย (P) = 30 คะแนน
 - 2.1 ทักษะการปฏิบัติการทดลอง 10 คะแนน
 - 2.2 ทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม 5 คะแนน
 - 2.3 ทักษะความสามารถในการสื่อสาร 5 คะแนน
3. คะแนนด้านจิตพิสัย (A) = 20 คะแนน
 - 3.1 มีความสนใจใฝ่รู้ 5 คะแนน
 - 3.2 มีวินัย 5 คะแนน
 - 3.3 มีความรับผิดชอบ 5 คะแนน
 - 3.4 การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ 5 คะแนน

เกณฑ์ระดับคุณภาพประเมินตามสภาพจริง

วิชาภาษาไทย (สาระเพิ่มเติม)

ท 43201 (หลักภาษา 1)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	คะแนน	ระดับคุณภาพ	หมายเหตุ
1	1	30-35	4	ดีมาก
		20-29	3	ดี
		10-19	2	พอใช้
		1-9	1	ปรับปรุง
2	2	25-30	4	ดีมาก
		17-24	3	ดี
		9-16	2	พอใช้
		1-8	1	ปรับปรุง
3	3	30-35	4	ดีมาก
		20-29	3	ดี
		10-19	2	พอใช้
		1-9	1	ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชา หลักภาษา 1 รหัสวิชา ท 43201

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

หน่วยที่ 1 เรื่อง เรียนรู้ลักษณะภาษา จำนวน 14 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้	สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา
มาตรฐาน ท 4.1	เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ
มาตรฐาน ท 4.2	สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพและความสัมพันธ์ ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน
สาระการเรียนรู้ เนื้อหา	1. ธรรมชาติของภาษา, ความสำคัญของภาษา 2. ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย 3. ลักษณะที่ควรสังเกตบางประการของภาษาไทย 4. การใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ 5. ศึกษา “กล่องเรื่องน่าอ่าน” เรื่อง ดอกกุหลาบ (เพิ่มเติมท้ายชั่วโมง)
ทักษะกระบวนการ	1. กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 2. กระบวนการทางภาษา 3. กระบวนการกลุ่ม
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	1. ศึกษา อธิบาย วิเคราะห์ธรรมชาติของภาษา ความสำคัญของภาษา 2. ศึกษา อธิบาย วิเคราะห์ ลักษณะเฉพาะ, ลักษณะที่ควรสังเกตของภาษาไทย และการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ 3. ศึกษา ตอบปัญหา อธิบาย เรื่องดอกกุหลาบได้อย่างถูกต้อง

แผนการเรียนรู้รายชั่วโมง

เรื่อง ธรรมชาติของภาษา ความสำคัญของภาษา จำนวน 5 ชั่วโมง

- จุดประสงค์การเรียนรู้**
1. ศึกษา อธิบาย วิเคราะห์ธรรมชาติของภาษาได้
 2. ศึกษา อธิบาย วิเคราะห์ความสำคัญของภาษาได้
 3. ศึกษา เพิ่มเติม เรื่องดอกกุหลาบ ความสำคัญต่าง ๆ ได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูชวนนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาไทย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง และเพื่อทราบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การเก็บคะแนน ภาระงานที่ต้องทำ

ขั้นสอน

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ ศึกษาและสรุปสาระสำคัญของความรู้เรื่อง ธรรมชาติของภาษา พลังทางภาษา ภาษาใช้สื่อสารสื่อความหมาย การเปลี่ยนของภาษา ความสำคัญของภาษา
2. ส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ครูติชม
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของใบความรู้
4. นักเรียนบันทึกสรุปสาระสำคัญของใบความรู้ลงในสมุด
5. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาและทำใบงาน โดยมีครูให้คำปรึกษา
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำใบงานร่วมกัน โดยสุ่มตัวอย่างนำเสนอหน้าชั้น 2 กลุ่ม ครู นักเรียนร่วมกันสรุปงานที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ
7. นักเรียนศึกษาเพิ่มเติม เรื่อง ดอกกุหลาบ จากเอกสารที่ครูแจกให้ ตอบคำถาม จากเรื่องช่วยกันเฉลยภายในชั้น

ขั้นสรุป

1. ครู นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนทั้งหมด

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แบบเรียนภาษาไทย
2. ค้นคว้าจากห้องสมุด
3. ใบความรู้, .ใบความรู้เรื่องดอกกุหลาบ
4. อินเทอร์เน็ต

การวัดผลและประเมินผล

1. ประเมินจากการสรุปสาระสำคัญของใบความรู้
2. ประเมินจากการนำเสนองาน
3. ประเมินจากชิ้นงาน (ใบงาน)
4. สังเกตจากการทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ส่งงานตามกำหนด

ประมวลรายวิชาภาษาไทยของโรงเรียนสตรีศรีน่าน

ประมวลรายวิชา

ชื่อสถานศึกษา	โรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาไทย
รหัสวิชาและชื่อรายวิชา	ท ๓๓๑๐๑ ภาษาไทย
จำนวนหน่วยกิต/ จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์	๑.๐ หน่วยกิต/ ๒ ชั่วโมง/ สัปดาห์
หลักสูตรที่ใช้	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ประเภทของรายวิชา	วิชาพื้นฐาน
อาจารย์ผู้สอน	นางพุลทรัพย์ รัตนศิลา
ระดับชั้นที่เรียน	มัธยมศึกษาปีที่ ๖
สถานที่เรียน	อาคาร ๓ ชั้น ๓ และชั้น ๔
วันที่จัดทำประมวลรายวิชา	๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓
สาระการเรียนรู้	๕ สาระ

สาระที่ ๑ การอ่าน

๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
๒. ตีความ แปลความและขยายความเรื่องที่อ่าน
๓. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
๔. วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๒ การเขียน

๑. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน
๒. เขียนเรียงความ
๓. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย
๔. มีมารยาทในการเขียน
๕. ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่างๆ
๖. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

๑. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
๒. วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง และดูอย่างมีเหตุผล
๓. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

๑. ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์
๒. อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา
๓. วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
๔. แต่งบทร้อยกรอง

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

๑. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น
๒. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๓๓๑๐๑ ภาษาไทย ๕
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๔๐ ชั่วโมง จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านหนังสืออย่างมีวิจารณญาณ การพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน การเขียนเชิงวิชาการ การเขียนอธิบาย การเขียนเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ จากการฟัง การดูสารคดีเชิงวิชาการ พหุบรรณารวบรวม วรรณกรรมภาคเหนือ การพูดแสดงความคิดเห็น การใช้ประโยคตามเจตนาของการสื่อสาร ศึกษาประวัติ วิวัฒนาการของวรรณคดี และวรรณกรรมในแต่ละสมัย วรรณกรรมพื้นบ้านภาคเหนือ ทรัพยากรที่สำคัญ และประเพณีในท้องถิ่นของเมื่อน่าน

โดยใช้กระบวนการทางภาษา ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ใช้ทักษะทางภาษาเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร ทักษะการใช้ภาษาที่ใช้แสดงความคิดเห็น กระบวนการพัฒนาทักษะการเขียน การอ่านวรรณกรรมประเภทฉันท์ ร่าย เพลงพื้นบ้าน

เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามระดับภาษาใช้ถ้อยคำ สำนวนได้ถูกต้องและเหมาะสม รักการเขียน มีมารยาทเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทย ดำรงตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๔-๖ ๑/๒ ท ๑.๑ ม.๔-๖ ๑/๓ ท ๑.๑ ม.๔-๖ ๑/๕ ท ๑.๑ ม.๔-๖ ๑/๗ ท ๑.๑ ม.๔-๖ ๑/๙
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๖ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๘
ท ๓.๑ ม.๔-๖/๕ ท ๓.๑ ม.๔-๖/๖
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๔
ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๔

รวมทั้งหมด ๑๕ ตัวชี้วัด

กรอบหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องที่ ๖ ประเพณีและงานเทศกาล และเรื่องที่ ๑๕ ทรัพยากรที่สำคัญในจังหวัดน่าน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒ ตีความ แปลความและขยายความเรื่องที่อ่าน

ท ๑.๑ ม.๔-๖/๔ คัดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ท ๑.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล

ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑ เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน

ท ๒.๑ ม.๔-๖/๒	เขียนเรียงความ
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๓	เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๔	ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่างๆ
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๖	เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๘	มีมารยาทในการเขียน
ท ๓.๑ ม.๔-๖/๑	สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
ท ๓.๑ ม.๔-๖/๒	วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง และดูอย่างมีเหตุผล
ท ๓.๑ ม.๔-๖/๓	ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑	ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒	อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๔	แต่งบทร้อยกรอง
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๕	วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น
ท ๕.๑ ม.๔-๖/๕	รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา
รวม ๑๙ ตัวชี้วัด	

เก็บคะแนนทุกตัวชี้วัด ๕๐ คะแนน

สอบระหว่างภาค ๒๐ คะแนน

ตัวชี้วัดที่ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒, ท ๑.๑ ม.๔-๖/๔, ท ๓.๑ ม.๔-๖/๒, ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒ และท ๕.๑ ม.๔-๖/๑

สอบปลายภาค ๓๐ คะแนน

ตัวชี้วัดที่ ท ๓.๑ ม.๔-๖/๓, ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑, ท ๔.๑ ม.๔-๖/๕ และท ๕.๑ ม.๔-๖/๕

การวัดและประเมินผล

โดยการสังเกต การสอบถาม การทดสอบ และการประเมินชิ้นงาน

เกณฑ์การวัดและประเมินผล โดยใช้การอิงเกณฑ์ ดังนี้

ระดับคะแนน	เกรด
๘๐ – ๑๐๐	๔
๗๕ – ๗๙	๓.๕
๗๐ – ๗๔	๓
๖๕ – ๖๙	๒.๕
๖๐ – ๖๔	๒
๕๕ – ๕๙	๑.๕
๕๐ – ๕๔	๑
๐ – ๔๙	๐

ประมวลรายวิชา

ชื่อสถานศึกษา	โรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาไทย
รหัสวิชาและชื่อรายวิชา	ท ๔๓๑๐๑ ภาษาไทย
จำนวนหน่วยกิต/ จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์	๑.๐ หน่วยกิต/ ๒ ชั่วโมง/ สัปดาห์
หลักสูตรที่ใช้	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ประเภทของรายวิชา	วิชาพื้นฐาน
อาจารย์ผู้สอน	นางมณฑิลา อยู่เย็น
ระดับชั้นที่เรียน	มัธยมศึกษาปีที่ ๖
สถานที่เรียน	ห้อง ๓๔๒ อาคาร ๓ ชั้น ๔
วันที่จัดทำประมวลรายวิชา	๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓
สาระการเรียนรู้	๕ สาระ

สาระที่ ๑ การอ่าน

๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
๒. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน
๓. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
๔. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๒ การเขียน

๑. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน
๒. เขียนเรียงความ
๓. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย
๔. มีมารยาทในการเขียน
๕. ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่างๆ
๖. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

๑. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
๒. วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง และดูอย่างมีเหตุผล
๓. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

๑. ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์
๒. อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา
๓. วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
๔. แต่งบทร้อยกรอง

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

๑. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น
๒. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๓๓๑๐๑ ภาษาไทย ๕

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา ๔๐ ชั่วโมง จำนวน ๑ หน่วยกิต

.....

ศึกษาการอ่านหนังสืออย่างมีวิจารณญาณ การพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน การเขียนเชิงวิชาการ การเขียนอธิบาย การเขียนเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ จากการฟัง การดูสารคดีเชิงวิชาการ พจนานุกรมราชวาท วรรณกรรมภาคเหนือ การพูดแสดงความคิดเห็น การใช้ประโยคตามเจตนาของการสื่อสาร ศึกษาประวัติ วัฒนธรรมของวรรณคดี และวรรณกรรมในแต่ละสมัย วรรณกรรมพื้นบ้านภาคเหนือ ทรัพยากรที่สำคัญ และประเพณีในท้องถิ่นของเมื่อน่าน

โดยใช้กระบวนการทางภาษา ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ใช้ทักษะทางภาษาเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร ทักษะการใช้ภาษาที่ใช้แสดงความคิดเห็น กระบวนการพัฒนาทักษะการเขียน การอ่านวรรณกรรมประเภทฉันท์ ร่าย เพลงพื้นบ้าน

เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามระดับภาษาใช้ถ้อยคำ สำนวนได้ถูกต้องและเหมาะสม รักการเขียน มีมารยาทเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทย ดำรงตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๔-๖ ๑/๒	ท ๑.๑ ม.๔-๖ ๑/๓	ท ๑.๑ ม.๔-๖ ๑/๕	ท ๑.๑ ม.๔-๖ ๑/๗	ท ๑.๑ ม.๔-๖ ๑/๙
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๓	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๖	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๘		
ท ๓.๑ ม.๔-๖/๕	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๖			
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๔				
ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๒	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๓	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๔	

รวมทั้งหมด ๑๕ ตัวชี้วัด

กรอบหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องที่ ๖ ประเพณีและงานเทศกาล
เรื่องที่ ๑๕ ทรัพยากรที่สำคัญในจังหวัดน่าน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒	ตีความ แปลความและขยายความเรื่องที่อ่าน
ท ๑.๑ ม.๔-๖/๔	คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
ท ๑.๑ ม.๔-๖/๕	วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑	เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๒	เขียนเรียงความ

ท ๒.๑ ม.๔-๖/๓	เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๔	ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่างๆ
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๖	เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง
ท ๒.๑ ม.๔-๖/๘	มีมารยาทในการเขียน
ท ๓.๑ ม.๔-๖/๑	สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
ท ๓.๑ ม.๔-๖/๒	วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง และดูอย่างมีเหตุผล
ท ๓.๑ ม.๔-๖/๓	ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑	ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒	อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๔	แต่งบทร้อยกรอง
ท ๔.๑ ม.๔-๖/๕	วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น
ท ๕.๑ ม.๔-๖/๕	รวบรวมนวนกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา
รวม ๑๙ ตัวชี้วัด	

เก็บคะแนนทุกตัวชี้วัด ๕๐ คะแนน

สอบระหว่างภาค ๒๐ คะแนน

ตัวชี้วัดที่ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒, ท ๑.๑ ม.๔-๖/๔, ท ๓.๑ ม.๔-๖/๒, ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒ และ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑

สอบปลายภาค ๓๐ คะแนน

ตัวชี้วัดที่ ท ๓.๑ ม.๔-๖/๓, ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑, ท ๔.๑ ม.๔-๖/๕ และ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๕

การวัดและประเมินผล

โดยการสังเกต การสอบถาม การทดสอบ และการประเมินชิ้นงาน

เกณฑ์การวัดและประเมินผล โดยใช้การอิงเกณฑ์ ดังนี้

ระดับคะแนน	เกรด
๘๐ – ๑๐๐	๔
๗๕ – ๗๙	๓.๕
๗๐ – ๗๔	๓
๖๕ – ๖๙	๒.๕
๖๐ – ๖๔	๒
๕๕ – ๕๙	๑.๕
๕๐ – ๕๔	๑
๐ – ๔๙	๐

ภาคผนวก ก.
แบบทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยทักษะการอ่านก่อนเรียน

ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Sirindhorn Thai Center, Chulalongkorn University

ผู้เข้าสอบ ชื่อ.....
ชั้น.....สายการเรียน.....
โรงเรียน.....

แบบทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยทักษะการอ่านก่อนเรียน

คำชี้แจง

1. ข้อสอบเป็นข้อสอบปรนัยและอัตนัยมีทั้งสิ้น 8 หน้า รวม 30 ข้อ
2. ข้อสอบมี 3 เรื่อง
เรื่องที่ 1 เซอร์ล็อกโฮล์มส์ (ข้อ 1-10)
เรื่องที่ 2 เขาทำมัมมี่กันอย่างไร (ข้อ 11-20)
ตอนที่ 3 หัวใจของการเมือง (ข้อ 21- 30)
3. เวลาที่ใช้ในการทดสอบทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง
ตอนที่ 1 และ 2 ใช้เวลาในการทดสอบ 30 นาที
ตอนที่ 3 ใช้เวลาในการทดสอบ 30 นาที
4. คะแนนเต็ม 100 คะแนน
5. ตอบในกระดาษคำตอบที่แจกให้เท่านั้น

การนำหรือคัดลอกข้อสอบหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อสอบออกจากห้องสอบถือเป็นการทุจริต

โครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น: กล้องเรื่องน่าอ่าน”

คำสั่ง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

เรื่องที่ 1

เชอร์ล็อกโฮล์มส์

เรื่องนักสืบเลื่องชื่อในสมัย 50-60 ปีก่อนโน้นเน้นที่ตัวนักสืบเหตุการณ์อาชญากรรมชื่อเชอร์ล็อกโฮล์มส์กับสหายร่วมใจ ชื่อหมอวัตสันนั้นได้ทำชื่อเสียงให้แก่มิสเตอร์ เอ.โคแนนดอยล์ซึ่งภายหลังได้เป็นเชอร์ล็อกโฮล์มส์คนไทยอายุรุ่นราวสัก 60 - 70 ปียอมติดตามอ่านเรื่องนี้กันมาก เรื่องของเชอร์ล็อกโฮล์มส์เป็นตอน ๆ ลงในนิตยสารรายเดือนชื่อสแตนด์พิมพ์ในลอนดอน

สำหรับชาวอังกฤษแล้วเรื่องนักสืบเชอร์ล็อกโฮล์มส์ติดกันเหมือนยาเสพติด นิตยสารสแตนด์พิมพ์ออกเพียงเดือนละฉบับ ผู้อ่านก็มีความร่อนรนอยากให้สแตนด์พิมพ์ออกหลายหนด้วยมีเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ทุกฉบับ

มีอยู่ครั้งหนึ่ง บางทีผู้เขียนจะรู้สึกว่าคุณคิดที่จะเขียนเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ลงวดเข้า แกก็เลยให้เชอร์ล็อกโฮล์มส์มีอาการตายเสียที่ทำให้เกิดความแก่ผู้เสพยาติดด้วยการอ่าน เพราะพากันเป็นเดือดเป็นแค้นไม่ยอมรับมรณะของเชอร์ล็อกโฮล์มส์ นัยว่าบ้านของโคแนนดอยล์ถูกรุมล้อมและขว้างปา พร้อมกับมีเสียงตะโกนให้คืนชีพให้แก่เชอร์ล็อกโฮล์มส์ ดอยล์ทนความเร่งเร้าไม่ได้จึงต้องเขียนเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ขึ้นมาใหม่ให้ชื่อว่า “การกลับมาของเชอร์ล็อกโฮล์มส์”

ที่กล่าวมายืดยาวนี้ก็เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าเชอร์ล็อกโฮล์มส์มีความสำคัญแก่ผู้เขียนเพียงใดในสมัยเมื่อผู้เขียนยังมีชีวิตอยู่ เมื่อข้าพเจ้าได้มาอ่านเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ในสมัยปัจจุบัน ซึ่งผู้แต่งเป็นบุตรชายของเชอร์อาเธอร์ เอ.โคแนนดอยล์ร่วมกับนายคาร์ ซึ่งคงจะเป็นแพทย์อย่างเชอร์อาเธอร์ก็มีเพื่อนเป็นแพทย์เป็นที่ปรึกษา เรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ใหม่ก็เป็นเรื่องที่เกิดในอังกฤษในสมัยเดียวกับเชอร์ล็อกโฮล์มส์ในสมัยโน้น และเรื่องที่เขียนล้วนเป็นผลจากการค้นคว้าอย่างระมัดระวังและถี่ถ้วนมานานปี

ถ้าเราไม่มีใจลำเอียงในเรื่องผู้แต่ง ผู้อ่านเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ใหม่ก็จะได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านเรื่องที่ผู้เขียนระวางในการเขียนอย่างยิ่ง

ดัดแปลงจาก เชอร์ล็อกโฮล์มส์ ของ “แสงทอง” ใน ภาษาและหนังสือ.

คำสั่ง จงเติมคำหรือข้อความในช่องว่างเพื่อให้ได้ใจความที่ถูกต้องตามเรื่องที่อ่าน

1. เรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์น่าจะเป็นเรื่องนักสืบเหตุการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศ_____
2. จากบทอ่านผู้อ่านคนไทยที่อ่านเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ในสมัยก่อนน่าจะอายุราว_____ ปี
3. ผู้อ่านชาวอังกฤษที่ติดตามเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์จะได้อ่านเรื่องนักสืบนี้_____ ครั้ง ต่อ 1 ปี
4. เซอร์อาเธอร์โคแนนดอยล์คิดจะ_____ เรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์เพราะความคิดงัดเข้าซึ่ง
หมายความว่า_____
5. เรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์อาจเขียนโดย_____ หรือ_____

คำสั่ง จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้และเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือ ✗ ลงในช่องว่างหน้าข้อความตามความถูกต้องของ
เรื่องที่อ่านข้างต้น

6. ____ เรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์เป็นเรื่องนักสืบที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นได้ทั้งในอดีตและปัจจุบัน
7. ____ เชอร์ล็อกโฮล์มส์มีสหายเป็นแพทย์เช่นเดียวกับผู้แต่งคือ เซอร์อาเธอร์โคแนนดอยล์
8. ____ เรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์มีผู้อ่านติดอมแงมเหมือนยาเสพติด
9. ____ อาเธอร์โคแนนดอยล์น่าจะได้รับการแต่งตั้งเป็น เซอร์เพราะประพันธ์เรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์
10. ____ สเตรนด์เป็นหนังสือที่รวบรวมเรื่องทุกตอนของเชอร์ล็อกโฮล์มส์

เรื่องที่ 2

เขาทำมัมมี่กันอย่างไร

มัมมี่คือซากที่เก็บรักษาไว้ มีทั้งมัมมี่คนและมัมมี่สัตว์ คนอียิปต์โบราณมีชื่อเสียงมากในการทำมัมมี่ ทั้งนี้การทำมัมมี่ไม่ได้มีเฉพาะในอียิปต์เท่านั้น แต่เกิดในหลายวัฒนธรรมทั่วโลกที่เชื่อเรื่องการมีชีวิตหลังความตาย (after life) เช่น ในวัฒนธรรมของชาวประมงโบราณ ตามชายฝั่งประเทศชิลี และเปรูในราว 3,000 ปีก่อนคริสตกาล ตลอดไปจนถึงโคลัมเบีย เอกวาดอร์ จนถึงจุดรุ่งเรืองที่สุดในยุคสมัยของชาวอินคา นอกจากนี้อินเดียบางเผ่าในสหรัฐอเมริกา ก็มีการทำมัมมี่เช่นกัน

จากผลการศึกษาร่างของมัมมี่มาหลายปีพบว่า คนอียิปต์โบราณพัฒนาเทคนิคและความเชี่ยวชาญในการทำมัมมี่มาโดยตลอดช่วงเวลาประมาณ 2,800 ปีก่อนคริสต์ศักราชจนถึง ค.ศ 640 เมื่อชาวอาหรับยึดครองดินแดนแห่งนี้ พัฒนาการสูงสุดอยู่ในช่วง 1,000 -950 ปีก่อนคริสต์ศักราช สมัยที่หัวหน้านักบวชแห่งอะมัน (ราชาแห่งเทพเจ้า) เรื่องอำนาจตรงกับช่วงของกษัตริย์โซโลมอนและกษัตริย์เดวิดแห่งอิสราเอล

นักประวัติศาสตร์ชาวกรีกชื่อเฮโรโดตัสบันทึกไว้เมื่อ 450 ปีก่อนคริสต์ศักราชว่า การทำมัมมี่ใช้เวลา 70 วัน และมีให้เลือกทำสามแบบ ราคาต่างๆ กัน แบบแพงที่สุดนั้น จะดูดเอาสมองออกมาทางจมูกและใช้มีดที่ทำจากหินเหล็กไฟกรีดข้างลำตัวเพื่อควักอวัยวะภายในออกมายกเว้นหัวใจ ชำระช่องท้องให้สะอาดด้วยเหล้าไวน์ที่ทำจากต้นปาล์ม หลังจากนั้นจึงตากร่างให้แห้ง แบบที่ราคาถูกลงมาจะไม่ควักอวัยวะภายในออก แต่ใช้น้ำมันซีดาร์ฉีดเข้าไปในร่างก่อนตากแห้ง แบบราคาถูกที่สุดก็เพียงตากร่างให้แห้งเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม เฮโรโดตัสเขียนบันทึกนี้ในช่วงที่ทักษะการทำมัมมี่กำลังเสื่อม ในยุคแรกๆ นั้น ปรกติเมื่อดูดสมองและควักอวัยวะออกแล้วก็จะใช้วัสดุประเภทขี้เลื่อย โคลน และผ้าลินินยัดเข้าไปในร่าง ในช่วงที่กรรมวิธีพัฒนาอย่างสูงสุดก็อาจมีการยัดวัสดุดังกล่าวไว้ได้ผิวหนังด้วย โดยอาศัยการกรีดผิวหนังเป็นรอยเล็ก ๆ หลายรอย

การตากศพให้แห้งใช้เวลา 40 วัน โดยโรยสารประกอบประเภทเกลือที่เกิดตามธรรมชาติ คือสารเนตรอน (หนังสือบางเล่มบอกว่า นำศพไปหมกในกองสารเนตรอน ซึ่งมีคุณสมบัติในการดูดซึมน้ำ ไขมัน และมีฤทธิ์ฆ่าเชื้อแบคทีเรีย) จากนั้นก็นำศพไปทาน้ำมัน ตกแต่ง และพันผ้าศพตลอดจนทำพิธีกรรมต่างๆ ซิลิโคนผ้าพันชั้นนอกด้วยขี้ผึ้งแล้วนำมาห่อศพ โดยแปะผ้าให้ติดกันด้วยวุ้นหรือเจลาติน

อวัยวะภายในพวกตับ ลำไส้ ปอด และกระเพาะจะบรรจุใส่โถไว้และมักวางไว้ข้างร่าง สมัยหนึ่งนิยมห่ออวัยวะแล้วใส่กลับเข้าไปในร่างพร้อมวัสดุที่ใช้ยัดร่าง

ส่วนหน้าอกที่คลุมหน้าและส่วนอกทำด้วยผ้าลินินพอกปูนปลาสเตอร์ มักมีการปิดทองและฝังวัสดุประดับที่ตากับคิ้ว บางครั้งจะบรรจุมัมมี่ลงในโลงไม้ที่แกะเป็นรูปร่างของผู้ตายแล้วใส่ไว้ในโลงไม้รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าอีกทอดหนึ่ง จากนั้นจึงบรรจุลงในหีบชั้นนอกสุดซึ่งมักทำจากหิน หีบหินชั้นนอกต้องจารึกคำกล่าวกับไว้ เพื่อพิทักษ์ปกป้องดวงวิญญาณขณะเดินทางสู่ปรโลก

ที่มา: นิติสารสารคดี ฉบับที่ 183 พฤษภาคม 2543

คำสั่ง จงเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือ ✗ ในช่องว่างหน้าข้อความ

11. ____ การทำมัมมี่น่าจะเกิดในสังคมที่เชื่อในเรื่องการมีชีวิตหลังความตาย
12. ____ ไม่ว่าจะใช้วิธีการแบบใด ในการทำมัมมี่ของอียิปต์โบราณตามบันทึกของเฮโรโดตัส ก็จะต้องดูแลสมองออกจากร่าง
13. ____ อวัยวะภายในของมัมมี่จะถูกควักออกมาหมดในช่วงแรก ๆ
14. ____ เราอาจจะเห็นมัมมี่แมวหรือหมาก็ได้ ถ้าเราไปชมพิพิธภัณฑ์มัมมี่ในประเทศอียิปต์
15. ____ จากเรื่องที่เราอ่าน มัมมี่อาจเลิกทำกันแล้วในช่วงหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 7
16. ____ ขั้นตอนสำคัญในการทำมัมมี่ ก็คือการตากศพให้แห้ง
17. ____ จากเรื่องที่เราอ่าน เราจะเห็นมัมมี่บางร่างได้ ก็ต้องผ่านโลงหรือหีบเข้าไป 3 ชั้น
18. ____ เราจะพบมัมมี่ได้ในบางประเทศของทวีปอเมริกาใต้
19. ____ ในยุคที่กรรมวิธีในการทำมัมมี่พัฒนาอย่างสูงที่สุดนั้น จะมีการยัดวัสดุบางอย่าง เช่นผ้าลินินเข้าไปแทนที่อวัยวะที่ถูกควักออกมา
20. ____ มัมมี่บางร่างที่พบอาจมีอวัยวะภายใน เช่น ปอด ตับ อยู่ในร่าง แต่บางมัมมี่ก็ไม่มีอวัยวะเหล่านั้น

เรื่องที่ 3

หัวโขนการเมือง

ท่านอาจารย์ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เคยอธิบายให้ฟังว่า นาฏศิลป์ไทยต้องมีพิธีไหว้ครู ก็เพราะผู้แสดงนาฏศิลป์ต้องมีจิตใจเข้มแข็ง เมื่อจบการแสดงแล้ว ลงจากเวที ก็สามารถ “ถอดหัวโขน” ออกกลับมาดำรงชีวิตเป็นคนธรรมดาได้ ผมเคยเห็นมาแล้วตัวอย่างของคนแสดงละครเล็กแล้วแต่ “ถอดหัวโขน” ออกไม่ได้ เมื่อปี พ.ศ.2516 ก่อนเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาไม่กี่เดือนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีการแสดงละครเรื่อง “สี่แผ่นดิน” ภาคสองซึ่งประสบความสำเร็จเป็นที่ฮือฮากันมากในสมัยนั้น มีผู้แสดงคนหนึ่งเป็นนักศึกษาชอบพอกับผม เล่นเป็นตัวพ่อเพิ่มพี่ชายแม่พลอย

เมื่อการแสดงละครเรื่องนั้นจบไปแล้ว วันหนึ่งนักศึกษาคนนั้นแวะมาหาผมที่ทำงานบนตึกวารสารศาสตร์ เขายังถือตะพดเหมือนในบทพ่อเพิ่มเรื่อง “สี่แผ่นดิน” ซ้ำร้ายยังพูดจาวางท่าทางเป็นเหมือนพ่อเพิ่มพี่ชายแม่พลอยเสียด้วย ต่อมาได้ทราบจากเพื่อนนักศึกษาว่าเมื่อเขามามหาวิทยาลัยที่ใด ก็ยังถือตะพดและพูดจากับเพื่อนฝูงด้วยสำนวนและสำเนียงเป็นพ่อเพิ่มตลอดเวลา

ท่านอาจารย์คึกฤทธิ์ก็ทราบเรื่องนี้ ท่านบ่นกับผมว่า ศิลปะการแสดงสมัยใหม่ไม่เหมือนกับนาฏศิลป์ของเก่า ไม่มีพิธีไหว้ครู จึงเกิดความวิปริตอย่างนี้

เท่าที่ผมทราบ ปัจจุบันนี้ศิลปินนักแสดงของเราที่แสดงภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ ล้วนต้องผ่านพิธีไหว้ครูกันแล้วทั้งนั้น คงกลัวสวม “หัวโขน” เสร็จแล้วถอดไม่ออก

การเมืองก็เหมือนกับการเล่นโขน สวมหัวโขน แสดงเป็นยักษ์เป็นลิงแต่เมื่อเลิกแล้วก็ต้องถอดหัวโขนออกกลับมาเป็นคนธรรมดาให้ได้ ถ้าถอดออกไม่ได้ ชีวิตก็ลำบาก

ผมรู้จักนักการเมืองเก่าคนหนึ่งเป็น ส.ส.หลายสมัย เป็นรัฐมนตรีหลายตำแหน่ง ต่อมาสอบตกติดต่อกันหลายหน้าไป ผมไปพบเขาก็แสดงความยินดีได้ทักทายกัน แต่ผมสังเกตว่าแกไปไหนมาไหนยังต้องมีลูกน้องเดินตามหลังระดับบารมี 2-3 คนเป็นประจำ ต่อมาผมได้พบพูดคุยกับภรรยาของเขาภรรยาบ่นระอา “พี่เขาไปไหนมาไหนยังวางท่าเป็นรัฐมนตรีไม่ยอมเลิก! ต้องมีลูกน้องเดินตามหลังสองสามคน สิ้นเปลืองเพราะเรื่องอย่างนี้ทำไมไม่รู้!”

อย่างนี้เรียกว่าถอดหัวโขนการเมืองไม่ออก!

อย่างที่ผมได้เล่าเมื่อคราวก่อนแล้ว ผมเป็นรัฐมนตรีทั้งสองครั้งไม่มีตำรวจติดตาม เพราะภรรยาผมซึ่งมียศเป็นนายตรวจ อ้างตัวเองเป็นตำรวจติดตามของผม เพื่อตัดรำคาญที่มีการวิ่งเต้นกันวุ่นวายนัก!

อีกอย่างหนึ่ง ผมใช้รถประจำตำแหน่ง เฉพาะตอนเข้ามารับจากบ้านไปส่งที่กระทรวง แล้วใช้เวลาไปงาน การที่เกี่ยวกับตำแหน่งเท่านั้น เมื่อหมดธุระเย็นค่ำก็มาส่งผมที่บ้าน แล้วคนรถก็นำรถไปเก็บที่กระทรวง ผมไม่เคยนำรถประจำตำแหน่งมาเก็บไว้ที่บ้านหรือใช้สอยเป็นส่วนตัวเลย

ส่วนนอกเวลางานราชการ ผมก็ขับรถส่วนตัวของผมเอง สมัยนั้นผมใช้รถเฟียต 1300 เก่าๆ คันหนึ่ง จำได้ว่าสมัยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย คืนหนึ่งกลับจากรัฐ สมัยนั้นมีการตั้งด่านตรวจรถ คนขับต้องแสดงบัตรประจำตัวให้ตำรวจที่ด่านตรวจ ผมมีบัตรรัฐมนตรีแต่ผมก็ควักบัตรประจำตัวประชาชนให้ตรวจ

ผมอยากเล่าถึงประสบการณ์และความรู้สึกส่วนตัววันแรกที่ไปรับหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ตอนเช้ามีรถประจำตำแหน่งจากกระทรวงมารับถึงบ้านพอรถเลี้ยวเข้ากระทรวงผมรู้สึกว่าแหว ตัวคนเดียว แท้ๆ ไม่มีพรรคพวกติดตามมาเลย มองไปเห็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เข้าแถวเตรียมต้อนรับ เกิดความรู้สึกเหมือนตัวเอง กำลังเข้าไปในดงเสือคงจะเข้า!

พอไปถึงท่านปลัดกระทรวงก็แนะนำข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ แล้วก็พาไปยังห้องทำงาน บนโต๊ะทำงานเขาวาง วาระงานวันนั้นให้แล้ว ปรากฏว่าถึงเวลาต้องไปเป็นประธานการประชุมกรรมการบริหารองค์การคำครุสภา

ผมเองยังไม่รู้เหนือรู้ใต้ ! ไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าองค์การคำครุสภานั้นกว้างขวางยาวลึกเพียงไหน! ไปนั่งเป็น ประธานก็คอยฟังเขาพูดกัน จับความได้ว่าเขากำลังพิจารณาจะรื้อตึกหอพักครูต่างจังหวัดที่ข้างหอประชุมครุสภาโดย บอกว่าตัวผมเองมีอาชีพเป็นที่ปรึกษากฎหมาย มีลูกความคนหนึ่งเป็นนักธุรกิจมาแล้วให้ฟังว่า มีคนชวนให้ไปร่วม ลงทุนสร้างโรงแรม เขาคิดดูแล้วในที่สุดก็ตอบปฏิเสธไป ผมบอกกับที่ประชุมว่าการที่ครุสภาจะไปร่วมทุนกับเอกชน สร้างโรงแรมนั้นได้คิดรอบคอบกันแล้วหรือ

พอผมพูดเท่านี้ที่ประชุมก็เงียบกันหมด ผมก็ชักใจหายว่าเราพูดอะไรผิดไปหรือเปล่านี !

นั่งเงียบกันไปสักครู่ ในที่สุดก็มีกรรมการคนหนึ่ง ดูเหมือนจะเป็นเลขาธิการครุสภา ก็สรุปว่า เมื่อท่านรัฐมนตรี ทักเช่นนี้เราก็คงจะรับเรื่องนี้ได้แล้ว !

ต่อมามีอธิบดีกรมหนึ่งซึ่งเป็นกรรมการครุสภามาเล่าให้ฟังว่า ตัวท่านอธิบดีผู้นั้นยึดอัดใจในเรื่องนี้มานาน แล้วแต่ไม่กล้าค้านเมื่อผมทักขึ้นมาอย่างนั้นเรื่องร่วมลงทุนกับเอกชนสร้างโรงแรมจึงเป็นตกไป ท่านจึงโล่งใจไปได้!

ผมก็เพิ่งรู้ว่าคำของรัฐมนตรีนั้นศักดิ์สิทธิ์ถึงปานนั้น !

สมัยที่ผมเป็นรัฐมนตรีนั้นเวลาผ่านไปร่วม 20 กว่าปีแล้ว ปัจจุบัน อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ผมก็ ไม่มีทางทราบได้ แต่สมัยนั้นหน่วยงานที่รองรับการทำงานของรัฐมนตรีคือสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ซึ่งมีเลขาธิการ รัฐมนตรีเป็นข้าราชการการเมือง เป็นผู้บังคับบัญชา แต่ในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีนั้นมีข้าราชการประจำผู้หนึ่ง ซึ่งเป็นระดับผู้ใหญ่พอสมควรทำหน้าที่เป็นหัวหน้าประจำสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี คอยประสานงานและให้ ความสะดวกแก่ฝ่ายการเมือง เฉพาะอย่างยิ่งการทำงานของรัฐมนตรี

สมัยที่ผมไปนั่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น ผู้ที่ทำหน้าที่หัวหน้าประจำสำนักงานเลขาธิการ รัฐมนตรีก็คือ คุณหญิงจวบ จิระโรจน์ซึ่งสามีท่านคือ พล.อ.สิทธิ จิระโรจน์ ขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย

ผมยังรำลึกถึงบุญคุณของคุณหญิงจวบ ซึ่งกรุณาทำให้การทำงานของผมในฐานะเป็นรัฐมนตรีที่ กระทรวงศึกษาธิการราบรื่นและสะดวกสบายตั้งแต่ต้นจนจบ

คุณหญิงจวบในฐานะเป็นภริยารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีตำรวจติดตามมานั่งที่ห้องทำงาน คุณหญิงที่กระทรวงศึกษาธิการ มีวิทยุติดตามพร้อมทีเดียว ผมก็พลอยได้อ่านสิ่งไปด้วยกล่าวคือเวลาที่มีข่าวคราว สำคัญหรือเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นคุณหญิงก็วิ่งเข้ามาบอกผมเป็นประจำ

ผมจำได้ว่าครั้งหนึ่งมีไฟไหม้แถวตรอกหลังโรงเรียนสตรีวิทยา ที่กระทรวงเกิดความวิตกว่าถ้าเพลิงลุกลาม มาถึงโรงเรียนสตรีวิทยา ตึกเรียนด้านหลังนั้นมีห้องทดลองวิทยาศาสตร์อยู่หลายห้อง มีเครื่องเคมีภัณฑ์เก็บรักษาถ้า ไฟไหม้มาถึงก็จะเสียหายมากทีเดียว ผมจึงเชิญคุณหญิงจวบมาปรึกษา โดยขอให้เรียนท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ให้ท่านช่วยกรุณาดูแลสกัดอย่าให้เพลิงลุกลามถึงด้านหลังโรงเรียนสตรีวิทยาได้

ได้ความต่อมาว่า พล.อ.สิทธิ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ออกมาบัญชาการดับเพลิงเองถึง ถนนราชดำเนินตรงสี่แยกคอกวัวทีเดียวและก็สามารถสกัดเพลิงไม่ให้ลุกลามไปถึงโรงเรียนสตรีวิทยาได้

ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกรุณาถึงเพียงนี้ ไม่ใช่เพราะผมไปขอร้องท่าน แต่ว่าเพราะบารมีคุณหญิงจวบมากกว่า!

สมัยผมเป็นรัฐมนตรีนั้นผมไม่ค่อยตั้งที่ปรึกษาสักคนเดียว ไม่ใช่ผมอวดเก่งว่าทำงานในตำแหน่งรัฐมนตรีได้โดยไม่ต้องมีที่ปรึกษา ผมมีวิธีการหาคำปรึกษา ได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งที่ปรึกษา

ตามกรมและหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาฯ นั้นมักมีคนหนุ่มๆ สาวๆ จำนวนมิใช่น้อยอยู่ในระดับ ซี 8 ซี 9 ซึ่งเป็นคนเก่งและมีความคิดกว้างขวางลุ่มลึก ดีๆ ทั้งนั้น ผมโทรศัพท์ไปหาคนเหล่านี้ด้วยตัวเอง เชิญให้มากินข้าวกลางวันด้วยกันที่ห้องทำงานรัฐมนตรี เชิญมาทีละ 2-3 คนเมื่อได้กินข้าวรู้จักกันแล้วคราวนี้พอผมมีปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานนั้น ผมก็สามารถยกหูโทรศัพท์สอบถามเรื่องราวและความคิดเห็นของคนเหล่านี้ได้

การที่ได้รับเชิญจากตัวรัฐมนตรีเองให้มากินข้าวกลางวันในห้องทำงานรัฐมนตรีนั้น เป็นเสน่ห์จูงใจผู้ที่ได้รับเชิญเป็นอย่างยิ่ง และข้าวกลางวันที่ผมเลี้ยงนั้นไม่ยาก เป็นอาหารกลางวันมาตรฐานของผมเอง คือข้าวแกงกับไข่เจียวและขนมหวานอีกถ้วยหนึ่ง จากโรงอาหารกระทรวงนั้นแหละ! ผมได้ที่ปรึกษาทำนองนี้ไม่ใช่เฉพาะข้าราชการในกระทรวงศึกษาฯ เท่านั้น ผมเคยเชิญศาสตราจารย์จากคณะครุศาสตร์มาปรึกษาเรื่องการศึกษา และได้เชิญมหาเถรไพบูลย์เถรไพบูลย์มาให้คำปรึกษาเรื่องพระพุทธศาสนา โดยเชิญมากินข้าวกลางวันด้วยกันที่ห้องรัฐมนตรีนี้แหละ ผมเห็นนักการเมืองสมัยนี้เขาประกาศแต่งตั้งที่ปรึกษารัฐมนตรีกันยาวเหยียด! เหลือมองหลังดูสิ่งที่เคยปฏิบัติเมื่อ 20 กว่าปีก่อน ซักจะได้คิดเสียแล้วว่า ตัวเองนั้นจะเป็นนักการเมืองยุคก่อนประวัติศาสตร์เสียแล้ว!

ที่มา: เกษม ศิริสัมพันธ์. 2545. เหลือมองหลัง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จักรวรรต, 220-222.

คำสั่ง จงอ่านเรื่องที่ให้ แล้วพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่า ✓ หรือ ✗ ตามเรื่องที่อ่าน โดยเขียนเครื่องหมาย หรือในช่องว่างหน้าข้อความ

21. ____ การไหว้ครูในวงการนาฏศิลป์ไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้แสดงไม่ให้หลงติดอยู่กับบท จนลืมฐานะแท้จริงของตนนอกเวที
22. ____ หัวโขนทางการเมือง คือการดำรงตำแหน่งสำคัญในการเมือง ซึ่งมีระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น
23. ____ ถอดหัวโขนไม่ออก หมายความว่าลืมตัวตนหรือฐานะจริงของตนไป
24. ____ ผู้เขียนเรื่องนี้เคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
25. ____ รัฐมนตรีในสมัยก่อน หรือในสมัยของผู้เขียนมีเลขานุการประจำคนละ 1 คน
26. ____ ผู้เขียนในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการสั่งห้ามการร่วมทุนของครูสภากับเอกชน
27. ____ ที่ปรึกษาของผู้เขียนสมัยเป็นรัฐมนตรีมีหลายคน แต่ไม่ใช่ผู้ทำงานประจำ
28. ____ ตามความเห็นของผู้เขียน การได้กินข้าวกับรัฐมนตรี ถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่ง
29. ____ ผู้เขียนเห็นว่าการตั้งที่ปรึกษาประจำมาๆนั้น เป็นการฟุ่มเฟือยโดยใช้เหตุ
30. ____ การดำรงตำแหน่งทางการเมือง เช่นตำแหน่งรัฐมนตรี เป็นเรื่องสำคัญและควรต้องมีความรอบรู้ และฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ไม่จำเป็นต้องเสียเงินจ้างคนมาประจำเพื่อหาข้อมูลสำหรับการตัดสินใจบางเรื่อง

ภาคผนวก ก.

แบบทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยทักษะการอ่านหลังเรียน

ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Sirindhorn Thai Center, Chulalongkorn University

ผู้เข้าสอบ

ชื่อ.....

ชั้น.....เลขที่สอบ.....สายการเรียน.....

กลุ่มทดลองที่ ☐ กลุ่มที่ 1 ☐ กลุ่มที่ 2 ☐ กลุ่มที่ 3 ☐ กลุ่มทดลองเปรียบเทียบ

โรงเรียน.....

แบบทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยทักษะการอ่านหลังเรียน

คำชี้แจง

1. ข้อสอบเป็นข้อสอบปรนัยและอัตนัยมีทั้งสิ้น 8 หน้า รวม 33 ข้อ
2. ข้อสอบมี 3 เรื่อง
เรื่องที่ 1 เซอร์ลอร์ดโฮล์มส์ (ข้อ 1-10)
เรื่องที่ 2 เขาทำมัมมี่กันอย่างไร (ข้อ 11-20)
ตอนที่ 3 อิทธิพลของศาสนาฮินดูต่อวัฒนธรรมไทย (ข้อ 21- 33)
3. เวลาที่ใช้ในการทดสอบทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง
4. คะแนนเต็ม 100 คะแนน
5. ตอบในกระดาษคำตอบที่แจกให้เท่านั้น

การนำหรือคัดลอกข้อสอบหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อสอบออกจากห้องสอบถือเป็นการทุจริต

โครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น: กล้องเร่องนำอ่าน”

คำสั่ง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

เรื่องที่ 1

เชอร์ล็อกโฮล์มส์

เรื่องนักสืบเลื่องชื่อในสมัย 50-60 ปีก่อนโน้น ที่เน้นตัวนักสืบเหตุการณ์อาชญากรรมชื่อเชอร์ล็อกโฮล์มส์กับ
สหายร่วมใจชื่อหมอวัตสันนั้นได้ทำชื่อเสียงให้แก่มิสเตอร์อาร์เธอร์ เอ. โคนันดอยล์ซึ่งภายหลังได้เป็นเชอร์ล็อกโฮล์มส์อย่างโด่ง
ดัง คนไทยแต่ก่อนนี้ที่ตอนนี้อายุรุ่นราวสัก 60 - 70 ปีติดตามอ่านเรื่องนี้กันมาก เรื่องของเชอร์ล็อกโฮล์มส์ลงเป็น
ตอน ๆ ในนิตยสารชื่อสแตรนด์พิมพ์ในลอนดอน

สำหรับชาวอังกฤษแล้วเรื่องนักสืบเชอร์ล็อกโฮล์มส์ติดกันเหมือนยาเสพติด นิตยสารสแตรนด์ออกเพียง
เดือนละฉบับ แต่ผู้อ่านก็มีความร่อนรอนอยากให้ออกหลายหนต่อเดือนเพราะเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์มีลงทุก
ฉบับ

มีอยู่ครั้งหนึ่ง บางทีผู้เขียนจะรู้สึกว่าคุณคิดที่จะเขียนเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ลงวดเข้า แกกก็เลยให้
เชอร์ล็อกโฮล์มส์มีอาการตายเสียทำให้เกิดความแก่ผู้เสพยาติดด้วยการอ่าน เพราะพากันเป็นเดียดเป็นคัน
ไม่ยอมรับมรณะของเชอร์ล็อกโฮล์มส์ นัยว่าบ้านของโคนันดอยล์ถูกรุมล้อมและขว้างปา พร้อมกับมีเสียงตะโกนให้
คืนชีพให้แก่เชอร์ล็อกโฮล์มส์ ดอยล์ทนความเร่งเร้าไม่ได้จึงต้องเขียนเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ขึ้นมาใหม่ให้ชื่อว่า “การ
กลับมาของเชอร์ล็อกโฮล์มส์”

ที่กล่าวมายืดยาวนี้ก็เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าเชอร์ล็อกโฮล์มส์มีความสำคัญแก่ผู้เขียนเพียงใดในสมัยเมื่อผู้เขียน
ยังมีชีวิตอยู่ เมื่อข้าพเจ้าได้มาอ่านเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ในสมัยปัจจุบันซึ่งผู้แต่งเป็นบุตรชายของเชอร์ล็อกโฮล์มส์ เอ.
โคนันดอยล์ร่วมกับนายคาร์ ซึ่งคงจะเป็นแพทย์อย่างที่เชอร์ล็อกโฮล์มส์ก็มีเพื่อนเป็นแพทย์เป็นที่ปรึกษา เรื่องเชอร์ล็อก
โฮล์มส์ใหม่ก็เป็นเรื่องที่เกิดในอังกฤษในสมัยเดียวกับเชอร์ล็อกโฮล์มส์ในสมัยโน้น และเรื่องที่เขียนล้วนเป็นผลจาก
การค้นคว้าอย่างระมัดระวังและถี่ถ้วนมานานปี

ถ้าเราไม่มีใจลำเอียงในเรื่องผู้แต่ง ผู้อ่านเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ใหม่น่าจะได้รับความเพลิดเพลินจากการ
อ่านเรื่องที่ผู้เขียนระมัดระวังในการเขียนอย่างยิ่ง

ดัดแปลงจาก: เชอร์ล็อกโฮล์มส์ ของ “แสงทอง” ใน ภาษาและหนังสือ.

คำสั่ง จงเติมคำหรือข้อความในช่องว่างเพื่อให้ได้ใจความที่ถูกต้องตามเรื่องที่อ่าน

1. เรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์น่าจะเป็นเรื่องนักสืบเหตุการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสมัย_____
2. จากบทอ่านผู้อ่านคนไทยที่อ่านเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ในสมัยก่อนน่าจะอายุราว_____ปี
3. ผู้อ่านชาวอังกฤษที่ติดตามเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์จะได้อ่านเรื่องนักสืบนี้_____ครั้ง ต่อ 1 ปี
4. เซอร์อาเธอร์โคแนนดอยล์เคยเขียนให้เชอร์ล็อกโฮล์มส์_____เพราะ*ความคิดงวอดเข้า*
ซึ่งหมายความว่า_____
5. จากเรื่องที่อ่านเชอร์ล็อกโฮล์มส์อาจแบ่งได้เป็น_____ภาคตามผู้ประพันธ์

คำสั่ง จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้และเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือ ✗ ลงในช่องว่างหน้าข้อความตามความถูกต้องของเรื่องที่อ่านข้างต้น

6. ____ เรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์เป็นเรื่องนักสืบที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นได้ทั้งในอดีตและปัจจุบัน
7. ____ เชอร์ล็อกโฮล์มส์มีสหายเป็นแพทย์เช่นเดียวกับผู้แต่งคือ เซอร์อาเธอร์โคแนนดอยล์
8. ____ เหตุการณ์ที่เชอร์ล็อกโฮล์มส์สืบสวนนั้นเกิดขึ้นในลอนดอนเท่านั้น
9. ____ อาเธอร์โคแนนดอยล์น่าจะได้รับการแต่งตั้งเป็น เซอร์เพราะประพันธ์เรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์
10. ____ ถ้าคนอ่านไม่ติดเรื่องนักสืบของเซอร์อาเธอร์โคแนนดอยล์อย่างมาก เชอร์ล็อกโฮล์มส์ก็คงสิ้นชีพไปแล้ว

เรื่องที่ 2

เขาทำมัมมี่กันอย่างไร

มัมมี่คือซากที่เก็บรักษาไว้ มีทั้งมัมมี่คนและมัมมี่สัตว์ คนอียิปต์โบราณมีชื่อเสียงมากในการทำมัมมี่ ทั้งนี้การทำมัมมี่ไม่ได้มีเฉพาะในอียิปต์เท่านั้น แต่เกิดในหลายวัฒนธรรมทั่วโลกที่เชื่อเรื่องการมีชีวิตหลังความตาย (after life) เช่น ในวัฒนธรรมของชาวประมงโบราณ ตามชายฝั่งประเทศชิลี และเปรูในราว 3,000 ปีก่อนคริสตกาล ตลอดไปจนถึงโคลัมเบีย เอกวาดอร์ จนถึงจุดรุ่งเรืองที่สุดในยุคสมัยของชาวอินคา นอกจากนี้อินเดียบางเผ่าในสหรัฐอเมริกา ก็มีการทำมัมมี่เช่นกัน

จากผลการศึกษาร่างของมัมมี่มาหลายปีพบว่า คนอียิปต์โบราณพัฒนาเทคนิคและความเชี่ยวชาญในการทำมัมมี่มาโดยตลอด ช่วงเวลาประมาณ 2,800 ปีก่อนคริสต์ศักราชจนถึง ค.ศ.640 เมื่อชาวอาหรับยึดครองดินแดนแห่งนี้ พัฒนาการสูงสุดอยู่ในช่วง 1,000 - 950 ปีก่อนคริสต์ศักราช สมัยที่หัวหน้านักบวชแห่งอะมัน (ราชาแห่งเทพเจ้า) เรื่องอำนาจตรงกับช่วงของกษัตริย์โซโลมอนและกษัตริย์เดวิดแห่งอิสราเอล

นักประวัติศาสตร์ชาวกรีกชื่อเฮโรโดตัสบันทึกไว้เมื่อ 450 ปีก่อนคริสต์ศักราชว่า การทำมัมมี่ใช้เวลา 70 วัน และมีให้เลือกทำสามแบบ ราคาต่างๆ กัน แบบแพงที่สุดนั้น จะดูดเอาสมองออกมาทางจมูกและใช้มีดที่ทำจากหินเหล็กไฟกรีดข้างลำตัวเพื่อควักอวัยวะภายในออกมายกเว้นหัวใจ ชำระช่องท้องให้สะอาดด้วยเหล้าไวน์ที่ทำจากต้นปาล์ม หลังจากนั้นจึงตากร่างให้แห้ง แบบที่ราคาถูกลงมาจะไม่ควักอวัยวะภายในออก แต่ใช้น้ำมันซีดาร์ฉีดเข้าไปในร่างก่อนตากแห้ง แบบราคาถูกที่สุดก็เพียงตากร่างให้แห้งเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม เฮโรโดตัสเขียนบันทึกนี้ในช่วงที่ทักษะการทำมัมมี่กำลังเสื่อม ในยุคแรกๆ นั้น ปรกติเมื่อดูดสมองและควักอวัยวะออกแล้วก็จะใช้วัสดุประเภทขี้เลื่อย โคลน และผ้าลินินยัดเข้าไปในร่าง ในช่วงที่กรรมวิธีพัฒนาอย่างสูงสุดก็อาจมีการยัดวัสดุดังกล่าวไว้ได้ผิวหนังด้วย โดยอาศัยการกรีดผิวหนังเป็นรอยเล็ก ๆ หลายรอย

การตากศพให้แห้งใช้เวลา 40 วัน โดยโรยสารประกอบประเภทเกลือที่เกิดตามธรรมชาติ คือสารเนตรอน (หนังสือบางเล่มบอกว่า นำศพไปหมกในกองสารเนตรอน ซึ่งมีคุณสมบัติในการดูดซึมน้ำ ไขมัน และมีฤทธิ์ฆ่าเชื้อแบคทีเรีย) จากนั้นก็นำศพไปทาน้ำมัน ตกแต่ง และพันผ้าศพตลอดจนทำพิธีกรรมต่างๆ ซิลินผ้าพันชั้นนอกด้วยขี้ผึ้งแล้วนำมาห่อศพ โดยแปะผ้าให้ติดกันด้วยวุ้นหรือเจลาติน

อวัยวะภายในพวกตับ ลำไส้ ปอด และกระเพาะจะบรรจุใส่โถไว้และมักวางไว้ข้างร่าง สมัยหนึ่งนิยมห่ออวัยวะแล้วใส่กลับเข้าไปในร่างพร้อมวัสดุที่ขี้ยัดร่าง

ส่วนหน้ากากที่คลุมหน้าและส่วนอกทำด้วยผ้าลินินพอกปูนปลาสเตอร์ มักมีการปิดทองและฝังวัสดุประดับที่ตากับคิ้ว บางครั้งจะบรรจุมัมมี่ลงในโลงไม้ที่แกะเป็นรูปร่างของผู้ตายแล้วใส่ไว้ในโลงไม้รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าอีกทอดหนึ่ง จากนั้นจึงบรรจุลงในหีบชั้นนอกสุดซึ่งมักทำจากหิน หีบหินชั้นนอกต้องจารึกคากำกับไว้ เพื่อพิทักษ์ปกป้องดวงวิญญาณขณะเดินทางสู่ปรโลก

ที่มา: นิติสารสารคดี ฉบับที่ 183 พฤษภาคม 2543

คำสั่ง จงเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือ ✗ ในช่องว่างหน้าข้อความ

11. ____ การทำมัมมี่ได้มีแต่เฉพาะในอียิปต์แต่มีในทวีปอเมริกาเหนือและใต้
12. ____ ไม่ว่าจะใช้วิธีการแบบใด ในการทำมัมมี่ของอียิปต์โบราณตามบันทึกของเฮโรโดตัส ก็
จะต้องดูเอาสมองออกจากร่าง
13. ____ จากบันทึกของเฮโรโดตัส อวัยวะภายในของมัมมี่จะถูกควักออกมาหมด
14. ____ เราอาจจะเห็นมัมมี่แมวหรือหมาก็ได้ ถ้าเราไปชมพิพิธภัณฑ์มัมมี่ในประเทศอียิปต์
15. ____ จากเรื่องที่เราอ่าน มัมมี่อาจเลิกทำกันแล้วในช่วงหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 7
16. ____ เมื่อชาวอาหรับมาครอบครองดินแดนแถบอียิปต์นั้น การทำมัมมี่กำลังอยู่ในเวลาที่รุ่งเรือง
ที่สุด
17. ____ จากเรื่องที่เราอ่าน เราจะเห็นมัมมี่บางร่างได้ ก็ต้องผ่านโลงหรือหีบเข้าไป 3 ชั้น
18. ____ เวลาที่ใช้ในการทำมัมมี่ ส่วนใหญ่เป็นการตากร่างให้แห้ง
19. ____ ในยุคที่กรรมวิธีในการทำมัมมี่พัฒนาอย่างสูงที่สุดนั้น จะมีการยัดวัสดุบางอย่าง เช่นผ้าลินิน
เข้าไปใต้ผิวหนังของศพด้วย
20. ____ มัมมี่บางร่างที่พบอาจมีอวัยวะภายใน เช่น ปอด ตับ อยู่ในร่าง แต่บางมัมมี่ก็ไม่มีอวัยวะ
เหล่านั้น

เรื่องที่ 3

อิทธิพลของศาสนาฮินดูต่ออารยธรรมไทย

หากจะกล่าวว่า ศาสนาพุทธมีอิทธิพลต่ออารยธรรมและวัฒนธรรมไทยมากที่สุด คำกล่าวนี้ก็จะเป็นความจริงที่ไม่มีใครจะเถียงได้ แต่ขณะเดียวกันถ้าหากเราจะสังเกตดูอารยธรรมไทยในหลายๆด้าน ก็จะได้เห็นว่าอิทธิพลของศาสนาอีกศาสนาหนึ่งได้เด่นชัดพอสมควร ศาสนานั้นคือศาสนาฮินดู

เหตุที่ทำให้ศาสนาฮินดูมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมไทยนั้นมีที่สำคัญอยู่สองสาเหตุ เหตุที่หนึ่งนั่นคือ เมื่อคนไทยได้ประกาศตั้งประเทศของตนขึ้นในที่ซึ่งเป็นประเทศไทยในปัจจุบันนี้ ในบริเวณนี้ได้เคยมีประเทศต่าง ๆ ซึ่งชนชาติอื่น ๆ เคยปกครองอยู่ และประเทศอื่นๆ เหล่านั้นเป็นประเทศที่นับถือศาสนาฮินดู อารยธรรมของประเทศต่างๆ เหล่านั้นจึงเป็นอารยธรรมที่อยู่ใต้อิทธิพลของศาสนาฮินดู เมื่อคนไทยได้รับเอาอารยธรรมนั้น ๆ มาประเพณีปฏิบัติเป็นของตน อิทธิพลของศาสนาฮินดูก็ติดเข้ามาในอารยธรรมไทยด้วย

เหตุที่สอง ศาสนาฮินดูเป็นศาสนาที่ส่งเสริมพิธีกรรมและความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระราชอำนาจของพระเจ้าแผ่นดินมากที่สุด เมื่อการปกครองเมืองไทยซึ่งต่อเนื่องกันมาช้านานนั้นเป็นระบอบการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์ที่ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจเป็นล้นพ้น ศาสนาฮินดูจึงเหมาะสมกับการปกครองระบอบนี้มากกว่าศาสนาพุทธซึ่งคนไทยทั่วไปนับถือ ศาสนาพุทธนั้นเป็นศาสนาของประชาชน แต่ก็ยอมรับพระมหากษัตริย์ว่าเป็นผู้ปกป้องอุปถัมภ์พระศาสนา เช่น ที่พระเจ้าอโศกมหาราชเคยทรงกระทำมา เพราะเหตุนี้ถึงแม้ว่าพระมหากษัตริย์ไทยจะทรงนับถือพระพุทธศาสนาเช่นเดียวกับคนไทยทั่วไป และพระราชทานพระราชูปถัมภ์แก่ศาสนาพุทธเป็นพิเศษ และทรงสดับและปฏิบัติธรรมของศาสนาพุทธเพื่อให้เกิดมรรคผลต่าง ๆ ในทางส่วนพระองค์ พระมหากษัตริย์ไทยก็ยังได้โปรดชุบเลี้ยงพราหมณ์ไว้แวดล้อมพระองค์และเป็นผู้ทำพิธีกรรมของพราหมณ์ต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่าพระราชพิธี เพื่อรักษาไว้และส่งเสริมพระราชอำนาจ พระราชพิธีต่าง ๆ เหล่านี้แต่เดิมและสืบเนื่องลงมาในสมัยศรีอยุธยาและต้นยุครัตนโกสินทร์ เป็นพิธีพราหมณ์ล้วน มีพิธีทางพุทธแทรกบ้างประปรายและเป็นส่วนน้อย เพราะพิธีเหล่านั้นไม่ขัดต่อคตินิยมของศาสนาพุทธเท่าไรนัก จึงแทรกเข้าไปได้ยาก ศาสนาพุทธได้แทรกเข้าไปได้จริงจึงเมื่อรัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์นี้เอง เพราะพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระราชศรัทธาแน่นแฟ้นมั่นคงในพระพุทธศาสนา และทรงเป็นปราชญ์ทั้งในทางพุทธและทางไสย จึงทรงสามารถสอดแทรกพิธีสงฆ์เข้าไปในพระราชพิธีต่าง ๆ ได้มากกว่าที่เคยกระทำกันมา

พระราชพิธีพราหมณ์ต่างๆ นั้น เมื่อมีผลเป็นการรักษาไว้และส่งเสริมพระราชอำนาจพระมหากษัตริย์ ก็เรียกได้ว่ามีอิทธิพลอันสำคัญยิ่งต่อการปกครองประเทศอันเป็นอารยธรรมอย่างหนึ่ง

อารยธรรมและมรดกทางวัฒนธรรมของชนชาติใดก็ตามจะคงทนและสืบต่อไปได้ก็ด้วยศรัทธาความเชื่อมั่นของชาตินั้นว่าอารยธรรมและมรดกทางวัฒนธรรมนั้นเป็นของดี และเป็นของสูง หรือเป็นศรีมงคลสำหรับตน หากขาดความเชื่อมั่นเช่นนี้เสียแล้ว อารยธรรมหรือมรดกทางวัฒนธรรมเหล่านั้นก็จะตั้งอยู่ไม่ได้ ย่อมจะต้องสลายไป

ความเชื่อมั่นว่าเป็นของดี เป็นของสูง หรือเป็นศรีมงคลนี้จะต้องประกอบด้วยความขลังและความศักดิ์สิทธิ์เป็นปัจจัยสำคัญ พิธีกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพระราชพิธีหรือพิธีชาวบ้านที่ทำการเป็นประเพณีนั้นเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงความขลังและความศักดิ์สิทธิ์นี้ไว้

ประเพณีนั้นเป็นสิ่งที่หาเหตุที่มาและอธิบายด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ไม่ได้ เพราะถ้ารู้เหตุที่มาและอธิบายได้ก็หมดความศักดิ์สิทธิ์ จะต้องถือว่าเป็นความเชื่อถือเก่าแก่ สืบเนื่องมา และยังคงอยู่ได้ด้วยความเชื่อถือ ปัจจุบัน ความเชื่อถือของคนหลายยุคหลายสมัยที่สืบเนื่องกันต่อมา นั่นเองคือ ความขลังและความศักดิ์สิทธิ์

สิ่งที่พึงตระหนักไว้ในยุคปัจจุบันอันเป็นยุคที่อารยธรรมและวัฒนธรรมต่างประเทศไหลบ่าเข้ามา ก็คือการพัฒนาประเทศในทางวัตถุและเทคโนโลยีนั้นเป็นของดีโดยไม่มีปัญหา การลบล้างความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ ที่เคยมีอยู่ให้หมดสิ้นไปก็เป็นสิ่งอันถูกต้องควรกระทำ แต่การเข้าไปเกี่ยวข้องกับศาสนาและมรดกทางวัฒนธรรมที่ได้รับสืบทอดกันมาจนอาจทำให้ผิดรูปไปนั้นเป็นการทำลายตนเองแต่ทางเดียวเท่านั้น

ตามหลักฐานไม่ปรากฏว่ากรุงสุโขทัยตอนต้นได้รับอิทธิพลศาสนาฮินดูมากนัก อารยธรรมไทยสมัยนั้นเป็นอารยธรรมไทยที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธนิกายหินยาน อิทธิพลของศาสนาฮินดูได้เข้ามาสู่อารยธรรมไทยตั้งแต่สมัยต้นกรุงศรีอยุธยา และถ้าหากว่าอารยธรรมไทยในสุโขทัยและภาคเหนือจะมีร่องรอยของอิทธิพลของศาสนาฮินดูอยู่บ้างในตอนท้าย อิทธิพลนั้น ๆ ก็น่าจะขึ้นไปสู่ภาคเหนือจากกรุงศรีอยุธยา

ในหนังสือเก่า ๆ ที่เขียนถึงคำว่าราชการนั้น เราจะไม่พบคำว่าราชการเฉย ๆ หรือราชการแผ่นดิน แต่จะพบคำว่าราชการของพระผู้เป็นเจ้าเสมอไป คำว่าพระผู้เป็นเจ้านี้มีได้เป็นคำยกย่องแต่อย่างเดียว แต่หมายถึงระบอบการปกครองในสมัยนั้น คือ การปกครองระบอบเทวราชอันมีพระมหากษัตริย์เป็นเทพเจ้าของฮินดู

เมื่อพระมหากษัตริย์กรุงศรีอยุธยาทรงเป็นเทวราช ปราสาทราชวังก็ต้องเป็นแบบเทวสถาน ยกยอดและออกแบบให้เหมือนเขาพระสุเมรุ และก่อด้วยอิฐ แตกต่างกับเรือนจันทน์ทำด้วยไม้อันเคยเป็นที่ประทับของพระเจ้าแผ่นดินไทยมาแต่ก่อน ในราชสำนักก็ต้องเลียนแบบเทวสถาน มีพราหมณ์จำนวนมากเข้าทำหน้าที่ประจำต่าง ๆ ต้องมีดนตรีและการฟ้อนรำนำเรอพระเป็นเจ้าเช่นเดียวกับในเทวสถานฮินดู แม้แต่องค์พระมหากษัตริย์เองก็ต้องประทับอยู่ในที่ที่คนเห็นได้ยากเหมือนพระผู้เป็นเจ้า และมีกฎมณเฑียรบาลคอยบังคับพระราชมารดาก็ประจำวันแน่นอน จะทรงกระทำเช่นสามัญชนที่เป็นมนุษย์ไม่ได้

อิทธิพลของศาสนาฮินดูที่มีต่ออารยธรรมไทยนั้นหนักอยู่ที่องค์พระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นเทพเจ้าของฮินดูทั้งสามพระองค์ เห็นได้จากพระราชลัญจกรองค์ที่เรียกว่ามหาอุณาโลม หมายถึง พระศิวะ องค์ที่เรียกว่าพระครุฑพ่าห์นั้นหมายถึงพระวิศณุ และองค์ที่เรียกว่าหงส์พินานั้นหมายถึงพระพรหม พระบรมราชโองการที่เป็นกฎหมายต้องประทับพระราชลัญจกรทั้งสามองค์ คำว่าโองการนั้นแปลว่าคำสั่งของพระเป็นเจ้า

ทางด้านสถาปัตยกรรมไทยนั้น อิทธิพลของศาสนาฮินดูยังแลเห็นได้อยู่จนทุกวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามราชสถานและศาสนสถาน แนวความคิดทางไสยศาสตร์คือพระเป็นเจ้าผู้สถิตอยู่บนยอดเขานั้นแลเห็นได้ชัด สถาปัตยกรรมที่เรียกว่าปราสาทนั้นมิได้อยู่ตามวัดในพระพุทธศาสนาทั้งหมด ทั้งที่เป็นเรื่องของศาสนาฮินดู

พระที่นั่งต่าง ๆ ในพระราชวังนั้นต้องถือว่าเป็นเทวสถานของฮินดู เพราะในการสร้างพระที่นั่ง พราหมณ์ต้องเข้าไปร้ายเวทเชิญพระเป็นเจ้าลงมา เมื่อลงมาแล้ว พราหมณ์ก็เขียนยันต์ปิดไว้ตามที่ต่าง ๆ กำหนดให้พระเป็นเจ้าสถิตอยู่ตรงนั้น ๆ พระที่นั่งจึงแตกต่างกับพระตำหนักซึ่งเป็นที่ประทับตามธรรมดาเช่นเดียวกับบ้านคน ส่วนพระที่นั่งนั้นเป็นเทวสถาน ธรรมเนียมชาววังจะขึ้นพระที่นั่งต้องถอดรองเท้า เพราะเหตุนี้ถึงแม้ว่าในบางงานจะอนุญาตให้สวมรองเท้าขึ้นพระที่นั่งได้ คนที่เป็นชาววังแท้ก็จะไม่สบายใจเลย รู้สึกว่าเป็นบาปเป็นกรรมอยู่ตลอดเวลา

ขอสรุปว่าคนไทยนั้นได้รับอิทธิพลของศาสนา อารยธรรม และวัฒนธรรมจากที่อื่น ๆ เข้าไว้มากมายในประวัติศาสตร์อันยาวนานของชนชาติไทย และเพราะประวัติศาสตร์อันยาวนานนี้เอง อิทธิพลต่าง ๆ ที่เข้ามาจากที่อื่นนั้นก็ค่อย ๆ ถูกปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงไปทีละเล็กละน้อย จนในที่สุดก็กลายเป็นอารยธรรมไทยและ

วัฒนธรรมไทยซึ่งไม่เคยมีอิทธิพลจากที่อื่นมาทำลายได้ คนไทยก็ยังเป็นไทยต่อไป พระเป็นเจ้าของฮินดูก็กลายเป็นผีแบบไทยๆไป แม้แต่องค์ไศเลนทร์หรือองค์เทวราชซึ่งแต่ก่อนเคยประทับในที่อันศักดิ์สิทธิ์พันสายตาคอนนั้นทุกวันนี้ก็เสด็จออกไปเคาะประตูบ้านราษฎรเพื่อตรัสถามถึงทุกข์สุขและการทำมาหากิน

ที่มา: คีฤทธี ปราโมช . 2553. อิทธิพลของศาสนาฮินดูต่ออารยธรรมไทย. หน้า 42-59. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คำสั่ง จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้และเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือ ✗ ลงในช่องว่างหน้าข้อความตามความถูกต้องของเรื่องที่อ่านข้างต้น

21. _____ อารยธรรมและวัฒนธรรมไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธนิกายหินยานเท่านั้น
22. _____ อารยธรรมและวัฒนธรรมนั้นไม่อาจพิสูจน์ได้ด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์
23. _____ จากบทอ่านนี้ ศาสนาฮินดูเห็นได้จากพิธีกรรมในราชสำนักเท่านั้น
24. _____ ในสมัยสุโขทัยพระเจ้าแผ่นดินประทับอยู่ในเรือนไม้
25. _____ วัฒนธรรมไทยสมัยสุโขทัยไม่แสดงอิทธิพลของศาสนาฮินดูเท่ากับศาสนาพุทธมหายาน
26. _____ จากบทอ่านนี้ ศาสนาพุทธเป็นศาสนาของประชาชนซึ่งน่าจะหมายความว่าในศาสนาพุทธไม่มีผู้ใดมีอำนาจเหนือกว่าผู้ใด
27. _____ พระราชพิธีต่างๆก่อนสมัย ร.4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ไม่มีพิธีสงฆ์ปนอยู่เลย
28. _____ จากเรื่องที่อ่าน พระราชพิธีมีความสำคัญกับการปกครองของไทยที่เป็นแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
29. _____ มีหลักฐานทางเอกสารที่แสดงว่า พระเจ้าอโศกมหาราชเผยแผ่ศาสนาพุทธเข้ามาที่นครปฐมในปัจจุบัน

คำสั่ง จงตอบคำถามต่อไปนี้

30. องค์ไศเลนทร์หรือองค์เทวราช...ในบรรทัดที่ 3 จากท้ายเรื่องหมายถึงใคร _____
31. พระมหากษัตริย์ไทยทรงเป็นที่รวมของเทพเจ้าฮินดู 3 พระองค์ คือ 1. _____
2. _____ และ 3. _____
32. พระดำเนียงกับพระที่นั่งของพระเจ้าอยู่หัวมีความแตกต่างกันอย่างไร _____
33. ตามบทอ่าน อารยธรรมและวัฒนธรรมจะดำรงอยู่ได้ด้วยอะไร _____

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถามการใช้กล่องเรีองนำอ่าน
นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น: กล่องเรีองนำอ่าน”

คำสั่ง ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงโดยทำเติมคำหรือใช้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 ชื่อ-นามสกุล
- 1.2 เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 1.3 ระดับการศึกษา ☐ ม.5 ☐ ม.6
- 1.4 แผนการศึกษา ☐ วิทย..... ☐ ศิลป.....
- 1.5 กลุ่มทดลองที่ ☐ กลุ่มทดลองที่ 1 ☐ กลุ่มทดลองที่ 2 ☐ กลุ่มทดลองที่ 3

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นในการอ่านบทอ่านในกล่องเรีองนำอ่าน

- 2.1 ท่านเห็นว่าเนื้อหาที่นำมาเป็นบทอ่านทั้ง 3 ประเภทคือประเภทจับรายละเอียด จับประเด็น และตีความนั้นเหมาะสมกับวัยของท่านหรือไม่
- ☐ เหมาะสม
- ☐ เหมาะสมบางประเภท ได้แก่.....
- ☐ ไม่เหมาะสม ได้แก่.....
- 2.2 ท่านใช้เวลาเท่าใดในการอ่านบทอ่านที่ยาวไม่เกิน 1 หน้า
- ☐ น้อยกว่า 1 นาที ☐ 2-3 นาที
- ☐ 5 นาที ☐ มากกว่า 5 นาที
- 2.3 ท่านใช้เวลาเท่าใดในการอ่านบทอ่านที่ยาวกว่า 2 หน้า
- ☐ ภายใน 7 นาที ☐ 7-10 นาที
- ☐ 15 นาที ☐ มากกว่า 15 นาที
- 2.4 ท่านเห็นว่าความยาวของบทอ่านแต่ละเรื่องโดยเฉลี่ยควรจะเป็นเท่าใด
- ☐ น้อยกว่า 1 หน้า ☐ 2 หน้า ☐ 3 หน้า ☐ มากกว่า 3 หน้า
- 2.5 ปัญหาในการอ่านบทอ่านของท่านคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ เนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก ☐ ไม่สามารถจับประเด็นของเรื่องได้
- ☐ อ่านคำถามแล้วไม่เข้าใจ ☐ อ่านช้า
- ☐ ไม่มีเวลาอ่าน เพราะ.....
- ☐ อื่นๆ ระบุ.....

2.6 ท่านทราบหรือไม่ว่ามีคู่มือการใช้กล่องรื่องนำอ่าน

☐ ไม่ทราบ

☐ ทราบ

และได้ศึกษาคู่มือการใช้กล่องรื่องนำอ่านก่อนเริ่มใช้กล่องรื่องนำอ่านหรือไม่

☐ ศึกษา

☐ ไม่ได้ศึกษา เพราะ.....

2.7 ท่านอ่านบทอ่านตามลำดับรื่องที่กำหนดไว้หรือไม่

☐ อ่านตามลำดับ

☐ ไม่ได้อ่านตามลำดับ เพราะ.....

2.8 ท่านอ่านบทอ่านครบตามจำนวนที่กำหนดให้หรือไม่

☐ ครบ

☐ ไม่ครบ เพราะ.....

2.9 ท่านเลือกรื่องที่จะอ่านนอกจากรื่องที่กำหนดมาให้โดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ประเภทของบัตรรื่องตามสีที่กำหนดไว้

☐ ความยากง่าย

☐ สาขาวิชา (วิทย/ศิลป์)

☐ ชื่อรื่อง

☐ ภาพประกอบ

☐ ความยาวของรื่อง

☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

2.10 เมื่อท่านตอบคำถามไม่ตรงตามเฉลยท่านทำอย่างไร

☐ กลับไปอ่านบทอ่านเพื่อหาสาเหตุที่ตอบผิด

☐ ถามครู

☐ ถามเพื่อน

☐ ปล่อยไว้เฉยๆ เพราะ.....

2.11 เมื่อเทียบกับระดับเดิมท่านเห็นว่ากล่องรื่องนำอ่านช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของท่านอย่างไร

☐ ดีขึ้นมาก

☐ ปานกลาง

☐ เท่าเดิม

☐ แย่ลงกว่าเดิม

2.12 ท่านได้นำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในวิชาอื่นหรือไม่ อย่างไร

☐ ใช้ เพราะ.....

☐ ไม่ใช้ เพราะ.....

และได้นำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในวิชาใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ภาษาไทย

☐ ภาษาอังกฤษ

☐ คณิตศาสตร์

☐ วิทยาศาสตร์

☐ สังคมศึกษา

☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

2.13 ท่านนำประโยชน์จากการฝึกทักษะการอ่านในรื่องใดไปใช้

☐ การอ่านจับรายละเอียด

☐ การอ่านจับประเด็น

☐ การอ่านตีความ

2.14 ท่านนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในชีวิตรประจำวันหรือไม่

☐ ใช้ ยกตัวอย่าง.....

☐ ไม่ใช้

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านรูปแบบของกล่องเรื่องน่าอ่าน

3.1 ท่านพึงพอใจรูปแบบของกล่องเรื่องน่าอ่านหรือไม่

☐ พึงพอใจ (ตอบข้อ 3.2)

☐ ไม่พึงพอใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.3)

3.2 ท่านพึงพอใจรูปแบบของกล่องเรื่องน่าอ่านในส่วนใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ภาพประกอบ

☐ แบบตัวอักษร

☐ สีสีน

☐ ข้อความที่บอกให้รู้ระดับความยากง่าย

☐ รูปแบบการจัดพิมพ์

☐ กล่องบรรจุ

☐ ขนาดของบัตรเรื่อง

☐ ขนาดของบัตรคำถาม คำตอบ

☐ ความหนาของบัตรเรื่อง

☐ มีบัตรเสริมความรู้

☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

3.3 ท่านไม่พึงพอใจรูปแบบของกล่องเรื่องน่าอ่านในส่วนใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ภาพประกอบ

☐ แบบตัวอักษร

☐ สีสีน

☐ ข้อความที่บอกให้รู้ระดับความยากง่าย

☐ รูปแบบการจัดพิมพ์

☐ กล่องบรรจุ

☐ ขนาดของบัตรเรื่อง

☐ ขนาดของบัตรคำถาม คำตอบ

☐ ความหนาของบัตรเรื่อง

☐ อื่น ๆ.....

3.4 ท่านทราบหรือไม่ว่าสิ่งที่แสดงไว้กลางกรอบบัตรเรื่องด้านขวามือหมายถึงอะไร

☐ ทราบว่าหมายถึง.....

☐ ไม่ทราบ

3.5 ท่านเห็นว่าข้อความที่ระบุความยากง่ายที่อยู่มุมบนขวามือของกระดาษตรงกับเนื้อหาของบทอ่านหรือไม่

☐ ตรง

☐ ไม่ตรง

3.6 ท่านเห็นว่าความยากง่ายมีผลต่อการเลือกเรื่องของท่านหรือไม่

☐ มีผล เพราะ.....

☐ ไม่มีผล เพราะ.....

3.7 ท่านเห็นว่าข้อความที่ระบุสาขาวิชาที่อยู่มุมบนขวามือของกระดาษตรงกับเนื้อหาของบทอ่านหรือไม่

☐ ตรง

☐ ไม่ตรง

3.8 ท่านเห็นว่าสาขาวิชาที่แสดงในบัตรเรื่องมีผลต่อการเลือกเรื่องของท่านหรือไม่

☐ มีผล เพราะ.....

☐ ไม่มีผล เพราะ.....

3.9 ท่านต้องการปรับปรุงรูปแบบกล่องเรื่องน่าอ่านอย่างไร

☐ ขนาดควรจะเล็กลง

☐ กล่องใส่ควรจะมีสวิตช์ปิดกั้น

☐ กล่องใส่จะทำให้หยิบถือได้สะดวก

☐ อื่นๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กล่องรื่องนำอ่าน

4.1 ท่านเห็นว่าควรใช้กล่องรื่องนำอ่านในรูปแบบใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

- ☐ แบบที่ 1 ใช้ในห้องเรียน
- ☐ แบบที่ 2 ใช้เป็นแบบฝึกทำคาบเรียน
- ☐ แบบที่ 3 ใช้นอกเวลาเรียน
- ☐ อื่นๆ ระบุ.....

4.2 ก่อนใช้กล่องรื่องนำอ่านท่านมีความคาดหวังว่ากล่องรื่องนำอ่านจะช่วยท่านอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ จะอ่านหนังสือเร็วขึ้น	☐ จะอ่านจับรายละเอียดดีขึ้น
☐ จะอ่านจับประเด็นดีขึ้น	☐ จะอ่านตีความดีขึ้น
☐ จะได้รับความรู้ใหม่	☐ อื่นๆ ระบุ.....

4.3 หลังจากใช้กล่องรื่องนำอ่านท่านได้รับผลตามที่คาดหวังหรือไม่

☐ ได้	☐ ไม่ได้

ภาคผนวก จ.
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
การสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้กล่องรื่องน่าอ่านของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนแรก เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ตอนที่สอง เป็นผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการอ่านบทอ่านในกล่องรื่องน่าอ่านของนักเรียน ตอนที่สาม เป็นผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อรูปแบบของกล่องรื่องน่าอ่านของนักเรียน และตอนสุดท้าย เป็นผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กล่องรื่องน่าอ่านของนักเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

การสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้กล่องรื่องน่าอ่านของนักเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความคิดเห็นกับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ทั้งหมด 414 คน แต่มีนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมาทั้งสิ้น 411 คน คิดเป็นร้อยละ 99.28 ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 นี้ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวน (ความถี่) และร้อยละในการนำเสนอ โดยจำแนกตามกลุ่มการทดลองมีผลการวิเคราะห์ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักเรียนทั้งหมดจำแนกตามกลุ่มการทดลอง

ข้อมูลทั่วไป		กลุ่มในการทดลอง						รวม	
		กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียน									
	สตรีศรีน่าน	103	53.65	0	0.00	13	24.07	116	28.22
	บัว	0	0.00	72	43.64	21	38.89	93	22.63
	ท่าวังผา	0	0.00	71	43.03	10	18.52	81	19.71
	น่าน้อย	62	32.29	0	0.00	0	0.00	62	15.09
	นันทบุรี	27	14.06	22	13.33	10	18.52	59	14.36
เพศ									
	หญิง	111	57.81	98	59.39	40	74.07	249	60.58
	ชาย	81	42.19	67	40.61	14	25.93	162	39.42
ระดับการศึกษา									
	ม.6	192	100.00	143	86.67	54	100.00	389	94.65
	ม.5	0	0.00	22	13.33	0	0.00	22	5.35

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		กลุ่มในการทดลอง						รวม	
		กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แผนการเรียน									
	วิทย์	91	47.40	97	58.79	34	62.96	222	54.01
	ศิลป์	101	52.60	68	41.21	20	37.04	189	45.99
รวมทั้งหมด		192	100	165	100	54	100	411	100

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นนักเรียนจาก 5 โรงเรียนในจังหวัดน่านจำนวนทั้งสิ้น 411 คน ประกอบด้วยนักเรียนจากโรงเรียนสตรีศรีน่านมากที่สุด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 28.22 รองลงมาคือโรงเรียนบัวจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 22.63 โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคมจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 19.71 โรงเรียนน่านน้อยจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.09 และโรงเรียนนันทบุรีวิทยาจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.36 แบ่งเป็นนักเรียนหญิงจำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 60.58 นักเรียนชายจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 39.42 โดยนักเรียนทั้งหมดนี้แบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 389 คน คิดเป็นร้อยละ 94.65 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.35 เป็นนักเรียนสายวิทย์จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 54.01 และนักเรียนสายศิลป์จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 45.99

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการอ่านบทอ่านในกล่องเรื่องน่าอ่านของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการอ่านบทอ่านในกล่องเรื่องน่าอ่านของนักเรียน ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนี่ 2 นี้ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวน (ความถี่) และร้อยละในการนำเสนอ โดยจำแนกตามกลุ่มการทดลอง ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 14 ส่วน ได้แก่

- 2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่นำมาเป็นบทอ่านกับวัยของนักเรียน
- 2.2 เวลาที่ใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยาวไม่เกิน 1 หน้า
- 2.3 เวลาที่ใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยาวกว่า 2 หน้า
- 2.4 ความยาวที่ต้องการของบทอ่านแต่ละเรื่อง
- 2.5 ปัญหาในการอ่านบทอ่าน
- 2.6 การศึกษาคู่่มือการใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน
- 2.7 การอ่านบทอ่านตามลำดับเรื่องที่กำหนด
- 2.8 การอ่านบทอ่านครบตามจำนวนที่กำหนด
- 2.9 วิธีการเลือกเรื่องที่จะอ่านนอกจากเรื่องที่กำหนดให้
- 2.10 วิธีแก้ปัญหาเมื่อตอบคำถามไม่ตรงตามเฉลย
- 2.11 การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนเมื่อใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน
- 2.12 การนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในวิชาอื่น
- 2.13 การนำประโยชน์จากการฝึกทักษะการอ่านไปใช้ในเรื่อง
- 2.14 การนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่นำมาเป็นบทอ่านกับวัยของนักเรียน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อความเหมาะสมของเนื้อหาที่นำมาเป็นบทอ่านกับวัยของนักเรียน จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

เนื้อหาเหมาะสมกับวัย	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสม	181	94.27	153	92.73	52	96.30	386	93.92
เหมาะสมบางประเภท ได้แก่	11	5.73	11	6.67	2	3.70	24	5.84
- จับประเด็น	2	40.00	3	37.50	0	0.00	5	38.46
- จับรายละเอียด	2	40.00	2	25.00	0	0.00	4	30.77
- ตีความ	1	20.00	3	37.50	0	0.00	4	30.77
ไม่เหมาะสม	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ไม่ตอบ	0	0.00	1	0.61	0	0.00	1	0.24
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

ข้อมูลในตารางแสดงว่า นักเรียนโดยส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาที่เป็นบทอ่านทั้ง 3 ประเภทคือ ประเภทจับรายละเอียด จับประเด็น และตีความนั้นเหมาะสมกับวัยของนักเรียนเอง โดยมีจำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 93.92 รองลงมาคือเหมาะสมเป็นบางประเภท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.84 โดยมีความเห็นว่าการอ่านจับประเด็นมีความเหมาะสมที่สุด และมีผู้ไม่ตอบจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.24

2.2 เวลาที่ใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยาวไม่เกิน 1 หน้า

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเวลาที่ใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยาวไม่เกิน 1 หน้า จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

เวลาที่ใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยาวไม่เกิน 1 หน้า	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2-3 นาที	114	59.38	83	50.30	26	48.15	223	54.26
5 นาที	51	26.56	56	33.94	18	33.33	125	30.41
มากกว่า 5 นาที	13	6.77	19	11.52	6	11.11	38	9.25
น้อยกว่า 1 นาที	13	6.77	6	3.64	4	7.41	23	5.60
ไม่ตอบ	1	0.52	1	0.61	0	0.00	2	0.49
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

ข้อมูลในตารางแสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลา 2-3 นาทีในการอ่านบทอ่านที่ยาวไม่เกิน 1 หน้า โดยมีจำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 54.26 รองลงมาคือ 5 นาที จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 30.41 มากกว่า 5 นาที จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 และน้อยกว่า 1 นาที จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากการทดลองพบว่า นักเรียนทุกกลุ่มใช้เวลา 2-3 นาทีในการอ่านไม่เกิน 1 หน้าเป็นสัดส่วนมากที่สุดเช่นกัน

2.3 เวลาที่ใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยาวกว่า 2 หน้า

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเวลาที่ใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยาวกว่า 2 หน้า จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

เวลาที่ใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยาวกว่า 2 หน้า	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7-10 นาที	82	42.71	88	53.33	33	61.11	203	49.39
ภายใน 7 นาที	75	39.06	46	27.88	13	24.07	134	32.60
15 นาที	25	13.02	20	12.12	4	7.41	49	11.92
มากกว่า 15 นาที	7	3.65	10	6.06	4	7.41	21	5.11
ไม่ตอบ	3	1.56	1	0.61	0	0.00	4	0.97
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

ข้อมูลในตารางแสดงว่า นักเรียนใช้เวลา 7-10 นาทีในการอ่านบทอ่านที่ยาวกว่า 2 หน้าเป็นสัดส่วนมากที่สุด โดยมีทั้งหมด 203 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 49.39 รองลงมาคือ ภายใน 7 นาที 15 นาที และมากกว่า 15 นาที คิดเป็นร้อยละ 32.60, 11.92 และ 5.11 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มทดลอง พบว่า ทุกกลุ่มใช้เวลา 7-10 นาทีในการอ่านเป็นสัดส่วนมากที่สุดเช่นกัน

2.4 ความยาวที่ต้องการของบทอ่านแต่ละเรื่อง

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อความยาวที่ต้องการของบทอ่านแต่ละเรื่อง จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

ความยาวของบทอ่านที่ต้องการ	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2 หน้า	159	82.81	131	79.39	47	87.04	337	82.00
น้อยกว่า 1 หน้า	19	9.90	11	6.67	4	7.41	34	8.27
3 หน้า	10	5.21	14	8.48	2	3.70	26	6.33
มากกว่า 3 หน้า	4	2.08	8	4.85	1	1.85	13	3.16

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ความยาวของบทอ่านที่ต้องการ	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ตอบ	0	0.00	1	0.61	0	0.00	1	0.24
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

นักเรียนส่วนใหญ่จำนวน 337 คน เห็นว่า ความยาวของบทอ่านแต่ละเรื่องควรมีความยาว 2 หน้า คิดเป็น ร้อยละ 82.00 รองลงมาคือน้อยกว่า 1 หน้า จำนวน 34 คน 3 หน้า จำนวน 26 คน และมากกว่า 3 หน้า จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.27, 6.33 และ 3.16 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มทดลอง พบว่า ทุกกลุ่มเลือกความยาวของบทอ่านแต่ละเรื่องเท่ากับ 2 หน้าเป็นสัดส่วนมากที่สุดเช่นกัน

2.5 ปัญหาในการอ่านบทอ่าน

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัญหาในการอ่านบทอ่าน จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

ปัญหาในการอ่านบทอ่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก	115	60.53	101	61.59	26	49.06	242	59.46
อ่านคำถามแล้วไม่เข้าใจ	76	40.00	55	33.54	28	52.83	159	39.07
ไม่สามารถจับประเด็นของเรื่องได้	55	28.95	45	27.44	13	24.53	113	27.76
อ่านช้า	58	30.53	46	28.05	5	9.43	109	26.78
ไม่มีเวลาอ่าน เพราะ	8	4.21	20	12.20	15	28.30	43	10.57
- มีงาน การบ้าน และกิจกรรมที่ต้องทำเยอะ - ต้องอ่านหนังสือเตรียมสอบ								
อื่นๆ	13	6.84	8	4.88	2	3.77	23	5.65
- ไม่มีสมาธิ - ตีคำถามไม่แตกจึงทำให้ตอบซ้ำมาก - เนื้อเรื่องยาวเกินไป - ศัพท์บางคำเข้าใจยากเกินไป - จำนวนเรื่องมีมาก แต่จำนวนแผ่นมีน้อย ไม่เพียงพอ - บางครั้งคำถามถามว่าในความคิดของนักเรียน แต่เวลาเฉลยไม่ตรงก็ต้องตอบผิด - อ่านเนื้อเรื่องแล้วลืมจึงตอบคำถามไม่ได้ - ข้อมูลขาดตอนในบางช่วง								

นักเรียนเห็นว่า ปัญหาในการอ่านคือเนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก คิดเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือร้อยละ 59.46 รองลงมาคืออ่านคำถามแล้วไม่เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 39.07 ไม่สามารถจับประเด็นของเรื่องได้ คิดเป็นร้อยละ 27.76 อ่านช้า คิดเป็นร้อยละ 26.78 นอกจากนี้ยังมีบางส่วนประสบปัญหาไม่มีเวลาอ่าน และเหตุผลอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 10.57 และ 5.65 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มทดลอง พบว่า ทุกกลุ่มมีปัญหาในการอ่านคือ เนื้อหาซับซ้อน เข้าใจยาก เป็นสัดส่วนมากที่สุดเช่นกัน

สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้อ่านตามลำดับนั้นให้เหตุผลดังนี้ มีงาน/การบ้านและกิจกรรมที่ต้องทำเยอะ และต้องอ่านหนังสือเตรียมสอบ ส่วนปัญหาอื่นๆ ที่นักเรียนพบนั้นมีดังนี้ นักเรียนไม่มีสมาธิในการอ่าน ตีคำถามไม่แตกจึงทำให้ตอบช้ามาก เนื้อเรื่องยาวเกินไป ศัพท์บางคำเข้าใจยากเกินไป จำนวนเรื่องมีมากแต่จำนวนแผ่นมีน้อยไม่เพียงพอ บางครั้งคำถามถามว่า “ในความคิดของนักเรียน” แต่เวลาเฉลยไม่ตรงก็ต้องตอบผิด อ่านเนื้อเรื่องแล้วลืมจึงตอบคำถามไม่ได้ และข้อมูลขาดตอนในบางช่วง

2.6 การศึกษาคู่มือการใช้กล่องรื่องนำอ่าน

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการศึกษาคู่มือการใช้กล่องรื่องนำอ่าน จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

การศึกษาคู่มือการใช้กล่อง รื่องนำอ่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การทราบว่ามีคู่มือการใช้กล่องรื่องนำอ่าน								
ทราบ	114	59.38	123	74.55	52	96.30	289	70.32
ไม่ทราบ	78	40.63	41	24.85	2	3.70	121	29.44
ไม่ตอบ	0	0.00	1	0.61	0	0.00	1	0.24
การศึกษาคู่มือการใช้กล่องรื่องนำอ่าน								
ศึกษา	125	65.10	114	69.09	46	85.19	285	69.34
ไม่ได้ศึกษา เพราะ	38	19.79	34	20.61	8	14.81	80	19.46
- ไม่รู้ว่ามีคู่มือ - ไม่มีเวลาศึกษา - ครูอธิบายและแจ้งรายละเอียดทั้งหมดแล้ว - เบื่อ								
ไม่ตอบ	29	15.10	17	10.30	0	0.00	46	11.19
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100.00

ตารางข้อมูลแสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่จำนวน 289 คน ทราบว่ามีคู่มือการใช้กล่องรื่องนำอ่าน คิดเป็นร้อยละ 70.32 ไม่ทราบว่ามีคู่มือ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 29.44 ทั้งหมดนี้มีผู้ที่เคยศึกษาคู่มือ จำนวน 285 คน คิด

เป็นร้อยละ 69.34 ไม่ได้ศึกษาคู่มือ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 19.46 ที่ไม่ได้ศึกษามีสาเหตุมาจากไม่รู้ว่ามีคู่มือ ไม่มีเวลาศึกษา ครูได้ทำการอธิบายและแจ้งรายละเอียดทั้งหมดให้ทราบแล้ว และเพื่อ

2.7 การอ่านบทอ่านตามลำดับเรื่องที่กำหนด

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านบทอ่านตามลำดับเรื่องที่กำหนด จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

การอ่านบทอ่านตามลำดับเรื่องที่กำหนดไว้	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อ่านตามลำดับ	177	92.19	108	65.45	24	44.44	309	75.18
ไม่ได้อ่านตามลำดับ เพราะ	15	7.81	56	33.94	30	55.56	101	24.57
- ต้องสลับกันอ่านกับเพื่อน เนื่องจากมีนักเรียนเป็นจำนวนมาก - ขึ้นอยู่กับอาจารย์กำหนด - มีหลายเรื่องทำให้สับสน - เลือกอ่านเรื่องตามความสนใจ - สุ่มบทอ่าน - มีจำนวนน้อยต้องแย่งกันอ่าน - หาไม่เจอ - อ่านตามประเภท								
ไม่ตอบ	0	0.00	1	0.61	0	0.00	1	0.24
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

นักเรียนส่วนใหญ่อ่านบทอ่านตามลำดับเรื่องที่กำหนดไว้ โดยมีจำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 75.18 และไม่ได้อ่านตามลำดับ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 24.57 เมื่อพิจารณาตามกลุ่มทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 อ่านตามลำดับเรื่องที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่ แต่กลุ่ม 3 มีนักเรียนที่ไม่ได้อ่านตามลำดับมากกว่านักเรียนที่อ่านตามลำดับเล็กน้อย (24 คน และ 30 คน หรือร้อยละ 44.44 และ 55.56)

สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้อ่านตามลำดับนั้นให้เหตุผลดังนี้ ต้องสลับกันอ่านกับเพื่อนเนื่องจากมีนักเรียนเป็นจำนวนมาก ขึ้นอยู่กับอาจารย์กำหนด มีหลายเรื่องทำให้สับสน เลือกอ่านเรื่องตามความสนใจ สุ่มบทอ่าน มีจำนวนบทอ่านน้อยทำให้ต้องแย่งกันอ่าน หาบทอ่านไม่เจอ และอ่านตามประเภท

2.8 การอ่านบทอ่านครบตามจำนวนที่กำหนด

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านบทอ่านครบตามจำนวนที่กำหนด จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

การอ่านบทอ่านครบตามจำนวนที่กำหนดให้	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครบ	176	91.67	125	75.76	38	70.37	339	82.48
ไม่ครบ เพราะ	13	6.77	40	24.24	16	29.63	69	16.79
- เวลาไม่พอ - กิจกรรมมาก งานยุ่ง - อ่านแต่ใจความสำคัญ - เนื้อหายาวเกินไป - อ่านแล้ววงคำถาม - ลืม - สมุดหมด - หาเรื่องนั้นๆ ไม่เจอ - มีเรื่องเยอะเกินไป - ติความมีไม่พอ								
ไม่ตอบ	3	1.56	0	0.00	0	0.00	3	0.73
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

ข้อมูลในตารางแสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่อ่านบทอ่านครบตามจำนวนที่กำหนดให้ โดยมีจำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 82.48 และไม่ครบ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 16.79 เมื่อพิจารณาตามกลุ่มทดลองพบว่า นักเรียนทุกกลุ่มอ่านบทอ่านครบเป็นส่วนใหญ่ โดยนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 อ่านครบเป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.67 ขณะที่กลุ่มทดลองที่ 2 และ 3 อ่านบทอ่านครบตามจำนวนที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 75.76 และ 70.37 ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนที่อ่านไม่ครบนั้นให้เหตุผลดังนี้ มีเวลาไม่พอ กิจกรรมมาก/งานยุ่ง เลือกอ่านเฉพาะใจความสำคัญ เนื้อหายาวเกินไป อ่านแล้ววงคำถาม ลืม สมุดหมด หาเรื่องนั้นๆ ไม่เจอ มีเรื่องเยอะเกินไป และบทอ่านประเภทตีความมีไม่พอ

2.9 วิธีการเลือกเรื่องที่จะอ่านนอกจากเรื่องที่กำหนดให้

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเลือกเรื่องที่จะอ่านนอกจากเรื่องที่กำหนดให้
จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

วิธีการเลือกเรื่องที่จะอ่านนอกจาก เรื่องที่กำหนด	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชื่อเรื่อง	99	52.94	108	65.45	36	66.67	243	59.85
ความยากง่าย	76	40.64	61	36.97	12	22.22	149	36.70
ความยาวของเรื่อง	59	31.55	47	28.48	22	40.74	128	31.53
ประเภทของบัตรเรื่องตามสีที่กำหนดไว้	56	29.95	45	27.27	19	35.19	120	29.56
สาขาวิชา (วิทย์/ศิลป์)	57	30.48	47	28.48	10	18.52	114	28.08
ภาพประกอบ	41	21.93	18	10.91	15	27.78	74	18.23
อื่นๆ	6	3.21	12	7.27	8	14.81	26	6.40
- ไม่เลือกอ่าน อ่านได้ทุกอย่างและอยากรู้ในทุกๆ เรื่อง - เรื่องที่ชอบ - ความน่าสนใจ - สีสัน รูปภาพประกอบ ตัวหนังสือ - เรื่องที่น่าจะมีความสำคัญกับชีวิตและเรื่องที่ยากจะศึกษา								

ข้อมูลในตารางแสดงว่า นักเรียนเลือกเรื่องที่จะอ่านนอกเหนือที่กำหนดโดยดูจากชื่อเรื่องมากที่สุด โดยมีจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 59.85 รองลงมาคือความยากง่าย จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 และความยาวของเรื่อง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 31.53 เมื่อพิจารณาตามกลุ่มทดลอง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มเลือกเรื่องที่จะอ่านจากชื่อเรื่องเป็นสัดส่วนมากที่สุดเช่นกัน

สำหรับนักเรียนที่มีวิธีเลือกแบบอื่นๆ นั้น ได้ยกตัวอย่างวิธีการเลือกเรื่องของตนเองมาดังนี้ ไม่เลือกอ่าน/อ่านได้ทุกอย่างและอยากรู้ในทุกๆ เรื่อง เลือกเรื่องที่ชอบ เลือกจากความน่าสนใจ เลือกจากสีสัน/รูปภาพประกอบ/ตัวหนังสือ และเลือกเรื่องที่น่าจะมีความสำคัญกับชีวิตและเรื่องที่ยากจะศึกษา

2.10 วิธีแก้ปัญหาเมื่อตอบคำถามไม่ตรงตามเฉลย

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีแก้ปัญหาเมื่อตอบคำถามไม่ตรงตามเฉลย
จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

การแก้ปัญหาเมื่อพบว่าตอบคำถาม ไม่ตรงตามเฉลย	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลับไปอ่านบทอ่านเพื่อหาสาเหตุที่ ตอบผิด	143	74.48	122	73.94	45	83.33	310	75.43
ถามครู	34	17.71	21	12.73	1	1.85	56	13.63
ถามเพื่อน	11	5.73	14	8.48	8	14.81	33	8.03
ปล่อยไว้เฉยๆ เพราะ	2	1.04	8	4.85	0	0.00	10	2.43
- ไม่มีเวลาพอที่จะเฉลย - เคารพความคิดของตนเอง - ต้องทำอีกหลายเรื่อง - อ่านเนื้อหาก่อนที่จะทำจึงกลับไปอ่านใหม่ไม่ได้ - ควบคุมเวลา - เฉยเพราะรู้แล้ว								
ไม่ตอบ	2	1.04	0	0.00	0	0.00	2	0.49
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

ข้อมูลจากตารางแสดงว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแก้ปัญหาตอบคำถามไม่ตรงเฉลยโดยการกลับไปอ่านบทอ่านเพื่อหาสาเหตุที่ผิด โดยมีจำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 75.43 รองลงมาคือ ถามครู จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.63 และถามเพื่อน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.03 เมื่อพิจารณาตามกลุ่มทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ 3 แก้ปัญหาโดยการกลับไปอ่านบทอ่านเพื่อหาสาเหตุเป็นสัดส่วนมากที่สุด (ร้อยละ 83.33) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ 1 (ร้อยละ 74.48) และกลุ่มที่ 2 (ร้อยละ 73.94)

สำหรับนักเรียนที่เลือกปล่อยไว้เฉยๆ นั้น ให้เหตุผลไว้ดังนี้ ไม่มีเวลาพอที่จะเฉลย เคารพความคิดของตนเอง ต้องทำอีกหลายเรื่อง อ่านเนื้อหาก่อนที่จะทำจึงกลับไปอ่านใหม่ไม่ได้ ควบคุมเวลา และเฉยเพราะรู้แล้ว

2.11 การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนเมื่อใช้กล่องรื่องนำอ่าน

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนเมื่อใช้กล่องรื่องนำอ่าน จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

การพัฒนาทักษะการอ่านจาก การใช้กล่องเรื่อนำอ่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปานกลาง	91	47.40	89	53.94	22	40.74	202	49.15
ดีขึ้นมาก	98	51.04	69	41.82	32	59.26	199	48.42
เท่าเดิม	2	1.04	7	4.24	0	0.00	9	2.19
ไม่ตอบ	1	0.52	0	0.00	0	0.00	1	0.24
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

นักเรียนมีความคิดเห็นว่า กล่องรื่องนำอ่านช่วยพัฒนาทักษะการอ่านในระดับปานกลางและดีขึ้นมากในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 49.15 (จำนวน 202 คน) และ 48.42 (จำนวน 199 คน) และมีผู้เห็นว่ามีการอ่านเท่าเดิมคิดเป็นร้อยละ 2.19 (จำนวน 9 คน) เมื่อพิจารณาตามกลุ่มทดลองพบว่า กลุ่มทดลองที่ 1 และ 3 เห็นว่ากล่องรื่องนำอ่านช่วยพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้นมากเป็นสัดส่วนมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มทดลองที่ 2 เห็นว่าช่วยพัฒนาทักษะการอ่านในระดับปานกลางเป็นสัดส่วนมากที่สุด

2.12 การนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในวิชาอื่น

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในวิชาอื่น จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

การนำประโยชน์ที่ได้จากการ อ่านบทอ่านไปใช้ในวิชาอื่น	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ใช้	3	1.56	5	3.03	0	0.00	8	1.95
ใช้ เพราะ	187	97.40	157	95.15	54	100.00	398	96.84
- ช่วยฝึกให้คิดวิเคราะห์และตีความมากขึ้น ทำให้วิเคราะห์เนื้อหาต่างๆ ได้ดีขึ้น - ช่วยให้จับประเด็น จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ - ช่วยให้อ่านเนื้อหาได้เร็วขึ้น - ทำให้มีเทคนิคในการอ่านมากขึ้น - ช่วยฝึกทักษะการอ่านให้ดียิ่งขึ้น								

ตารางที่ 13 (ต่อ)

การนำประโยชน์ที่ได้จากการ อ่านบทอ่านไปใช้ในวิชาอื่น	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น - บางเนื้อหาสอดคล้องกับในวิชาอื่น - นำไปใช้ในการอ่านหนังสือสอบแต่ละวิชา - ใช้เป็นความรู้รอบตัวในการเรียน - ทำให้มีสมาธิในการเรียน และการอ่านหนังสือ - ทำให้แก้โจทย์ปัญหาวิชาอื่นง่ายขึ้น - สามารถนำไปสอบ Gat ได้ - ช่วยให้จำได้ดีขึ้น - มีหลักการอ่านที่ดีขึ้น - ฝึกนิสัยรักการอ่าน								
ใช้ในวิชา								
ภาษาไทย	178	37.39	140	34.06	49	33.79	367	35.56
สังคมศึกษา	155	32.56	125	30.41	40	27.59	320	31.01
วิทยาศาสตร์	89	18.70	84	20.44	38	26.21	211	20.45
ภาษาอังกฤษ	28	5.88	22	5.35	10	6.90	60	5.81
คณิตศาสตร์	19	3.99	29	7.06	3	2.07	51	4.94
อื่นๆ	7	1.47	11	2.68	5	3.45	23	2.23
- กฎหมาย - สุขศึกษา - ศิลปะ - การงานฯ - ความรู้ความถนัด - สอบ Gat - หนังสืออ่านเล่น								
ไม่ตอบ	2	1.04	3	1.82	0	0.00	5	1.22
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

ข้อมูลในตารางแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้นำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในวิชาอื่น โดยมีจำนวน 398 คน คิดเป็นร้อยละ 96.84 โดยใช้ในวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษาในสัดส่วนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 35.56 และ 31.01) รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ (ร้อยละ 20.45 5.81 และ 4.94 ตามลำดับ) โดยผู้ตอบทุกกลุ่มทดลองมีสัดส่วนการนำไปใช้ในวิชาต่างๆ ใกล้เคียงกัน

สำหรับนักเรียนที่นำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในวิชาอื่นนั้น ให้เหตุผลไว้ดังนี้ ช่วยฝึกให้คิด วิเคราะห์และตีความมากขึ้น ทำให้วิเคราะห์เนื้อหาต่างๆ ได้ดีขึ้น ช่วยให้จับประเด็น/จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ได้ ช่วยให้อ่านเนื้อหาได้เร็วขึ้น ทำให้มีเทคนิคในการอ่านมากขึ้น ช่วยฝึกทักษะการอ่านให้ดียิ่งขึ้น ช่วยทำให้เข้าใจ เนื้อหาได้ง่ายขึ้น บางเนื้อหาสอดคล้องกับในวิชาอื่นๆ นำไปใช้ในการอ่านหนังสือสอบแต่ละวิชา ใช้เป็นความรู้รอบตัว ในการเรียน ทำให้มีสมาธิในการเรียนและการอ่านหนังสือ ทำให้แก้โจทย์ปัญหาวิชาอื่นง่ายขึ้น สามารถนำไปสอบ Gat ได้ ช่วยให้จำได้ดีขึ้น มีหลักการอ่านที่ดีขึ้น และฝึกนิสัยรักการอ่าน

2.13 การนำประโยชน์จากการฝึกทักษะการอ่านไปใช้

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการนำประโยชน์จากการฝึกทักษะการอ่านไปใช้
จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

วัตถุประสงค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การอ่านจับประเด็น	108	48.21	78	46.15	29	48.33	215	47.46
การอ่านจับรายละเอียด	66	29.46	54	31.95	17	28.33	137	30.24
การอ่านตีความ	50	22.32	37	21.89	14	23.33	101	22.30

ข้อมูลจากตารางแสดงว่า นักเรียนนำประโยชน์จากการฝึกทักษะการอ่านด้านการอ่านจับประเด็นไปใช้มากที่สุด จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 47.46 รองลงมาคือการอ่านจับรายละเอียด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 30.24 และการอ่านตีความ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 เมื่อพิจารณาตามกลุ่มพบว่า นักเรียนทุกกลุ่มมีสัดส่วนการนำการอ่านจับประเด็นไปใช้ประโยชน์มากที่สุดเช่นกัน

2.14 การนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

การนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ ตัวอย่างเช่น	175	91.15	141	85.45	50	92.59	366	89.05
- ใช้ในการอ่านหนังสือเรียน อ่านหนังสือสอบ หนังสืออื่นๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร - เป็นความรู้ในการดำเนินชีวิต - ใช้ในการวิเคราะห์สิ่งต่างๆ เช่น วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น วิเคราะห์บทความหรือบทอ่านต่างๆ - นำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ต่อคนรอบข้างได้ - ใช้ในการเรียน - เป็นข้อคิดเตือนใจ - ใช้ในการเขียน - ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ - การปฏิบัติตามประเพณี วัฒนธรรม - พัฒนาสติปัญญา - ช่วยให้การพูดตรงประเด็นมากขึ้น								
ไม่ใช้	16	8.33	22	13.33	3	5.56	41	9.98
ไม่ตอบ	1	0.52	2	1.21	1	1.85	4	0.97
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

ข้อมูลจากตารางแสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่ นำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 89.05 และมีผู้ไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 9.98 โดยนักเรียนที่นำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านบทอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันนั้น ได้ยกตัวอย่างไว้ดังนี้ ใช้ในการอ่านหนังสือเรียน/อ่านหนังสือสอบ/หนังสืออื่นๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการดำเนินชีวิต ใช้ในการวิเคราะห์สิ่งต่างๆ เช่น วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น วิเคราะห์บทความหรือบทอ่านต่างๆ นำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ต่อคนรอบข้างได้ ใช้ในการเรียน ใช้เป็นข้อคิดเตือนใจ ใช้ในการเขียน ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ การปฏิบัติตามประเพณีวัฒนธรรม เป็นการพัฒนาสติปัญญา ช่วยให้การพูดตรงประเด็นมากขึ้น

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อรูปแบบของกล่องเรื่องน่านอ่านของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อรูปแบบของกล่องเรื่องน่านอ่านของนักเรียน ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที 3 นี้ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวน (ความถี่) และร้อยละในการนำเสนอ โดยจำแนกตามกลุ่มการทดลอง ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 7 ส่วน ได้แก่

- 3.1 ความพึงพอใจต่อรูปแบบของกล่องเรื่องน่านอ่าน
- 3.2 การทราบความหมายของสีที่แสดงไว้กลางกรอบบัตรเรื่องด้านขวามือ
- 3.3 ความตรงกันของข้อความที่ระบุความยากง่ายที่อยู่มุมบนขวามือของกระดาษกับเนื้อหาของบทอ่าน
- 3.4 ผลของความยากง่ายที่มีต่อการเลือกเรื่อง
- 3.5 ความตรงกันของข้อความที่ระบุสาขาวิชาที่อยู่มุมบนขวามือของกระดาษกับเนื้อหาของบทอ่าน
- 3.6 ผลของสาขาวิชาที่แสดงในบัตรเรื่องที่มีต่อการเลือกเรื่อง
- 3.7 ความต้องการในการปรับปรุงกล่องเรื่องน่านอ่าน

3.1 ความพึงพอใจต่อรูปแบบของกล่องเรื่องน่านอ่าน

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบของกล่องเรื่องน่านอ่าน จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

ความพึงพอใจต่อรูปแบบ ของกล่องเรีองน่าน่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พึงพอใจ	187	97.40	157	95.15	54	100.00	398	96.84
ข้อความที่บอกให้รู้ระดับ ความยากง่าย	132	18.21	91	15.19	29	12.29	252	16.15
รูปแบบการจัดพิมพ์	94	12.97	86	14.36	29	12.29	209	13.40
สีสัน	95	13.10	80	13.36	30	12.71	205	13.14
ภาพประกอบ	87	12.00	77	12.85	31	13.14	195	12.50
มีบัตรเสริมความรู้	77	10.62	77	12.85	29	12.29	183	11.73
แบบตัวอักษร	75	10.34	56	9.35	21	8.90	152	9.74
ขนาดของบัตรคำถาม คำตอบ	59	8.14	38	6.34	19	8.05	116	7.44
ขนาดของบัตรเรีอง	49	6.76	45	7.51	20	8.47	114	7.31
ความหนาของบัตรเรีอง	29	4.00	23	3.84	14	5.93	66	4.23
กล่องบรรจุ	25	3.45	21	3.51	12	5.08	58	3.72

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อรูปแบบ ของกล่องเรีองนำอ่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อื่นๆ	3	0.41	5	0.83	2	0.85	10	0.64
- เนื้อเรื่อง เช่น ความน่าสนใจของเนื้อเรื่อง ความกะทัดรัดของเนื้อเรื่อง - ความหลากหลายของเนื้อเรื่อง								
ไม่พึงพอใจ	3	1.56	7	4.24	0	0.00	10	2.43
ข้อความที่บอกให้รู้ระดับ ความยากง่าย	1	16.67	5	38.46	0	0.00	6	31.58
ภาพประกอบ	1	16.67	3	23.08	0	0.00	4	21.05
สีส่น	1	16.67	1	7.69	0	0.00	2	10.53
กล่องบรรจุ	1	16.67	1	7.69	0	0.00	2	10.53
อื่นๆ	1	16.67	1	7.69	0	0.00	2	10.53
- จำนวนของบัตรเรีองไม่เพียงพอต่อจำนวนคน - สีที่บอกให้รู้วัตถุประสงค์ของการอ่านว่าเป็นการอ่านจับรายละเอียด จับประเด็น และตีความ								
รูปแบบการจัดพิมพ์	0	0.00	1	7.69	0	0.00	1	5.26
ขนาดของบัตรเรีอง	0	0.00	1	7.69	0	0.00	1	5.26
ความหนาของบัตรเรีอง	1	16.67	0	0.00	0	0.00	1	5.26
ไม่ตอบ	2	1.04	1	0.61	0	0.00	3	0.73
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

ข้อมูลในตารางแสดงให้เห็นว่าว่า นักเรียนส่วนใหญ่พึงพอใจกับรูปแบบของกล่องเรีองน่านซึ่งมีจำนวน 398 คน คิดเป็นร้อยละ 96.84 โดยพึงพอใจด้านข้อความที่บอกให้รู้ระดับความยากง่ายมากที่สุด จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 16.15 รองลงมาคือ รูปแบบการพิมพ์ จำนวน 209 คน และสีส่น จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 และ ร้อยละ 13.14 ตามลำดับ ขณะที่มิผู้ไม่พึงพอใจจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.43 โดยไม่พึงพอใจด้านข้อความที่บอกให้รู้ระดับความยากง่ายมากที่สุดจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาคือ ภาพประกอบ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

3.2 การทราบความหมายของสิ่งที่แสดงไว้กลางกรอบบัตรเรื่องด้านขวามือ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละความพึงพอใจของนักเรียนต่อการทราบความหมายของสิ่งที่แสดงไว้กลางกรอบบัตรเรื่องด้านขวามือ จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

การทราบความหมายของสิ่งที่ แสดงไว้กลางกรอบบัตรเรื่อง ด้านขวามือ	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบว่าหมายถึง	84	43.75	107	64.85	50	92.59	241	58.64
- ประเภทหรือวัตถุประสงค์ของการอ่านว่าเป็นการอ่านจับรายละเอียด จับประเด็น หรือตีความ - ระดับความยากง่าย - สายวิชา - กลุ่มการทดลอง								
ไม่ทราบ	97	50.52	54	32.73	2	3.70	153	37.23
ไม่ตอบ	11	5.73	4	2.42	2	3.70	17	4.14
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

นักเรียนส่วนใหญ่ทราบความหมายของสิ่งที่แสดงไว้กลางกรอบบัตร โดยมีจำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 58.64 และมีผู้ที่ไม่ทราบความหมาย จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 37.23 เมื่อพิจารณาจากกลุ่มทดลองพบว่า กลุ่มทดลองที่ 1 มีสัดส่วนผู้ที่ไม่ทราบมากกว่าผู้ที่ทราบความหมาย (ร้อยละ 50.52 และ 43.75) ในขณะที่กลุ่มที่ 2 และ 3 ผู้ตอบส่วนใหญ่ทราบความหมายของสิ่งที่ทราบว่าเป็นประเภทหรือวัตถุประสงค์ของการอ่าน แต่ก็มีนักเรียนบางส่วนที่ทราบว่าเป็นระดับความยากง่าย สายวิชา และกลุ่มการทดลอง

3.3 ความตรงกันของข้อความที่ระบุความยากง่ายที่อยู่มุมบนขวามือของกระดาษกับเนื้อหาของบทอ่าน

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละความพึงพอใจของนักเรียนต่อความตรงกันของข้อความที่ระบุความยากง่ายที่อยู่มุมบนขวามือของกระดาษกับเนื้อหาของบทอ่าน จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

ข้อความที่ระบุความยากง่ายตรงกับเนื้อหาของบทอ่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตรง	171	89.06	133	80.61	40	74.07	344	83.70
ไม่ตรง	15	7.81	29	17.58	12	22.22	56	13.63
ไม่ตอบ	6	3.13	3	1.82	2	3.70	11	2.68
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าข้อความที่ระบุความยากง่ายที่มุมบนขวามือตรงกับเนื้อหาของบทอ่าน โดยมีจำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 83.70 และมีนักเรียนเห็นว่าไม่ตรงกับเนื้อหาจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.63 เมื่อพิจารณาจากการทดลองพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าข้อความที่ระบุความยากง่ายตรงกับเนื้อหาของบทอ่านทุกกลุ่ม

3.4 ผลของความยากง่ายที่มีต่อการเลือกเรื่อง

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละความพึงพอใจของนักเรียนต่อผลของความยากง่ายที่มีต่อการเลือกเรื่อง จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

ผลของความยากง่ายที่มีต่อการเลือกเรื่อง	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีผล เพราะ	125	65.10	113	68.48	35	64.81	273	66.42
- ช่วยให้ประมาณเวลาที่ต้องใช้ในการอ่านได้ - ช่วยในการทำความเข้าใจกับเนื้อหา/การตอบคำถาม เช่น ถ้าเป็นเรื่องง่าย ก็จะทำให้เข้าใจได้ง่ายตอบคำถามได้มากกว่าเรื่องยาก - จะได้รู้พัฒนาการของตัวเอง/เป็นการประเมินตนเอง/วัดระดับของตนเอง - ทำให้มีการพัฒนา โดยเลือกอ่านจากเรื่องง่ายไปยาก - จะได้รู้ว่าเนื้อเรื่องยากหรือง่าย - เป็นการกำหนดทักษะในการฝึกฝน								
ไม่มีผล เพราะ	59	30.73	46	27.88	18	33.33	123	29.93
- อ่านได้ทุกเรื่อง/อ่านแล้วได้ความรู้เหมือนกัน/พยายามทำความเข้าใจทุกเรื่อง - เลือกเรื่องที่สนใจ/สนใจเนื้อเรื่องมากกว่า/ชอบอ่านอยู่แล้ว - ต้องทดสอบตัวเอง - อ่านตามลำดับ - ความรู้ไม่ต้องสนว่าจะยากหรือง่าย - ต้องอ่านอยู่แล้วไม่ว่าจะยากหรือง่าย								
ไม่ตอบ	8	4.17	6	3.64	1	1.85	15	3.65
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

ข้อมูลในตารางแสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าความยากง่ายมีผลต่อการเลือกเรื่อง โดยมีจำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 66.42 ขณะที่นักเรียนส่วนหนึ่งเห็นว่าไม่มีผล จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 29.93

นักเรียนกลุ่มที่คิดว่าความยากง่ายมีผลต่อการเลือกเรื่องให้เหตุผลไว้ดังนี้ ช่วยให้ประมาณเวลาที่ต้องใช้ในการอ่านได้ ช่วยในการทำความเข้าใจกับเนื้อหา/การตอบคำถาม เช่น ถ้าเป็นเรื่องง่ายก็จะทำความเข้าใจได้ง่ายและ

ตอบคำถามได้มากกว่าเรื่องยาก จะได้รู้พัฒนาการของตัวเอง/เป็นการประเมินตนเอง/วัดระดับของตนเอง ทำให้มีการพัฒนาโดยเลือกอ่านจากเรื่องง่ายไปยาก จะได้รู้ว่าเนื้อเรื่องยากหรือง่าย และเป็นการกำหนดทักษะในการฝึกฝน

ส่วนนักเรียนกลุ่มที่คิดว่าความยากง่ายไม่มีผลต่อการเลือกเรื่องนั้นให้เหตุผลไว้ดังนี้ อ่านได้ทุกเรื่อง/อ่านแล้วได้ความรู้เหมือนกัน/พยายามทำความเข้าใจทุกเรื่อง เลือกเรื่องที่สนใจ/สนใจเนื้อเรื่องมากกว่า/ชอบอ่านอยู่แล้ว ต้องทดสอบตัวเอง อ่านตามลำดับ ความรู้ไม่ต้องสนว่าจะยากหรือง่าย และต้องอ่านอยู่แล้วไม่ว่าจะยากหรือง่าย

3.5 ความตรงกันของข้อความที่ระบุสาขาวิชาที่อยู่บนขวามือของกระดาษกับเนื้อหาของบทอ่าน

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละความพึงพอใจของนักเรียนต่อความตรงกันของข้อความที่ระบุสาขาวิชาที่อยู่บนขวามือของกระดาษกับเนื้อหาของบทอ่าน จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

ข้อความที่ระบุสาขาวิชาตรงกับเนื้อหาของบทอ่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตรง	168	87.50	146	88.48	49	90.74	363	88.32
ไม่ตรง	17	8.85	15	9.09	4	7.41	36	8.76
ไม่ตอบ	7	3.65	4	2.42	1	1.85	12	2.92
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

ข้อมูลในตารางแสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าข้อความที่ระบุสาขาวิชาบนกระดาษตรงกับเนื้อหาของบทอ่านจำนวน 363 คน คิดเป็นร้อยละ 88.32 และมีผู้เห็นว่าไม่ตรงจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.76 โดยมีผู้ไม่ตอบ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.92 เมื่อพิจารณากลุ่มการทดลองพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าข้อความที่ระบุสาขาวิชาตรงกับเนื้อหาบทอ่านทุกกลุ่มการทดลอง

3.6 ผลของสาขาวิชาที่แสดงในบัตรเรื่องที่มีต่อการเลือกเรื่อง

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละความพึงพอใจของนักเรียนต่อผลของสาขาวิชาที่แสดงในบัตรเรื่องที่มีต่อการเลือกเรื่อง จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

สาขาวิชาที่มีผลต่อการเลือกเรื่องหรือไม่	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีผล เพราะ	97	50.52	75	45.45	30	55.56	202	49.15
- เลือกตามความสนใจ - ต้องการทำในหลายรูปแบบ - อ่านได้ทุกสาขาวิชา - อ่านแล้วได้ความรู้เพิ่มเติม เป็นการพัฒนาความรู้/อ่านเรื่องอะไรก็ได้มีประโยชน์หมด/เป็นความรู้รอบตัวทุกอย่าง								

ตารางที่ 21 (ต่อ)

สายวิชาที่มีผลต่อการเลือก เรื่องหรือไม่	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- อยากรู้ว่าจะทำได้หรือไม่ - สำคัญทุกสายวิชา - ต้องอ่านทุกเรื่องอยู่แล้ว - ดูชื่อเรื่องกับความยากง่ายมากกว่า - เป็นการฝึกตัวเอง								
มีผล เพราะ	86	44.79	84	50.91	23	42.59	193	46.96
- จะได้รู้ถึงเนื้อหาในบทความ/การวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน - ทำให้สะดวกมากขึ้น - ทำให้ตัดสินใจเลือกถูก/จะได้นำไปใช้ได้ถูกต้อง - ทำให้เข้าใจได้ดีขึ้นถ้าเป็นเรื่องที่ตรงกับสายที่ตนเองเรียน/เลือกเรื่องตามความถนัด - จะได้วัดประสิทธิภาพของคนที่ยื่นสายเดียวกัน - ต้องประเมินตนเอง								
ไม่ตอบ	9	4.69	6	3.64	1	1.85	16	3.89
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

นักเรียนมีความคิดเห็นว่าสายวิชาที่แสดงในบัตรเรื่องไม่มีผลและมีผลต่อการเลือกเรื่องในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือคิดที่ไม่มีผลจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 49.15 และคิดว่ามีผลจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 46.96 โดยนักเรียนกลุ่มที่ 1 และ 3 ส่วนใหญ่เห็นว่าสายวิชาไม่มีผลต่อการเลือกเรื่อง ขณะที่นักเรียนกลุ่มที่ 2 ส่วนใหญ่เห็นว่าสายวิชาที่มีผลต่อการเลือกเรื่อง

นักเรียนกลุ่มที่คิดว่าสายวิชาที่มีผลต่อการเลือกเรื่องให้เหตุผลไว้ดังนี้ จะได้รู้ถึงเนื้อหาในบทความ/การวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ทำให้สะดวกมากขึ้น ทำให้ตัดสินใจเลือกถูก/จะได้นำไปใช้ได้ถูกต้อง ทำให้เข้าใจได้ดีขึ้นถ้าเป็นเรื่องที่ตรงกับสายที่ตนเองเรียน/เลือกเรื่องตามความถนัด จะได้วัดประสิทธิภาพของคนที่ยื่นสายเดียวกัน และต้องประเมินตนเอง

ส่วนนักเรียนกลุ่มที่คิดว่าสายวิชาไม่มีผลต่อการเลือกเรื่องนั้นให้เหตุผลไว้ดังนี้ เลือกตามความสนใจ ต้องการทำในหลายรูปแบบ อ่านได้ทุกสายวิชา อ่านแล้วได้ความรู้เพิ่มเติมเป็นการพัฒนาความรู้/อ่านเรื่องอะไรก็ได้มีประโยชน์หมด/เป็นความรู้รอบตัวทุกอย่าง อยากรู้ว่าจะได้หรือไม่ สำคัญทุกสายวิชา ต้องอ่านทุกเรื่องอยู่แล้ว ดูชื่อเรื่องกับความยากง่ายมากกว่า และเป็นการฝึกตัวเอง

3.7 ความต้องการในการปรับปรุงกล่องเรื่อนำอ่าน

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละความพึงพอใจของนักเรียนต่อความต้องการในการปรับปรุงกล่องเรื่อนำอ่าน
จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

ความต้องการในการปรับปรุงกล่อง เรื่อนำอ่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กล่องใส่นำจะทำให้หยิบถือได้สะดวก	65	34.21	72	40.68	32	51.61	169	39.39
กล่องใส่ควรวางจะสวยงามน่าดึงดูดกว่านี้	69	36.32	59	33.33	14	22.58	142	33.10
ขนาดควรวางจะเล็กลง	41	21.58	34	19.21	11	17.74	86	20.05
อื่นๆ	15	7.89	12	6.78	5	8.06	32	7.46
- สมุดที่ใช้ตอบควรมีมากกว่านี้และช่องที่ตอบคำถามควรมีพื้นที่มากขึ้น - ควรมีจำนวนกล่องเรื่อนำอ่านมากขึ้น - รูปแบบกระดาษและตัวอักษรน่าดึงดูดมากกว่านี้ เพราะดูเป็นวิชาการเกินไป ไม่น่าสนใจ - มีข้อความที่ชัดเจนในการบอกถึงลักษณะของบทความ - ให้เวลาในการอ่านมากขึ้น - คำตอบไม่ตรงกับคำถาม - มีเนื้อหามากขึ้น - ควรวางหน้าอื่นอีกนิด - ทำให้ตระการตามากขึ้น								

นักเรียนมีความคิดเห็นว่า กล่องใส่นำจะทำให้หยิบถือได้สะดวก เป็นจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 39.39 รองลงมาคือ กล่องใส่ควรวางจะสวยงามน่าดึงดูดกว่านี้ จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 33.10 ขนาดควรวางจะเล็กลง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 20.05 และอื่นๆ อีกจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 7.46 โดยนักเรียนกลุ่มที่คิดว่าควรปรับปรุงส่วนอื่นๆ นั้นได้ยกตัวอย่างไว้ดังนี้ สมุดที่ใช้ตอบควรมีมากกว่านี้และช่องที่ตอบคำถามควรมีพื้นที่มากขึ้น ควรมีจำนวนกล่องเรื่อนำอ่านมากขึ้น รูปแบบกระดาษและตัวอักษรน่าดึงดูดกว่านี้ เพราะดูเป็นวิชาการเกินไปไม่น่าสนใจ มีข้อความที่ชัดเจนในการบอกถึงลักษณะของบทความ ให้อะไรในการอ่านมากขึ้น คำตอบไม่ตรงกับคำถาม มีเนื้อหามากขึ้น ควรวางหน้าอื่นอีกนิด และทำให้ตระการตามากขึ้น

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กล่องเรื่อนำอ่านของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กล่องเรื่อนำอ่านของนักเรียน ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 4 นี้ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวน (ความถี่) และร้อยละในการนำเสนอ โดยจำแนกตามกลุ่มการทดลอง ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

- 4.1 รูปแบบการใช้กล่องรื่องนำอ่านที่เหมาะสม
- 4.2 ความคาดหวังที่มีก่อนใช้กล่องรื่องนำอ่าน
- 4.3 การได้รับผลตามที่คาดหวังไว้หลังจากใช้กล่องรื่องนำอ่าน

4.1 รูปแบบการใช้กล่องรื่องนำอ่านที่เหมาะสม

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการใช้กล่องรื่องนำอ่านที่เหมาะสม
จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

รูปแบบการใช้กล่องรื่องนำอ่านที่ เหมาะสม	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบที่ 3 ใช้นอกเวลาเรียน	79	41.15	62	37.58	25	46.30	166	40.39
แบบที่ 1 ใช้ในห้องเรียน	75	39.06	51	30.91	17	31.48	143	34.79
แบบที่ 2 ใช้เป็นแบบฝึกหัดท้ายคาบเรียน	28	14.58	44	26.67	10	18.52	82	19.95
อื่นๆ	2	1.04	5	3.03	1	1.85	8	1.95
- ใช้ในเวลาว่าง/หลังเลิกเรียน - ใช้ในห้องสมุด - นำกลับไปอ่านที่บ้านได้								
ไม่ตอบ	8	4.17	3	1.82	1	1.85	12	2.92
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ควรใช้กล่องรื่องนำอ่านนอกเวลาเรียน โดยมีจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 40.39 รองลงมาคือ ใช้ในห้องเรียน จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 34.79 ใช้เป็นแบบฝึกหัดท้ายคาบเรียน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 19.95 และ อื่นๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.95 โดยนักเรียนที่คิดว่าควรเป็นแบบอื่นๆ นั้นได้เสนอตัวอย่างมาดังนี้ ใช้ในเวลาว่าง/หลังเลิกเรียน ใช้ในห้องสมุด และนำกลับไปอ่านที่บ้านได้ เมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า นักเรียนเห็นว่าควรใช้กล่องรื่องนำอ่านนอกเวลาเรียนเป็นสัดส่วนมากที่สุดทุกกลุ่ม

4.2 ความคาดหวังที่มีก่อนใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังที่มีก่อนใช้กล่องเรื่องน่าอ่าน จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

ความคาดหวังที่มีก่อนใช้กล่องเรื่อง น่าอ่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จะอ่านจบประเด็นดีขึ้น	145	22.55	113	20.51	41	22.28	299	21.70
จะได้ความรู้ใหม่	118	18.35	120	21.78	44	23.91	282	20.46
จะอ่านจบรายละเอียดดีขึ้น	127	19.75	108	19.60	32	17.39	267	19.38
จะอ่านหนังสือเร็วขึ้น	126	19.60	109	19.78	31	16.85	266	19.30
จะอ่านดีมากขึ้น	125	19.44	96	17.42	34	18.48	255	18.51
อื่นๆ	2	0.31	5	0.91	2	1.09	9	0.65
- มีทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น - มีนิสัย/มีใจรักการอ่านมากขึ้น - ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์								

ในภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความคาดหวังต่อกิจกรรมเรื่องน่าอ่านในด้านต่างๆ ใกล้เคียงกัน โดยมีความคาดหวังว่ากล่องเรื่องน่าอ่านจะช่วยให้อ่านจบประเด็นดีขึ้นมากที่สุด จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 จะได้รับความรู้ใหม่ จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 20.46 จะอ่านจบรายละเอียดดีขึ้น จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 19.38 จะอ่านหนังสือเร็วขึ้น จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 จะอ่านดีมากขึ้น จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 18.51 และอื่นๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65 โดยนักเรียนกลุ่มที่คาดหวังในเรื่องอื่นๆ นั้นได้ยกตัวอย่างไว้ดังนี้ มีทักษะ ความรู้และประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น มีนิสัย/มีใจรักการอ่านมากขึ้น และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่คาดหวังว่ากล่องเรื่องน่าอ่านจะช่วยให้การอ่านจบประเด็นดีขึ้น ขณะที่นักเรียนกลุ่มที่ 2 และ 3 ส่วนใหญ่คาดหวังว่ากล่องเรื่องน่าอ่านจะช่วยให้ได้รับความรู้ใหม่

4.3 การได้รับผลตามที่คาดหวังไว้หลังจากใช้กล่องรื่องนำอ่าน

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการได้รับผลตามที่คาดหวังไว้หลังจากใช้กล่องรื่องนำอ่าน จำแนกตามกลุ่มการทดลอง

การได้รับผลตามที่คาดหวังไว้ หลังจากใช้กล่องรื่องนำอ่าน	กลุ่มในการทดลอง						รวม	
	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		กลุ่มทดลองที่ 3			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ได้	184	95.83	155	93.94	53	98.15	392	95.38
ไม่ได้	2	1.04	5	3.03	0	0.00	7	1.70
ไม่ตอบ	6	3.13	5	3.03	1	1.85	12	2.92
รวมทั้งหมด	192	100	165	100	54	100	411	100

นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า กล่องรื่องนำอ่านให้ผลตามที่คาดหวังได้จำนวน 392 คน คิดเป็นร้อยละ 95.38 และให้ผลตามที่คาดหวังไม่ได้จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 และมีผู้ไม่ตอบ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.92 เมื่อพิจารณาตามกลุ่มการทดลองพบว่า นักเรียนทุกกลุ่มเห็นว่ากล่องรื่องนำอ่านให้ผลตามที่คาดหวังได้เป็นสัดส่วนมากที่สุดเช่นกัน

ภาคผนวก ท.

รายงานการทดลองการใช้กล่องเรีองนำอ่านของครูผู้วิจัย

รายงานการทดลองการใช้กล่องเรีองนำอ่านแบบที่ 1

รายงานการทดลองใช้กล่องเรีองนำอ่านแบบที่ 1 ของครูโรงเรียนน่าน้อย

1. ความหมายของกล่องเรีองนำอ่าน

การใช้กล่องเรีองนำอ่านแบบที่หนึ่ง หมายถึงการใช้บัตรเรีองในกล่องเรีองนำอ่านในการสอนรายวิชาภาษาไทยในหลักสูตร ดังนั้นการเรียนการสอนบัตรเรีองจำนวน 16 เรีองจะปรากฏการใช้ในแผนการสอนรายวิชาดังกล่าว

2. รายงานผลการใช้กล่องเรีอง 16 เรีอง

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่บรรจุการใช้เรีอง 16 เรีอง

ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ท 43101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 บรรจุการใช้บัตรเรีอง 16 เรีอง ในหน่วยการเรียนรู้ที่ พัฒนาทักษะการอ่าน เวลาเรียนจำนวน 16 ชั่วโมง มีแผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน

แผนการเรียนรู้ที่ 3 กำหนดให้อ่านบัตรเรีองจับรายละเอียด 4 เรีอง ได้แก่

1. ดอกกุหลาบ
2. บทเรียนดูไบ
3. เทคโนโลยี...ผ่าตัดกระดูกสันหลัง(ส่วนเอว) เรีองเล็กปลอดภัย 100%
4. ปลวกอยู่มาได้ถึง 200 ล้านปีเพราะมีภูมิคุ้มกัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรีองการอ่านจับใจความสำคัญ กำหนดให้อ่านบัตรเรีองการอ่านเพื่อจับประเด็น 8 เรีอง ได้แก่

1. กฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กในกระบวนการยุติธรรม
2. รอยเท้าเล็กๆ ของเราเอง
3. ย่ำดวงจันทร์...จริงถาวรลงโลก
4. วัคซีนโปลิโอ
5. ว่าด้วยคำว่า “สุภาพบุรุษ”
6. เหมนาพิกากับหน้าที่
7. อย่าให้เงินทำลายลูก
8. “CT” หนุนยนต์สัญชาติไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 กำหนดให้อ่านบัตรเรีองการอ่านเพื่อตีความ 4 เรีอง ได้แก่

1. ชีวิตที่เลือกได้
2. เหยี่ยว 10 บาท
3. รดคือสุขา
4. ขนมห้าง

แผนการจัดการเรียนรู้บรรจุบัตรเรื่องไว้ 16 เรื่อง นักเรียนได้อ่านครบตามแผน แต่บางเรื่องอาจจะไม่ตรงตามชั่วโมงเรียนที่กำหนดบ้าง เนื่องจากการเรียนการสอนตามรายชั่วโมงที่กำหนดไว้ตามแผนการจัดการเรียนรู้มีจำนวนไม่พอ และนักเรียนเรียนไม่เต็มเวลาเรียนในหนึ่งชั่วโมง เนื่องจากนักเรียนต้องเดินเรียนเปลี่ยนชั่วโมงแต่ละวิชา นอกจากนี้บางวันมีกิจกรรมในโรงเรียน มีการปรับเปลี่ยนบ้างโดยให้นักเรียนอ่านบัตรเรื่องนอกเวลาเรียนภาษาไทย เช่น อ่านบัตรเรื่องในชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว และชั่วโมงแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

2.2 วิธีการใช้บัตรเรื่อง 16 เรื่อง

การสั่งให้นักเรียนใช้เรื่อง 16 เรื่อง

นักเรียนทุกคนอ่านบัตรเรื่องเดียวกันตามที่กำหนดไว้ตามแผนการจัดการเรียนรู้และเวลาชั่วโมงเรียนที่ว่าง เช่น ชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว และชั่วโมงแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

นักเรียนจดเวลาที่ใช้ในการอ่านแต่ละเรื่องลงในสมุดบันทึกการอ่านทุกครั้ง

นักเรียนอ่านบัตรเรื่องตามที่กำหนดไว้ในแผน คือ เริ่มอ่านจากการอ่านเพื่อจับรายละเอียด

จำนวน 4 เรื่อง อ่านบัตรเรื่องการอ่านเพื่อจับประเด็นจำนวน 8 เรื่อง แล้วอ่านบัตรเรื่องการอ่านเพื่อตีความ จำนวน 4 เรื่อง

2.3 วิธีการอ่านบัตรเรื่อง

การสั่งให้นักเรียนอ่านบัตรเรื่อง

นักเรียนได้รับบัตรเรื่องเดียวกันทุกคนแล้วเริ่มอ่านพร้อมกันเมื่ออ่านเสร็จนักเรียนมาเอาบัตรคำถามไปตอบลงสมุดบันทึกการอ่าน เสร็จแล้วจึงเฉลยพร้อมกันโดยครูผู้สอนหรือนักเรียนอ่านบัตรเฉลยตรวจคำตอบเอง

2.4 การอภิปรายเรื่องที่อ่าน

มีการอภิปรายบ้างบางบท

2.5 ครูผู้สอนสอนตามแผนแต่บัตรเรื่องทั้ง 16 เรื่อง นักเรียนอาจอ่านนอกเวลาเรียนบ้าง โดยใช้ชั่วโมงเรียนในคาบแนะแนว ทูมซัน หรือแหล่งเรียนรู้ของนักเรียน

2.6 รายงานโดยอาศัยการสังเกตในเรื่องต่อไปนี้

ก. การพัฒนาการอ่าน นักเรียนบางคนอ่านเร็วขึ้น นักเรียนมีความสนใจการอ่านมากขึ้น แต่ยังไม่ได้อ่านบัตรเรื่องนำอ่านมากกว่า 16 เรื่องที่กำหนดไว้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

ข. นักเรียนบางคนขาดเรียนหรือลาในชั่วโมงที่ครูผู้สอนกำหนดให้อ่านบัตรเรื่อง ครูผู้สอนจึงให้มาอ่านบัตรเรื่องในภายหลัง

ค. นักเรียนส่วนใหญ่สนใจที่จะอ่านบัตรเรื่องมากกว่า 16 เรื่อง เพราะ บัตรเรื่องมีเนื้อหาหลากหลาย น่าสนใจทั้งสายวิทย์ สายศิลป์และทั่วไป มีรูปแบบร้อยแก้วความยาวของเรื่องส่วนใหญ่ประมาณ 1-2 หน้า และสีสันของบัตรเรื่องน่าอ่านน่าสนใจ

ง. การทดลองใช้กล่องเรื่องนำอ่านแบบที่ 1 น่าจะมีผลสัมฤทธิ์ดี และช่วยการอ่านเป็นของนักเรียน ถ้าหากได้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดแล้ว ครูผู้สอนกำหนดให้นักเรียนไปอ่านเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนอีกตามโครงการรักการอ่านของทางโรงเรียน (นักเรียนทุกคนมีบันทึกการอ่าน)

ควรใช้กล่องเรื่องนำอ่านทุกระดับชั้น โดยการปรับปรุงเนื้อหา รูปแบบและคำศัพท์ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก เพราะนักเรียนจะได้ฝึกพัฒนาทักษะการอ่านเป็น เพื่อประโยชน์การนำกระบวนการไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน

รายงานผลการพัฒนาการอ่านเป็นโดยใช้กล่องเรื่องนำอ่าน (รูปแบบที่ ๑)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ของครูโรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

.....

ข้าพเจ้า นางมณฑิณี อยู่เย็น ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ได้รับมอบหมาย จากศูนย์ภาษาไทย สิรินคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้เป็นผู้ร่วมวิจัยโครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น: กล่องเรื่องนำอ่าน” โรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ขอรายงานผลการทดลองใช้กล่องเรื่องนำอ่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้าพเจ้า ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนสตรีศรีน่าน ให้เป็นผู้รับผิดชอบเข้าร่วมโครงการ “การพัฒนาการอ่านเป็น: กล่องเรื่องนำอ่าน” ในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนสตรีศรีน่าน ตามหนังสือที่อ้างถึงที่ PDG๕๒H๐๐๑๐/๐๐๑๐/๒๕๕๓ ศูนย์ภาษาไทย สิรินคร ลว. ๒๗ เม.ย. ๕๓ ซึ่งข้าพเจ้า และนางพูลทรัพย์ รัตนศิลา ได้สลับกันเข้าร่วมประชุมกับศูนย์ภาษาไทย สิรินคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดน่าน ทุกครั้งตลอดมา โดยศูนย์ภาษาไทย สิรินคร ได้เดินทางไปประชุมชี้แจงเป็นระยะ ๆ กับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดน่าน ที่เข้าร่วมโครงการ ฯ

จากการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์ภาษาไทย สิรินคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกครั้งที่ผ่านมามีทำให้ได้รับทราบรายละเอียดและขั้นตอนการทดลองใช้กล่องเรื่องนำอ่านอย่างชัดเจนมากขึ้น ข้าพเจ้าได้ทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนนักเรียนกลุ่มทดลอง แบบที่ ๑ ได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บรรจุการใช้เรื่อง ๑๖ เรื่อง และนำบัตรเรื่อง “การอ่านจับรายละเอียด” จำนวน ๔ เรื่อง และบัตรเรื่อง “การอ่านจับประเด็น” จำนวน ๔ เรื่อง เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การอ่านบทความ และนำบัตรเรื่อง “การอ่านตีความ” จำนวน ๔ เรื่อง เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

๒. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บัตรเรื่อง ๑๖ เรื่อง ดังนี้

๑. ชี้แจงว่าในกล่องเรื่องนำอ่าน จะประกอบด้วย บัตรให้ความรู้ บัตรคำถาม และบัตรคำตอบ ขอให้ นักเรียนได้ตั้งใจฝึกฝนการอ่าน โดยเริ่มจากการอ่านตามประเภทวัตถุประสงค์ดังนี้

๑.๑ ประเภทวัตถุประสงค์อ่านจับรายละเอียด	ซึ่งมี ๑๒ เรื่อง (แถบสีเหลือง)
๑.๒ ประเภทวัตถุประสงค์อ่านจับประเด็น	มีทั้งหมด ๒๖ เรื่อง (แถบสีเขียว)
๑.๓ ประเภทวัตถุประสงค์อ่านตีความ	มีทั้งหมด ๑๒ เรื่อง (แถบสีม่วง)
	รวมทั้งสิ้น ๕๐ เรื่อง

๒. อธิบายและให้ความรู้แก่นักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนอ่าน และจับวัตถุประสงค์การอ่าน ในบัตรความรู้แต่ละใบได้ถูกต้อง ตามประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ การอ่านจับรายละเอียด หมายถึง การอ่านผ่านอย่างคร่าว ๆ โดยจับหลักให้ได้ว่า ในข้อความที่อ่านมีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และเมื่อไร ซึ่งมักวางรายละเอียดสำคัญ ๆ ไว้ที่ส่วนต้น ส่วนท้าย ส่วนกลาง และอยู่ละในเนื้อเรื่องทั้งหมดตั้งแต่ต้น ถึงท้าย โดยผู้อ่านต้องเรียบเรียงใจความสำคัญเอง

๒.๒ การอ่านจับประเด็น หมายถึง การอ่านเรื่องหรือข้อเขียนโดยทำความเข้าใจสาระสำคัญในขณะทีอ่าน การอ่านเร็วๆ หลายครั้งจะช่วยให้จับประเด็นได้ โดยมีเทคนิคในการอ่าน คือ

- ต้องสังเกตคำสำคัญ, ประโยคสำคัญ และคำสำคัญ
 - ทำย่อสรุปบันทึกประโยคสำคัญไว้ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป
 - ฝึกหัดตั้งคำถามกับตัวเองทุกครั้งทีอ่านหนังสือ หรือ เมื่อได้ฟังเรื่องราวต่างๆ
 - อะไร คือประเด็นสำคัญของเรื่องนี้ หรือ "หัวใจของเรื่องมันอยู่ที่ตรงไหน"
 - ผู้เขียนต้องการจะบอกอะไรกับเรา
 - สาระสำคัญของเรื่องอยู่ตรงไหน
 - ตั้งคำถามกับตัวเองว่า "ชาวนี้อาจจะพูดหัวข่าวว่าอย่างไร" ซึ่งเป็นการฝึกจับประเด็นที่ดี
 - อ่านข้อความที่เป็นข้อขัดแย้งแล้วให้ตั้งคำถามกับตัวเองว่า "ประเด็นของปัญหาอยู่ตรงไหน"
- คำตอบที่ตอบออกมาในใจ นั่นคือ ประเด็นของปัญหา
- หมั่นฝึกตั้งคำถาม คือ หัวใจสำคัญที่สุดในการฝึกจับประเด็น

๒.๓ การอ่านตีความ คือ เป็นการอ่านขั้นสำคัญที่ทำให้เข้าใจงานเขียนทุกชนิด เพราะเป็นการอ่านละเอียดที่ต้องอาศัยทั้งความรู้ ประสบการณ์ การสังเกต และการวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องให้เข้าใจชัดเจนและจับประเด็นสำคัญให้ได้ ซึ่งมักถามในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- สาระสำคัญ แนวคิด หรือแก่นเรื่องคืออะไร
- วัตถุประสงค์อะไร แฝงเจตนาอะไร แสดงคำสอนเรื่องใด สะท้อนค่านิยมอะไร
- น้ำเสียงใด อารมณ์ความรู้สึกอย่างไร ต่างหรือเหมือนกับข้ออื่น
- การอนุมานเรื่องต่าง ๆ
- เนื้อหากล่าวถึงสิ่งใด เรื่องใด

๓. **ดำเนินการสอน** โดยในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การอ่านบทความ ได้ให้นักเรียนทุกคนอ่านบัตรเรื่องเดี่ยวพร้อมกันในห้องเรียน โดยไม่ได้กำหนดเวลา นักเรียนจึงใช้เวลาในการอ่านและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านไม่พร้อมกัน จึงได้ปรับเปลี่ยนให้นักเรียนที่อ่านบัตรเรื่องจบก่อนมาเลือกบัตรเรื่องต่อไป จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบให้นักเรียนพร้อมกัน มีการอภิปรายเมื่อนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างไปจากเฉลย แต่เนื่องจากมีเวลาจำกัด นักเรียนไม่สามารถอ่านและตอบคำถามได้ครบในเวลาที่กำหนดให้ (อ่านได้เพียงชั่วโมงละ ๒ เรื่อง เท่านั้น) ผู้สอนจึงได้ให้นักเรียนนำบัตรเรื่องไปอ่านที่บ้าน ๖ เรื่องพร้อมทั้งตอบคำถาม แล้วเฉลยคำตอบพร้อมกันทั้งห้องในชั่วโมงถัดไป โดยนัดหมายนักเรียนมาเรียนหลังเลิกเรียน (๑๖.๓๐-๑๗.๓๐ น.วันจันทร์ - อังคาร) สำหรับนักเรียนที่ต้องรีบเดินทางกลับ (๓ คน) เนื่องจากมารถรับ-ส่ง ผู้สอนได้นัดหมายให้นักเรียนมาเรียนในช่วงพักกลางวันแทน

ส่วนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านนั้น

นอกจากจะให้นักเรียนเลือกอ่านบทความโดยใช้บัตรเรื่อง "การอ่านตีความ" จำนวน ๔ เรื่อง แล้วตอบคำถามและบันทึกผลคะแนนลงในสมุดบันทึกการอ่านแล้ว ผู้สอนยังได้ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการอ่านและการใช้บัตรเรื่อง

๑. นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในเรื่องที่อ่าน โดยเฉพาะเรื่องที่ไม่เคยรู้มาก่อน มีเพียงส่วนน้อยที่อ่านแล้วไม่ยอมตอบคำถาม ผู้สอนได้พยายามจูงใจนักเรียนให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการฝึกฝนทักษะการอ่าน ซึ่งก็ทำให้ดีขึ้นในระดับหนึ่ง

๒. นักเรียนเสนอแนะว่าควรขยายช่องคำตอบในสมุดบันทึกการอ่านให้กว้างขึ้น

สรุปได้ว่า การทดลองกล่อ่งเรื่องน่านอ่านในแบบที่ ๑ สามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น ควรมีการนำกล่อ่งเรื่องน่านอ่านผนวกเข้าไปในการเรียนการสอนทุกระดับชั้นตามระดับความยากง่าย หรือใช้เป็นสื่อประกอบการสอนการอ่าน ก็จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน อันจะส่งผลให้นักเรียนเป็นผู้มีนิสัยรักการอ่านต่อไป

ลงชื่อ

(นางมณฑิณี อยู่เย็น)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน

รายงานการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 1 ของครูโรงเรียนนันทบุรีวิทยา

รายงานการใช้บัตรเรื่อง 16 เรื่อง

แผนการสอนที่บรรจุการใช้เรื่อง 16 เรื่อง

ได้มีการบรรจุเรื่องทั้ง 16 เรื่องลงในแผนการสอน และมีการจัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกเนื้อหาเรื่องทั้ง 16 เรื่องเอาไว้ช่วงท้ายของชั่วโมง

วิธีการใช้บัตรเรื่อง 16 เรื่อง

- นักเรียนทุกรูปแบบอ่านบัตรเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกันทั้งหมด เพราะทางศูนย์ภาษาไทยสิรินธร ได้จัดเตรียมเอกสารมาให้ครบตามจำนวนนักเรียน
- ในการใช้บัตรรื่องนำอ่าน ตัวของผู้สอนได้แจกเรื่องให้กับนักเรียนโดยได้แจกให้นักเรียนทีละเรื่อง และให้ลองอ่านก่อนหมดเวลาในคาบนั้น ๆ นักเรียนสามารถอ่านเรื่องจบ แต่ไม่ทันตอบคำถามที่กำหนดให้ได้ และประกบกับคาบเรียนของนักเรียนห้อง ม.4/8 มีคาบเรียน 2 คาบ แยกเรียนคาบละ 1 ชั่วโมง ซึ่งได้เรียนในวันอังคาร และวันพฤหัสบดี ในขณะที่เรียนถ้าแทรกเนื้อหาหลังท้ายชั่วโมง ก็จะทำให้เรื่องที่อ่านกับการตอบคำถามไม่สัมพันธ์กัน ดังนั้นผู้สอนจึงให้นักเรียนนำเรื่องไปอ่านที่วัดพร้อมกับนำคำถามไปด้วย ในส่วนของคำถามผู้สอนได้ถ่ายเอกสารเรื่องทั้งหมดให้นักเรียนไปเท่ากับจำนวนนักเรียน และให้นักเรียนหาเวลาว่างในระหว่างที่เป็นชั่วโมงพัก หรือ เวลาว่างจากการทำงานที่วัดแล้วเอามาทำ การที่ให้นักเรียนนำเรื่องไปอ่านที่วัดนั้นก็ขึ้นอยู่กับว่านักเรียนมีภาระงานที่วัดจะต้องทำหรือไม่

ในระหว่างที่ดำเนินกิจกรรม ผู้สอนได้บอกให้นักเรียนบันทึกวันที่อ่าน เวลาเริ่มอ่าน เวลาที่อ่านจบ ลงในสมุดบันทึกเรื่องนำอ่าน แต่ก็จะมีนักเรียนบางรูปลืมนัดบันทึกไปบ้าง สำหรับการอ่านเรื่องทั้ง 16 เรื่องที่ผู้สอนได้มอบหมายให้นักเรียนใช้เวลาว่างในการอ่าน อาจจะมีนักเรียนบางรูปที่ทำกิจกรรมไม่ครบตามที่กำหนด ด้วยเหตุผลต่างๆ เช่น การบ้านมาก ไม่สนใจเรื่องที่อ่าน ขาดลาบ่อยเกินไปจึงเป็นสาเหตุให้ไม่ได้ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น

วิธีการอ่านบัตร

สำหรับวิธีการอ่านบัตรเรื่อง ผู้สอนได้ให้นักเรียนอ่านเรื่องตามที่ได้กำหนดไว้ก่อน หลังจากนั้นก็ให้นักเรียนตอบคำถามของเรื่องนั้น ๆ เสร็จแล้วเฉลยพร้อมกันภายในชั่วโมง ซึ่งปรากฏว่าใช้เวลาในการอ่าน ตอบคำถาม และเฉลยมากเกินไป เพราะในเวลาที่จะเฉลยนั้นได้มีการแสดงความคิดเห็นประกอบด้วย จึงทำให้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมมาก สำหรับในเรื่องของบัตรเรื่อง นักเรียนได้รับบัตรเรื่องเดียวกันทั้งหมด ให้อ่านพร้อมกันแล้วตอบคำถาม

ผลจากการเฉลย นักเรียนโดยส่วนมากตอบคำถามได้พอสมควร ซึ่งบางรูปก็ตอบคำถามพอที่จะถูกต้อง และใกล้เคียงกับคำตอบที่เฉลย ผู้สอนจึงบอกนักเรียนว่า ถ้าตอบใกล้เคียงกับเนื้อหาที่เฉลย ก็สามารถให้ถูกได้ เพราะนักเรียนบางรูปก็ตอบใกล้เคียงมาก ในช่วงหลังผู้สอนให้นักเรียนไปทำกิจกรรมที่วัดแล้วกลับมาเฉลยพร้อมกัน ก็ได้มีการสนทนาและเปลี่ยนความคิดเห็นตามสมควร

การอภิปรายเรื่องที่อ่าน

สำหรับในการอภิปรายเรื่องที่อ่าน ผู้สอนไม่ได้ให้นักเรียนมาอภิปรายหน้าชั้นเรียน เพราะเวลาไม่เพียงพอ จึงทำได้เพียงแค่เป็นการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องร่วมกันเท่านั้น

ตัวผู้สอน

ผู้สอนไม่ได้นำเรื่องเข้ามาสอนเสริมในคาบ เพราะเวลาที่ใช้ในการอ่าน ตอบคำถาม และเฉลยต้องใช้เวลามาก ผู้สอนจึงให้นักเรียนกลับไปอ่านที่วัดแล้วตอบคำถาม หลังจากนั้นก็กลับมาเฉลยพร้อมกันในคาบเรียน หรือช่วงท้ายของคาบเรียน

รายงานโดยอาศัยการสังเกตในเรื่องต่อไปนี้

- ก. ในเรื่องของพัฒนาทางการอ่าน นักเรียนอ่านตามเรื่องที่กำหนดเอาไว้ให้คือ 16 เรื่อง นักเรียนมีความสนใจในเรื่องที่อ่าน แต่ค่อนข้างที่จะใช้เวลาสักเล็กน้อย
- ข. จะมีนักเรียนบางรูปเท่านั้นที่ไม่ค่อยสนใจ แต่นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการเฉลย เพราะระหว่างที่เฉลยนักเรียนจะคอยลุ้นว่าตอบถูกหรือไม่ ถ้าต้องไม่ตรงกับคำตอบนักเรียนจะถามว่าตอบลักษณะนี้ หรืออื่นๆ แต่มีความหมายใกล้เคียงกับคำตอบที่ถูกต้อง ผู้สอนจึงให้นักเรียนถูกหรือให้ครึ่งคะแนน
- ค. นักเรียนสนใจเรื่องที่อ่านมากกว่า 16 เรื่อง แต่ด้วยเพราะนักเรียนต้องทำงานในวิชาอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก นักเรียนจึงไม่ได้นำเรื่องไปอ่านเพิ่มเติม แต่จะมีบางรูปที่ไม่สนใจ
- ง. สำหรับการทดลองในกลุ่มที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ค่อนข้างดี และช่วยในการอ่านได้มาก สิ่งที่ควรปรับปรุงคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมหรือการทดลองควรใช้เวลาสัก 2 เทอม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และสอดแทรกไปกับเนื้อหา ซึ่งผู้สอนคิดว่าถ้าให้เวลาอีกสักหน่อยคงมีผลสัมฤทธิ์ที่ดี แต่ในครั้งระยะเวลาในการทดลองสั้นเกินไปจึงทำให้นักเรียนอ่านไม่ทันบ้าง จึงทำให้เกิดการสนทนาในเรื่องนั้น ๆ มีน้อยลง กล้องเรื่งน่าอ่านควรให้นักเรียนมีนิสัยรักกันอ่านตั้งแต่เริ่มเรียน จนกระทั่งจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนก็จะมีความรู้ และรักในการอ่านมากขึ้น
- จ. ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือเวลาที่ดำเนินการทดลองไม่เพียงพอ บางครั้งต้องรีบเร่งรัดนักเรียน สิ่งที่ควรแก้ไขก็คือเวลาดำเนินการทดลองควรให้เวลาเพิ่มมากขึ้น สิ่งที่ควรเก็บเอาไว้ คือ เรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่าน ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้ความรู้ดีมาก ๆ และสามารถนำมาเสริมในบทเรียนได้

(พระปลัดชุตีชัย แก้วตา)

ผู้สอน/ควบคุมกลุ่มทดลอง

รายงานการทดลองการใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 2

รายงานการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 2 ของครูโรงเรียนบัว

1. คำชี้แจงใช้บัตรอย่างไร

แบบที่ 1

ครูใช้เวลาหลังจากสอนเนื้อหาวิชาภาษาไทย

- ให้นักเรียนอ่านบัตรความรู้จากกล่องรื่องนำอ่าน 10 นาที
- ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านในสมุดบันทึกการอ่าน
- เฉลยคำตอบโดยผู้แทนห้อง 1 คน เลือกบัตรความรู้เรื่องที่อ่าน 1 เรื่อง
- อ่านบัตรรื่องนำอ่านให้เพื่อนฟังและถามคำถาม โดยให้เพื่อนๆ ช่วยกันตอบคำถาม
- นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับความรู้และสาระที่ได้รับจากบัตรความรู้จากกล่องรื่องนำอ่าน โดยให้บอกเหตุผลในการตอบคำถาม และช่วยกันเสนอแนะความคิดเห็นในการตอบคำถาม

แบบที่ 2

ครูใช้เวลาหลังจากสอนเนื้อหาวิชาภาษาไทย

- ให้นักเรียนอ่านบัตรความรู้จากกล่องรื่องนำอ่าน 10 นาที
- ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านในสมุดบันทึกการอ่าน
- ตรวจคำตอบด้วยตนเองจากบัตรเฉลยคำตอบความรู้จากกล่องรื่องนำอ่าน

2. บัตรรื่องในกล่องรื่องนำอ่านช่วยเสริมทักษะการอ่านหรือไม่ อย่างไร

บัตรรื่องในกล่องรื่องนำอ่านช่วยเสริมทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี นอกจากนำมาใช้กับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการแล้ว ยังนำไปใช้การเรียนการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ

3. ข้อเสนอแนะในการใช้กล่องรื่องนำอ่าน

1. ควรทำบัตรรื่องนำอ่านไว้หลายชุด (กรณีที่ใช้แบบที่ 2) เพราะการกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่านทำคาบสอน 10 นาทีนักเรียนจะอ่านได้อย่างมากคนละ 1 เรื่อง หากให้สรุปและเฉลยในเวลานั้น จึงต้องใช้วิธีสุ่มบัตรรื่องนำอ่านได้แค่ 1 เรื่อง

2. ควรนำไปใช้กับรายวิชาการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความโดยเฉพาะจะได้ประโยชน์มากกว่า

3. ทราบจากครูที่เข้าประชุมครั้งแรกว่ากล่องรื่องนำอ่านจะนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แต่เมื่อใช้จริงกลับนำมาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเวลาเรียนปกตินั้นเวลาเรียนแทบจะไม่พออยู่แล้ว และนักเรียนส่วนหนึ่งบางครั้งต้องเดินทางไปสอบต่างจังหวัด

4. ครูผู้สอนใช้กล่องรื่องนำอ่านผิดในช่วงแรกเพราะเข้าใจว่าหลังจากสอนแล้วมีเวลาเหลือประมาณ 10-20 นาที ให้นักเรียนเลือกใช้กล่องรื่องนำอ่านด้วยตนเองและครูให้คำแนะนำเล็กน้อยกรณีที่นักเรียนมีปัญหาในการอ่านหรือไม่เข้าใจคำถาม ไม่ได้ลงลึกถึงการเฉลยและสรุปเหตุผลในการตอบคำถามแต่ละเรื่อง แต่ให้นักเรียนเขียนบอกเหตุผลในการตอบคำถามแต่ละเรื่อง แต่ให้นักเรียนเขียนบอกเหตุผลในการตอบของนักเรียนเองในช่องหมายเหตุสาเหตุหนึ่งมาจากในเวลาที่กำหนดให้นั้นนักเรียนจะอ่านคนละเรื่อง

รายงานการทดลองใช้กล่องเรื่อนำอ่านแบบที่ 2 ของครูโรงเรียนท้าววังผาพิทยาคม

1. รายงานผลการใช้บัตรเรื่อน 32 เรื่อน

1.1 แผนการสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้กล่องเรื่อนำอ่าน ได้แก่ รายวิชาภาษาไทย รหัส ท 43101

1.2 บัตรเรื่อน 32 เรื่อนจากกล่องเรื่อนำอ่านใช้เสริมในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. คำชี้แจงการใช้บัตรเรื่อน 32 เรื่อน

2.1 บัตรเรื่อน 32 เรื่อน ดังนี้

เริ่มแรกใช้ฝึกในคาบว่างของนักเรียนเนื่องในคาบสอนจริงไม่สามารถใช้ฝึกได้เพราะเวลาไม่พอ กิจกรรมในการสอนมีเต็มเวลาอยู่แล้วจึงได้ใช้เวลาในคาบว่าง และได้ใช้คาบว่างเพียงห้องละ 2 คาบเท่านั้น หลังจากนั้นโรงเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงคาบสอนจึงทำให้ไม่มีคาบว่างส่วนหลังเลิกเรียนนักเรียนต้องเรียนพิเศษจึงได้เปลี่ยนมาใช้เวลาในวันเสาร์แทนซึ่งต้องใช้วันเสาร์ 2 วันจึงแล้วเสร็จโดยของประมาณจากทางโรงเรียนเป็นค่าอาหารว่างและค่าอาหารกลางวัน เริ่มฝึกตั้งแต่เวลา 8.00 น. - 16.00 น. ซึ่งในวันเสาร์นี้ก็ยังมีปัญหาเรื่องการเรียนพิเศษของนักเรียนอีก ก็ได้ขอให้นักเรียนสละเวลาให้กับการฝึกและขออนุญาตครูผู้สอนพิเศษ แต่ก็ยังมีนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถมาได้ เด็กกลุ่มนี้จึงต้องพยายามหาเวลาฝึกเอง

2.2 ในการสั่งให้อ่านบัตรเรื่อนมีวิธีการดังนี้

เริ่มแรกให้ฝึกเป็นรายบุคคลแต่ต่อมาเมื่อจัดในวันเสาร์ และมีนักเรียนบางคนตามเพื่อนไม่ทันหรือทำไม่ได้ จึงให้นักเรียนแต่ละคนเลือกเข้ากลุ่มเองตามความสมัครใจ โดยจัดห้องฝึกให้ 3 ห้อง โดยใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน จากนั้นนักเรียนจะมารับเนื้อเรื่อนไปอ่าน เมื่ออ่านเสร็จให้นำเนื้อเรื่อนไปคืนแล้วจึงนำคำถามไป หลังจากตอบคำถามเสร็จให้นำคำถามมาคืนและนำคำตอบไปเพื่อตรวจความถูกต้อง

2.3 การตรวจผลการอ่านตามบัตรเฉลยได้มีการอภิปรายกับครูผู้สอนหรือไม่

ได้มีการอภิปรายบ้างเฉพาะเพียงนักเรียนส่วนหนึ่งที่สงสัยและมาถาม และที่ไม่ได้อภิปรายร่วมกับนักเรียนทั้งห้องนั้นเนื่องจากเข้าใจว่าเป็นความต้องการของผู้วิจัยว่าคงต้องการให้นักเรียนได้มีความก้าวหน้าทางการอ่านโดยตัวเอง มีอิสระในด้านการคิดด้วยตนเอง ถ้าครูเข้าไปช่วยจะทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกด้วยตนเองและครูเข้าไปมีส่วนในการก้าวก่ายการคิดของนักเรียน ทำให้การฝึกทักษะทางการอ่านของนักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาเต็มที่และเคยฝึกนักเรียนสำหรับเข้าแข่งขันสำหรับทักษะการอ่านในใจโดยให้อ่านเนื้อเรื่อน เมื่ออ่านเสร็จให้ปิดเนื้อเรื่อนแล้วตอบคำถาม จากนั้นครูจะเป็นผู้ตรวจความก้าวหน้าในการอ่านโดยไม่ได้อธิบายอะไรเลยทำให้นักเรียนจับประเด็นในการอ่านเป็น และทำให้ประสิทธิภาพในการจับใจความของนักเรียนดีขึ้นตามลำดับ

2.4 มีการใช้บัตรเรื่อนเกิน 32 เรื่อน สำหรับนักเรียนบางคนเพราะเห็นว่ามีเวลาเหลือและเห็นว่าเนื้อเรื่อนสนุกสนานสนใจ มีประโยชน์ ส่วนที่ใช้ 32 เรื่อนเพราะเห็นว่าไม่มีเวลาอ่าน

3. ในการใช้บัตรเรื่อนในกล่องเรื่อนำอ่านได้ช่วยทบทวนวิธีการอ่านและช่วยเสริมทักษะการอ่านดีมาก เพราะเนื้อเรื่อนในกล่องเรื่อนำอ่านจะเป็นสื่อที่ช่วยในการฝึกทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นยังเป็นการเสริมในด้านความรู้ทั่วไปอีก

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 ควรให้เวลาในการอ่านมากกว่านี้เพราะการจำกัดในด้านเวลาทำให้นักเรียนเกิดความเครียดและเบื่อหน่าย

4.2 ควรใช้กับนักเรียนระดับอื่นเพราะระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นระยะที่นักเรียนต้องเตรียมตัวในเรื่องการเรียนต่อ นักเรียนเครียดอยู่แล้ว ไม่ควรเพิ่มความเครียดให้นักเรียนอีก จะทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการฝึก

รายงานการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 2 ของครูโรงเรียนนันทบุรีวิทยา

1. รายงานผลการใช้บัตรเรื่อง 32 เรื่อง

1.1 ใช้กับการเรียนในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ม.5/6

1.2 ใช้เสริมการอ่านเพื่อความรู้และความเข้าใจนำมาซึ่งเป็นแบบแผนในการรักการอ่านต่อไป

2. คำชี้แจงการใช้กล่องรื่องนำอ่านทั้ง 32 เรื่อง

2.1 ให้นักเรียนนำกลับไปอ่านที่วัด แล้วนำมาแลกกันอ่านจนครบ 32 เรื่อง พร้อมทั้งแจกใบคำถามทั้ง 32 เรื่อง

2.2 การตรวจผลการอ่าน ครูตรวจคำตอบแล้วแจกใบคำตอบให้นักเรียน ถ้านักเรียนมีข้อใดที่สงสัย จะนำกลับไปอภิปรายพร้อมกันในห้องเรียนเพื่อหาข้อสรุปที่ถูกต้อง

2.3 เรื่องที่อ่านไม่ครบ 32 เรื่อง เพราะการอ่านในเวลาเรียนไม่เพียงพอ นักเรียนจึงนำกลับไปอ่านที่วัด แต่เรื่องที่นำกลับไปอ่านก็ไม่สามารถอ่านให้ครบทั้ง 32 เรื่องได้ เพราะนักเรียนมีการบ้านจากรายวิชาอื่นอีกมาก ประกอบกับมีภาระที่จะต้องทำงานวัด ดังนั้น นักเรียนจึงพยายามอ่านเท่าที่นักเรียนจะอ่านได้

3. รื่องนำอ่านทำให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน นำมาเป็นแนวทางในการเลือกเรียนเรื่องอื่นๆ เพื่อเสริมการอ่านในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ในแต่ละเรื่องควรมีหลายๆ ชุด เพื่อความสะดวกเวลาใช้ร่วมกัน

(นางสาวจรศรี พงศ์สุภา)

ผู้สอน/ผู้รายงาน

รายงานการทดลองการใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 3

รายงานการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 3 ของครูโรงเรียนนันทบุรีวิทยา

1. ความหมายของกล่องรื่องนำอ่านแบบที่สาม
การใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่สาม หมายถึง การใช้บัตรรื่องในกล่องรื่องนำอ่านโดยที่นักเรียนมิได้เรียนในกลุ่มที่ใช้กล่องรื่องนำอ่านในแบบที่ 1 หรือแบบที่ 2 ครูควบคุมกลุ่มที่ 3 เพียงช่วยดูให้นักเรียนมาใช้กล่องรื่องนำอ่านให้ถูกต้องตามระดับและขั้นตอน
2. รายงานการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน การใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่สามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 จำนวน 10 รูป
 1. ผู้เรียนให้ความสนใจ อยากรู้ อยากเรียนกล่องรื่องนำอ่านมาก ขณะที่ครูผู้ควบคุมแจ้งรายละเอียดโครงการ
 2. ผู้เรียนเริ่มศึกษากล่องรื่องนำอ่าน ประมาณปลายเดือนมิถุนายน
 3. ผู้เรียนเริ่มนำบัตรรื่องต่างๆ อ่านและตอบคำถาม ตามที่ข้อกำหนดของโครงการ
 4. ผู้เรียนได้อ่านบัตรรื่องแต่ละประเภท และได้กล่าวถึงความยากของแต่ละรื่อง
 5. ผู้เรียนเริ่มซักถามคำถามเกี่ยวกับโครงการ และท้อในการอ่านเนื่องจากไม่ค่อยมีเวลาว่าง เพราะผู้เรียนกลุ่มนี้เรียนพิเศษที่ทางโรงเรียนจัดให้เรียนและเรียนสายอาชีพจากวิทยาลัยสารพัดช่างน่านเสริม
 6. ครูผู้ควบคุมจึงอธิบายและทำความเข้าใจถึงความสำคัญของโครงการและวัตถุประสงค์ของโครงการ
 7. ผู้เรียนต้องหยุดเรียนทุกวันพระ ครูควบคุมจึงให้นำบัตรรื่องไปอ่านนอกเวลาที่วัดขณะหยุดเรียนและมาเอากะดาษคำถามทำทุกวันศุกร์คาบที่ 7 คาบสุดท้ายของสัปดาห์
 8. ผู้เรียนเริ่มสนุกสนานกับการอ่านและทำความเข้าใจตามประเภทของบัตรรื่อง
 9. ผู้เรียนอ่านบัตรรื่องตามที่กำหนด
 10. ผู้เรียนแจ้งสัปดาห์สุดท้ายโครงการว่าสมุดบันทึกมีไม่ครบ 50 รื่อง อ่านได้ประมาณ 26 รื่อง

รายงานการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 3 ของครูโรงเรียนสตรีศรีน่าน

ข้าพเจ้านางพูลทรัพย์ รัตนศิลา ตำแหน่งครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ได้รับเกียรติจากศูนย์ภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมอบหมายให้มีส่วนร่วมเป็นนักวิจัยและผู้ประสานงานประจำโรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ขอรายงานผลการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้าพเจ้าและนางมณฑินี อยู่เย็น ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนสตรีศรีน่าน ให้เป็นผู้รับผิดชอบเข้าร่วมโครงการ การพัฒนาการอ่านเป็น : กล่องรื่องนำอ่าน” ในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสตรีศรีน่าน ตามหนังสืออ้างถึงที่ PDG 52 H0010/0010/2553 ศูนย์ภาษาไทยสิรินธร ลว.27 เม.ย. 53 ซึ่งข้าพเจ้าและนางมณฑินี อยู่เย็นได้สลับกันเข้าร่วมประชุมกับศูนย์ภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณ จังหวัดน่าน ทุกครั้งตลอดมา โดยศูนย์ภาษาไทยสิรินธร ได้เดินทางไปประชุมชี้แจงเป็นระยะๆ กับครูสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดน่าน ที่เป็นตัวแทนเข้าร่วมทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านทั้งแบบที่1,2, และ 3 จำนวนทั้งสิ้น 5 โรงเรียน คือ โรงเรียนน่าน้อย โรงเรียนนันทบุรี โรงเรียนสตรีศรีน่าน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่านเขต 1 โรงเรียนท่าวังผา อำเภอท่าวังผา และโรงเรียนบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต 2

จากการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์ภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกครั้งที่ผ่านมาทำให้รับทราบรายละเอียดและขั้นตอนการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านอย่างชัดเจนมากขึ้น ข้าพเจ้าและนางมณฑินี อยู่เย็นจะแลกเปลี่ยนแจ้งข้อมูลข่าวสารและปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งบันทึกเสนอเรื่องดังกล่าวต่อฝ่ายบริหารเพื่อประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรในโรงเรียน ต่อหัวหน้ากลุ่มสาระฯ เพื่อแจ้งแก่คณะครูในกลุ่มสาระภาษาไทยรับทราบโดยทั่วถึงกัน และบันทึกขออนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมโครงการฯต่ออาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาต่าง ๆ ที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งได้แก่ ม.6/1, ม.6/6, ม.6/7, ม.6/8 และ ม.6/9 เพื่อเข้าร่วมทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 1 และ 3 เป็นระยะๆ ตามกำหนดการของศูนย์ภาษาไทยสิรินธรต่อไป

เมื่อรับทราบขั้นตอนและรายละเอียดการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านแต่ละแบบแล้ว ข้าพเจ้าและนางมณฑินี อยู่เย็นจึงได้แบ่งบทบาทหน้าที่เป็นครูผู้ควบคุมดูแลโดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 และ 6/7

1. การใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 1 คือ การนำกล่องรื่องนำอ่านไปใช้ร่วมกับหลักสูตรการสอน โดยมี นางมณฑินี อยู่เย็นเป็นครูผู้ควบคุมดูแลโดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 และ 6/7
2. การใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 3 คือ การนำกล่องรื่องนำอ่านไปใช้ได้ด้วยตนเอง โดยมีนางพูลทรัพย์ รัตนศิลา เป็นครูผู้ควบคุมดูแล โดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1, 6/7 และ 6/9 ขอรายงานผลการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 3 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 3 หมายถึง การใช้บัตรรื่องในกล่องรื่องนำอ่านโดยที่นักเรียนมิได้เรียนในกลุ่มที่ใช้กล่องรื่องนำอ่านในแบบที่ 1 หรือ แบบที่ 2 ข้าพเจ้าเป็นครูผู้ควบคุมดูแลกลุ่มที่ 3 ได้ทำหน้าที่ช่วยดูแลให้นักเรียนใช้กล่องรื่องนำอ่านให้ถูกต้องตามระดับและขั้นตอน โดยการปฏิบัติดังนี้

1. **ประชาสัมพันธ์ชี้แจงรายละเอียดแก่นักเรียน**ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกคน ที่มีความสนใจขอเชิญสมัครเข้าร่วมทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านเป็นให้ดียิ่งขึ้น โดยมีสัดส่วน 8:5 (นักเรียนสายวิทย์ : นักเรียนสายศิลป์)

2. **ชี้แจงว่านักเรียนที่สมัครต้องมีคุณสมบัติ** คือ เป็นผู้มีความรับผิดชอบสูง และมีนิสัยรักการอ่าน เนื่องจากนักเรียนต้องใช้เวลาวางไปศึกษาหาความรู้จากบัตรในกล่องเรื่องนำอ่านเอง

เมื่อประชาสัมพันธ์ชี้แจงแก่นักเรียนแล้ว มีนักเรียนสายวิทย์จำนวน 8 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 และสายศิลป์จำนวน 5 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 จำนวน 3 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/9 จำนวน 2 คน รวมมีนักเรียนเข้าร่วมทดลองในรูปแบบที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 13 คน

จากนั้นจึงได้นัดหมายนักเรียนที่เข้าร่วมทดลองในรูปแบบที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 13 คน เพื่อรับฟังคำชี้แจงและข้อปฏิบัติการใช้กล่องเรื่องนำอ่าน ซึ่งเมื่อนักเรียนได้ฝึกการอ่านตามขั้นตอน และอ่านเรื่องต่างได้มากขึ้น นักเรียนจะมีพัฒนาการในทักษะการอ่านดีขึ้นเป็นลำดับ อันจะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการอ่านจับรายละเอียดอ่านเพื่อจับประเด็น และอ่านตีความได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

นอกจากนี้ นักเรียนทุกคนที่เข้าร่วมโครงการฯ ยังจะได้รับเกียรติบัตรจากศูนย์ภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถนำไปใช้ประกอบในแฟ้มสะสมผลงานนักเรียน อีกทั้งยังรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจต่อไปว่า ...ครั้งหนึ่ง...ณ โรงเรียนสตรีศรีน่าน นักเรียนได้มีส่วนร่วมเป็นนักวิจัยได้ทดลองใช้กล่องเรื่องนำอ่านฯ ร่วมกับศูนย์ภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อันจะส่งผลให้เห็นถึงการพัฒนาการอ่านเป็นของคนไทย ของเยาวชนไทย และเห็นพัฒนาการอ่านเป็นของประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทัดเทียมนานาชาติได้

ทั้งนี้หากนักเรียนที่เข้าร่วมทดลองฯ รูปแบบที่ 3 นี้ สามารถทำคะแนนทดสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านหลังเรียนได้ดี ไม่ต้องสอบวัดสมรรถภาพภาษาไทย ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อได้เข้าศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. **ชี้แจงว่าในกล่องเรื่องนำอ่าน** จะประกอบด้วย บัตรให้ความรู้ บัตรคำถาม และบัตรคำตอบ ขอให้ นักเรียนได้ตั้งใจฝึกฝนการอ่าน โดยเริ่มจากการอ่านตามประเภทวัตถุประสงค์ดังนี้

3.1 ประเภทวัตถุประสงค์อ่านจับรายละเอียด ซึ่งมี 12 เรื่อง (แถบสีเหลือง)

3.2 ประเภทวัตถุประสงค์อ่านจับประเด็น มีทั้งหมด 26 เรื่อง (แถบสีเขียว)

3.3 ประเภทวัตถุประสงค์อ่านตีความ มีทั้งหมด 12 เรื่อง (แถบสีม่วง)

รวมทั้งสิ้น 50 เรื่อง

4. **อธิบายและให้ความรู้แก่นักเรียน** เพื่อให้ให้นักเรียนอ่าน และจับวัตถุประสงค์การอ่านในบัตรความรู้แต่ละใบได้ถูกต้อง ตามประเภทต่าง ๆ ดังนี้

4.1 **การอ่านจับรายละเอียด** หมายถึง การอ่านผ่านอย่างคร่าวๆ โดยจับหลักให้ได้ว่าในข้อความที่อ่านมีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และเมื่อไร ซึ่งมักวางรายละเอียดสำคัญๆ ไว้ที่ส่วนต้น ส่วนท้าย ส่วนกลาง และอยู่ละในเนื้อเรื่องทั้งหมดตั้งแต่ต้นถึงท้าย โดยผู้อ่านต้องเรียบเรียงใจความสำคัญ

เอง

4.2 **การอ่านจับประเด็น** หมายถึง การอ่านเรื่องหรือข้อเขียนโดยทำความเข้าใจสาระสำคัญในขณะที่ย่อสรุปย่อๆ หลายครั้งจะช่วยให้จับประเด็นได้ โดยมีเทคนิคในการอ่าน คือ

- ต้องสังเกตคำสำคัญ, ประโยคสำคัญ และคำสำคัญ
- ทำย่อสรุปบันทึกประโยคสำคัญไว้ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป
- ฝึกหัดตั้งคำถามกับตัวเองทุกครั้งที่อ่านหนังสือ หรือ เมื่อได้ฟังเรื่องราวต่างๆ

- อะไร คือ ประเด็นสำคัญของเรื่องนี้ หรือ “หัวใจของเรื่องมันอยู่ที่ตรงไหน”
- ผู้เขียนต้องการจะบอกอะไรกับเรา
- สาระสำคัญของเรื่องอยู่ตรงไหน
- ตั้งคำถามกับตัวเองว่า “ชาวนี้น่าจะพูดหัวข่าวว่าอย่างไร” ซึ่งเป็นการฝึกจับประเด็นที่ดี
- อ่านข้อความที่เป็นข้อขัดแย้งแล้วให้ตั้งคำถามกับตัวเองว่า “ประเด็นของปัญหาอยู่ตรงไหน” คำตอบที่ตอบออกมาในใจ นั่นคือ ประเด็นของปัญหา
- หมั่นฝึกตั้งคำถาม คือ หัวใจสำคัญที่สุดในการฝึกจับประเด็น

4.3 **การอ่านตีความ** คือ เป็นการอ่านขั้นสำคัญที่ทำให้เข้าใจงานเขียนทุกชนิด เพราะเป็นการอ่านละเอียดที่ต้องอาศัยทั้งความรู้ ประสบการณ์ การสังเกต และการวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องให้เข้าใจชัดเจนและจับประเด็นสำคัญให้ได้ ซึ่งมักถามในประเด็นต่างๆ ดังนี้

- สาระสำคัญ แนวคิด หรือแก่นเรื่องคืออะไร
- วัตถุประสงค์อะไร ผังเจตนาอะไร แสดงคำสอนเรื่องใด สะท้อนค่านิยมอะไร
- น้ำเสียงใด อารมณ์ความรู้สึกอย่างไร ต่างหรือเหมือนกับข้ออื่น
- การอนุมานเรื่องต่างๆ
- เนื้อหากล่าวถึงสิ่งใด เรื่องใด

5. **แนะนำนักเรียนว่า**การใช้กล่องเรื่องนำอ่านรูปแบบที่ 3 นี้ นักเรียนต้องมีความรับผิดชอบสูงซึ่งต้องใช้เวลารวบรวมหลังเลิกเรียนไปนั่งอ่านศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยครูจะนำกล่องเรื่องนำอ่าน ไปไว้ในห้องกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งจะมีครู-อาจารย์ นั่งประจำอยู่ในห้องฯ พร้อมทั้งคอยอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนตลอดเวลา โดยให้เริ่มอ่านเรื่องตามลำดับความยาก-ง่าย และขอให้ปฏิบัติตามขั้นตอนตามกติกาทุกครั้ง คือ หยิบบัตรเรื่องนำอ่านตามความสนใจ จับเวลาที่เริ่มอ่าน-อ่านเสร็จ บันทึกรายละเอียดตามแบบบันทึกทุกรายการ หยิบบัตรคำถาม และตรวจคำตอบด้วยตนเองตามบัตรเฉลยคำตอบ

ทั้งนี้หากนักเรียนมีความคิดเห็นขัดแย้ง ตอบไม่ตรงกับบัตรเฉลย ให้นักเรียนเขียนไว้ในช่องหมายเหตุ พร้อมนี้ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของนักเรียนที่เข้าไปใช้กล่องเรื่องนำอ่าน โดยมีพฤติกรรมต่างๆ ดังนี้

- การนั่งอ่านในท่าทางที่อิสระ ตามอิริยาบถ ทำให้นักเรียนรู้สึกสบาย ผ่อนคลาย
- การนั่งคุกเข่าใช้ข้อศอกยันพื้น (ท่ากระต่ายหมอบ) เหยียดขาไปข้างหลัง
- ท่าครี้นั่ง ครี้นอน ตะแคงข้างกับพื้น
- ท่าเอาศีรษะพิงกับเก้าอี้ หายหน้าอ่าน นั่งเหยียดเท้า

อันแสดงให้เห็นถึงการอ่านอย่างมีความสุข มุ่งมั่น ตั้งใจ และมีความสนใจในการอ่านอย่างเป็นนิสัยซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านที่ยั่งยืน คงทน อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นให้แก่นักเรียน สามารถนำทักษะการอ่านนี้ไปปรับใช้ในการศึกษาค้นคว้าในกลุ่มสาระต่างๆ ใช้ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ใช้ในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลข่าวสารในยุคโลกาภิวัตน์และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

รายงานการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 3 ของครูโรงเรียนปัว

ภาพรวม จากการสอบถามนักเรียนแล้ว นักเรียนแจ้งว่าได้รับประโยชน์มาก น่าสนใจ ได้อ่านเรื่องที่ตนเองไม่รู้มาก่อน และมีความรู้หลากหลายสาขาวิชา

กลุ่มวิทยาศาสตร์ นักเรียนส่วนมากมีความรับผิดชอบดี มีความตั้งใจจริง จากการสังเกตการอ่านของนักเรียนเมื่อมีเวลาว่าง นักเรียนจะมากอ่านกล่องรื่องนำอ่านอย่างสม่ำเสมอ

กลุ่มศิลปศาสตร์ นักเรียนบางคนสนใจในช่วงแรกๆ จะมีนักเรียนส่งบันทึกการอ่านอย่างสม่ำเสมอ แต่ต่อมามีทราบบว่ามากอ่านกล่องรื่องนำอ่านในช่วงเวลาที่นักเรียนทุกคนต้องเข้าแถวเคารพธงชาติ ซึ่งเป็นเวลาที่ทางโรงเรียนมีข่าวสารต้องชี้แจงแก่นักเรียน จึงทำความเข้าใจว่าให้ใช้ช่วงเวลาอื่นที่ว่าง

รายงานการทดลองใช้กล่องรื่องนำอ่านแบบที่ 3 ของครูโรงเรียนท่าวังผาพิทยาคม

นักเรียนมีความสนใจดีขึ้น นักเรียนมีทักษะในด้านการตีความดีขึ้น สืบจากการเรียนและการตอบคำถาม
เรื่องต่างๆ จากวรรณคดีซึ่งต้องมีการถอดคำประพันธ์ การวิเคราะห์วิจารณ์ แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนก็ต้องพยายาม
เจียดเวลาจากการเรียนในห้องและเรียนพิเศษเช่นกลุ่มอื่นเช่นกัน